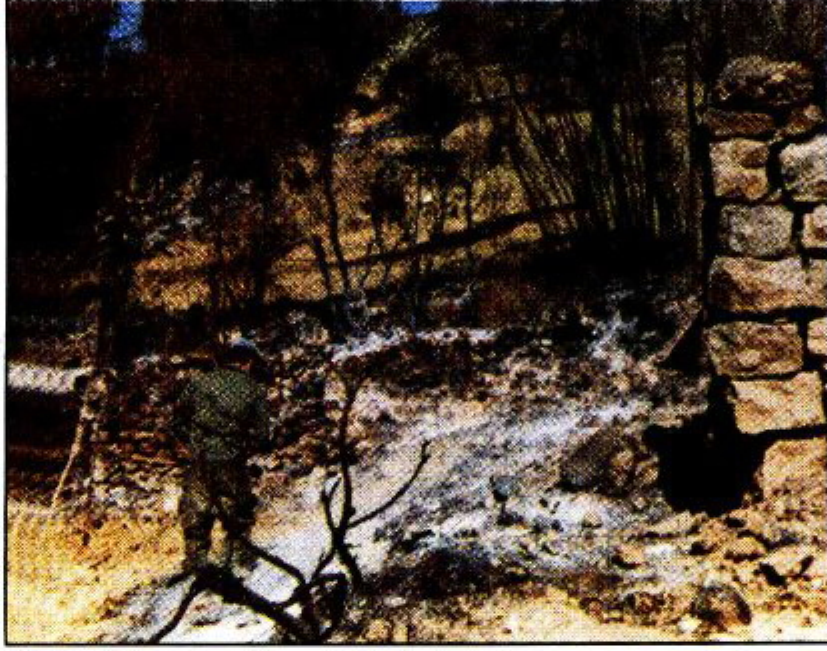

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

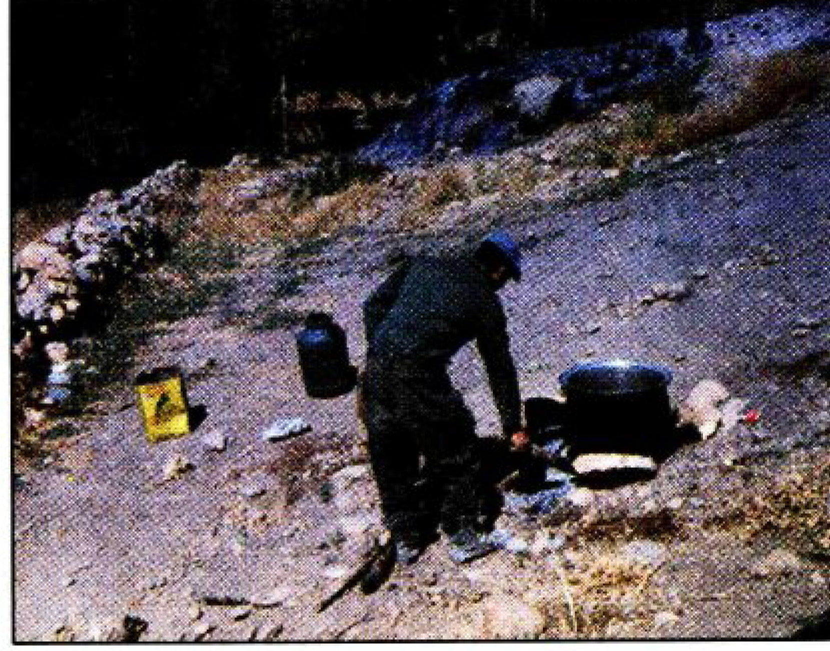
Berxwedan

Aylık gazete

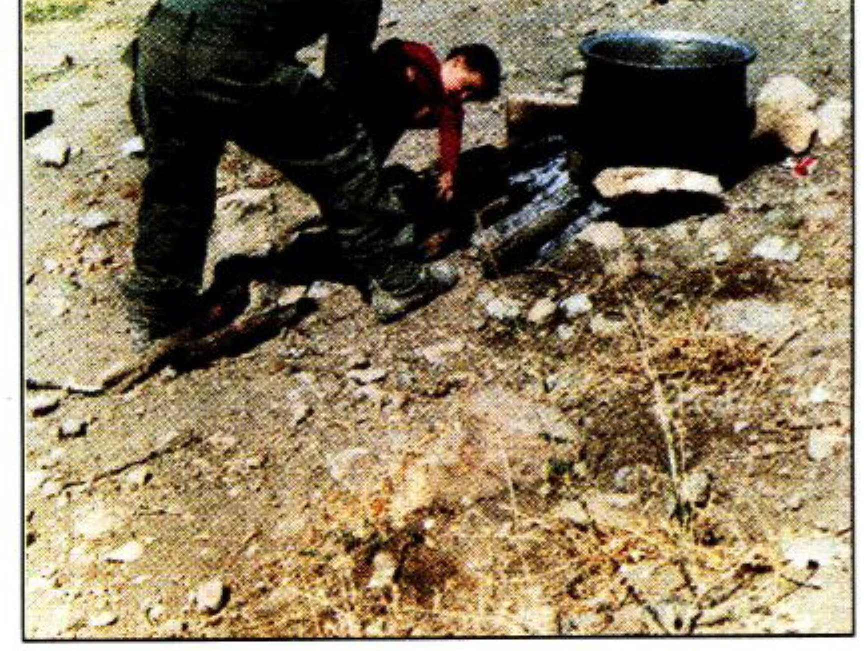
15 Temmuz 1993
Sayı 161
Fiyatı 3.- DM

Asker 4 yaşındaki yavruyu pişirmek için odun getirmeye gidiyor.

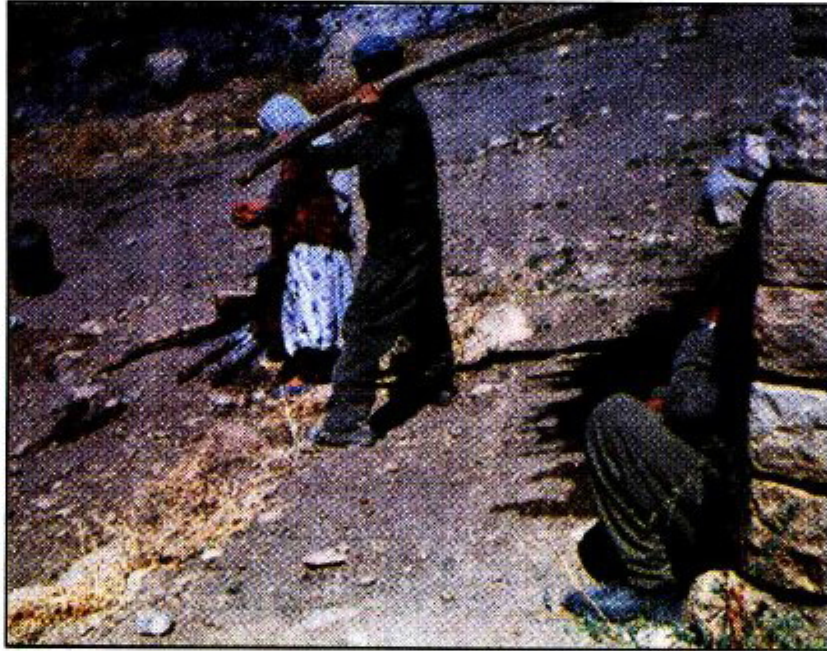
Odunlar ateşe atılıyor. Artık ateş küçücük yavruyu pişirmek için kıvamına girmiştir.

Çocuğun saçları önce ateşte yakılıyor. Sonra kaynamış su kazanına atılıyor.

Bu vahşet kareleri ulusal kurtuluş mücadelemize terörist diyen herkese "ithaf" olunur

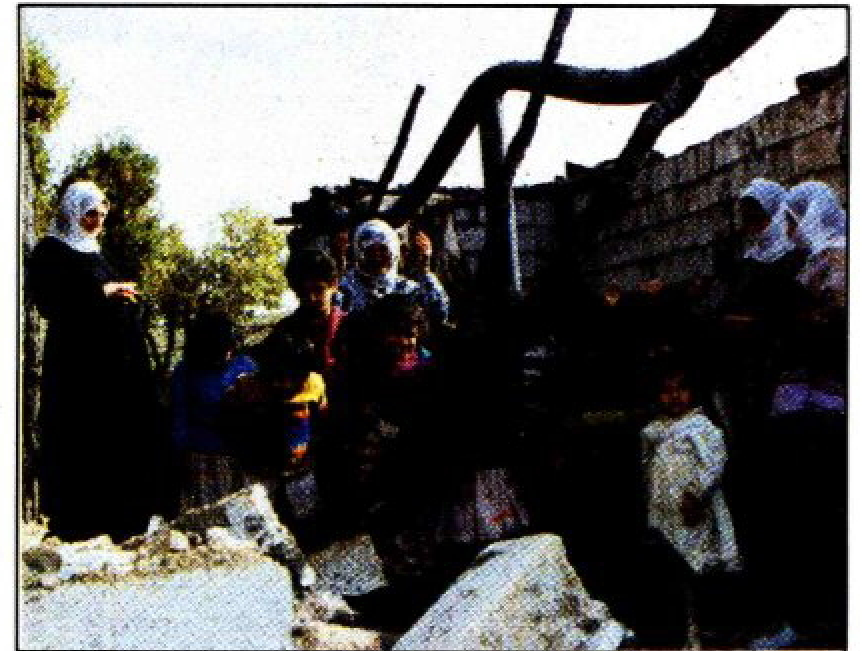
KİM TERÖRİST?

Pişirilen yavrunun annesi kalaslarla dövülerek pişirilmiş yavrusuna bakması isteniliyor.

Gabar'ın bir mıntıkası... Sivil köylüler kurşuna diziliyor.

Yakılıp yıkılan yüzlerce köyden sadece birinin insanları.

ÇÖZÜM

A. ÖCALAN

Mutlaka kazanacağımız bir dönemle karşı karşıyayız

En kapsamlı eylemlilik dönemine yönelirken, bir kez daha düşman gerçeğini ve kendimizi bütün yönleriyle değerlendirip böylesine bir aşamanın uğruna her türlü vuruş tarzına ulaşmaya yüksek değer biçmemiz gerekiyor. Mevcut düşman eski politikasından vazgeçmeyerek ve yeni bir makyajla sözde kendisini yenilemiş olarak, biraz da gençleşmiş olarak kamuoyuna ve özellikle de ABD işbirlikçiliğine soyunarak, bu önümüzdeki dönemi değerlendirmek istiyor. Demirel-İnönü'nün yıpranmışlığı ve dolayısıyla kaçışları söz konusudur. Yerine biraz daha cilalanmış, sözde yenilenmiş bir hükümetle mevcut özel savaşın inisiyatifini kullanmak istiyorlar. Yeni hükümetin başı NATO'dan ve ABD'den de yetişme olduğu için biraz

Devamı 3. sayfada

Kürdistan'da günlük yaşam

Özgürlük ve insanca yaşamak mı!..
Kabul görmek ne mümkün!
Karşılık, silahların soğuk namluları...
Ateş, işkence ve ölüm...

BERXWEDAN'DAN

Dünya artık bizi anlamalı

Bizim gerçekliğimizi ne şiirler, ne romanlar dile getirebiliyor. Bizim gerçeğimizi yaşamayanlar, bizim gerçekliğimizi anlamaları, bizim acılarımızı bilmeleri oldukça zordur. Bizim en haklı tepkimize "terörist" damgasını vurmak isteyenler, kendi egoist çıkarları ve kirli ilişkilerinden dolayı 40 milyonluk Kürt halkının gerçeğini görmüyorlar, görmek istemiyorlar. Bizi görmeyenlere, bize her türden vahşeti layık görenlere, bizi "teröristlikle" suçlayanlara, bize ölümü biçenlere soruyoruz: Vicdanınız rahat mıdır? İnsanlığınızdan şüphe duymuyor musunuz? İnsani duygularınızın bu denli tahribata uğradığının farkında mısınız?

Evet dünya artık insanlığın sesini duymalı, dünya artık Kürdistan ülkesinin ve insanının katledilmesine sessiz kalmamalı ve dünya artık usunun önündeki zırhlı perdeleri kal-

Devamı 6. sayfada

Onlar Özgürlüğümüz uğruna ÖLÜMSÜZLEŞTİLER

Adı, soyadı: Şeref ÖZGEÇ
Kod adı: Kato
Doğum yeri, tarihi: Elazığ
Mücadeleye katılış tarihi: 29 Mayıs 1992
Şehit düştüğü yer: 28.08.1992/ Erzincan-Refahiye

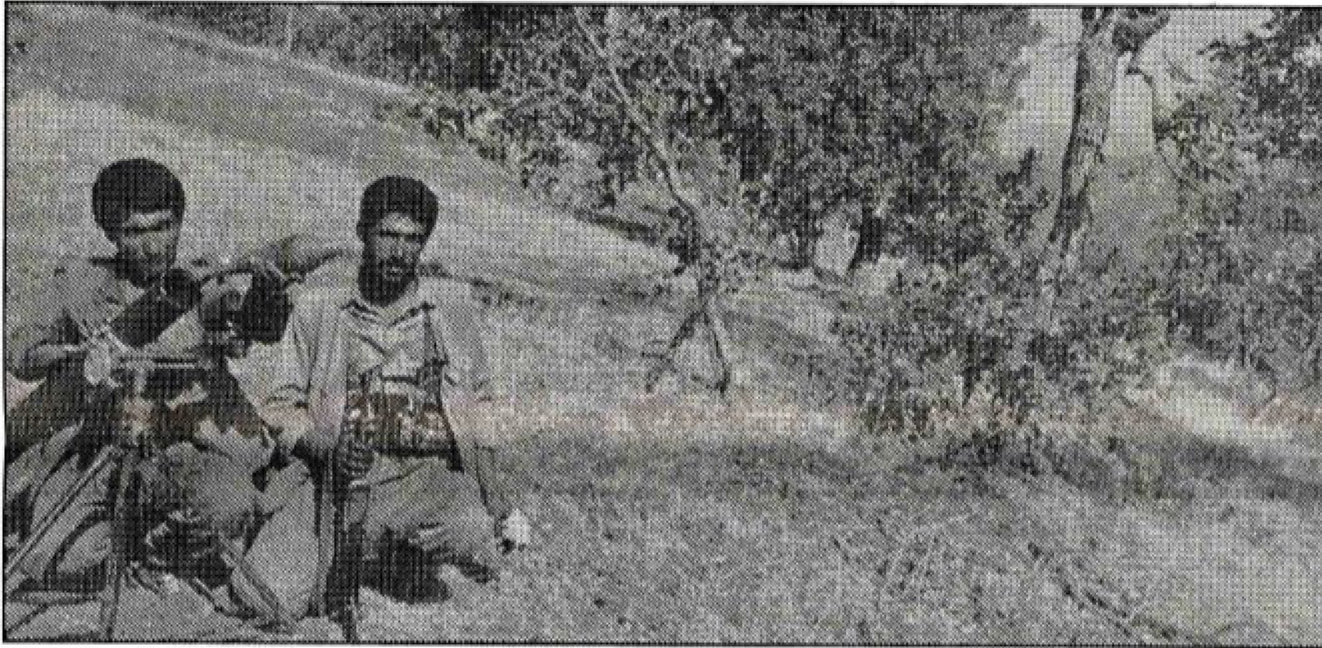
Kato Yoldaş, Ulusal kurtuluş mücadelemizin geliştiği, kitle içinde yoğun bir etki yarattığı, katılım ve destek bulduğu ve özellikle aydın gençlik arasında yoğunca tartışmaların yapıldığı bir dönemde partiyle tanışır. Kendisi Türk solu içerisinde yer almaktadır. Ulusal ve sınıfsal gerçekliği araştırıp, inceleyip, anlamaya çalışmaktadır. Ama içinde bulunduğu hareketin ideoloji ve politikası kendisine gerçekçi gelmemekte ve bu hareketin sürdürdüğü mücadele biçimi, kendisinin vermek istediği mücadele biçiminden oldukça farklı ve uzaktır.

Bilimi tanıma ile birlikte kendisinde bastırılan ve yok edilmeye çalışılan yurt, yurtseverlik ve ulusal tarih bilinci duyguları gittikçe şekillenip biçimlenmeye başlamaktadır. Kendi gerçekliğini farkettikçe ve bilince çıkardıkça içinde bulunduğu örgütün ideolojisi, vermek istediği mücadele arasındaki farkı yavaş yavaş farkeder ve giderek Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine, Kürdistan tarihine büyük bir merak ve ilgi duyar. Bulabildiği kaynakları araştırdıkça, öğrendikçe ve yurtsever arkadaşlarıyla konuştukça mücadeleyi ve kendi gerçekliğini tanır. Bununla birlikte yer aldığı örgütten ayrılır. Artık yurtsever gençlik içinde yerini alır. Bu dönemde kendisini geliştirmeye, tanımaya çalışır. Öğrenmenin yol ve araçları kıt olmasına rağmen, büyük bir çaba ve azim ile öğrenmeye koyulur. Daha önce öğrendiği sosyalizmi bilimsel temellere oturtarak, halkını ve insanlığı kurtarma savaşına katılmaya doğru bilincinde bir şekilleniş boy vermeye başlamıştır.

Ulusal bağımsızlık ve özgürlük düşüncesini bütün yönleriyle kavrama ve bilince çıkarma çabasındadır. Parti öncülüğünde yürütülen kurtuluş savaşının anlamını, önemini ve gerekliliğini bilir ve anlar. Sorunların bilincine varan bir Kürdistan'lı genç olarak kendisine düşen görevin sorumluluğuyla hareket eder ve 29 Mayıs 1992'de Elazığ'dan Dersim'e gelerek saflardaki yerini alır.

Saflara katıldıktan sonra bir ay kadar eğitim görür. Partiyi birçok yönleriyle ilk defa burada tanır ve yürekten partiye, verilen mücadeleye bağlanır. Özgür yaşamın yaratılmaya çalışıldığı bu ortamda özlü çabaları, büyük bir azim ve coşku ile yaşama katılmaktadır.

Kato yoldaş, uyumlu, azimli, yoldaşlarına içten bağlı bir arkadaştı. Eğitim süresince kendisini geliştirmek için büyük gayret sarfeder. Bu çabaları ve azmiyle kısa sürede gelişme kaydeder. Yoldaşları arasında kendisini sevdirip, kabul ettirir. Verdiği özgeçmiş raporunda merkez komite üyesi olmak isteyecek kadar iddialı ve kararlı bir kişiliği vardır. İddia ve kararlılığını sonuna kadar götürecek bir inanç ve azme sahiptir. Bu azmini büyük bir coşku ile sergileyebilen bir yoldaşımızdır. Yoldaşlarına her zaman yardımcı olmaya çalışan, hiçbir zaman moralini bozmayan direngen bir kişiliğe sahiptir.

Eğitim devresinden sonra Dersim Eyaleti 1. Konferansını yaşama şansını elde eder. Burada da gerek eğitimde olsun, gerek yaşamda olsun özverililiğini ve fedekarlığını devam ettirir.

Konferanstan sonra eyalet bünyesinde yapılan düzenleme sonucu önce Ovacık bölgesine, oradan da açılım ve keşif yapmak üzere 4 kişilik bir birim olarak Erzincan/Refahiye alanına giderler. Alanı belli bir düzeyde keşif ettikten sonra, ellerine geçen bir fırsatı değerlendirmek amacıyla düşman güçlerine pusu atarlar. Pusuda 2 araç tamamen imha edilirken, çok sayıda düşman askeri öldürülür. Fakat eylem sonrası düşmanla girdikleri çatışmada en son kurşunlarına kadar kahramanca savaşarak bir direniş destanı yaratırlar.

Siz değerli Kato (Şeref Özgeç), Sait (Osman Kayar), Haki (Fikri Öbek), Hasan Yoldaşlar! Bir alanı açmak, tanımak ve hazırlamak için şehit düştünüz.

Devrime en verimli olaçağınız bir dönemde şehadete ulaştınız. Yolunuz yolumuzdur.

Adı, soyadı: Deniz ADLIM
Kod adı: Sıdar
Doğum yeri, tarihi: Dersim/1973
Mücadeleye katılış tarihi: Ağustos 1992
Şehit düştüğü yer: Ekim 1992/ Pülümür-Çirlik (Sağlamtaş) Köyü

Özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi veren her halk gibi Kürdistan'da da yeni bir toplum, yeni bir tarih, özgür ve bağımsız bir gelecek yaratmak ve halkımızın uygar insanlık alemindeki yerini almasını istiyorsak, mutlaka bazı bedellerde ödemeye hazır olmamız gerekir. Bu bedellerin şüphesiz en ağır olanları; halkımızın en değerli, en seçkin, en dürüst, en yiğit ve mert evlatlarının canlarını feda etmeleridir. Bunlar aynı zamanda Kürdistan'da yaşamanın, yaşatmanın ve yeni yaşamı kurmanın kaçınılmaz bedelleridir.

İşte, halkımızın bu değerli, yiğit ve mert evlatlarından biri de Sidar yoldaştır. Düşmanın Tuncelileştirdiği Dersim'in yeniden özüne dönüşü gerçekleştirip, Dersimleştiği, giderek Botanlaştığı bir süreçte Seyit Rıza'ların, Alişer'lerin takipçisi olarak mücadele saflarına katılan Sidar yoldaş, 1973 yılında Dersim'de doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Dersim'de tamamlayan Sidar yoldaş daha sonra İnönü Universitesi Kimya Mühendisliği bölümünü kazanır. Ancak halkına, devrime ve mücadeleye olan büyük tutkusu ona okulunu yarıda bıraktırarak Dersim dağlarında yükselen kavganın içine çeker. Kavga içerisinde kısa ama oldukça soylu bir yaşamın sahibi olur.

Yurtsever bir aile ortamında büyüyen Sidar yoldaş daha küçük yaşlarda iken düşmanın baskısını, zulmünü ve sömürüsünü yakından tanıdı. Ve çok sonuç aldığı, yıkım ve tahribatların en yoğun yaşandığı, beyaz katliamın ve kışla kültürünün yol açtığı yabancılaşma, soysuzlaşma ve ulusal inkara büyük bir öfke duyuyordu. Özellikle gençliğin içine itildiği gerici, yoz ve sahte yaşama büyük bir tepkisi vardı.

Bütün bunların düşmandan kaynaklandığının bilincinde olan Sidar yoldaş, daha lise yıllarında iken gençlik arasında mücadelemizin propagandasını yapar. Çevresindekilere sürekli olarak ülke, halk ve mücadele gerçekliğimizi anlatmaya çalışır. Gençlik içindeki faaliyetlerine üniversite yıllarında da devam eden Sidar yoldaş, gençliğin üniversite bünyesindeki eylemlerine en ön saflarda katılır ve gençliği örgütlemeye çalışır. Ama bütün bu faaliyetlerine rağmen hep mücadele sıcaklığı içinde yer alması gerektiğine inanır. Bu sürece geçici ve hazırlık süreci olarak bakar. Partimizle resmi ilişki kurmak için yoğun çabalar harcar. Ağustos 1992 yılında Dersim'de, katılımının zorunluluğunu ve önemini ailesine de kavratıp onayını aldığı ailesinin uğurlamasıyla saflara katılır. Saflara katıldıktan sonra bir aylık eğitim sürecinden geçer. Eğitime katılımı son derece özlüdür. Sürekli kendisini geleceğin ağır, soylu görevlerine hazırlamaya çalışır. Bu süreçte hep soru soran, inceleyen, araştıran ve bildiklerini yoldaşlarına aktaran bir öğretmendir. Eğitime olan büyük tutkusu onu daha da yetkinleştirir. Olgun ve özlü davranışlarıyla kısa sürede yoldaşları arasında büyük bir sevgi ve saygı kazanır. Eğitimini tamamladıktan sonra pratiğe çıkar. Ekim 1992 tarihinde Pülümür'ün Çirik (Sağlamtaş) Köyünde düşmanın kurduğu bir hain pusuda şahadet gibi en yüksek mertebeye ulaşarak ölümsüzler kervanındaki yerini alır.

Düşmana karşı savaşmaya doymadan şehit düşen Sidar Yoldaşın saflardaki yaşamı kısa olmasına rağmen, özlü çabaları, saygınlık uyandıran olgun kişiliği ve sürekli gelişip yetkinleşmesiyle gelecek vaad eden bir yoldaştı. Düşürülmüş bir halkın evladı olarak tarihin Kürt gençliğine yüklediği ağır sorumlulukların bilincinden hareketle saflara katılan Sidar yoldaşın şahadeti gençliğe dayatılmak istenen gerici, yoz, sahte yaşamın reddi, Dersim gençliğinin yeniden kaynağına dönüşünün, tarihini yeniden sorgulamasının, bu temelde tarihte olanların hesabını bir bir sormasının eylemidir. Aynı zamanda gerçek yaşamın, gerçek kurtuluşun, doğru seçeneğin ne olduğu ve gençliğin alması gereken yerin olması gerektiği konusunda bir çağrıdır.

Berxwedan
Aylık Gazete
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
40227 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN
(ÜLKE HABERLERİ)
Tel:(49-0211) 78 83 851-2-3
Berxwedan
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Matbaa: Druckhaus Bonn
Dağıtım: Agri Verlag Köln

Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. Belçika 70.00 bfr. / Danimarka 12.00 dkr. Fransa 12.00 ff. / Hollanda 4.00 hfl. İngiltere 1.20 £. / İsveç 12.00 skr. İsviçre 3.00 sfr. / Norveç 12.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 18.- DM	6 ay 20.- DM
12 ay 36.- DM	12 ay 40.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

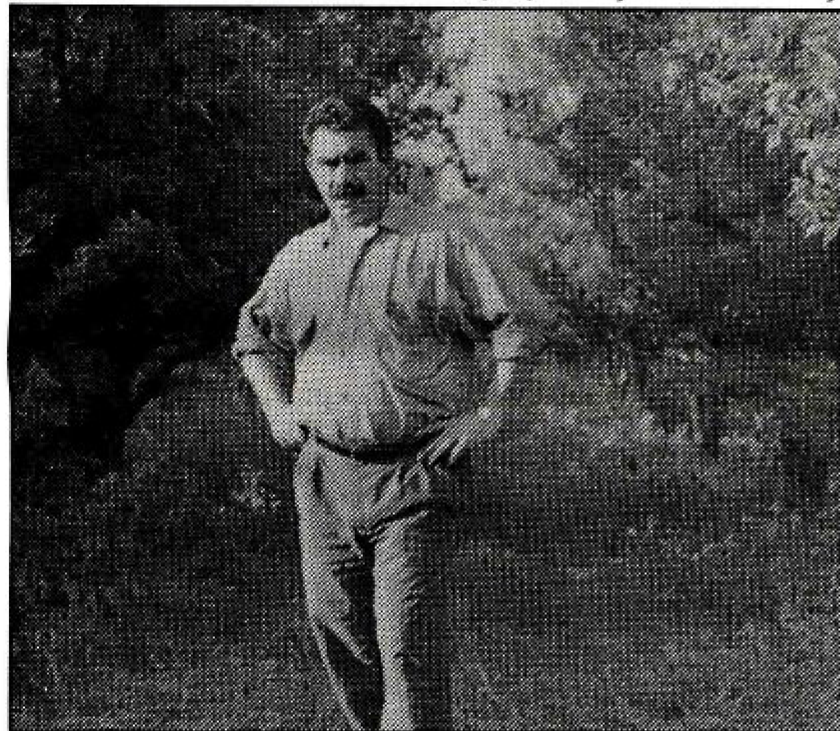
Mutlaka kazanacağımız

bir dönemle karşı karşıyayız

☐ ☐ Çok ustaca, yaratıcı hareket edin. Silahınızı, yoldaşınızı, mevzilerinizi mükemmel değerlendirin. Kesinlikle savaş gerçeğine çocukça, amatörce yaklaşmayın. Geçmişte içine düştüğünüz muazzam yetersizliklere asla düşmeyin. Ve tamamen radikal, köklü bir dönüşümle, bu dönemin savaşçılığına katılın. Bütün bunları yapabilirsiniz. Hem yetkiniz var, hem de bu görevinizdir.

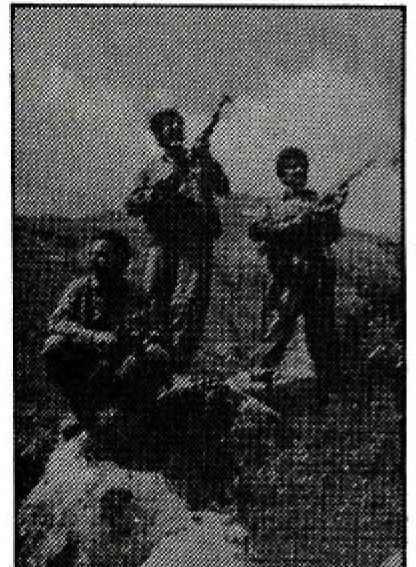
Baştarafı 1. Sayfada

yenileşme durumunu inandırıcı kılmak için, bu makama getirilmiştir. Yine bu hükümet içinde yer alanlar devletin taraftarlarıdır. Koalisyonda tekrar birleşmişlerdir. Bu açıdan bir şey beklenemez, karar ve yeni bir programdan bahsedilemez. Eski

özel savaş programlarının değişiminden bahsedilemez. Yani eski özel savaş programlarını yürütecekler. Yeni çıkardıkları sözde "af kararnamesi" de, bu politikanın yürütülmesine hizmet temelindedir. Aynı zamanda bu hükümet, bu politikayı sürdürmekle görevli bir hükümettir. Bu anlamda yetmiş yıllık cumhuriyetin bastırma, katliam yapma hükümetidir. Başarırsa göreve devam eder, başaramazsa bu konuda rejimin yeni seçeneklere yönelmesi kaçınılmazdır.

Rejimin son bir çabayla yeni aldatmaca politikalar ge-

liştirmek istediğinin bilinciyle, içinde bulunduğumuz durumu değerlendirerek buna yöneldiklerini şimdi iyi biliyoruz. Ateşkes sürecini iyi niyetli bir biçimde ve kendimize güvenin bir ifadesi olarak uluslararası ve kamuoyu nezdinde en iyi bir biçimde sonuçlandırarak yeni hamle dönemimize yönelmek istedik. Son değerlendirmelerde bu sürecin görevleri ve yürüyüş tarzımız vurgulanmıştır. Halkımızın aşağılık bir teslimiyet yerine şerefli bir direnişi tercih ettiğini, sonuna kadar partiyi desteklediğini, çok kararlı savaş kurallarıyla yürütmemiz konusunda beklenti içinde olduğunu tekrar vurgulamaya gerek yok. Halk teslimiyetten değil, direnişten yanadır. Savaşın geliştirilmesi, gerçek kurallarıyla ne kadar kan dökülürse dökülsün ve kendisi de ne kadar işkence yaşarsa yaşasın, zafere kadar geliştirilmesi gerektiğine yüksek değer biçiyor ve bunu destekliyor. Yine bu dönemde halk, dışımızdaki güçlerin yurtsever olarak bizimle cephesel birliğe girmeye açık bir tutum takındıklarını gördü. Dolayısıyla bu güçleri devrimin bir kazanımı temelinde yurtsever saflara kattık. Bu da önemli bir kazanımdır. Güneyli güçler, işbirlikçiliği para temelinde sık sık geliştirebiliyorlar. Tekrar bunların bu Ankara görüşmeleri, paralı askerlik durumunu canlandırmak amacıyla kullanmak isteyeceklerini göz ardı etmemek gerekir. Dolayısıyla çalışmalara dikat etmek lazım. Karşımızdaki güçlerin bu niteliği iyi göz önüne getirilerek yaklaşımlar sergilenmek durumunda.

Sömürgeciler, bizi ateşkes nedeniyle düşürmek istedikleri konumun tersine, kendilerinin terörist niteliği biraz daha uluslararası alanda anlaşıldı. Bunun için Almanya'da, Bonn'da Türk sorununu ortaya çıkardılar. Yurt dışı falliyetlerimizi gölgelemek için yaptılar. Ortadoğu'ya yönelik faaliyetleri de çıkmazdadır. İran , Irak, Suriye sahası üzerindeki politikaları istenilen sonucu vermekten uzaktır. Kafkaslar'da ve Balkanlar'da da tamamen geriye itilen bir süreci yaşıyorlar. Kıbrıs'ta hakeza taviz verme aşamasına giriyorlar. Bütün bunlar, sömürgecilerin sıkıştıklarını ifade eder. Bunun yanında halkımızla birlikte uluslararası kamuoyunun artan dikkatlerini artık PKK önderliğindeki savaşa çekmek kolaylaşmıştır. Emperyalist çevrelerin her türlü desteği mevcut sömürgeciliği kurtarmaya yetmiyor, yetmeyecektir. Ve en önemlisi de, biz gerilla ordumuz ARGK'nin derinliğine ve genişliğine hazırlıklarını ileri bir aşamaya getirdik. Yine cephesel çalışmayı, gerek yeni güçlerin katılımı, gerekse de kitlesel temel ve örgütsel düzey açısından güçlerini yoğunlaştırarak siyasi, askeri hazırlığı ileri bir aşamaya ulaştırdık. Şimdi önemli siyasi-askeri bir hamleyle ve yine diplomatik çalışmalarla karşı karşıyayız.

Her şeyden önce yeni hamle için arazi, sayısal ve niteliksel katılım, donanım, eğitim düzeyi, üslenme, doğru hareket tarzı, hedeflerde yoğunlaşma, yaşamda devrimcileşme, bir bütün olarak ileri bir düzeye getirilmiştir. Denilebilir ki bundan sonraki savaş, gerçek bir gerilla savaşıdır. Ulusal kurtuluşumuzun dengeyi zorlayan bir savaşıdır.

Eğer taktik dışılıklar yaşanmazsa, ordulaşmadaki kural dışılıklar tamamen aşılıp yeni hamlenin gerçeklerine uygun taktik çizgiye hakim olunursa, çok yaratıcı bir savaş tarzının vazgeçilmez gerekleri yerine getirilirse, bu önümüzdeki aylar, savaşın önemli bir aşamasını lehimize kapatabilir. Bu aşama da, denge durumuna yaklaşmaktır, ona ulaşmaktır. Böyle bir denge durumu gerçekten siyasal çözüm yollarını da gündemleştirir.

Dolayısıyla gerillaya çok yüksek değer biçmek ve onu genişliğine-derinliğine bütün ülke sathına yaymak ulusal kurtuluş savaşımızın en önemli bir aşamasıdır. Bu konuda yaptığımız yeni güç düzenlemesi var. Denilebilir ki hemen her stratejik noktaya güç yerleştirilmiştir. Uygun taktiklerin hazırlanması söz konusudur. Yapının her türlü savaşçılığa yönelme durumu, artık emir-talimatlarla en iyi yürüyebilecek bir duruma gelmiştir. Bu konuda en çok dikkat edilmesi gereken husus, gücün doğru, yeterli ve gerçekçi bir temelde kullanılmasıdır. Bunun için yeterince güç ve imkan vardır.

Uzun süredir geliştirdiğimiz değerlendirmelerden de anlıyorsunuz ki, burada söz konusu olan gücün gerçek özünü savaşa çekecek düzeyde kullanılmasıdır. Onun gerçekleştirebileceği her türlü hedefe göre seri bir biçimde düzenlenmesi, harekete geçirilmesidir. Nerede ne kadar, nasıl yapılması gerekiyorsa, onu tayin etmektir. Bunu başarmak da komutanın günlük taktik görevlerine hakim olmasıyla mümkündür. Yani artık komuta tarzınız radikaldir, eylemcidir, otoriterdir ve potansiyeli, yapıyı kararlılık düzeyine getirmekle sorumludur. En uygun hedefler sistemini en uygun güçle günlük vuruş tarzı komutanın temel görevidir. Komutanlar bu görevlere yüklenecekler. Her şeyi ortaya koyacaklardır. Ve Kürdistan'da çok fırtınalı, düşmana ülkeyi cehenneme çevirecek bir süreci yaratmakla sorumludurlar.

Tüm değerli savaşçılar, tüm komutanlar!

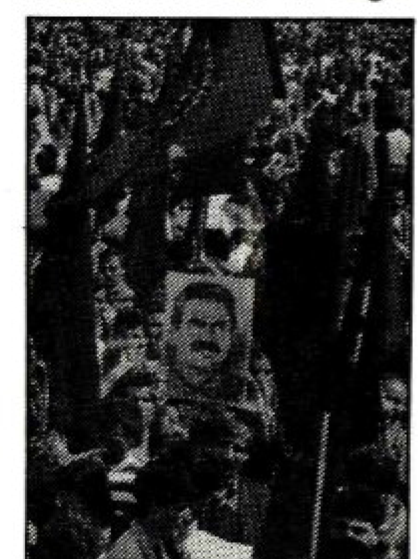
Açık ki dönemin ruhunu yakalayacaksınız. Dönemin en özgür kişiliğini yaşayacaksınız, yaşatacaksınız. Fedakarlık, cesaret düzeyiniz kesinlikle düşmanın üstündedir. Fedai durumundasınız ve bu, savaşın kaderini belirleyecek temel unsur, temel faktördür. Dolayısıyla bunu iyi kullanmanız halinde sonuç almamanız, başarıdan başarıya koşmamanız mümkün değildir. Bu partimizin uzun süreli ideolojik siyasi ve yaşamsal çalışmalarıyla hazırlandı. Bu açıdan da bu en kıymetli kazanımdır. Bu kazanım temelinde, bu esas dahilinde teknik ve taktik görevlere hazırsınız. İçten olsun dıştan olsun, hiçbir engel sizi mutlak üzerine yürünmesi gereken hedefler-görevler karşısında ikircikli ve ertelemeci durumda, vuruş tarzından uzak bir konumda kendinizi tutmamalısınız. Ertelemeyen kişilik, sürekli vuran kişilik, inisiyatifini rahatlıkla kullanabilen kişilik tüm savaşçılardan da, tüm komuta düzeyindekilerden de beklenen doğru tutumdur. İster ben olayım, isterse başkası olsun inisiyatifinizi, savaş azminizi, başarma hırsınızı, bizim doğru yürüme tarzınızı engellerse karşı durun, buna fırsat vermeyin. Bunu dayatmak hakkınız ve görevinizdir. Tarihte ilk defa bu hakkı ve bu görevi kullanıp başarmaya çalışıyoruz. Bu kutsaldır ve hakkını vermek gerekiyor.

Çok ustaca, yaratıcı hareket edin. Silahınızı, yoldaşınızı, mevzilerinizi mükemmel değerlendirin. Kesinlikle savaş gerçeğine çocukça, amatörce yaklaşmayın. Geçmişte içine düştüğünüz muazzam yetersizliklere asla düşmeyin. Ve tamamen radikal, köklü bir dönüşümle, bu dönemin savaşçılığına katılın. Bütün bunları yapabilirsiniz. Hem yetkiniz var, hem de bu görevinizdir. Dolayısıyla istediğiniz kadar savaşın, örgütlenin, görev üstlenin ve örnek yoldaşlığı büyük bir rekabet ruhuyla "en iyisini ben yaparım" biçiminde, yapıcı bir biçimde temsil edin.

Siz değerli ARGK savaşçıları, ve komutanları!

Açık ki, bu dönemi ancak böyle yakalarsanız, hakkını verirseniz kazanabilirsiniz. Bu temelde kurtuluş şansı sadece sizler için değil, halkımız ve tarihimiz için de gerçekleşebilir ve bunun dışındaki bir yaşamın da lanetliliği, bin defa utanmazlığı yerle bir edilebilir. Bu görkemli ve tarihi bir fırsattır. Bunu doğru kullanmak için gerçekten her türlü imkanı ortaya koymamızın zamanıdır.

Çok açık ki bu fırsata, bu imkana kolay ulaşmadık. Çok uzun bir çabanın sonucudur. En başta bu, Parti Önderliği'nin yurt içinde ve yurt dışında tarihin en kapsamlı çalışmasına kendini müthiş vermesiyle ortaya çıkan ve gerçekleşen bir durumdur. Dostun da düşmanın da hayret ettiği bir durum, bir gerçektir. Ve tarihin köklü bir devrimini başarıyla götürmeye adaydır. Dolayısıyla kıymetini bileceksiniz. Bize çok söz verdiniz. Sözün pratik olduğunu söylediniz. İşte söz pratiktir. Ve bu, başarı oranı çok yüksek olan durumda yakaladığınız bir fırsattır. Geçmişteki, sizin özlediğiniz yaşama, vuruşma tarzına, kazanmaya götürmeyen olumsuz durumları ne kendiniz için, ne çevrenizdeki hiçbir birim için asla yaşatmayın. İlerletici, geliştirici ve üstün bir moralin temsilcisi olun. Hataları zamanında değerlendirin ve tavır koyun. Yanlışlıkları zamanında görün ve tavır koyun. Anlamsız kayıplara, ilk fırsatın değerlendirilmemesine benzer durumlar ortaya çıktı mı, hemen karşı koyun. Fırsatı değerlendirin. Komutan da olsa bu doğru

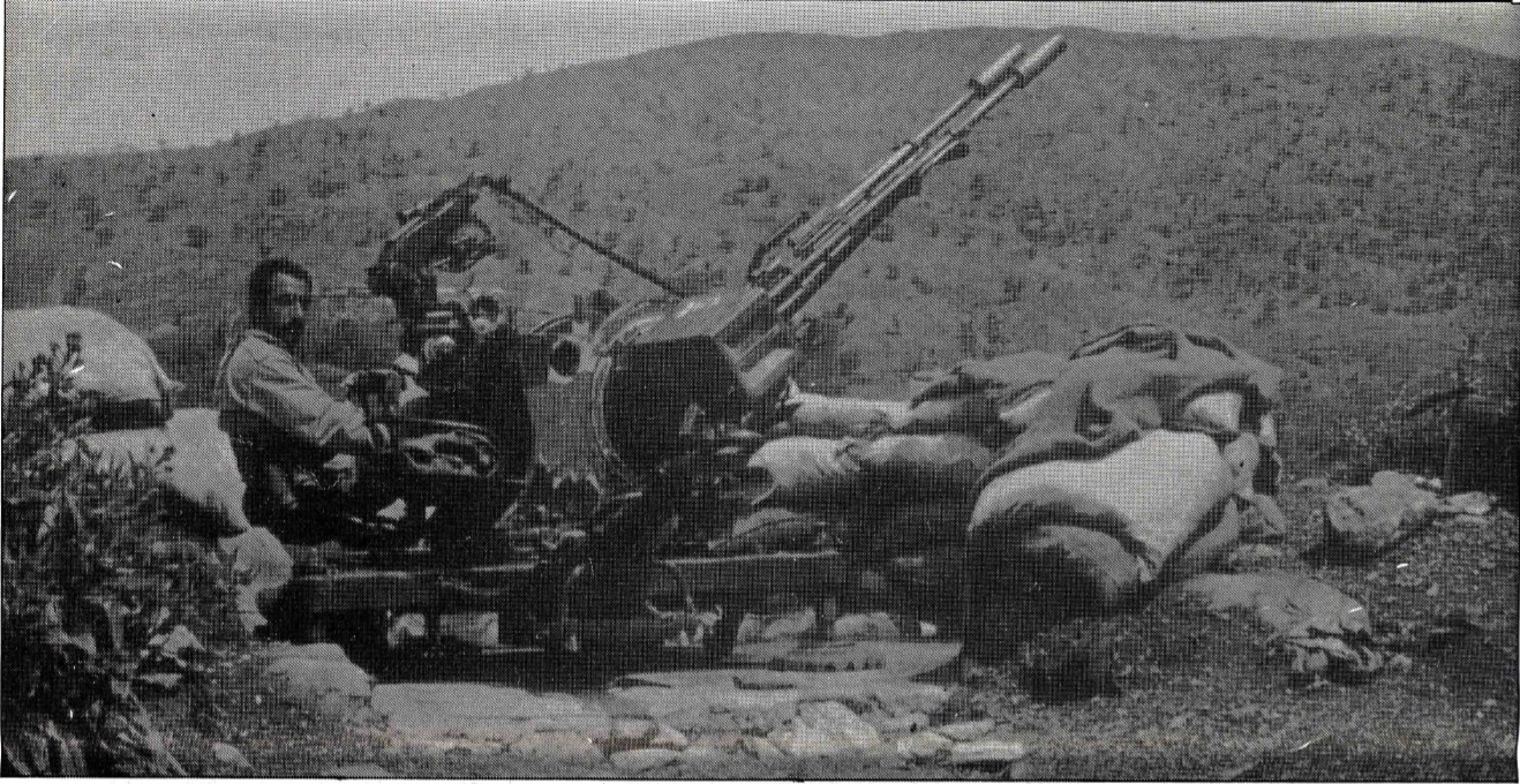
tavrı dayatın. Kayıp verildi mi hemen önüne geçin. Komutan da olsa, ona, kayba yol açamayacağını hatırlatın. Bu konuda komutanlar sonuna kadar söz dinlemeye açık olacaklardır. Bu bizim savaş tarzımızdır. Hiç kimsenin oynamaması ve gereklerini yerine getirmesi gereken hususlardır.

Biz bu dönemi böyle karşılamak ve kazanmak zorundayız. Bunun dışındaki her şey red olmalı. Yaşam en yarayışlı, en insanlaştırıcı du-

(Devamı 31'de)

Botan Eyalet Koordinatörü Cemal:

"Devlet Botan'ı tümden kaybetmiştir

BEHDİNAN (KURD-HA): Devletin son bir haftadır Botan Eyaletine yönelik geliştirdiği operasyonlarda çok sayıda sivil köylünün kurşuna dizilerek katletmesi ve devletin yaptığı açıklamalar da çok sayıda gerillayı öldürdüğünü iddia etmesi üzerine Botan Eyalet Koordinatörü Cemal'la görüştük. Komutan Cemal sorularımızı yanıtladı.

Devletin yaptığı açıklamalarda gerillaya çok sayıda kayıp verdirdiğini ve katlettikleri içinde hiç sivilin olmadığını iddia etmektedir. Siz tüm bu iddiaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cemal: Bir süreden beridir devletin en yetkili ağızlarından çıkan bu yıl "kökünüzü" kazıyacağız yönündeki açıklamaları sonrası, Eyaletimize yönelik başlattıkları operasyonlarla, Kürdistan'da süren savaşı hangi yönde tırmandırmak istediklerini daha da netleştirmişlerdir. Açığa çıkan şudur; TC operasyonlarını silahlı güçlerimize yönelik olmaktan çok , sivil halka yönelik geliştirmektedir. Alanı tümden insansızlaştırmayı hedeflemiştir. Bunu esas amacı haline getirmiş, hiçbir ayrım gözetmeksizin vahşice bir saldırı başlatmıştır. Uzun süre yapılan hazırlık ve emperyalizmden aldığı en gelişmiş tekniğe rağmen, silahlı ordu güçlerimizin uygun hareket tarzı ve konumlanmayı kısmen de olsa başarması, TC güçlerinin tüm çabasını boşa çıkartmıştır. TC başarısızlığını kamuoyundan gizlemek için sivil halka saldırarak telafi etmeye çalışmaktadır. Silahlı güçlerimizden aldığı darbelerle geri çekilmeye çalışırken, yeni darbelerden korunmak için sivil halkı kendine siper yapmakta ve katliam yaparak halkımızı yenmeye çalışmaktadır. TC'nin bütün vahşetine rağmen ulusal kurtuluş güçlerimiz ve halkımız kahramanca direnmektedir ve direnişini zaferle taçlandıracaktır. Bu kısa sürede de birkez daha görüldüğü gibi, halkımız ve ordumuz kararlılığını ortaya koymuştur.

Devletin iddia ettiği kadar kayıplarınız var mı?

Cemal: Eyalet Karargah Komutanlığı'nın 2 nolu savaş bildirisinden bu yana Eyaletimiz'de yaşanan eylemlilik bilançomuzu size ayrıntılı bir şekilde aktaralım.

1- 17.06.1993 tarihinde Pervari Garısa alanında bulunan bir Taburluk hareketli gerilla gücümüz alandaki resmi yollara pusu atarken, 2 düşman karakoluna da baskın gerçekleştirmiştir. Eruh'a bağlı eski Eruh Köyü Karakolu'na yapılan saldırıda 8, Pervari'ye bağlı Tepe köyünde bulunan seyyar TC karakoluna ve koruculara yönelik düzenlenen saldırıda 4, Pirya ve Görzen arasında pusuya düşürülen operasyon güçlerinden 15 asker ve korucu öldürüldü. Aynı alanda gerçekleştirdiğimiz operasyonda toplam 27 asker öldürüldü. Operasyonda 2 gerillamız da hafif şekilde yaralandı. Aynı operasyonda 10 gerilla adayı ise silah altına alındı. Eylem sonrası TC güçlerinin Pirya, Görzen ve Çırav bölgelerini havadan bombalaması sırasında Çırav'da bulunan kendi güçlerini de yanlışlıkla bombalayarak 1 astsubay, 1 erin yaralanmasına, 1 çavuş ve 1 onbaşının ölmesine neden oldu. Bu saldırıda güçlerimizin herhangi bir kaybı yoktur.

2- 19.06.1993 tarihinde Cizre Şırnak arasında bulunan bir köprü havaya uçuruldu.

3- 20.06.1993 tarihinde Şırnak yakınlarında araziye çıkan TC güçlerine taciz ateşi açıldı.

4- 21.06.1993 tarihinde Uludere'ye bağlı ..... nahiyesinde koruculara ait 540 küçük baş hayvan kamulaştırıldı.

5- 22.06.1993 tarihinde ordu güçlerimiz, Gabar ve Çırav civarlarında gerçekleştirdikleri devrimci operasyonda birçok yola pusu atılırken, Fındık Nahiyesi Taburu, yine bu ilçeye bağlı Zeva Taburu ve Şırnak'a bağlı Mile Kerya Birliği'ne yönelik gerilla saldırıları gerçekleştirildi. Bu saldırılarda düşmanın birçok mevzisi ele geçirilip silah ve malzemelere el konuldu, toplam 25 civarında asker öldürüldü. Ayrıca Fındık Tabur binası tahrip edilerek önündeki daraçlar ve 120 milimetrelik havan topu yakılarak imha edildi. Geniş çaplı geliştirilen bu operasyonda 1 gerillamız hafif şekilde yaralandı.

6- 23.06.1993 tarihinde Cudi alanında, Silopi'ye bağlı Kerya Reş Taburu'na yönelik düzenlenen saldırıda 3'ü subay toplam 35 asker öldürüldü. Çatak alanında koruculara ait 1000 küçük baş hayvana el konularak kamulaştırıldı.

7- 24.06.1993 tarihinde:

a- Gabar'da araziye çıkmak isteyen TC güçlerine ordu güçlerimizce kurulan pusuda 1 astsubay ve 2 er öldürüldü.

b- Gabar alanı TC uçak, helikopter ve topçuları tarafından bombardımana tabi tutuldu, ancak bu saldırılarda da güçlerimiz herhangi bir kayıp vermemiştir.

c- Cudi alanında aranmakta olan bir ajan ordu güçlerimizce yakalanarak cezalandırıldı ve kendisine ait araç da yakıldı.

8- 25.06.1993 tarihinde:

a- Ipek yolunun Silopi-Cizre arası ordu güçlerimizce tutularak 2 tank ve 1 panzer tamamen imha edildi.

b- Şırnak yakınlarında pusuya düşürülen TC güçlerinden 7 asker öldürüldü. Bu eylemde gruptan kopan bir gerillamız girdiği çatışmada şehit düştü.

9- 26.06.1993 tarihinde Uludere ve Hilal yolu ordu güçlerimizce tutularak propaganda eylemi gerçekleştirildi, 6 şüpheli korucu yakını tutuklandı. Halkın gönüllü olarak verdiği maddi yardım kabul edildi.

10- 26.06.1993-4.07.1993 tarihleri arasında TC'nin uzun süreden beri hazırlığını yaptığı, askeri güçlerine metropollerden de takviye olarak sevk ettiği askeri yığınakla Bestler, Uludere ve Gabar alanlarını kapsayan 30.000 dolayında bir güçle katıldığı geniş çaplı bir operasyon başlatıldı. Bu operasyonda:

a- 8 gün boyunca hedef seçilen alanları uçak, helikopter ve havan toplarıyla, askeri ve sivil hedef ayrımı yapmaksızın yoğun olarak bombaladı.

b- Bestler ve Uludere alanında tespit edilen noktalar havadan indirilen birliklerce tutulup, alanın tümü kuşatılmak istenildi.

c- Gabar alanına üç koldan girerek stratejik noktaları ele geçirmeye çalışırken, birçok yerleşim alanını her türlü silahlarla ateş altına aldılar. Bu operasyon süresi boyunca ordu güçlerimizin gerçekleştirdiği eylemler ise şunlardır:

11- 26.06.1993 tarihinde

a- Bestler alanı Bireci mıntıkasında alana girmek isteyen TC güçlerine karşı koyan 1 bölüklük gücümüz düşmanla 6 saat süren çatışmada düşman güçlerinin ilerleyişini durdurmuş ve düşmana çok

TC'nin Sivas katliamına karşı, Maraş'ın cevabı

MARAŞ (KURD-HA): Maraş'ın Ekinözü ve Elbistan ilçeleri arasında bulunan Nergele, Yılanobası ve Aşağı İçmeler köyleri arasında bulunan dağlık kesimde ARGK gerillaları ile devlet güçleri arasında 5 Temmuz, günü başlayan, 7 asker ve 1 korucunun ölmesi, 2 albay, 2 uzman çavuş olmak üzere toplam 6 kişinin yaralanmasının ardından çatışmanın hala yer yer devam ettiği bildiriliyor. Muhabirlerimiz çatışmada öldürülen asker ve subay sayısının 50, yaralı sayısının ise 60 kadar olduğunu bildirdiler. Çatışmalar sırasında ölenlerin ve yaralıların fazla olmasından dolayı, Elbistan SSK Hastanesi'nin sivil hasta kabuletmediği ve daha önce Devlet Hastanesi'nde bulunan yaralıların da önceki gün hastahaneden alınarak yakın il ve ilçelere gönderildikleri bildirildi. Çatışmaların yer yer sürdüğü, bölgeye çok sayıda Kobra ve Skorsky helikopterlerinin de gönderildiği ve bunların çatışma bölgesi üzerinde alçaktan uçuşlar yaptıkları ve sürekli askeri sevkiyatın yapıldığı belirtilmektedir. Çatışmaların sürdüğü köylerden 5 Temmuz gününden itibaren haber alınamazken, köylere giriş ve çıkışların da yasaklandığı öğrenildi. Çatışmalarda hiçbir gerilla kaybı olmazken, 10 Temmuz günü aynı alanda süren çatışmalarda da 7 askerin öldüğü bildirildi. Böylece 5 Temmuz günü başlayan ve 10 Temmuz gününe kadar devam eden çatışmalarda toplam 57 asker ölürken 60 asker de yaralandı.

sayıda kayıp verdirilmiştir. Bu çatışmada ilk karşılaşmada 4, sonrada 1 olmak üzere toplam 5 gerillamız şehit düştü.

12- 27.06 1993 tarihinde

a- Gabar yakınında kurulan pusuya düşen TC güçlerinden 17 asker öldürülürken, bu çatışmada birliğinden kopan bir gerillamıza bir havan topunun tesadüfi isabet etmesi sonucu şehit tü.

13- 28.06.1993 tarihinde

a-TC güçleri bir karakolunu boşaltırken, güçlerimizce yola döşenen mayına çarpan bir panzer imha oldu, panzerin yardımına gelen helikopter ordu güçlerimizce açılan pusu ateşi sonucu düşürüldü ve Bestler alanında ilerlemek isteyen TC güçlerine karşı kurulan çapraz pusuda 4 asker öldürüldü.

b- Bestler alanında gerçekleştirilen 3 ayrı saldırı ve pusuya düşürme eylemleriyle, TC askeri güçlerine önden ve arkadan darbeler vurulup hareketsiz kılınmıştır.

c- Uludere alanında 1 tabura ağır silahlarla yapılan saldırıda 20'nin üzerinde asker öldürülürken, geri çekildikten çok sonra atılan bir havan topunun isabet etmesi sonucu 3 gerillamız şehit düşerek 1 milis ve 4 gerillamız da yaralandı.

d- Cizre-Şırnak arasında konumlanan bir tabura yapılan suikast saldırısında 11 asker öldürüldü.

14- 29.06.1993-30.06.1993 tarihleri arasında

a- Uludere, Gabar, Bestler ve Çırav'da çıkan birçok çatışmada güçlerimiz herhangi bir kayıp vermemiştir. b- Gabar'da TC güçleriyle birkaç noktada girilen çatışmada 6 asker ve 1 üst rütbeli subay öldürüldü ve çatışmaya müdahale eden bir helikopter de düşürüldü.

c- Pervari'de bir karakola yapılan saldırıda karakol ve bütün mevzileri tümden yakılarak imha edildi. TC bu saldırıda kaybını 12 olarak açıklamasına rağmen, verilen sayının çok üstünde bir kaybı olduğu kesindir. Yarım saat içerisinde tamamen ele geçirilen bu karakol eyleminde 1 gerillamız şehit düştü. Daha sonra gerilla kurallarına göre yapılan teknik bir hata sonucu bazıları komutan toplam 10 gerillamız şehit düştü.

15- 1.07.1993 tarihinde

a- Şırnak, Uludere yolu güçlerimizce tutularak 1 özel tim aracı tümden imha edilirken, bir diğerine de darbe vurularak ölü ve yaralı verdirilmiştir.

e- Eruh'a bağlı .... köyü korucularını silahsızlandırmak isteyen ordu güçlerimize korucuların ateş açması sonucu çıkan çatışmada 6 korucu öldürüldü, 2 korucu evi yakıldı ve 2 silaha el konuldu. Açılan ilk ateş sırasında 2 gerillamız şehit düştü.

16- 2.07.1993 tarihinde Kerboran'a bağlı Çelik Karakolu'na güçlerimizce yapılan saldırı sonucu karakolun tümü ele geçirilerek imha edildi. Eylemde 32 asker öldü. Bu eylemde 4 gerillamız şehit düştü. TC'nin havadan ve karadan yaptığı bombardımanda hiçbir kaybımız yoktur.

17- 3.07.1993 tarihinde

a- Türk ordu güçleri operasyon güçlerini geriye çekmeye başladı. Bu geri çekme işlemi sırasında bir helikopter Garzan alanında güçlerimizce düşürüldü.

b- Çatak'da iki korucu esir alındı.

c- TC'nin operasyon güçlerine yardımcı olmak amacıyla, sınıra yakın bir noktada güçlerimizin arkadan kuşatmaya çalışan bir KDP birliği güçlerimizce kuşatılarak esir alındı. Toplam 35 parça silah ve mühimmata el konulduve esirler serbest bırakıldı.

18- 2.07.1993 tarihinde Pervari yoluna döşenen bir mayına çarpan düşman aracında bir subay, 3 asker yaralandı.

d- Uludere'nin Erxes köyü korucularına yönelik yapılan saldırıda 1 korucu yaralandı.

e- Ayağından yaralanan Rojda isimli bir gerillamız arkadaşlara yük olmamak ve düşmanın eline sağ geçmemek için el bombasıyla kendisini şehit etti. Eyalet Karargah Komutanlığı'nca yayınlanan 2 nolu savaş bildirisinden bu yana, TC güçlerinden ele geçirilen silah ve muhimmat miktarı ise şöyledir:

19- 1-47 adet kleş, 25 adet G-3, 5 adet MG-3, 5 adet roketatar silahı, 1 adet 81 milimetrelik havan topu, 7.500 adet G-3 mermisi, 1 el telsizi, 6 adet B-7 roketi, 28 adet G-3 şarjörü, 2 lav silahı, 2 adet aydınlatma silahı, 2 adet radyo, 2 teyp, 1 adet fotoğraf makinesi, 1 miktar kol saati, çok sayıda çanta, çadır ve benzeri malzemeler.

Söyleşimiz içinde devletin yaptığınız saldırılar sonrası çok sayıda karakolunu boşalttığını belirttiniz, bunların bazılarının isimlerini bize söyleyebilir misiniz?

Cemal: Bu süre içerisinde yoğun saldırılarımız sonucu TC'nin boşalttığı karakollar şunlardır:

Güçlükonak ilçesine bağlı Çelik Karakolu. Yine bu ilçeye bağlı Tabur ve Jandarma Taburu. Uludere'ye bağlı Komando Taburu vb çok sayıda karakol sayabiliriz.

Devlet sivil halkı vurmadığını iddia etmektedir.

Cemal: Kesinlikle bu büyük bir yalandır. Bu süre içinde TC güçlerinin sivil halka yönelik saldırı ve katliamlarının dökümünü şöyledir:

Gabar'da Sılınga köyünün havan toplarıyla yoğun şekilde bombalanması. 17.06.1993 tarihinde Pervari'ye bağlı Erkez köyünü havan toplarıyla dövmeleri sonucu 2 köylü kadın yaralanmıştır. 4.07.1993 tarihinde Eruh'a bağlı ..köyünün tümü yakılıp-yıkılmış, hayvanlarının yarısı telef edilmiştir. Ahmet Güler, Ö. Çetin Kirbaş ve Sait Güler isimli köylüler kurşuna dizilmiş, Ahmet Güler isimli köylü yaralı halde götürülmüştür. Kerboran ve Güçlükonak'a bağlı her iki Çelik köyü de gün boyunca kobra tipi savaş helikopterlerinin roket saldırılarına tabi tutulmuş, köyler yakılıp-yıkılarak oturulamaz hale getirilmiştir. Kerboran'a bağlı Çelik köyünde ise 9 köylü katledilerek kamuoyuna gerilla diye açıklanmıştır. Gabar alanında TC güçlerinin ulaştığı bütün köylerde büyük tahribatlar yaratılmış, maddi hasara yol açılmıştır. Delale, Derçep ve Meydin köylerinden hala haber alınamamıştır. Buradaki katliam ve tahribatın ne olduğu bilinmemektedir. Ayrıca TC' Uludere'ye bağlı köylerde tutuklama, katliam ve tahrip etme faaliyetini sürdürmektedir.

Bu süreç boyunca kesinleştirdiğimiz TC kayıpları şunlardır:

204 subay ve asker, 13 korucu ve 1 ajan, toplam 218 kayıp ve bir o kadar da yaralı. Bunun yanında 2 tank, 2 panzer ve 2 araba imha edilmiştir. Yine ayrıca 2 helikopter düşürülmüş, 2 helikopter de yara almıştır. Görüldüğü gibi TC ile ordu güçlerimiz arasındaki savaş tüm şiddetiyle sürmektedir. Son operasyonda ordu güçlerimizin kaybı sadece 6'dır. Diğer kayıplarımız ise inisiyatifimiz alanı dışında gelişen eylemlerdedir.

Bu katliamlar hakkında bilgi aldıkça kamuoyuna ileteceğiz. Ayrıca TC, Bestler ve Gabar'da bir keresinde 23, bir keresinde de 12 ölü ele geçirildi diye açıkladığı kayıplar silahlı güçlerimiz değildir. Bunların sivil köylüler olduğu kesinleşmiştir. Kendi kayıplarımızdan şehit düşüp, düşmanın eline geçen sadece 5 kişidir. Bunları da daha önce düşman vermişti. Diğer verdiğimiz kayıplardan ise düşmanın bilgisi yoktur. İlk kez biz açıklıyoruz. Bu kayıplar da yine düşmanın belirttiği alanlarda değildir. Bu kayıplarımız operasyon alanının dışında bulunan alanlarda olmuştur.

Siz savaşın kurallarına uyuyor musunuz?

Cemal: ARGK güçleri, bu savaşı uluslararası antlaşmalara uygun bir şekilde yürütmekte ve büyük bir dikkat göstermesine karşılık, TC güçleri hiçbir savaş kuralı tanımayarak kirli bir savaşı boyutlandırmaktadır ve bunu gizlemek için elindeki bütün iletişim olanaklarını kullanarak kamuoyunu yanıltmaya çalışmakta, savaşı sivilleştirmektedir.

Tüm ilerici, demokrat ve insan haklarına saygılı kişi ve kuruluşları TC'nin Kürdistan'daki sivil halka yönelik vahşet ve katliamlarını görmeleri ve Kürdistan halk gerçekliğini görmesi için, Kürdistan'a davet ediyoruz.

Sarıkamış-Kağızman'da askeri konvoya pusu: 45 ölü 60 yaralı

BEYRUT (KURD-HA): Kars ve Ağrı'daki çatışmalarla ilgili çeşitli ajansların geçtiği haberler üzerine bugün yerel saatle saat 10 sularında Serhad Eyaleti Gerilla Komutanı ile ilişki sağlayan Beyrut Temsilciliğimiz, gerilla komutanına bölgedeki son çatışma ve operasyonları bize anlatır mısınız sorumuza şu yanıtları verdi:

"3 Temmuz gecesi Doğubeyazıt-Kayaburnu'nda yeni yapılan bir askeri bölük binası havaya uçuruldu, binayı bekleyen bekçi öldü. Aynı gün Iğdır ilçesinin YSE binalarına baskın düzenleyen gerilla birliklerimiz, araçları tahrip ederek, binaları kullanılmaz hale getirdiler. Yine 2 Temmuz günü Ağrı Dağı'nın eteklerinde, gerilla güçlerimiz ile Türk ordu birlikleri arasında çıkan çatışmada 3 asker, 1 uzatmalı çavuş öldürülüp, silahlarına el konuldu.

Türk ordusu kendi kayıplarını gizliyor. Sarıkamış-Kağızman arası Kuloğlu kesiminde verdiği kayıpları konusunda açıklama yapmadı. Oysa 2 Temmuz günü burada pusuya yatan gerilla güçlerimiz, operasyona çıkan bir askeri konvoyu pusuya düşürdü. 3 askeri araç yakılarak imha edildi. Bir araç nehire uçtu, 40 askerin cesedi güçlerimiz tarafından görüldü. Yaralılar ise 60 kadardı. Bu eylemde 3 gerilla da şehit düştü. Pusu eyleminde öldürülen askerlerin üzerinde 6 adet G-3 silahı, 10 adet G-3 şarjörü, 1 adet kasatura, 5000 adet M-16 mermisi, 1 adet MG-3 şeridi alındı. 3 Temmuz günü aynı alanda operasyon yapan başka bir askeri operasyon birliğine kurulan pusu eyleminde de 5 asker öldürüldü, 7 askerler yaralandı, diğerleri kaçtı. Takviye kuvvet olarak olay yerine gelen 1 helikopter açılan ateş sonucu yara alarak geri döndü."

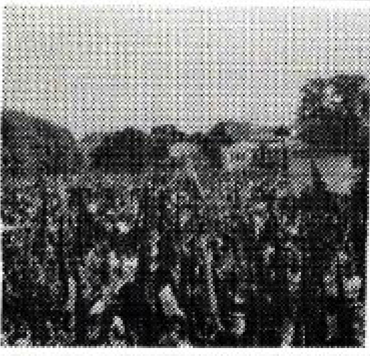
TC ateşkese uymadığı için pişman

BEYRUT (KURD-HA): Botan'da 27 Temmuz günü başlatılan operasyonlarda Türk ordu gücü ilerleme kaydetmeyince, sivil halkı katlederek geri çekiliyor. Günlük olarak bölgedeki gelişmelerden haber alan Beyrut Temsilciliğimiz, bugün saat 14'de Botan Eyaleti Gerilla Komutanlığı'yla ilişkiye geçti. Eyalet Komutanı, "Türk askerleri Bestler'den çekildi, Uludere tarafından da çekiliyorlar. Gabar'da savunma pozisyonunu sürdürüyorlar. Daha doğrusu burda halka yönelmişler; köylüleri katlediyorlar, köyleri yakıp yıkıyorlar. Biz bölgedeki yolların çoğunu mayınlamış durumdayız, geri çekilmede zorlanıyorlar. Bunun için yöredeki bütün köylüleri, hayvanlarıyla ve araçlarıyla birlikte yollara dökmüşler; köylüler araçları ve hayvanları önde, kendileri arkada yol alıyorlar; mayınlara karşı tedbir için bunu yapıyorlar. Bugün köylülerin bir traktörü mayına çarptı. Bu durumu sürdürürlerse, ölü sayısı artar" dedi. Bölgede başka çatışmalar var mı sorumuza; "Bugün Herekol dağlarında birliklerimiz bir helikoptere ateş açtı. Yara alan helikopter yalpalandı, "düştü düşecek" diye takip ettik, fakat dağlara çarpmadan, güçlerimizden uzak bir köye mecburi iniş yaptı. Yer yer çatışmalar devam ediyor. Bu gece Pervari-Tırya köyü çetelerinin yoluna döşenen mayınlara bir askeri araç çarptı, 3 asker, 1 subay öldü. Şemdinli'nin Herki ve Gerdi mıntıkaları bugün savaş uçaklarınca bombalandı" cevabını verdi.

Çelik Karakol'u baskınında 32 asker öldü.

3 Temmuz gecesi Kerboran Çelik Karakolu'na, ARGK gerillalarının baskınından sonra, yörede geniş çaplı operasyonların başladığı haberleri üzerine, Kerboran'daki yerel kaynakların bilgisine başvuran Beyrut Temsilciliğimiz, "Karakol baskınından sonra askerler köyleri yaktılar, boşalttılar. Daha sonra karakola yakın olan bir köyde 9 köylüyü katlettiler, katliamlar devam ediyor" bilgisini aldı. Bu haberi doğrulatmak için Kerboran Bölgesi Gerilla Komutanı'yla görüştük. Gerilla Komutanı, "Doğrudur, gerilla eylemlerinin olduğu bütün bölgelerde Türk ordusu köylüleri katlediyor. Aldığımız haberlere göre, Xırabe Reş köyünde de 4 köylüyü katletmişler. Kerboran Çelik Karakol baskınında Türk ordusunun kayıpları 32'dir. Güçlerimiz ele geçirdikleri karakoldan 1 adet MG-3 silahı, 1 adet B-7 ve roketleri, 1 adet G-3 silahı, 1 adet dürbün ve diğer askeri malzemeleri aldılar. Bu eylemde 4 arkadaşımız şehit düştü. Bu arkadaşlarımızın isimleri şöyledir: 1.Sinan (Manga Komutanı). 2.-Bangıran (Manga Komutanı). 3.-Pılıng (savaşçı). 4.- Refik (savaşçı). Şehitlerimizi alarak, geri çekildik" dedi.

Dünya artık bizi anlamalı!

Demokrasi ve demokratlık söylemlerini ağızlarından düşürmeyen Avrupa'nın, halkımızın bu haklı tepkisinin yanında yer alacağı yerde, dünyanın sayılı terörist devletleri arasında baş köşeye oturmuş TC'nin yanında yer alması, onun yaptığı her katliamı onaylaması, her türden destek sunması, bırakalım Avrupalı devletlerin demokratlıklarını ve insanlıklarını, Hitler ve Mussolini'lerin "demokratlığı" kadar dahi demokrat olmayı başaramadıklarını göstermektedir.

dırıp bizim haklı tepkilerimizi anlamalıdır. Halkımızın her türlü mücadelesini "terörist"-likle damgalamak isteyenler, kendilerinin ne kadar teröre ortaklık ettiklerinin bilincine varmalıdırlar.

PKK'nin tüm iyi niyetiyle ilan ettiği ateşkese katliamlarla karşılık veren Türk devleti, bu iyi niyet zeminini en kötü şekilde kullanarak şiddete tapması, ıslah olmaz katliamcı yüzünü en açık şekilde göstererek sivil insanlarımızı her gün kurşuna dizmesi, köylerimizi yakıp yıkması ve insanlarımızı arkadan vurarak katletmesine halkımız en sert tepkiyi gösterecektir ve göstermeye de devam edecektir. İşte 24 Haziran günü halkımızın Avrupa'da gösterdiği tepki bu gerçek nedenlerin bir sonucu olmaktaydı.

24 Haziran günü Türk devletinin Kürdistan'da giriştiği vahşet operasyonlarını protesto etmek için, yurtseverler, tüm Avrupa ülkelerinde haklı ve meşru tepkilerini dile getirdiler. Avrupa'da yaşayan yurtsever Kürt vatandaşlarının, birer MİT yuvası olan Türk konsolosluklarına ve kurumlarına yönelik yaptıkları protesto ve eylemler sırasında, Bonn Türk büyükelçiliğinden sonra ikinci büyük istibarat merkezi olan Münih Türk konsolosluğunun işgal edilmesi ve İsviçre'nin Bern kentinde Türk konsolosluğunun vahşice sivil ve mahsum yurtsever halkımızın üzerine 7,65 mm çaplı silah ile ateş etmesi sonucu yurtsever Şemsettin Kurt'un katledilmesiyle birlikte yükselen siyasi tansiyon Alman hükümetinin PKK'yi yasaklamayı ima eden açıklamalarda bulunması da mevcut siyasal tansiyonun daha da yükselmesine neden oldu. Alman devleti durup dururken zaten açık olan katliamları destekleme politikasını avazı çıktığınca bağırması, elbette ki katliamlarla karşı karşıya kalan masum Kürt halkı tarafından tepkiyle karşılanacaktı. Kürdistan'da faşist TC'nin halkımıza karşı geliştirdiği insanlık dışı katliamlara, köy boşaltmalara, göç ettirmelere, arkadan kurşunlamalara karşı halkımızın Avrupa çapında gösterdiği tepki, başta Alman devleti olmak üzere çeşitli kesimlerce yanlış ve TC'nin mantığıyla değerlendirmelere tabi tutulması, halkımızın öncüsü PKK'ye karşı yönelmenin malzemesi yapma gibi ikiyüzlüce çabanın sahipleri olması, hep iddia ettikleri gibi demokrasi şampiyonları değil, katliamları destekleme şampiyonları olduklarını da bir kez daha gösterdiler. Halkımızın bu kadar haklı ve meşru tepkisinin bu şekilde çarpıtılarak ele alınmasının halkımız açısından fazla düşündürücü olmadığını hemen vurgulayalım.

Özellikle şunu hemen belirtelim: Bizim faşist TC rejimi dışında hiçbir devletle ve hiçbir halkla sorunumuz yoktur. Biz halkların dostluğuna büyük değer veren bir halkız. Bunu tüm dünya böyle bilmelidir. Ama TC'nin katliamlarına onay vermeye, desteklemeye, alkış çalmaya kalkanlara da tahammülümüzün olmadığını vurgulamak isteriz. Halkımız mazlum bir halktır. Türk devletinin barbar ve katliamcı terörüne maruz kalan, her gün köyleri yakılıp yıkılan, baştan başa bütün coğrafyası bombalanan, binlerce ton bombalarla doğası tahrip edilen, her gün evinden çıkarken arkadan kahpece vurulan, ezilen ve sömürülen bir ülkenin halkıyız. Bugün ülkemiz Kürdistan'da insanlarımız ne zaman öleceklerini dahi kestiremiyor. Çünkü ülkemizin köylerinde, şehirlerinde sivil ve savunmasız halkımız arkadan kurşunlanarak katledilmektedir. TC kontrgerillasını köşe başlarına koyarak her şeyden habersiz olarak evlerinden çıkan insanlarımızı en vahşi şekilde sırtlardan, şakaklarından kurşunlayarak katletmektedir. Türk devleti tarafından böylesine vahşi bir sürece tabi tutulan mazlum halkımızın haklı tepkisinin terörist olarak değerlendirilmesi hiçbir insani kurala sığmamaktadır. Halkımızın öncüsü PKK'nin terörist olarak damgalanmaya çalışılması, insanlık tarihinin tümden çarpıtılması anlamına geldiği gibi, insanlığa karşı yapılmış en büyük saygısızlığın da kendisi olmaktadır.

Tüm insanlık yüzyıllardır halkımızın yaşamına, gelişimine ve tarihine tanıktır. Bu tanıklıkları sürecinde çok iyi görmüşler ki Kürt halkının ne ismi, ne kimliği, ne dili, ne de varlığı kabul edilmiştir. Yaşadığımız dünyada her insanın, her toplumun, her ulusun sahip olduğu haklar kadar neden Kürt halkı da bu haklara sahip değildir? Demokrasi şampiyonu geçinen Avrupalı, halkımızın göstermiş olduğu haklı ve meşru tepkilere neden teröristlik damgası vurmak istiyor? Birer MİT yuvaşı olan Avrupa'daki Türk konsolosluklarının provokasyon çabalarından etkilenerek halkımıza karşı, öncüsüne karşı terörist yaftasını ağzından düşürmeyen Avrupalının demokratlık ölçütü nedir? Avrupa'nın halkımıza karşı takındığı tavır, Avrupalılar için bir utanç kaynağı olmalıdır. Bizim haklı mücadelemiz karşısında olumsuz tavırlar sergileyen Avrupa devletlerine soruyoruz: Sizin diliniz yasaklansaydı ve konuşamaz-yazamaz duruma getirilseydiniz acaba tepkiniz ne olacaktı? Kendi ulusal müziğinizi sizlere yasaklasaydılar, müziğinizi size dinletmeseydiler acaba buna göstereceğiniz karşılık ne olacaktı? Ekmek ve su kadar gerekli olan özgürlük hakkınız size yasaklanmış olsaydı acaba tavrınız ne olacaktı? Sizin ulusal varlığınız inkar edilseydi, bir Alman vatandaşına Fransız; Fransız vatandaşına Alman; Hollanda vatandaşına Angolalı, Angola vatandaşına Hollandalı denilseydi ve sizi halkınıza karşı en kötü şekilde kullanmak isteseydiler, ülkenize karşı sizi düşman durumuna getirmiş olsaydılar acaba tavrınız ne olacaktı? Sizde mi teröristlik yapacaktınız! Evet sizin gösterebileceğinize inandığımız tepkileri bugün kendisine tüm bu uygulamalar yapılan halkımız göstermektedir. Elinizi vicdanınıza koyarak söyleyin, bu haklı tepkiler teröristlik midir?

Demokrasi ve demokratlık söylemlerini ağızlarından düşürmeyen Avrupa'nın halkımızın bu haklı tepkisinin yanında yer alacağı yerde, dünyanın sayılı terörist devletleri arasında baş köşeye oturmuş TC'nin yanında yer alması, onun yaptığı her katliamı onaylaması, her türden destek sunması, bırakalım Avrupalı devletlerin demokratlıklarını ve insanlıklarını, Hitler ve Mussolini'lerin "demokratlığı" kadar dahi demokrat olmayı başaramadıklarını göstermektedir. Halkımızı her türlü imha sürecine alan, özgürlük talebimize ölümü biçen, her gün sokaklarda sivil ve savunmasız insanlarımızı arkadan kurşunlayarak katleden TC terörist olmuyor da, bu vahşi saldırılara karşı çıkan, bunlara karşı kendini korumaya çalışan masum halkımız mı terörist oluyor? Şu çok açık ki, başta Almanya olmak üzere diğer Avrupa ülkeleri demokrasi kavramını ve ölçütünü karıştırıyor, karıştırmak istiyorlar. Teröre destek vermekle çok büyük bir yanılgı ve yanlış içinde bulunduklarını biz Kürt halkı olarak kendilerine bir kez daha hatırlatmak isteriz.

Ülkemiz Kürdistan'da Türk devletinin halkımıza yaptığı insanlık dışı uygulamalar çok açık bir şekilde gösteriyor ki, terörist olan Türk devletinin kendisidir. Bu kadar açık teröristlik yapan bir devleti desteklemenin ne anlama geldiğini de yine biz Avrupa devletlerine sormak istiyoruz. Onların terörizmden anladıkları nedir? Bizce bunlarda kavram terörizmi de vardır. Kimin haklı, kimin haksız olduğunu bilmeyecek kadar bir cahiliğin olduğuna inanmak elbette ki zordur. Bunun nedeni, terör devleti TC ile tüm ilişkilerinin kirli çıkarlar temelinde kurulmuş olmasıdır. Özellikle Almanya'nın Türk devletine sunduğu her tür destekle halkımızın katledilmesinde ortaklık poliçeleri aldığı açık bir gerçek olarak ortadır. Kendisini demokrasi şampiyonu ilan eden Avrupa ülkeleri içinde, kendisini şampiyonlar şampiyonu ilan eden Almanya'nın terörle olan bu yakın ilişkisi ve desteği dost Alman halkı için büyük bir tahlisizliktir olmaktadır.

Avrupa halkı günlük yaşamının hemen her saatinde halkımızla karşılaşmakta ve birlikte yaşamaktadır. Halkımızın sevecenliğine, dostluğa verdiği değere yine kendileri tanık olmaktadırlar. Bu sevecen ve mazlum halkın yaşamı, hareketleri, yaklaşımları terörist çe midir? Avrupa halkının, halkımızın duygularını, bu haklı tepkilerini anlayışla karşıladığına inanıyoruz. Bazı Avrupalı devletlerin Türk devletinden aldıkları birkaç ihale için, Türk devletiyle kurulan birkaç ekonomik ilişki için, bir halkın katliamına seyirci kalmaları ve yine bu katliamlara ortaklık etmeleri halkların kesinlikle tavrı değildir. Eğer gerçekten terörizmden söz edilecekse, Türk devletinin kendisi teröristtir. Türk devletinin mazlum halkımız üzerinde estirdiği vahşet uygulamalarıyla terörist olduğu ayan beyan ispatlanmışken, Kürt halkının meşru mücadelesini, her tür demokratik talebini katliamlarla bastıran Türk devletini ve terörünü desteklemek de terörizmin suç ortaklığıdır. Halkımızın haklı mücadelesine terör yaftası yapıştırmak isteyenlere karşı müsamaha göstermeyeceğimizi tüm dünyaya bir kez daha hatırlatırız.

Sivil halkımız kurşuna dizilerek katlediliyor

Kürdistan Haber Ajansı'nın 5 Temmuz günü yayınladığı bir haberde Şırnak Tugay Komutanı Mete Sayar'ın operasyon güçlerine telsizle verdiği talimatta, "Arkanızda hiçbir canlı bırakmayın" şeklindeki sözleri üzerine operasyon güçleri, ellerinde bulunan 27 köylüyü anında katlederek karşılık veriyorlar. Köylülerin katledilmesine karşı çıkan 8 askerden 6'sıda kurşuna diziliyor ve helikopterle köylülerin cesetleriyle birlikte havadan ıssız bir alana atılıyor.

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in Diyarbakır'da verdiği talimat, Küpeli dağlarında çok kısa süre sonra yankısını böylece buluyordu. Daha önceleri bunun gibi binlerce katliam yapılmıştır, ancak bu kez hiç gizleme gereği bile duymamaktadırlar ve katliam emirlerini herkesin duyacağı şekilde yüksek sesle beyan etmektedirler. Bu TC'nin ekonomik ve siyasi olduğu kadar, askeri olarak da tamamen takatten düştüğünün ifadesi olmaktadır. Gerilla güçleri karşısında son bir haftadır yalnızca Botan'da yüzlerce kayıp vererek geri çekilmekte olan TC askeri güçleri, çaresizliklerini, bitmişliklerini sivil halkımızı katlederek göstermiş oluyorlar. Yıllardır yapılan katliamlara rağmen, halkımız bırakalım sinmeyi, her gün çok daha yoğun bir düzeyde ulusal kurtuluş saflarına akın ederek karşılık veriyor. Bugün mücadelemizin geldiği aşama göz önünde tutulursa, devletin katliamları, devletin temellerine birer dinamit olarak geri döndüğünü çok daha iyi görebiliyoruz.

TC'nin bu açık katliamları karşısında sessiz kalanların, bize terörist damgası vurmak isteyenlerin yüzlerinin kızarıp kızarmadığını doğrusu halk olarak çok merak ediyoruz. TC'nin bu uygulamalarına demokrasinin bir gereği mi, yoksa insanlığın bir utanç kaynağı mı olarak değerlendiriyorlar? Sivil insanlarımız üzerine Avrupa'nın göbeğinde mermi yağdıran TC konsolosluklarının,

(Devamı 31. Sayfada)

Dünyanın çıldırtan sessizliğine karşı

Avrupa'da Kürtlerin öfkesi

■ Ateşkes süreci boyunca 20 bin köylü göçertildi. 217 gerilla ve sivil katledildi □ □ □ Dağlar bombalandı ■ ■ ■ Ateşkes sonrası ise dağlar, köyler, kentler bombalandı □ □ □ İnsanlarımız satırlarla doğrandı. Kontrgerilla cinayetleri azdırıldı, onlarca köy, onbinlerce insanımız göçettirildi. Direnen 75 yaşındaki insanlarımız dahi dipçik ve kalaslarla dövülerek katledildiler. ■ ■ ■ Kürdistan'-da bir insanlık trajedisi ve soykırım yaşanırken dünya sessiz, dünya tepkisiz, dünya vurdum duymaz... □

Türk devletinin resmi katilleri tarafından kurşunlanarak katledilen ŞEMŞETTİN KURT'u saygıyla anıyoruz.

Avrupa'nın göbeğinde sivil ve savunmasız halkımız üzerine hiç tereddüt etmeden ateş açan ve Avrupa'da istihbarat odakları olarak faaliyet yürüten Türk devletinin konsoloslukları, devletlerinin tarihsel geleneğini tekerrür ede dursun, desteklerini sunan Avrupalı devletlerin bu terör devletine destek vererek terörizme ortak olduklarını bir kez daha hatırlatırken, şehit edilen yurtsever Şemsettin Kurt'a sıkılan mermi verilen binlerce ton mermiden sadece biridir. Şemsettin gösterdiği onurlu çaba ile binlerce şehidimiz içinde yerini aldı. Saygı ile anıyor ailesine ve tüm halkımıza başsağlığı diliyoruz.

Berxwedan

Berxwedan Haber Merkezi

Partimiz PKK'nin ilan ettiği ateşkes süreci boyunca gerilla ve özellikle sivil insanlarımıza yönelik pervasızca saldırılarını sürdüren TC, ateşkes sürecinde adeta giremediği alanlara girme ve her türlü insanlık dışı uygulamayı rahatlıkla yapma pratiğine yöneldi. Ve ateşkes süreci boyunca 20 binin üzerinde köylü göçertilirken, yaklaşık 217 gerilla ve sivil insanımız katledildi. Bu uygulamalarıyla ateşkesin sonuçlandırılmasına neden olan TC, ateşkes sonrası süreçte ise halkımızı tümden imha etmeye yöneldi. Halkımızı tümden imha etme açıklaması Diyarbakır'da Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in dilinden döküldü.

Bunun hemen sonrası zaten süregelen katliamlara, sokak ortası infazlara, kontrgerilla eylemlerine, köy yakmayıkmalara, kitlesel tutuklamalara daha da hız verildi. Köyler yakılıp-yıkılırken direnenler başta olmak üzere vahşet sözcüğünün dahi ifade edemediği yönelimlerle sivil halkımız katledilmeye başlandı. Satırlarla doğranan bir köylü bunun çok bariz bir örneğiydi. Yine 75 yaşındaki Mehmet Aydemir'in dövüle dövüle katledilmesi de bir diğer örneğiydi. Onlarca köy ateşe verildi. Yüzü aşkın insanımız sokak ortasında arkadan kalleşçe vurularak katledildi ve hepsine de faili meçhul ismi verildi. Dağlar fosfor, kazan, napalm bombalarıyla hemen hemen her gün savaş uçaklarından atılan tonlarca bomba ile bombalanırken, Kürdistan coğrafyası onarılamaz tahribatlara uğratıldı. Binlerce gözaltılar gerçekleşirken, bu gözaltılarda 10'larca insanımız geri dönmedi. Ordu güçlerimize yönelik operasyonlarda hiçbir savaş kuralı ve kaidesi tanınmazken, esir düşen gerillalarımız vahşi yöntemlerle katledildi.

Ve tüm bunlar Kürdistan'da gerçekleştirilirken insanlar sessiz, insanlar vurdum-duymaz, insanlar tepkisiz. İnsanlar duymaz, insanlar görmezdir. Oysa dünyanın gözleri önünde bir halk soykırıma uğramakta, bir insanlık trajedisi yaşanmaktadır. Ve tüm bu vahşetlere rağmen dünyanın çıldırtan sessizliği hala devam etmektedir.

Bu çıldırtan sessizlik, bu vahşetin ötesindeki uygulamalara tepkisizlik tavrı giderek artık dayanılmaz oluyordu.

Ve tarih 24 Haziran '93, saat 10.15. Berxwedan Haber Merkezi'nin iki telefonu birden çalıyor. Telefondaki sesler tüm bu uygulamalara ve dünyanın çıldırtan sessizliğine karşı Avrupa'daki Kürt halkının önüne geçilemez öfkesinin ilk habercileri oluyorlardı.

Ve telefonlarımız bir daha susmadı gecenin geç saatlerine kadar. Almanya'dan İngiltere'ye, Fransa'dan Danimarka'ya, Avusturya'dan Yunanistan'a varana dek her yerden haberler akıyordu, öfkeyle, coşkuyla bir bir.

Ve Kürtlerin öfkesinin yankıları yayıldıkça dünya şaşırıyor, dünya şaşırdığı kadar da utanıyordu.

Bir Yunanistan gazetesi Avrupa'daki eylemlere ilişkin "Bir ayaklanmanın yayılması" başlığını kullanıyordu. Evet bu bir ayaklanmaydı! Dünyada ender rastlanan katliamlara maruz kalan, köyleri yakılıp yıkılan, yerinden yurdundan göçertilen, satırlarla doğranan, işkencehanelerde kaybolan, cezaevlerine konulup her türlü insani haklardan mahrum bırakılan ve vahşetin ötesine varan uygulamalarla karşı karşıya kalan bir halkın öfkesiydi, dünyaya haykırışıydı. Ve yine tüm bunlara rağmen hala çıldırtan sessizlik tavrını koruyan dünyaya da bir tepkiydi. Ve haklı ve yerinde bir tepkiydi.

Gelen telefonlar ve muhabirlerimizin geçtiği haberlerde dünyanın Kürt halkından böylesini eklemediği bu sert tepki karşısında şaşırdığıyını işleniyordu. Yine şaşırdığı yalnızca bu sert tepki olmadığı, eylemlerin hemen hemen hepsinin saat 10.00-10.15 sularında başlaması da büyük bir şaşkınlığa yol açtığı görüldü.

Derleyebildiğimiz eylemlerle ilgili haberler şöyle:

FRANSA

Marsilya: Marsilya'daki Türk Konsolosluğu 6 Kürt yurtseveri tarafından basıldı, 30 kişi rehin alındı. Fransız yetkililerle yapılan görüşmeler ve basın toplantısıyla amaçlarını dünya kamuoyuna duyuran yurtseverler eylemlerine son verdiler.

Paris

Paris AFP binası önünde 150 kişilik Kürdistanlı kitle gösteri yaptı. Göstericiler AFP'nin Kürdistan'daki katliamlar karşısında kayıtsız kaldığını vurgulayarak sloganlar attılar. AFP Temsilciliği Kuzey Kürdistan'a muhabirlerini gönderceklerine dair söz verdi. Eylem barışçıl temelde sonuçlandı.

Lion:

Bir Türk bankası ve Türk Hava Yolları şubesi tümden tahrip edildi.

Strasbourg:

Avrupa Konseyi binası önünde toplanan 300 kişilik yurtsever Kürt kitlesi katliamları kınayan bir protesto gösterisi yaptı.

Bir grup da Türk Hava Yolları Strasbourg bürosunu basarak tahrip etti.

İSVİÇRE

Zürih: Zürih Türk Konsolosluğu, Zürih Türkiye İş Bankası, Türk Hava Yolları ve Halk Bankası şubelerine baskın düzenleyen Kürdistanlı yurtseverler, sloganlar atarak kurumları büyük tahribatlara uğrattılar. Eylem sırasında Türk Konsolosluğu'na yönelik protesto gösterisi düzenleyen yurtseverlere, Türk konsolosluğu yetkililerince ateş açıldı ve kitle buna rağmen eylemini sürdürdü. Zürih'teki eylem sırasında yaralanma olmadı.

Bern: Bern Türk Konsolosluğu önünde gösteri yapan çocuklu kadınlı kitlenin üzerine, devletlerinin katliamcı ruhlarının mirasçıları olan Türk Büyükelçiliği yetkililerince sivil halkımızın üzerine ateş açıldı, açılan ateş sonucu 11 yurtsever yaralanırken, yurtsever **Şemsettin KURT** şehit edildi. Yaralı yurtseverlerin isimleri şöyle:

Erdoğan Ayan, Yusuf Demir, İbrahim Burunlu, Azize Çınar, Rüstem Çınar, Mehmet Çokgezer, Ömer Çoban, Vehbi Turan, İbrahim Botangaz, Mehmet Doğan, Mehmet Taş.

Kürtler ile İsviçre polisi arasındaki kovalamaca devam ederken Türk Elçiliğinden açılan ateş sonucu yaralananlardan bir kişinin şehit olduğu haberiyle olaylar bir anda yerini sessizliğe bıraktı.

Kürtler arasında Berlin mi Bern mi tartışması sürerken TV ve radyo kanallarından okunan haberler bir anda dikkatleri Bern'e çekti.

Aynı saatlerde Federal Meclis bünyesinde yapılan bir basın toplantısıyla olay kamuoyu-

Avrupa basının eylemlere ilişkin tepkisi

Fransa:

Fransız radyo, TV ve basınında yurtseverlerin Avrupa genelinde gerçekleştirdiği gösterilere geniş çaplı yer verildi. Olayların anlaşılır kılınabilmesi için radyo istasyonları Kürt sorununda uzman gazeteci ve araştırmacıları stüdyolarına davet ederlerken, TV kanalları öğle, akşam ve gece haberleri boyunca gerek Avrupa genelinde aynı anda gerçekleştirilen gösterileri, gerekse de Kürdistan'da çektikleri görüntüleri geniş bir şekilde yayınladılar. Fransız basını kısa bir süre önceye kadar çok rahat bir şekilde kullandığı "terörist" kavramını kullanmamaya özen gösterdi. Etkin bazı gazetelerin başlıkları şöyleydi:

Le Jour: "Kürtler Türkiye'yi Avrupa'da vuruyorlar."

Liberation: "Avrupa'nın göbeğinde Kürtlerin savaşı."

Le Monde: "Kürtler meydan okudu".

L'humanite: "Biz terörist değiliz, rehineleri tehdit etmedik, tek amacımız dikkatleri bombalanan köyler ve öldürülen sivilerin üzerine çekmektir."

France-Soir: "Kürtler harekette."

Le Figaro: "PKK'nin topyekün savaşı."

La Croix: "Kürtlerin öfkesi Avrupa'da patladı."

Almanya:

Kürtlerin günümüzde bulunduğu durumlarıyla ilgili programlar yayınlanırken, eylem ve gösteriler birinci haber olarak verildi, yorumlar yapıldı. Yorumlarda Kürtlerin 20-25 milyon olduğu ve 3 bin yıllık köleliğe son vermek için savaştıkları belirtildi. ZDF, RTL, FOX, SAT-1 vb televizyon kanalları aynı şekilde görüş belirttiler.

Gazeteler:

Die Tageszeitung: "Kürtler kamikaze eylemi gerçekleştirdiler."

Frankfurt Allgemeiner (Hükümete yakın gazete): "Birçok ülkede Kürt şiddet eylemi."

Süddeutsche Zeitung : "Türk kuruluşlarına karşı çok sayıda eylem gerçekleştirildi."

Frankfurt Rundschau : "Ankara hükümeti PKK tarafından yapılan tek taraflı ateşkese yanıt vermedi."

Kölner Stadt Anzeiger: "PKK'ye karşı en iyi mücadele Türk devletinin Kürt halkına imha politikasına son vermesidir."

Hollanda:

Kürdistanlıların eylemleri Hollanda basın-yayın kuruluşlarınca ilk haber olarak verildi. Tüm TV kanalları NDE-1, NDE-2, NDE-3 ve RTL-4 eylemleri ve gelişmeleri naklen verdiler. Gelişmeler yorumlarla desteklendi ve Kürdistan ile PKK tarihinden görüntüler verildi. Ayrıca Avrupa'da bu kadar koordineli eylemlerin beklenmediği de vurgulandı.

Algemen Dagblad gazetesi ise "Dünyanın ilgisini bağımsızlık mücadelesine çekmek için Kürtler Avrupa'da ikinci cephe açtı" başlığını kullandı.

Yunanistan:

Katmer gazetesi: "Bir ayaklanmanın yayılması" başlığı altında şu yoruma yer verdi:

"Belki ilerde 24 Haziran 1993 günü, tarihi yazacak olanlar tarafından Türkiye Kürdistanı'ndaki ulusal kurtuluş hareketinin topyekün savaşı tarihi olarak kaydedilecektir." Bu yoruma çoğunlukla diğer basın-yayın da aynı şekilde katılıyordu. Yine aynı yorumda şu görüşe de yer veriliyordu: "Kürdistan 'da oldukça yayılmış olan bu savaş Avrupa ve NATO çevrelerini oldukça telaşlandırıyor."

Kürt eylemlerinden sonra şiddettin tırmanmasına hayır

İsviçre Sosyalist Partisi Merkez Komitesi ise yaptığı açıklamada "Federal Konsey'in Türk hükümeti ile Kürtler arasında her derecede rol oynayarak sorunun politik yoldan çözümüne çalışmalıdır" çağrısı yaparak Türk devletinin Kürt halkının kendi kaderini belirlemesine karşı çıktığını vurguladı ve eyleme katılan göstericilerin yurt dışı edilmemesi gerektiğini belirtti.

na açıklanıyor ve saat 18.00'e kadar Türk Büyükelçiliğinin vereceği cevaba göre, Elçiliğin İsviçre polisi tarafından aranacağı bildiriliyordu. Türk Elçilik yetkilileri buna olumsuz cevap veriyor ve olay, basın tarafından suç kanıtının yok edilmek için zaman kazanma taktiği olarak yorumlanıyordu.

Şehadet olayıyla şoke olan İsviçre hükümeti Bern'e akan ve merkez polis binası önünde gösteriye başlayan Kürt kitlesiyle olayların ciddiyetini daha iyi kavramaya başlıyordu. İlk anda tutuklanan 80 kişilik kitleyi uzun süre soruşturacağını belirten polis, Kürt kitlesinin öfkesinin boyutunu görünce saat 18.30'da 7 kişi dışında tümünü teker teker serbest bırakmaya başlıyordu.

Bir kişinin katledildiği haberini çok önceden öğrenen polis ve savcılık isim vermemekte diretirken, bina önüne biriken Kürt kitlesi ölümlere alışkın bir tavırla "Şehitler Ölmez, Türk devleti Teröristtir", sloganlarını atıyordu.

Gece yarısı saat 02.00'de megafonu alan bir sözcü "Şemsettin Kurt arkadaşımızı kaybettik" diyerek kalabalığı saygı duruşuna davet ediyordu.

Bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan sessizlik tüm İsviçrelilerin uykuda olduğu bir anda adeta bir ses bombasına dönüşüp patlıyordu. Ve ülkemiz Kürdistan'da her şehadet olayı gibi bu da tez elden ulaştı Avrupa'nın tüm yakasına. Ve elden ele, dilden dile dolaşıp en uzak köşelere yayıldı. Duyan duydu, duymayan hissetti şehitler kervanına bir de Avrupa cephesinden bir özgürlük tutkununun katıldığını.

Daha sonra yaralı ve tutukluların isimleri okundu. Aynı anda bir İsviçreli tüm bunlara dayanamayıp minibüsüyle merkez polisinin önünde yola barikat kurdu Kürtlerle dayanışma için ve birkaç dakika sonra tutuklanıp feci şekilde dövüldü polis tarafından.

Ve kitle binlerce şehidinden biri olan Şemşettin Kurt için sabaha kadar gösteriye devam edeceklerini belirtip, ertesi güne kadar eylemlerine devam ettiler.

Göstericiler Kürdistan Haber Ajansı'na yaptıkları açıklamada "Konsolosluğun sivil ve silahsız insanların üzerine hiç düşünmeden ateş açması Türk devletinin karekterini çok iyi ortaya koymaktadır. Kürdistan'da insanlarımız her gün katledilmekte, dağlarımız bombalanmaktadır. Kimsenin sesi çıkmıyor. Konsolosluğun yaptığı bu insanlık dışı saldırılara karşı da kimsenin sesi çıkmıyor. Bern Konsolosluğu'nun ateş açmasını tüm dünyanın kınaması gerekmektedir. Nerde görülmüştür sivil insanların üzerine ateş açılması, hem de Avrupa'nın göbeğinde" dediler.

Eylem boyunca TV, radyo ve gazeteciler eylemcilerle görüştüler.

Elçilik eylemini görüntüleyen KURD-HA muhabiri olayı şöyle anlatıyordu: "Sloganlar eşliğinde binaya yönelen 350 civarındaki gösterici grubuna Elçilikten ateş açıldığını gördüm. Ateş açan görevlinin yüzünü net görüntülemek için ona doğru bağırıp bana bakmasını sağladığım anda, resim çektiğimi fark edip üzerime ateş etti. Aynı anda adını sonradan öğrendiğim Şemsettin Kurt'un yere yığıldığını gördüm. Ateşin devam etmesi üzerine olay yerinden 500 metre uzaklaştım. Yolumu kesen bir grup sivil polis tarafından durduruldum. Bana filmleri almak zorunda olduklarını söylediler. Zira Elçiliğin "Göstericiler ateş açtı" iddiasının kanıtlanmasının gereğinden bahsettiler. Göstericilerin ateş açmadığını, ateşin Elçilikten açıldığını ve bunu netçe görüntülediğimi ifade edince apar-topar sivil bir arabaya bindirilip merkez polisine götürüldüm. Orada banyosu yapılan filmlerden gerçek anlaşıldı. Ve bu filmler sonucu Elçilikten ateş açıldığı tamamen kanıtlanırken, Büyükelçi Kaya Toperi kendileri tarafından ateş açıldığını doğrulayarak "Namusumuzu koruduk" şeklinde cinayeti üstlenip TC'nin gerçek yüzünü bir kez daha dünyaya duyurdu. Hatta görgü tanıkları Kaya Toperi'nin de bizzat ateş açtığını dile getirdiler.

Salt bu gösteri sırasında işlenen cinayet tek başına TC'nin Kürt halkına tutumunu açıklamaktadır. Ve Avrupa'nın göbeğinde böyle davranan halkların katliam şampiyonu TC'nin, dünya insanlığının gözlerinden uzak ve Olağanüstü Hal'e tabi tutulan Kürdistan'daki uygulamalarının nasıl olduğu çok iyi düşünülmedir. Buna çok yakın bir örnek vermek istiyoruz. 2.06.1993 tarihinde Botan'da günlerdir binlerce askeri gücüyle operasyon yapan TC çok sayıda kayıp verince, basına da yansıyan Mete Sayar'ın telsiz emri üzerine 23 köylü ve bunların öldürülmesine karşı çıkan 6 TC askerinin öldürülüp helikopterden atılmaları sadece bir örnektir.

Cenevre: Cenevre'de 25 kişilik Kürt yurtsever grubu tarafından Türk Konsolosluğu basılarak tahrip edildi ve büyük çapta maddi zarar verdirildi. Kitle Konsolosluğ'un içine giremediği için, ara salonu tahrip etti. Bu eylemde 10 kişi tutuklandı.

Londra:

Bir grup Kürdistanlı yurtsever Kürdistan'daki katliamları protesto için TC Ziraat Bankası Londra şubesini işgal etti. İşgal sırasında personele dokunulmadı.

Bankanın bulunduğ Liverpool Street yaklaşık 2 saat süreyle trafiğe kapatılırken, aralarında makineli tüfekli timlerin de bulunduğu 200 kadar polis çevreyi kuşattı. Yurtseverler polis şefleriyle görüşerek eylemlerini açıklayan bir basın toplantısı gerçekleştirdiler. Bunun üzerine çevredeki binalar boşaltıldı. 2 eylemci gözaltına alındı. Yurtseverler arkadaşlarını yalnız bırakmamak için birlikte karakola gittiler. Soruşturma sonrası gözaltına alınanlar serbest bırakıldılar. Başta BBC olmak üzere basın-yayın eylemlere geniş yer verdi.

NORVEÇ:

Oslo: Oslo Türk Büyükelçilik binası Kürdistanlı yurtseverlerin taşlı saldırısına uğradı, maddi hasar verdirildi.

İSVEÇ:

Stockholm'de bulunan Türk Turizm Müşavirliği bir grup Kürt yurtseveri tarafından işgal edildi ve büro tamamen tahrip edildi.

DANİMARKA:

Kopenhag'daki Türk Hava Yolları bürosu Kürt yurtseverleri tarafından tamamen tahrip edildi. Personele dokunulmadı.

HOLLANDA:

Kürdistanlılar Lahey ve Hague kentlerinde bin kişilik protesto yürüyüşleri yaptılar.

Den Haag:

Kefenli yürüyüş yapıldı.

Yaklaşık 2 bin kişilik Kürdistanlı yurtsever, Kürdistan'daki katliamları protesto etmek için kefenli yürüyüş düzenledi. Hollanda Kürt Dernekleri Birliği tarafından organize edilen yürüyüşe PSK taraftarları da katıldı. Ayrıca az sayıda Hollandalı dost da dayanışma amacıyla katıldı. Yürüyüşün önünde sembolik olarak 10 tane tabut taşındı. Yürüyüşçüler önce Hollanda Parlamentosu'nun önüne giderek, basın açıklaması yaptıkları ve TC'ye yapılan yardımların kesilmesini istediler. Yürüyüşü çok sayıda basın mensubu ve TV kanalı izledi.

YUNANİSTAN:

29.06.93: Bir grup Kürt yurtseveri akşam saatlerinde Atina'da yürüyerek Kürdistan'daki katliamları protesto etti. TC'nin Atina Büyükelçiliği yakınlarında başlayan yürüyüş korteji saat 20.00 sıralarında Elçiliğe yaklaştı. Burada yaklaşık 20 dakika sloganlar atan kitle daha sonra dağıldı. Polis Elçilik binası önünde yoğun önlemler aldı.

KANADA:

Ottawa: 29.06.1993 tarihinde Ottawa kentinde 300 Kürdistanlı, TC'nin katliamlarını protesto için yürüyüş düzenledi. Yürüyüş Kanada Parlamentosu'nun önünde başladı ve Türk Konsolosluğu önünde sonuçlandı. Polis müdahalesine rağmen yürüyüşçüler Elçilik önünde uzun süre slogan attılar.

Yürüyüş sonrası 30 kişi açlık grevine başladıklarını basın toplantısıyla duyurarak, dikkatleri Kürdistan'a çekmek istediklerini belirttiler.

ALMANYA:

Köln: Köln Ziraat Bankası, Pamukbank ve Yapı Kredi Bankası şubeleri 5'er kişilik, 3 grup tarafından tahrip edildi.

Gazetemizin Haber Merkezini telefonla aynı saatlerde arayan yurtseverler, bu eylemleri TC'nin Kürdistan'daki katliamlarını protesto ve dünya kamuoyuna duyurmak amacıyla yaptıklarını belirterek, herhangi bir yere bağlı olmadıklarını, Kürt yurtseverleri olduklarını ve TC'nin katliamlarının devam etmesi halinde, bu tür eylemlerin de artarak devam edeceğini söylediler.

25 Haziran: Yaklaşık 200 kadar Kürt yutseveri öğleden sonra TC Köln Konsolosluğu önünde bir protesto gösterisi yaptı. TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarını ve Bern cinayetini protesto eden yurtseverler Köln Konsolosluğu'na siyah çelenk bıraktılar. Polis müdahale etmedi.

26. Haziran günü 500 kişilik bir Kürt kitlesi, Dom Kilisesi önünde Kürdistan'daki katliamları ve uygulanan vahşeti protesto etti.

Oturma eylemi şeklinde yapılan protesto gösterisinde oturanların bir ara ayağa kalkması polisleri hareketlendirdi. Ne olduğunu soran polislere göstericiler oturmaktan yorulduk, ayakta dinleniyoruz deyince gülüşmeler her yanı sardı.

İşkence ile öldürülmüş insanların ve yakılarak işkence edilenlerin büyütülmüş fotoğraflarının asılı olduğu panonun önünde, dünyanın her yanından gelmiş turistler panoyu ilgiyle incelediler. Bir Alman bayanın resimlere baktıktan sonra midesini tutarak uzaklaşması vahşetin korkunç boyutunu anlatmaya yetti.

Göstericiler kendilerinin terörist olarak gösterilmesini kınadıklarını ve tek isteklerinin özgür bir ülkede yaşamak olduğunu, bunun için de sonuna kadar özgürlük mücadelelerine katılacaklarını belirttiler.

Küçük bir erkek çocuğun Kürtçe söylediği türkü meydanda bulunan herkesi ayakta alkışlamaya zorlarken, motorsikletli bir polis de eliyle tempo tuttu.

1.06.93. Önde gelen Alman haber ajanslarından DPA Kür-

distan'da yaşananlar konusunda tek yanlı haber aktardığı için DPA Berlin Temsilciliği ikisi bayan üç Alman tarafından işgal edildi.

Büroyu işgal eden kişiler basına yaptıkları açıklamada Almanya'daki haber ajanslarının sadece AA haberlerine dayanarak haber geçtiklerini ve olayları gerçeklikleriyle yansıtmadıklarını belirterek, kendilerinin Kürdistan'daki olayları yerinde görerek gerçekleri öğrendikelerini ifade ettiler. Daha sonra basına seslenerek Kürdistan'daki olayları yerinde incelemelerini isteyerek bu haksızlığa karşı sessiz kalmamalarını söylediler. Ayrıca Alman kamuoyunu basın çevrelerinin bu tek yanlı Kürdistan politikasını protesto etmeye davet ederek "Bu sessizlik ancak bu gibi protesto eylemleriyle biraz da olsa başarıya ulaşır" dediler.

Basın açıklaması sonrası eylemlerine son veren grup polis tarafından kimlik tespiti yapıldıktan sonra serbest bırakıldı.

Münih: Sayıları sonradan öğrenilen 9 Kürt yurtseveri Münih Türk konsolosluğu'nu işgal etti ve 30 kişiyi rehin aldı. İlerleyen saatlerde hasta ve kadınlar serbest bırakıldı.

Gazetemizin Haber Merkezi'ni telefonla arayan eylemciler şöyle dediler: "Türk devletinin Kürdistan halkına karşı yoğunlaştırdığı imha operasyonları sonucunda ateşkes sürecinden günümüze kadar 50 köy tümden yakılıp yıkılmıştır. Kontrgerilla cinayetleri her gün biraz daha hızlandırılarak, sivil ve savunmasız insanlarımız hedeflenmektedir. Her gün savaş uçaklarıyla sınırsız bir şekilde bombalanan Kürdistan coğrafyası da tahrip edilmektedir. Bu insanlık dışı uygulamalara karşı dünya sessiz kalarak bir anlamda bu uygulamaları onaylamaktadır. Bizim eylemlerimizin amacı; Kürdistan'da devam eden bu vahşeti dünya kamuoyuna duyurmaktır. Biz bir kez daha kendine insanım diyen herkesi Türk devletinin, Kürdistan'da uyguladığı vahşete karşı sessiz kalmaması çağrısında bulunuyoruz. Eylemimizin kaç gün süreceğini şu an açıklamıyoruz. Belki 2 gün belki de 3 gün devam edebilir. Şu anda bize yönelik polisin herhangi bir girişimi yok. Eğer bize yönelirlerse bizler de farklı tavırlar alacağız."

Kohl'un temsilcisi Bernd Schmidbauer'in eylemcilerle görüşmesi sonucu işgal eylemi 14 saat sonunda sonuçlandı. Sayıları 9 olan yurtsever göstericiler Emniyet Müdürlüğü'ne götürülüp kimlik tespiti yapıldı.

Eylemcilerle görüşen Başbakan Kohl'un temsilcisi ve Devlet Bakanı Bernd Schmidtbauer da eylemcilerle Emniyet Müdürlüğü'ne giderek işlemleri yerinde inceledi.

25.06.93, saat 11.00'de İçişleri Bakanlığı tarafından yapılan basın toplantısında rehinelerin sağlık durumlarının yerinde olduğu ve olayın kan akıtılmadan sona erdirilmesinden büyük memnunluk duyulduğu açıklandı. İçişleri Bakanı, daha çok zaman kazanmak ve rehinelerin hayatlarının korunması için çaba harcadıklarını açıklayarak, eylemcilerin de sağduyulu hareket ettiklerini vurguladı.

Yurtsever eylemciler Karlsruhe'de mahkemeye çıkarılacaklar. Eylemciler halen gözaltında tutulmaktadır.

Bu arada Münih Konsolosluğu'nda çok sayıda silah olduğu tespit edildi. Eylemcilerin içeri girdikten sonra bu silahlarla eylemlerine devam ettikleri Alman basını tarafından da ifade edildi. Frankfurt Rundschau bu konudaki haberini "Türk Konsolosluğu'da Cephane" başlığıyla verdi. Konsolos Kemal Gür Taz gazetesinde çıkan haberde polise bu konuda bilgi verdi ve silah bulunduğunu doğruladı.

Bremen: Bir grup Kürdistanlı tarafından Türk Hava Yolları Bremen şubesi tamamen tahrip edildi.

Saat 10.30 sıralarında Kürdistan Haber Ajansı'nı telefonla arayan bir yurtsever, eylemi Kürt yurtseverleri olarak yaptıklarını ve Türk devletinin Kürdistan'daki insanlık dışı uygulamalarını protesto etmek amacıyla gerçekleştirdiklerini söyledi.

Hannover: Hannover Pamukbank, THY ve Türk Bank şubeleri Kürt vatandaşları tarafından tahrip edildi.

Sayıları 8-9 civarında olan 3 ayrı grup tarafından balta ve çekiçlerle adı geçen kuruluşlara saldırı düzenlendi ve büyük oranda maddi hasar verdirildi. Saldırıdan sonra kimsenin yakalanmadığı öğrenildi.

Yaklaşık 150 kadar kadın ve çocukların da aralarında bulunduğu Kürdistanlı yurtseverler, Hannover'de bulunan TC Konsolosluğu önünde bir protesto eyleminde bulundular. Yurtseverler "TC'nin Kürdistan'da yaptığı katliamları ve vahşeti asan saldırılarını kınamak ve dünya kamuoyunun dikkatlerini buna çekmek için bu eylemi yapıyoruz." şeklinde açıklama yaptılar.

Konsolosluk önünde eyleme geçen Kürtlere karşı kısa bir süre sonra Alman polisleri köpekler, atlar ve iri cüsseli polislerle saldırıya geçtiler ve saldırı sırasında 2 polis yaralandı, 33 Kürt vatandaşı ise tutuklandı.

Daha sonra eyleme katılan Kürtler "Arkadaşlarımız serbest bırakılıncaya kadar Konsolosluk önünden ayrılmayacağız. Arkadaşlarımıza kötü davranılıyor, bunun için durumlarından tedirgin oluyoruz. Bu amaçla bir heyet olarak tutuklularla görüşmek istiyoruz" dediler. Bu durum üzerine 3 kişilik bir grup gözaltına alınanlarla görüştü ve eylem polisin gözaltına alınanları serbest bırakacağına dair söz vermesi üzerine son buldu.

Eylem yerine SAT 1 TV, HAZ (Hannoverische Algemeine Zeitung), Bild ve RTL TV gelerek, yurtseverlerle eylem hakkında görüştüler.

Berlin:

Ziraat Bankası, İş Bankası ve Pamukbank binaları basıldı ve tahrip edildi.

Berlin'in merkezi yeri yıkık Kudamin Breitscheidplatz Kilisesi'nin önünde bir gösteri yapılmak istendi. Barış ve duyarlılığa kamuoyunu davet eden bu gösteri izni 1 hafta öncesinden alınmasına rağmen son anda polis tarafından iptal edildi.

Çoğunluğu kadın ve çocuk olan 100 kişilik göstericilere karşı polis kaba güç kullanarak dağıtmak istedi, 6 kişi gözaltına alındı.

Polisin önde bulunan göstericî çocuk ve bayanları şiddetle oradan uzaklaştırmak istemesi sonucu direnen 6 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan birkaçı serbest bırakıldı. Polisin bu tutumu barışçıl amaçla gelen Kürdistanlıları kızdırırken, çevrede bulunanlar tarafından da polisin bu tavrı kınandı. Olay yerinde bulunan basın mensupları da olayı görüntülediler.

Bu arada Türk Konsolosluk görevlilerinin polisle birlikte hareket ettikleri ve ellerinde telsiz oldukları gözlendi.

Nürnberg:

Kürdistanlı yurtseverler tarafından Türk Hava Yolları bürosu, Pamukbank ve İş Bankası şubeleri tahrip edildi. Olay sonrası polis 3 yurtseveri gözaltına aldı. Daha sonra ise arabayla yolculuk yapan iki aile tutuklandı. Bunların (Verfassungsschutz) siyasi polisi'nin ihbarı üzerine yakalandıkları öğrenildi.

Stuttgart:

Stutgart Türk Konsolosluğu'na yeşil, sarı, kırmızı boya attıldı. Ziraat Bankası şubesi basılarak tahrip edildi.

İkinci gün yaklaşık 100 kişilik Kürdistanlı kitle Türk Konsolosluğu önünde Bern ve Kürdistan'daki katliamları protesto gösterisi yaptı. Polis gösteriye müdahale etmedi.

Bonn:

Büyükelçilik önünde gösteri yapıldı. Polis müdahale ederek göstericileri zorla dağıttı.

Münster:

Münster Türk Başkonsolosluğu'nu basan çok sayıda Kürdistanlı, Konsolosluğu büyük oranda tahrip ettiler.

Frankfurt:

Frankfurt Türkiye İş Bankası şubesi basıldı, binanın camları kırıldı, eşyalar tahrip edildi.

Nürnberg:

Nürnberg'de şehrin merkezi alanında başlayan gösteriye Kürtlerin yanısıra İnfo-Büro ve Kürdistan'la Dayanışma Grubu'na mensup Almanlar da katıldı. Yaklaşık 4 saat süren ve olaysız geçen gösteride eylemin amacını izah eden konuşmalar yapıldı. Polis gösteriye herhangi bir müdahalede bulunmadı. Üzerinde Türk devletinin yaptığı baskı ve insan hakları ihlallerini ifade eden sloganların bulunduğu önlükleri giyen yurtseverlere Alman halkı büyük ilgi gösterdi.

Bielefeld:

Bielefeld'de şehrin işlek yerinde yapılan gösteriye 250-300 kadar Kürt ve dayanışmacı katıldı. Olaysız geçen gösteride yurtseverler, Kürdistan'da TC'nin yaptığı katliamları protesto ettiler.

Düsseldorf:

Kürdistanlı yurtseverler Düsseldorf Türk Konsolosluğu'na girmeye çalıştılar, fakat polis müdahalesi ile bu girişim engellendi. Bina önünde gösteri yapıldı.

3 Türk bankası şubesi basılarak tamamen tahrip edildi.

Hamburg:

Kürdistanlılar Hamburg Türk Başkonsolosluğu başta olmak üzere Yapı Kredi, Ziraat Bankası ve İş Bankası temsilciliklerini basarak tahrip ettiler.

Duisburg:

Bir banka ve 3 tane seyahat acentası yurtseverler tarafından basılarak tahrip edildi. 3 kişi tutuklandı.

Essen:

250 kişilik yurtsever kitlesi Essen Türk Konsolosluğu'nu basıp tahrip etti. 2 polis yaralandı ve 70 kişi tutuklandı.

Wuppertal:

Bazı Türk banka şubeleri ve Türk Hava Yolları şubesi Kürdistanlı yurtseverlerce basılarak tahrip edildi.

Gelsenkirchen:

Türk banka şubeleri ve Türk

ERNK Avrupa Temsilciliği:

"Kürt halkının tepkisi, makul ve insani bir tepkidir"

Avrupa genelinde, Kürt halkının geliştirdiği eylemlere ilişkin ERNK Avrupa Temsiliği ile görüşen Kürdistan Haber Ajansı, ERNK Temsilcisine yöneltiği Avrupa'da Kürt halkının geliştirdiği tepkiyi nasıl değerlendiriyorsunuz sorusuna ERNK Temsilcisi şöyle yanıtladı:

Şimdi bize göre Kürt halkının, Avrupa'daki bu tepkisi oldukça yerindedir, makul bir tepkidir, insani bir tepkidir. Sömürgeci-faşist Türk devleti bir halkın bütün haklarını yok sayıyor, bir halkın kimliğini yok sayıyor, dilini yok sayıyor, bir halkın özgürlük talebine imhayı dayatıyor, imhayla cevap veriyor. Bugün Kürdistan'da gerçekten tam bir soykırım vardır, bir jenosit vardır, canlı-cansız her şey bombalanıyor, napalm bombaları kullanılıyor Tendürek dağlarında. İnsanlar katlediliyor, insanlar işkenceyle öldürülüyor. Yani yaşam ile ölüm arasında çok ince bir çizgi çiziliyor halkımıza her saat. Halkımızın bu tepkisi bizce oldukça masum bir tepkidir, oldukça insani bir tepkidir. Duyduğumuz kadarıyla bu gösterileri yapan Kürtler buna insanlık çığlığı demişlerdir. Bizce Kürtlerin bu tepkisi eleştirilmemelidir ve bir insanlık çığlığı olarak değerlendirilmelidir. Eğer dünya gerçekten kör değilse, sağır değilse, eğer gerçekten dünya biraz insanlığını yitirmemişse, Kürtlerin bu çığlığına cevap vermek zorundadır. Nitekim sanırım İsviçre'de basından duyduğumuz kadarıyla, Türk Konsolosluğu'ndan sivil insanların üzerine ateş açılmış, 29 yaşında bir Kürt genci yaşamını yitirmiştir. Yine yaralılar varmış. Bu ateş açma olayı da gösteriyor ki, Avrupa'daki tüm Türk büyükelçiliklerinin MİT elemanlarıyla dolup taştığı ve silahlarla donatıldığının en açık örneğidir. Elçilikler birer MİT merkezleridir. Bunların diplomatik misyonları falan da yoktur. Böyle değerlendirmek gerekir, asıl terörist olarak damgalanması gereken, asıl üzerine gidilmesi gereken, asıl protesto edilmesi gereken Türk devletidir, onun Avrupa'daki kurumlarıdır, kuruluşlarıdır. Ve bunların işlevi provokasyonlar yaratmaktır. Kürt halkı barış için savaşıyor, Kürt halkı siyasi çözüm istiyor, Kürt halkı insani haklarını istiyor, bunları talep ediyor. Bu talep karşısında halka ölüm dayatılıyor, bombalama dayatılıyor, köylerin yıkılması ve göçertilmesi dayatılıyor. Bu halkın çığlığıdır, halkın tepkisidir, yerinde ve haklı bir tepkidir. Bu tepkiye kulak vermek gerekiyor, ses vermek gerekiyor. Bizce Kürt insanının Avrupa'daki bu çığlığı insanlığa seslenmiştir. İnsanlık artık sağırlığını terk etmeli ve bunu duymalıdır. Özellikle Avrupa'ya bunu söylüyoruz, Avrupa bunları duymalıdır, bu kör ve sağır sessizliğini terk etmelidir. Göz göre göre bir halkın imhasına sessiz kalınmamalıdır, tavır takınmalıdır. Bu halkın bu kadar meşru, bu kadar insani, bu kadar haklı talepleri artık görmezlikten gelinmemelidir

Kürt halkı barış için savaşıyor, Kürt halkı siyasi çözüm istiyor, Kürt halkı insani haklarını istiyor, bunları talep ediyor. Bu talep karşısında halka ölüm dayatılıyor, bombalama dayatılıyor, köylerin yıkılması ve göçertilmesi dayatılıyor. Bu halkın çığlığıdır, halkın tepkisidir, yerinde ve haklı bir tepkidir.

KURD-HA: Münih Başkonsolosluğu'nu işgal eden Kürtlerin talepleri var. Almanya Başbakanı'nın televizyona çıkıp, Türk devletinin bu savaşı durdurmasına yönelik bir açıklama yapması ve aynı zamanda Kürdistan'da yürütülen savaşta, Kürt halkına karşı Türk devletini siyasi ve askeri olarak Almanya'nın desteğini çekmesi biçiminde bir talepleri de vardır. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

ERNK Temsilcisi: Bu talep de oldukça insani bir taleptir, Bizce Kohl biraz devlet ciddiyeti ile hareket ederek buna cevap vermelidir, sessiz kalmamalıdır. Kohl'dan beklenen Kürt halkının bu insani talebine doğru bir cevap vermek, doğru bir tutum takınmaktır. Alman devletinden bizim de beklentimiz budur. Biz kuşkusuz Alman devletini Kürt halkının düşmanı olarak görmüyoruz. Kürt halkı dostluk elini uzatıyor, bunu görmezlikten gelmemelidir. Bu kadar gözü kara bir biçimde ölümle karşı karşıya bırakılan Kürt halkının bu çığlığı, bu talebi görmezlikten gelinmemelidir. Kohl'un devlet sorumluluğu ve ciddiyetiyle hareket edeceğine, Kürt halkının bu talebine cevap vereceğine inanıyoruz. Ve hiç kuşkusuz Alman devletinin Türkiye'ye yaptığı askeri desteğin, Kürdistan'da Kürt halkının katliamında kullanıldığını bilmek, bunun sorumluluğunu duymak durumundadır. Yine bu vesileyle Alman halkına da kısaca bir mesaj sunmak isteriz. Türkiye'ye turizm gezileri için gitmemelidirler, onların Türkiye'ye vereceği her Mark, birer mermi parası olup Kürt halkına yöneliyor. Bu duyarlılığı artık göstermelidirler. Partimizin bu konuda çağrıları oldu. Bu beklentimizi de sizlerle yaptığımız bu röportaj vesilesiyle bir kez daha iletmek isteriz.

■ ■ ■

Hava Yolları temsilciliği basılarak büyük oranda tahrip edildi.

Dortmund:

Kürt yurtseverleri tarafından Pamukbank Temsilciliği tamamen tahrip edildi.

Kassel:

Kassel'deki tek Türk bankası şubesi yurtseverlerce basılarak tahrip edildi.

Ulm:

Kürdistanlılar tarafından 1 Türk seyahat acentası ve bir Türk bankası basıldı ve maddi hasar verdirildi.

Mainz:

Kürt yurtseverlerin Mainz Türk Konsolosluğu'nu basma girişimi polis tarafından engellendi. Yurtseverler Konsolosluk binası önünde gösteri yaptı.

Karlsruhe:

Yaklaşık 100 kadar yurtsever Karlsruhe TC Konsolosluğu önünde Bern olayını protesto etmek için gösteri yaptı. Polis yurtseverlerin Konsolosluk önüne siyah çelenk bırakmasını engellemek istedi. 18 kişi tutuklandı ve çoğu yaralandı.

Kürt dernekleri, Türk devletinin uygulamalarını kınadılar.

Avrupa'da faaliyetlerini sürdüren 100 Kürt derneği, TC'nin Kürdistan'da geliştirdiği soykırım ve imha operasyonlarını ve bunu Avrupa'ya taşırarak Bern eylemi sırasında Şemsettin Kurt'un katledilmesini kınadıklarını açıkladılar. Kürt örgütleri ve Devrimci Demokratik Güç Birliği'nin tepkileri ise şöyle oldu:

Cephe çalışmalarını yürüten Kürt örgütleri ile Devrimci Demokratik Güç Birliği Kürdistan'da devam eden kirli savaşı, Bern'deki cinayeti ve Kürt hareketine yönelik saldırıları kınamak amacıyla 03.06.93 tarihinde Bern, Paris, Frankfurt, Köln ve Hannover'de yürüyüşler düzenledi.

Kürdistan Ulusal Cephe çalışmalarına katılan, Hevgırtın-PDK, KAWA, KKP, PRK-Rızgari, PRNK, PSK, RNK-KUK, PİK, TSK ve Yekbun ile Devrimci Demokratik Güç Birliği'ni oluşturan, TKP-ML Hareketi, TDP, TKP-Kıvılcım, TKEP, MLSPB, Devrimci Partizan örgütlerinin ortaklaşa düzenledikleri yürüyüşlerin amacı şöyle açıklandı: Batı'nın TC'ye verdiği desteğin durdurulması, Avrupa'da yapılan gösterilerde tutuklanan Kürtlerin serbest bırakılması ve Türkiye'nin Bern Büyükelçiliğinin kapatılması. Ve bunun üzerine Avrupa'daki yurtsever Kürdistanlıların ikinci aşamasındaki eylemlilikleri ise şöyle tarihe geçti:

Onbinler yürüdü, binler gün boyu oturma eylemi yaptı

BERN / KÖLN / FRANKFURT / HANNOVER / PARİS / VİYANA: Türk devletinin Kürdistan'daki katliamlarını özellikle sivillere yönelik olarak boyutlandırması, bunu Avrupa'ya da taşırarak Şemsettin KURT örneğinde olduğu gibi cinayetlerini sürdürmesi ve ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik saldırılarını kınamak amacıyla yaklaşık olarak Bern'de 8 bin (İsviçre), Köln'de 10 bin, Frankfurt'ta 8 bin, Hannover'de 9 bin (Almanya), Paris'te 3.500 (Fransa), Viyana'da (Avusturya) 1800 kişinin katılımıyla yürüyüşler gerçekleştirildi. Kürdistan Ulusal Cephe çalışmalarını katılan Kürt örgütleri ile Devrimci Demokratik Güç Birliği'nin organize ettiği yürüyüşler Avrupa eylemliliklerinin ikinci bölümü olarak tarihe geçti.

Yürüyüşler kamuoyu ile basın-yayının yoğun ilgisini çekerken, bütün yürüyüşlerde kefen giyilip cenaze maketinin taşınması yürüyüşlerin içeriğini anlatmaya yetti.

Bern'deki yürüyüşe Avrupa'nın çeşitli yerlerinden Kürtler akın akın giderken, İsviçre ile Türk devleti arasındaki kriz de devam ediyordu. İsviçre Parlamento binasının önünde yaklaşık 8 bin Kürdistanlı toplandı ve şehit Şemsettin KURT'un cenaze töreni öğleye doğru başladı. ERNK bayrağı ve çiçeklerle örtülen Şemsettin KURT'un cenazesinin bir dükkana konularak kitlenin görmesinin sağlandığı tören sırasında, saygı duruşu sonrası konuşmalar yapıldı. Daha sonra kitle bir günlük oturma eylemine başladı ve oturma eylemi diğer gün saat 14.00 sıralarında sonuçlandı. Görüştüğümüz çok sayıda yurtsever İsviçre'ye giriş vizesi olmadığı için çok sayıda yurtseverin cenaze törenine katılamadığını belirttiler.

Oturma eyleminin devam ettiği sıralarda 3 kişilik bir heyetin çeşitli girişimleri sonucu İsviçre hükümeti tarafından bir Kriz Masası kuruldu ve Kriz Masası ile heyet Parlamento binasında 45 dakikalık görüşme yaptılar. Bir gün sonra bir heyetinin resmi olarak kabul edileceği kararı alınan görüşme hakkında heyetin sözcüsü gazetemize şu açıklamayı yaptı:

"Biz Kürt heyeti olarak 3 kişiydik, girişimlerimiz sonucu Dış İşleri Bakanlığı Genel Sekreter Yardımcısı Felix Maier başkanlığında bir Kriz Masası oluşturuldu. Kriz Masası'yla bugün 45 dakikalık görüşmemizde onlara Kürdistan'daki son gelişmeleri, TC'nin tutumunu ve Bern olayı sonrasında İsviçre hükümetinin tavırsızlığını aktardık. Ve onlara katillerin cezasız bırakılmaması gerektiğini ve bu yönlü İsviçre devletinin iyi bir sınav vermediğini belirttik. Yine İsviçre hükümetinin bir Kürdistan politikasının olması gerektiğini ve İsviçre devletinin savaşta arabulucu rolü oynaması gerektiğini aktardık. Tümü görüşlerimize katıldıklarını ve bunların üzerinde duracaklarını, ayrıca yarın bir Kürt heyetinin resmi olarak kabul edileceğine söz verdiler."

Heyet sözcüsü devamla Dış İşleri Komisyonu üyesi Peter Vollmer'in kendileriyle çok ilgilendiğini ve görüşmeyi de onun sağladığını ifade etti. Görüşme sonrası Kürt heyeti ile Vollmer eylem yerine gidip kitleye yönelik açıklamalarda bulundular. Vollmer (Sosyalist Partili) konuşmasında İsviçre'nin tutumunu eleştirerek Türk devletine karşı çok yumuşak davranıldığını belirtti.

Heyet sözcüsü ayrıca Dış İşleri Komisyonu Başkanı'nın da (Hıristiyan Demokrat Partili) basına yaptığı açıklamada, İsviçre'nin tutumunu yumuşak bulduğunu belirtti. Yine çok sayıda milletvekilinin de aynı yönlü görüşleri basında yer aldı. Bu arada İsviçre basın-yayını gelişmeler hakkında yoğun ilgi gösterirken, çoğunlukla İsviçre'nin Bern olayı sonrası TC'ye karşı çok yumuşak davrandığını yazdı.

Selim Ferat

Devlet şebeke işbirliği Kürdü Avrupa'ya taşıyor

MÜLTECİLİK

Kadın yalvarmaz, bağırmaz. Hıçkırıklar içinde şu sözleri söyler: "Wxede lı mın xıstiye tu çıma le dıxı". O günden bu yana Botanlı bu aile sorunlarını tartışır ve Kürdistan'a geri dönmeye karar verirler.

Mültecilik, derinlemesine incelenmesi ve yazılması gereken bir konu. Muhacaret olayı Kürt halkının yaşamında önemli rollerden birini oynadı. Şeyh Said katliamından sonra, Kürtlerin birçoğu Aydın, Söke vb. Türkiye'nin batı kentlerine, sürgün edildiler. Dersim'den sonra ise, mecburi iskana tabi tutuldular. Kürt insanı bir karanlıktan diğer birine, kendi topraklarından alınıp, yaban topraklara sürgüne gönderildiler.

80'li yıllar ve özellikle 90'lı yıllar ile birlikte Kürdistan halkı devamlı bir göçe zorlandı. Bombardımana hedef olan, yakılıp yıkılan köylerden çıkmak mecburiyetinde bırakılan halkın bir kesimi, Kürdistan'ın başka şehirlerine yerleşip ülkelerini terketmediler. Bazıları Türk metropollerine taşındılar. Ülkelerini terkeden bu kesim Türk egemenlerinin baskılarından kurtulamadılar. Irkçılar tarafından motorize edilen "halk"tan bir kesim polis ve provokatörler eşliğinde Kürt'ün yaşama hakkının olmadığını haykırdılar. Bununla birlikte bir şey açık olarak pratikte cevap aldı: Kürtler için sadece ülkelerinde direnmek ve kazanmak yolu kalıyordu. Devrimci bir mevzi haline gelen Kürdistan'dan kopmak çözüm değildi.

Ancak sürgün ve göç olayı bununla sınırlı değildi. MİT ve kontrgerillanın bir devamı olarak görev yapan insan şebekeleri, Kürdü; devrimden, ülkesinden, dağlarından ve kendisinden koparıp, Avrupa'ya, özellikle Almanya'ya sürgüne taşımaya başladılar. Şebekeler vasıtasıyla Avrupa'ya göç etmenin tehlikelerinin olduğu bilinmesine rağmen, Romanya, Bulgaristan sınırında takılıp kalmak tehlikesi göze alınarak ve mülklerini satarak şebekelere para veren oldu. Avrupa'ya gelenler kurtulmadılar. Avrupa'da da Kürt kolonileri oluştu. Kürtler, temelsiz ve geleceksiz insanlar olarak, kaderleriyle başbaşa bırakıldılar. Kürtler bir kez daha yeniden başlayarak kimliklerini bulmak için yola koyulmaya başladılar. Her ne kadar ERNK Avrupa'da Kürtlerin kaybolmaması için aktif bir çalışma yürütüyorsa da, Kürt'ün mültecilikte kendisini bulması pek de kolay olmamaktadır. Sonuçta kitle örgütleri yabancılaşmayı önlemek ve ülkeye yeniden dönüşü sağlamak için çeşitli faaliyet biçimleri geliştirdiler. Tüm çabalara rağmen mültecilik pek de tedavisi Avrupa'da mümkün olmayan yaralar açmaktadır. Örnek olması açısından, Botan'dan gelen 9 nüfuslu ailenin yaşamını aktarmaya çalışalım.

1990 yılında Almanya'ya göç etmek mecburiyetinde bırakılan 7 çocuklu Kürt ailesinin kaldığı Alman eyaletinde başlangıçta tanıdıkları kimse yoktur. Evin erkeği kısa bir zamanda yakın bir alandaki derneğe gitme imkanına sahip olmuş ve kısa bir dönem sonra aktif olarak faaliyetlere katılarak, amaçları uğruna çalışmalara katılmıştır. Kadın ise, tamamen izole edilmiş bir dünyada yanlız başına kalmıştır. Gün geçtikçe içinde bulunduğu şartlara karşı nefret duyguları gelişen kadın bir dönem sonra herşeyin "kirlenmiş" olduğundan hareketle, kocasını ellerini havlu ile silmeden eve sokmamaya başlamış, bir dönem sonra aynı şeyi çocuklarına da uygulamıştır. Kadın karyoladan düşen ve ağlayan çocuğunu teselli etmeden önce, yerden kırkaptı gerekçesiyle temizlemiş, bu ise ailede artan huzursuzluklara neden olmuştur. Sürgünde yaşamanın verdiği acılar içinde, eve kapanmış, çocukları dışında hiç kimseyle ilişkisi olmayan kadın, kurbanı olduğu toplumsal gerçeklik karşısında güçsüzdür. Bir gece boyunca, ayakkabılarını çıkarmadılar diye çocuklarını dışarıda bırakan kadını bir türlü kavrayamayan kocası, herkes uyuduktan sonra ekmek bıçağını alır ve ve kadının boğazına dayar. Kadın yalvarmaz, bağırmaz. Hıçkırıklar içinde şu sözleri söyler: "Wxede lı mın xıstiye tu çıma le dıxı". O günden bu yana Botanlı bu aile sorunlarını tartışır ve Kürdistan'a geri dönmeye karar verirler. Avrupa'daki yurtsever, devrimci Kürt eylemliliği şimdiye dek Kürdistan'a paralel yürütüldü. Günümüzde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Avrupa cephesinde yığınlaştı.

Ülkeden kaçmanın, sürgünde yaşamanın çözüm olmadığı bilinmektedir. Kürt halkının özgürlüğü ve Kürdistan'ın bağımsızlığı için verilen mücadele Avrupa'da giderek derin bir muhalefet ve patlama noktasına gelmiştir. Kürdistan, her geçen gün biraz daha kurtuluşuna yakınlaşırken Avrupa'da yaşayan Kürdistanlılar için dönüşün yolları bugünden açılmıştır ■

SAVAŞ EKONOMİSİ

■ ■ ■ ***Bağımsız siyaset sahibi olmanın çok önemli olduğu ve bunun da esas olarak bağımsız ekonomiye bağlı olduğu yaşanan tüm deneyimlerde görülmüştür. Siyaset, ekonominin yoğunlaşmış ifadesi olmaktadır. Bağımsız ekonomiye sahip olunmadan bağımsız siyasetin de geliştirilemeyeceği bilimsel sonucuna varıyoruz.*** ■ ■ ■

Berxwedan Ortadoğu Servisi

İçinde bulunduğumuz sürecin en önemli görevlerinden biri de ulusal kurtuluş savaşımızın ekonomik yönünü kurumlaştırmadır. Savaş giderlerini iyi örgütlendirerek, savaşın itiyaçlarına cevap verecek düzeye getirmedir. Bağımsız siyaset sahibinin yolu, ekonomiyi derli-toplu bir şekilde örgütlendirmeden geçmektedir. Dünya ulusal kurtuluş deneyimleri bu konuda bize oldukça tecrübe bırakmışlardır. Ulusal kurtuluş mücadele tarihlerine baktığımızda, ister devrim sürecinde, isterse de devrim sonrası ulaşılan iktidar sürecinde olsun, bağımsız siyaset sahibi olmanın çok önemli olduğu ve bunun da esas olarak bağımsız ekonomiye bağlı olduğu yaşanan tüm deneyimlerde görülmüştür. Siyaset, ekonominin yoğunlaşmış ifadesi olmaktadır. Bağımsız ekonomiye sahip olunmadan bağımsız siyasetin de geliştirilemeyeceği bilimsel sonucuna varıyoruz. Bu bilimsel doğru, sadece devrim süreçlerini yaşamak zorunda kalan halkların mücadelesi için geçerli değil, siyaset arenasında olduğunu ve iktidarda iddia sahibi olduğunu söyleyen her güç, grup, parti, devlet açısından hem ulusal, hem de uluslararası boyutta geçerlidir. Her güç ister savaş, ister barış döneminde olsun, denetimde tuttuğu tüm alanlarda çeşitli yol ve yöntemlerle ekonomik yapısını inşa etmeye ve bunun üzerinde varlığını sürdürmeye çalışır. Siyasi faaliyet içinde bulunmanın anlamı da burada kendini bulur.

Toplumlarda siyaset üst yapı kurumunun bir unsurudur. Toplumu ise altyapı kurumları ayakta tutar. Alt yapıyı inşa etmek için siyaset yapılır. Zaten bu olmasa siyaset yapmanın anlamı da ortadan kalkar. Ancak üst yapı ve alt yapı kurumları arasındaki bağlantı, devrimini gerçekleştirmiş toplumlar ile henüz bunu yapma evrimi içinde olan toplumlar açısından farklıdır. Devrim sürecini yaşayan toplumlar siyaset yapmaya, devrimini gerçekleştiren toplumlar ise ayakta durmak için ekonomik alt yapı faaliyetlerine önem verirler. Boyutu farklı olsa da bu, devrim sürecinde olan halkların ekonomik faaliyetlere gereksinim duymayacakları anlamına gelmez ve gelmemelidir de. Tam aksine yarının oluşturulacak iktidarının güçlü şekillenmesi, devrimden zafere götürüşle birlikte dayanılabilecek bir alt yapının var olması için devrimden önceki süreçlerde, özellikle de devrimin öngününde, savaşan ve siyaset güden halkların ekonomik faaliyetlere çok büyük önem vermeleri hayati bir sorundur. Eğer devrimden sonra bazı iktidar güçleri çıkmaza giriyor ve sarsıntılar geçiriyorsa, bunun önemli bir nedeni, devrim sürecinde bu faaliyete yeterince önem vermeyişlerindendir. Bunun en belirgin örneği devrimini yapan ama devrimden sonra ayakta kalabilmenin sancılarını yaşayan Nikaragua'dır.

Kürdistan'da savaş ekonomisi

Stratejik denge aşamasına gelen ulusal kurtuluş savaşımızın siyasi ve askeri alanları arasında sıkı ve uyumlu bir eşgüdüm sağlamak için, artık mücadelemizdeki faaliyetlerimiz ekonomik alanı da kapsamak zorundadır. Bu ise sadece bir alan için değil, mücadelemizi ilgilendiren her yönden ve hem ulusal hem de uluslararası çapta olmak durumundadır. Ekonomik faaliyet, lojistik cephenin faaliyetlerinin merkezi olarak anlaşılmalı ve bu temelde rayına oturtulmalıdır. Halk ordumuz ARGK'nin savaşı daha da ileri düzeye getirmesi için gerekli olan ekonomik faaliyet son derece büyük ve acil öneme sahiptir. Hatta ekonominin değişik dallarını kapsayan ve verimli bir ekonomik yapılanmaya götüren çabaları hızla gündemleştirmemiz gerekmektedir. Burada temel alacağımız yön ise, yalnızca savaşım cephesinin çeşitli alanları arasında iyi bir bağlantıyı amaçlayan ekonomik bir yapının geliştirilmesi değildir. Aynı zamanda sürdüreceğimiz ekonomik faaliyetimizle, tüm sorunlarımıza çözümler getirecek üretim biçimlerinin devreye sokulmasını amaçlayan bir özelliğe sahip olmalıdır. Ekonomik yapımızın üretim birimleri üzerinde gelişmesi, ulusal düzeyde gelişme olanaklarımızı da hızlandıracaktır. Bugün bir savaş ekonomisi olarak şekillendireceğimiz ekonomimiz, çeşitli dalları ve farklı girişimleri içerme zorunluluğunu da dayatmaktadır. Ülkemizin denetime alınmış birçok alanında çeşitli düzeylerde üretime de dayalı ekonomik faaliyetin dinamik gelişimini ilerletmek için tüm ulusun ve ülkemizin her bölgesinin olanaklarından nasıl tam olarak yararlanabileceğimizi bilmeliyiz. Savaş ekonomimizin özüne hizmet edecek ekonomik birimlerin kurulması için, mevcut olanaklardan en iyi biçimde yararlanmak doğru olmakla birlikte, bu çabanın kendisi de yeterli olmamaktadır. Aynı zamanda Kürdistan halkının tüm gizli olanak ve becerilerini harekete geçirecek, halkın ekonominin inşası, üretimin geliştirilmesi ve günlük yaşamın örgütlendirilmesi çalışmalarına katılmasını sağlayacak uygun ekonomik örgütleri de nasıl kuracağımızı bilmeliyiz.

Bizim, çıkışımızda hangi zorlukları aşarak bugünlere geldiğimiz bilinmektedir. Büyük bedeller vererek çok büyük değerler yarattığımızı dost da, düşman da görmektedir. Ancak geldiğimiz aşamada savaşımızın çok yönlü ihtiyaçları kendisini dayatıyor. Savaşan gerillamızın ve halkımızın gereksinimleri her gün çok yönlü olarak artmaktadır. Bu ihtiyaçları karşılamak, desteklemek zorunluluğu tüm çıplaklığıyla kendisini dayatmaktadır. Halk savaşımız artık ekonomik temele dayanma ihtiyacı duymaktadır. Çünkü Kürdistan'daki halk savaşının gücü, sömürgeciliğe karşı savaşmak için yola çıkan tüm halkın gücüdür. Öncü gücümüz stratejik alanlarda uygun taktikler uygulamak için politik ve askeri güçler şeklinde örgütlenmiştir. Bu nedenle özellikle halkımızın her birimi hem savaş harekatı, hem de lojistik açıdan savaşın ve üretimin temel stratejik bir birimi olarak kavranmalıdır. Bu yüzden, salt şu veya bu yönlü ekonomik destekler yeterli olmaz, üretime dayalı ekonomilere de geçilmelidir. Yine üretim güçlerinin yaratılmasıyla da görev sonuçlanmaz, bir de stratejik olarak nasıl dağıtımın olacağı da bilinmelidir. Bu da her alanda ve her koşul altında savaşan ve üreten güçlerimizi koruyabilmek, geliştirebilmek ve halkın gücünü uzun bir mücadele için seferber edebilmekle mümkündür.

Savaş ekonomisinin özü, halk kitlelerinin savaşın ihtiyaçları temelinde ekonomik

Türk ordu mensupları!

Türk devletinin Kürdistan'da kan, baskı ve işkenceyle yürüttüğü haksız, adaletsiz ve insanlık dışı özel savaşın aleti olmaya son verin!

Kürdistan halkının devrimci adaletine sığının!

Silahlarınızı sizi insanlık suçu işlemeye sevkeden Türk devletine çevirin. Kürdistan'da döktüğünüz her damla kanın, insanlığa karşı işlenmiş en büyük bir suç olduğunun bilincine vararak, Türk ordusundan firar edin, halktan af dileyin!

ARGK

üretim ve tüketim konusunda örgütlendirilmesi ve eğitilmesini kapsar. Bu da sağlanacak üretim ve tüketimin yükseltilen savaşa tabi kılınması olayıdır. Dünyanın neresinde yaşıyorsa yaşasın, her Kürdistanlının katılımını sağlayacak maddi ve manevi işleyişin yaratılmasını hedeflememiz gerekir. Savaş ekonomisinin çeşitli yol ve yöntemlerle, çeşitli alanlarda örgütlendirilmesi gerektiğini belirttik. Ülke zemini temel alan olmaktadır. Türkiye metropolleri ve yurtdışı alanları da bu süreçte temel alan olma özelliklerine sahiptirler. Ancak ekonomik örgütlenmede alanların farklı özellikleri dikkatle ele alınmalıdır.

Halk olarak olanaklarımızın sınırlı ve kısıtlı olduğunu, ekonomik darlıklar yaşadığımızı biliyoruz. Ama buna rağmen kendi öz olanaklarımızı temel almak zorundayız. Çeşitli güçlerin bize sunacağı olanaklar elbette olacaktır, ancak başkalarının sunacağı olanaklar çok geniş ve çekici olsa da, bizim özgüce dayanmaktan şaşmamamız gerekir. Özgüce güvenme mücadelemizde temel ilkedir. Bu ilkeden ayrılmak düşünülemez bile ve bu son derece önemlidir. Mevcut koşullarda sahip olduğumuz imkanlar zorlandığında, olanaklarımızın dönemin ihtiyaçlarını karşılayabilecek oranda olduğu görülecektir. Bizim açımızdan sorun, var olan kaynaklarımızı örgütlemek ve devrimin kullanımına sunabilmektir.

Bugün devrimimizin ihtiyaçlarının alabildiğine kabarmakta olduğu ortadadır. Bir ordulaşma ve siyasal güç olma sürecini yaşıyoruz. Siyasi ve askeri alanlarda sağlanan mevziler ve ileri gelişmeler, her yönlü büyümeyi sağlamanın yanında, maddi alanların açılması ihtiyacını daha da büyütmeyi gerektiriyor. Savaş hükümetine hızla gittiğimiz bu günlerde devrimimizin ekonomik sorunları çok daha büyük boyutlarıyla kendini gösterecektir. Öyleyse savaş ekonomisinin örgütlendirilmesi her an üzerinde ciddiyetle durulması gereken bir konudur. Bu kapsamda halkın yaşamı savaş ekonomisi koşulları içerisinde örgütlendirilecektir. Savaş ekonomisi için halkın örgütlendirilmesinde başvurulması gereken çeşitli yol ve yöntemler vardır ve bunlar somut koşullara göre ele alınmalıdır. Bazılarını sıralarsak:

Ülkemizde üretim faaliyeti tarım ve hayvancılıkla rahatlıkla sağlanabilir. Ulusal kurtuluşçu otoritemizin egemen kılındığı alanlarda halk bu üretim dallarında faaliyete katılır. Böylesi alanlarda savaşın gereksinimleri doğrultusunda çeşitli atölyeler de işletilir. Gerçekleşecek üretim yoluyla savaş güçlendirilir. Yine karşılıklı dayanışma amacıyla ve hiçbir maddi karşılık beklemeden, yurtsever çevreler elele verip, halk içinde muhtaç durumda olanlara imece usulüyle yardım olanakları yaratma yoluna giderler; savaşta yıkılan herşeyin birlikte onarım ve imarıyla ortak bir üretim gerçekleşir.

Öte yandan yurt içinde, metropollerde ve yurtdışında yaşayan ve çalışan emekçiler, yurtsever iş günü veya yurtsever iş saati yöntemiyle, belli gün veya saatlerde mücadeleyi beslemek için çalışırlar. İşçi olmayan yurtseverler bile bu uygulamaya katılırlar. Köylüler özellikle hasat zamanlarında bunu yaygınca geliştirirler. Mücadeleye bağlı ve cephe üyesi olan çevreler düzenli aidat sisteminin işletilmesiyle mücadeleye katkılarını sunarlar. Maddi durumu elveren yurtseverler bağışlarda bulunur. Çeşitli dost çevrelerden, derneklerden, sendikalardan, işyerlerinden, kurumlardan mücadeleyi güçlendirecek maddi katkılar, bağışlar toplanır. Kürdistan vatandaşı olmanın gereği olarak her Kürdistanlı gelirine göre mücadeleyi besleyen vergi ödeme uygulamasına katılır. Kürdistan toprakları üzerinde yapılan taşımacılıktan, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının işletmeciliğinden, ticaretten, çeşitli işletmelerden vergiler alınır. Kürdistan'a giren ve çıkan tüm mallara gümrük vergisi konulur. Suçlu duruma düşenlere ERNK yönetmeliğinde belirlenen yasalara göre para cezaları verilir. Düşmanın petrol ofisleri, bankalar, toprak mahsülleri ofisleri, maden işletmeleri vb. kurum ve kuruluşların, ülkeden kaçanların mal varlıkları, ajan ve çete odaklarının mal varlıkları kamulaştırılıp yurtseverler eliyle işletilir ve savaşın hizmetine sokulur. Ülkedeki tüm yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları yurtseverlerin işletmeciliğine verilerek atölyeler, işyerleri vb. açılır. Gelir amaçlı çeşitli kültürel, sosyal etkinlikler geliştirilir. Çeşitli yabancı kişi, örgüt ve devletlerden mücadelemizle dostluklarının bir ifadesi olarak maddi destekleri sağlanır.

Ulusal seferberlik ve savaş ekonomisi

İçinde bulunduğumuz ulusal seferberlik sürecinde, en önemli alanlardan biri olan ekonomik olarak güçlenmemizdir. Kürdistan halkının özgür ve bağımsız Kürdistan'ı yaratmak için ulusal seferberlik ilan ettiği bu dönemde, gerçekleşmekte olan askeri ve siyasi ataklara ekonomik atakla da eşlik etmenin bir gereği olarak, mücadelemiz başlattığı bu süreçte ekonomik olarak da mutlaka güçlü çıkmalıdır. Tüm Kürdistanlı yurtseverler bağımsız siyasetin bağımsız ekonomiye dayandığı bilinciyle, bugüne kadar özgüçle yürümenin bundan sonra da özgüce dayanan bir yürüyüş olması gerektiği kavrayışıyla, tüm gücünü bu faaliyete katmalı ve en geniş çevrelerin katılımına da yönelebilmelidir.

Ekonomik güçlenme bağımsızlık ve özgürlük savaşımızın karakteri ve gelişmelerin vardığı boyutun bir ürünü olarak ele alınmalıdır. Biliniyor ki, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin var olma ve gelişim özelliğini belirleyen en önemli etmen onun ideolojik-politik, örgütsel, ekonomik bağımsızlığı ve halkın özgücüne dayanma ilkesidir. PKK önderliğindeki mücadelemiz, ters-yüz edilen ve çoğu özellikleriyle aleyhte olan son derece zorlu ve olanakları dar koşullarda gelişerek, bugün denge aşamasına gelmiş durumdadır. Baştan beri PKK'nin temel ve bütün sermayesi, devrimci politikası ve Kürdistan halkının yurtsever potansiyeline duyulan inançtan ibaretti. Görülüyor ki, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemiz, yok denecek kadar az imkanlar, donanım ve ekonomik koşullarla savaşa başladı. Ve mücadelemiz tamamen ideolojik politik, örgütsel, askeri bağımsızlığına ve halkın özgücüne dayanarak gelişti. On yıllık gibi bir tarih kesiti içinde milyonlarca halkımızın bilinçli, örgütlü ve serhıldanların sesi olan cephemiz ERNK ve savaş gücü olan ordumuz ARGK'ye, zaferler dolu kazanımlar sağladı.

Örgütsel ve siyasal bağımsızlığı olmayan bir güç, halkını da bağımsızlığa ulaştıramaz. Halkın özgücüne dayanmayan ve özgücü harekete geçiremeyen bir oluşum, ne bağımsız olabilir, ne de bağımsızlık ve özgürlük savaşı verebilir. Ulusal kurtuluş savaşında halkın özgücü; ulusal kurtuluş bilinci, sorumluluğu, örgütlülüğü, mücadele ve destek gücüdür. Halkın en küçük desteğinin maddi ve manevi büyüklüğü, bağımlılığı doğuran en büyük desteklerle ölçülemez bile.

Cephe ve ordumuzun öncüsü PKK, çıkışının ilk gününden bu sorumlulukla hareket ederek örgüt bağımsızlığını her şeyin üstünde tutmuştur. Halkın özgücünü ve desteğini temel almıştır. Dayanışma desteğini bağımlılık olarak dayatanlara karşı durduğu gibi, destek sağlama adına bağımsızlık amacından taviz verme anlayışlarına da şiddetle karşı durmuştur.

Yurtsever Kürdistan halkı da işçisi, köylüsü, kadını, genci, yaşlısıyla yoksulluğuna ve kıt olanaklarına rağmen, ulusal kurtuluş bilinç ve sorumluluğu ile hareket etmiş; daha ilk günden öncüsünü canla, başla, kanla, maddi olarak desteklemiş ve bugün ERNK bayrağı altında kenetlenmiş halde, bu desteğini sürdürmektedir. Halkımızın bu bilinçli desteği bugün dünyanın her tarafına dağılmış tüm halkımızı bilinçlendiren, örgütleyen, birleştiren, savaştıran saygın ulusal kurtuluş mücadelemizin hem zemini, hem de onu her türlü saldırıya karşı koruyan güç olmuştur.

Faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin mücadelemize karşı geliştirdikleri özel savaşın en önemli hedefinin yurtsever halkımızın olduğu ortadadır. TC, denizi kurutmayı hedefleyerek amacına ulaşmanın boş çabası içindedir. Bir yandan halkımıza her türlü insanlık dışı katliamı, vahşeti ve sömürüyü reva görürken, öte yandan özel yöntem ve propagandalarla halkımızın dikkatini başka yönlere çekmek ve ulusal kurtuluş savaşını desteklemekten caydırmak istemektedir. Düşman, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine desteğinden ürkerek, özellikle kampanyalar sürecinde şaibeler yayıyor, yalanları ard arda diziyor.

Kürdistan halkına karşı faşist TC'yi donatan emperyalist güçler de bu saldırılara katılmaktadır. Tüm bunlar, halkımızın geleceği olan ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemesini engellemek için yapılmaktadır.

Ancak, direnen ve serhıldanlarda büyüyen bir halk yenilmezdir. Mücadelemiz bugün siyasal ve askeri olarak boyutlanıyor; halkı bilinçlendiriyor, birleştiriyor, savaştırıyordu. İşbirlikçiliği kurutarak, faşist Türk sömürgeciliğini hezimete uğratmaktadır. Bu nedenle, cephe ve savaş boyutları daha ileri örgütlülük ve desteği zorunlu kılıyor. Değerli yurtseverler savaşın daha da büyümesi, her alanda daha büyük gereksinimleri doğuruyor.

Şindiye kadar olduğu gibi bundan böyle de mücadelemiz, yurtsever halkımızın olanak ve destekleriyle gelişecektir. En küçük destek bile; ulusal varlığa, ülkeye, insanlarımıza kasteden TC'ye karşı savaşan halkımızın özgürlüğü ve vatanımızın bağımsızlığı için her gün *çalışan silahına güç vermektedir.*

Bugün içinde bulunduğumuz ulusal seferberlik sürecinde halkımızın her bireyi şimdiye kadar olduğu gibi, ancak daha ileri düzeyde elinden gelen her tür yardımı ve desteği mücadelenin desteğine sokmadır.

SON SEFERBERLİK

A. Kadir Konuk

Ve herkes silahların namlularının karanfillerle süsleneceği günün mutlaka geleceğine olan inançla savaşacak

Kürtler yine oğullarıyla, yaşlısı genciyle, kadını kızıyla silah başında.

Ama bu kez başkaları için değil kendi özgürlükleri için sarılıyorlar silaha. Savaşı çok sevdiklerinden değil, kanlı savaşlara son verebilmek için cepheye çağırılıyorlar.

Tarih boyunca hep başkaları için dövüştü Kürtler. Topraklarını işgal edip kendilerini köleleştirenlerin işgalci mantıklarına uygun olarak gönüllü olmasalar da işgallere, savaşlara katıldılar. Yaşamlarının önemli bir kısmı seferberlikler içinde geçti.

Osmanlı ne zaman askere ihtiyaç duyduysa onlara yöneldi. Avusturya'da, Macaristan'da, Viyana önlerinde savaşanların arasında Kürtler de vardı. Balkanlar'da, Arabistan'da ölenlerin arasında onlar da yer aldı. Yemen çöllerinde, Libya topraklarında onlar da savaştı.

Bu savaşlarda kazandıkları hiçbir şey olmadı elbet. Osmanlıyla işbirliği yapan Kürt ağaları, beyleri keselerini altınlarla doldururken, yoksul köylülerin evlerine "şehit" haberleri geliyordu.

Türküler neşeli değildi. Ağıt yakılıyordu geceli gündüzlü. Savaşa gidip öldü haberi gelen gençlerin eşleri başkalarıyla evlendiriliyordu ve Ezo gelinlerin öyküleri dilden dile yayılıyordu. Yemene gidip dönmeyenler için ağıtlar dizilmişti. Savaşlar Kürde acıdan, yokluktan, yoksulluktan başka bir şey vermemişti.

Jön Türklerle birlikte mücadele ettikleri sıralarda da kandırıldıklarının ayırdına varmamışlardı. Kemalistlerle birlikte işgalcilere karşı kanlarını akıtırlarken de bir oyunun içinde olduklarını görmemişlerdi.

Ama o köprülerin altından artık çok sular aktı.

Kürtler bu kez kendi özgürlükleri için sürdürüyorlar savaşlarını.

Ölüm her gün kapılarını onlarca kez yokluyorken onların düşündükleri bir tek şey var, o da özgürlük.

Özgürlük türküleri süslüyor seferberlik çağrılarını.

Bir halkı bütünüyle terörist ilan edenlere yaklaşık on yıldır anladıkları dilden yanıt veren Kürtler, savaşın belli bir aşamasına geldiklerinin de bilincindeler. Topraklarının üzerine yığılan 400 bin askerin, tankın, topun, uçağın, helikopterin ne için hazırlandığını biliyorlar. Haklarında çıkarılan ölüm fermanının adım adım uygulandığını da görüyorlar. Böylesi bir ortamda onlardan kuzu kuzu boyunlarını bıçağın altına uzatmalarını beklemeye kimsenin hakkı yoktur.

Dünya devletleri katliamları neredeyse tam bir sağır sultan tavrıyla izliyor. Türk devleti her gün saldırıp çoluk çocuk demeden katlederken gerilla kendisine yönelince bağırmaya başlıyor. Terbiyesiz sokak çocuklarının davranışlarını sergiliyor Türk devleti. Dayağı yiyor, kaçıyor, biraz uzaklaşınca dönüp küfrediyor, yakalanıp kulağına yapışılınca da başlıyor bağırmaya. Önüne barış sürülüyor yemiyor, önüne her tür politik çözüm konuluyor dönüp bakmıyor. Silahını, bombasını, lav makinalarını kullanıyor, köyleri-evleri talan ediyor, savaşla hiç ilgisi olmayan hayvanları yok ediyor, kendisine yanıt verilince de bağırıyor.

Kürt halkı için artık başka bir çözüm yolu kalmadı.

Ya yıllardır sürdürdüğü, kanını canını ortaya koyup mevziler kazandığı savaşı terkedip köleliği kabullenecek ve onursuz bir yaşamı sürdürecek ya da bu savaşı son noktasına kadar sürdürüp özgürlüğü yakalayacak. Hiç kimse bir halka neden köleliği kabul etmiyorsun diyerek baskı yapma hakkına sahip değildir. Oysa Kürt ulusuna dayatılan yıllardır sadece köle olma hakkıdır. Eğer Kürtler devletin tüm yaptırımlarını sessizce kabullenecek olsalar elbette onlara kimsenin dokunmasına gerek kalmayacak. Yine vergi verecek, yine askere gidecek, yine yoksulluğun içinde yüzecek, yine aşağılanacaklar. Devlet onlara dillerini yasaklayacak, kültürlerini yok etmeye çalışacak, törelerini yozlaştıracak ama Kürtler sessiz kalacaklar. Dayatılan budur. Yapılmak istenilen bundan başka bir şey değildir. Kürtlerin bunu kabullenmemesi ise Türkiye Cumhuriyeti'ne göre suçtur.

Artık Kürtler bir bütün olarak bu suçu işlemeye hazırdırlar. Son yapılan cephe çalışmaları ürünlerini vermeye başladı bile. Hem sadece Kürtler değil faşist devletten rahatsız olan herkes bu cephenin içinde yer alabilecek. Yani faşizme karşı olan herkes terörist damgasını yemeye hazır olduğunu açıklayacak. Ve Kürtler ilk kez kendileri için bir seferberliğe katılıp ilk kez kendi seferberlik türkülerini söyleyecekler.

Artık Kürtler "Burası Muştur, yolu yokuştur, giden gelmiyor, acep ne iştir" diye sormak yerine özgürce yaşanılacak bir yaşamı örgütleyecekler. "Mızıka çalındı Düğün mü sandın, al yeşil bayrağı gelin mi sandın, Yemen'e gideni gelir mi sandın" sorularının yerine özgürlük türkülerini yükseltecekler.

Hoşlanmayan hoşlanmayacak ama bu Kürtleri hiç rahatsız etmeyecek.

Seferberlik ilan edildi.

Herkesin kendine göre bir silahı var bu kavgada.

Herkes kendi silahını konuşturacak.

Ve herkes silahların namlularının karanfillerle süsleneceğinin günün mutlaka geleceğine olan inançla savaşacak.

Bir gün silahların toprağa gömüleceğinin bilinciyle sürecek bu savaş ve Kürtlerin bu son seferberliği zaferle sonuçlanacak.

İnanmayan izlesin görsün. İnanmayan dinlesin seferberlik türkülerini. İnananlara Kürtlerin saflarında her zaman yer olacak.

Rejim yeni arayışlar içinde: Her il ve ilçeye bir

"Süper Vali"

Analar, Babalar!

Sizi aç, yoksul, işsiz bırakan Türk devleti, binbir acıyla büyüttüğünüz evlatlarınızı Kürdistan'da bir halkı katletme savaşında kullanıyor. Her gün oğullarınızın ölüm haberini bekleyerek acı içinde yaşıyorsunuz.

Ama oğullarınız kimin için, ne için ölüme gönderiliyor? Kürdistan halkı sadece sizinle özgür iradeli birlik ve kardeşlik şavaşını vermiyor, aynı zamanda demokrasi kavganızı da geliştirip güçlendiriyor. Türk devleti ise aksine sizi içinden çıkılamaz bunalımlara, yoksulluklara sürüklemektedir.

Oğullarınızın haksız Türk özel savaşının kurbanları olmasına fırsat vermeyin!

Kürdistan halkının dostluk elini tutun. Oğullarınızın Kürdistan'a gönderilmesine sessiz kalmayın. Faşist devlete karşı sesinizi yükseltin!

ERNK-ARGK

Halkın ve öncünün engin özverisi; kanı ve canıyla maskesi düşürülerek gerçek yüzü dünya insanlığına gösterilen rejim; katliamcı, imhacı yüzünü saklayacak yeni maskelere ihtiyaç duyuyor.

Bunun bir ifadesi olarak da son dönemde iyice yıpranan, giderek sömürgeci istemlerine, ihtiyaçlarına cevap veremez duruma gelen, yıpranan ve her kesimden tepki alan "Olağanüstü Hal Bölge Valiliği"ni tartıştırıyor, kaldırılabileceği yolunda işaretler veriyor.

Gerçekten kaldırmayacağı ise her yönüyle görülmektedir. Ancak göz boyayıcı yönün açığa çıkartılması için üzerinde durulmaya, en azından birkaç söz etmeye değer bir durumdur. Sömürge Valiliği'nin, '87'den günümüze kadar onca yetkiye, olanağa, imkana, hareket serbestisine sahip olmasını sağlayan kararname ve yasalara rağmen, Kürdistan'da başarı elde edememiştir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında tüm bu olanaklarına karşın darbe üstüne darbe yemekten kurtulamamıştır.

Halkımız böylesine olağanüstü savaş ağı karşısında tavrını en açık şekliyle ortaya koyarak düşmanın bu umudunu da boşa çıkarmıştır. Süper Vali olağanüstü yetkilerle giriştiği tüm katliamlar; yakma, yıkma ve göçertmelerle ancak varlığını devam ettirebilen rejimin, nasıl bir rejim olduğunu tüm insanlığa göstermiştir.

Yaşanan böylesi gelişme ortamında,rejim yıpranan devlet çarkına yeni bir dişli, kılıf arayışları içine girmiştir. Rejimin aradığı model öyle olmalı ki, hem daha hızlı çalışacak, hem de Genelkurmaydan, Cumhurbaşkanından ve Başbakandan daha rahat karar alabilecek ve bu kararları uygulayabilecek bir model arayışındadır. Arayışı yapılan model yapacağı katliamların, yerinden yurdundan göçertmelerin sorumlusu olacaktır. Tersi gelişmeler yaşandığında da bir kenara fırlatılıp atılmak için yıpranan devlet yerine, harcanacak basit bir araç olacaktır.

Asıl önemli olan ise, uluslararası alanda yapılacak olan bu yeni düzenleme ile olağanüstü yasalara son verdiklerini, "demokratik" düzene geçiş yaptıklarını yayacaklardır. Bütün bunlar için de Olağanüstü Valilik yerine merkezi koordineli (ki, bu yeni sömürge Valiliğidir) onlarca Süper Vali devreye sokulacaktır. Bunu sadece Kürdistanla sınırlı tutulmayarak Türkiye illerini de kapsayacak bir tarzda geliştirmeyi düşünmektedirler. Yani, cephe ilerisi ve cephe gerisi birlikte kontrol altında tutulmak istenmektedir.

Türkiye'nin de Olağanüstü Valilik statüsüne dahil edilmek istenmesinin nedeni açıktır: Devlet Kürdistan'ı Türkleştirmeye çalışırken hergün Kürdistan'da göçerttiği yüzlerce insanımızla da bilmeyerek Anadolu ve metropol kentlerini de adeta Kürtleştirdi. Böylece devletin bu yönlü politikası nesnel olarak boşa çıkartılmış oldu.

Bu da rejimin en çok güvendiği alanda kendi kendisinin kuşatılması koşullarının oluşumuna neden oldu. Metropol kentleri '92 yılıyla birlikte görkemli serhildanlar yaşadı.

Özel kirli savaş aygıtının Kürdistan'da girişeceği her katliam sonrası, metropollerde bulunan binlerce insanımız anında gereken tepkiyi gösterek, düşmanı şaşkına çevirmektedir.

Bu ve benzeri nedenlerden dolayı bu sistem Türkiye illerine de taşırılmak istenilmektedir. Olağanüstü Valiliği'nin tüm yetkileri daha da genişletilerek "İller İdaresi" yasa tasarısı adı altında önümüzdeki süreçte yasallaştırılarak yürürlüğe konulmak istenilmektedir. Bu yasa tasarısı sadece valilere değil, bütün kaymakamları da kapsamaktadır.

Peki bu yetkiler nelerdir?

Birincisi: "tehlike arzeden binalar yıkılabilir..." Her ilin umumi müfettişi isterse, il sınırları dahilindeki binaları, evleri Şırnak'ta, Kulp'ta, Çukurca'da vb. yerlerde olduğu gibi top ateşine tutabilir; İli viraneye çevirebilir. "Terörist bina"lar yıkıldığı zaman ev sahibi hiçbir hak talep edemez; yasal yollara başvuramaz. Yine protesto eylemlerine girişemez. "Devletin bekası" için yapılan keyfi yıkıma engel olanlar, karşı çıkanlar "terörist" olarak lanse edilecek ve zindanlara doldurulacaktır.

İkincisi: okullar ve yine sivil evler, binalar kışlaya çevrilecek; sorgu merkezleri haline getirilecektir. Bugüne kadar Kürdistan'da yürürlükte olan uygulamalar, yeni yasal düzenlemelerle resmi bir kılıfa büründürülecektir. "Başka hizmette kullanılmasına karar verilebilir" ifadesi bunun en belirgin kanıtıdır. İl valisi, ilçe kaymakamı keyfi olarak okulları tatil edip kışlaya çevirebilir.

Bundan anlaşılması gereken ise şudur; birincisi idari yetkileri arttırılan vali, ildeki kolluk kuvvetlerinin yetersizliğinden dolayı, başka illerden istediği anda asker getirtebilir ve bunları okullara, yurtlara, pansiyonlara ve sivil binalara yerleştirebilir. İkinci olarak, kitlesel katliamlarla birlikte, kitlesel tutuklamalara gidilecek; tutsak edilenler toplama kampı olarak kullanılabilecek bu tür yerlerde rahatça sorgulanabilecektir. Yine anılan mekanlar daha farklı sörmürgeci uygulamaların hizmetine sunulabilecektir.

Üçüncüsü: özel savaşın kurallarına, uygulamalarına, gerekli sessizliğin sağlanması için dernekler ve çeşitli demokratik kurum, kuruluşlar valinin istemleri doğrultusunda kapatılabilecektir. Özel savaşın kirli yüzünü deşifre eden; halk kitlelerinin sorunlarına çözüm gücü olmaya çalışan çeşitli kuruluşların da varlıklarına müsade edilmeyerek, çeşitli biçimlerde susturulacaktır. Yine İller İdaresi yasası gereğince vali, bu kurumların tesis vb. yerlerini özel savaş elemanlarına ayıracaktır. Veya geniş bir mekana, ikinci şıkta belirttiğimiz gibi tutsak alınanları doldurabilecektir.

Dördüncüsü: tam anlamıyla bir seferberliği öngörmektedir. İl sınırları içinde bulunan, çalışır-çalışmaz, taşınır-taşınmaz tüm tesis, iş araçları, aletlerine her an el konulabilecektir. Ki, yeni "Süper Vali"ler eksiksiz bu yetkilerle donatılmış olacaklardır.

Devletin, ordunun emirlerine uymayan kişiler, "vatan haini" olarak lanse edilecek; mal varlıklarına el konulacak, devlet tekeline alınacaktır. Ordunun ve kolluk kuvvetlerinin tüm ihtiyaçları "yiyecek, giyecek, yakacak, ilaç ve tıbbi malzemeler vs. özel kişilerden karşılanır" bu da sefere çıkmış bir ordunun halka ve sömürgelere maliyetidir. Savaşın tüm giderleri direkt olarak halk kitlelerince karşılanacak şekilde ayarlanmıştır. Bunun için de, her birey elindeki mal varlığını, gelirini, büyük ve küçük baş hayvanlarının sayısını il Valilerine iletecektir. Belirtilen sayının üstünde veya altında, fazlasına veya eksiğine rastlanırsa mal sahibi cezalandırılacaktır. Hayvan ve ürünleri kesin kez "il dışına çıkarılması"nı yasaklamaktadır.

Bundan anlaşılması gereken halkın yaşamı, geleceği değil, önemli olan "devletin bekası"dır. Kendi kolluk kuvvetlerinin tüm ihtiyaçlarının karşılanmasıdır. Yine fazla yiyecek alınması izine bağlanarak halka ekonomik ambargo uygulanması öngörülmektedir.

Beşinci olarak: il sınırları içinde yaşayan her birey valinin belirlediği alanlarda yaşayacak, dolaşacak, belirlenen çerçevenin dışında yaşama olanağı olmayacaktır; yani halk kitleleri adeta açık toplama kamplarında gözetim altında tutulacaktır.

Vali veya Kaymakam istediği an, her hangi bir köyü boşaltacak, hususi araçlarına el koyabilecektir.

Konuk kabullenme Valinin onayı ve izni ile olacaktır. Misafir geldiğinde ise ev sahibi bir muhbir gibi, Emniyete bilgi ve hazırladığı belgeyi sunacaktır. Bu şekilde izin kartı alacak ve konuğunu misafir edebilecektir. İzin alınmadan kabul edilen misafir ve ev sahibi ya "terörist" damgasıyla tutuklanır, ya da katledilir. "Haberleşme dahil, il sakinleri ve dışardan gelen" kimlik belgesi taşımalıdır. Bununla önce kişinin kendisi ajanlaştırılacak, sonra ise toplumun tümden yozlaştırılması temel alınacaktır.

Yine her hangi bir olay olduğunda il Valileri elindeki kimlik ve belgelere dayanarak istediği kadar insanı geçici olarak silah altına alabilecektir. Buna bölge, il, ilçe ve köylünün ittiraz hakkı olmayacaktır. Olduğunda ise, hemen "İstiklal Mahkemesi"ne çıkarılıp idam hükmü yaftasıyla asılacaktır.

Süper Vali ve Kaymakamlar istedikleri an, ilin tüm sakinlerini başka bir il veya ilçeye sürgün edebilir.

İl ve ilçelerdeki kolluk kuvvetleri, sivil araç ve gereçleri; ulaşım araçlarını, uçak, helikopter, özel taşıtlar, yol yapım araçlarını hemen harekete geçirip anında olay mahaline intikal ettirebilecektir. Kaldırılmak istenilen Olağanüstü Hal Bölge Valiliği yerine tam anlamıyla Orman Kanunlarının hüküm sürdüğü bir ortam yaratılacaktır. Vali veya Kaymakam ilin Cumhurbaşkanı, Başbakanı, Genelkurmayı, Yargıcı daha da ilerisi diktatörü olacaktır. Böyle olunca da hiçbir merci kendisinden ve yaptıklarından hesap sormayacaktır.

Anılan yasa çok kısa bir süre sonra mecliste yasallaştırılıp yürürlüğe konulacaktır. Tüm bu anlatımlardan da görüldüğü gibi Olağanüstü Hal kalkmıyor. Sınırları ve kapsamı daha da genişletiliyor. Ancak daha önceki yasalar gibi, buda kamuoyuna, dünya insanlığına çeşitli demogojilerle; "Olağanlaşma", "demokrasiye geçiş", "İnsan haklarına saygı", "Şefaflık" vb. vb. olarak yansıtılacaktır.

Tıpkı 141, 142, 163. Türkiye Ceza Kanunu maddelerinin kaldırılıp yerine daha da yasakçı zihniyetin ürünü olan 3713 sayılı kanunun yürürlüğe geçirildiği gibi... "Düşünce suç olmaktan çıkarıldı" denilirken ve halk buna inandırılırken öte yandan cezalar arttırılmış, ek olarak da milyonlarca lira para cezası verilmiş; beyinlerin kafeslere daha rahat kilitlenmesi sağlanmıştı...

Her il ve ilçeye birer "Süper Vali" atanıyor. Her şeyin bu kadar aleni olduğu bir ortamda görünen o ki, yapılmak istenen yeni yasal düzenlemelerle Olağanüstü Hal kalkmıyor, tam tersine tüm il ve ilçeler Olağanüstü Hal kapsamına dahil ediliyor.

■■■

Tanıkların anlatımı ve belgelerle FOCUS dergisi:

ULUSLARARASI İSTİHBARAT MUAMMASI: FOCUS

FOCUS'u kimler finanse ediyor?

DÜSSELDORF / LÜBNAN (KURD-HA): 14 Haziran tarihli sayısında PKK Genel Sekreteri A. Öcalan'la derginin yaptığı röportajı çarpıtarak yayınlaması sonrası, yoğun tepkiler alan FOCUS dergisinin neden böylesi bir çarpıtmaya gerek duyduğunu araştırdık. Araştırmalarımız sonucu oldukça ilginç bir tabloyla karşılaştık. Bu araştırmamızı en objektif şekilde yayınlıyoruz.

FOCUS Dergisi'nin ilk sayısı 1992 yılında ABD'de çıktı. İlk sayısından sonra ise derginin merkezi Almanya'ya taşındı. Derginin amacı Avrupa'nın Türklere karşı ön yargılarını kırmak ve Türk dünyasını tüm yönleriyle Avrupalılara tanıtmak olduğunu açıklayan "Dünya Türkleri Konseyi" Başkan yardımcısı ve Almanya'daki Bertex Firması'nın sahibi M. Salim Öztoksoy açıklamalarına devamla amaçlarının Türk vatandaşlarının yaşadıkları topluma uyumlarına katkıda bulunmak istediklerini belirtiyor. Bertex Firması Bonn'daki Türk Büyük Elçiliği tarafından finanse edilen bir şirket olduğu belirtilirken, aynı firmanın Frankfurt ve Münster çevresindeki Türklerden önemli oranda parasal destek aldığını belirten kaynaklar, Türk Dernekleri Federasyonu'yla da çok yakın ilişkiler içinde olduğunu kaydediyorlar. Merkezi ABD'de bulunan "Dünya Türkleri Konseyi"nin CİA tarafından finanse edildiğini belirten Washinton muhabirimiz, Konseyin ABD'deki Türk lobisinin merkezi ve Türk devletinin ABD'deki danışmanlık bürosu olduğunu belirtmektedir. Avrupa'daki MİT faaliyetlerini güçlendirmek ve daha da sistemli hale getirilmesini sağlamak amacıyla Konsey tarafından ilk sayısı ABD'de çıkarılan FOCUS dergisinin merkezi Almanya'ya taşınarak, Almanya'da bulunan Türklere yönelik propoganda faaliyetlerinin daha etkin bir hale getirme görevi üstlendiğini belirten kaynaklar, Türk devletinin önünde en ciddi sorunun Kürt sorunu olduğunu ve bu sorunu dış kamuoyuna kendi politikası çerçevesinde yansıtmak için Türk konsolosluklarının uzun yıllardan beri bazı gazetelerin muhabirlerini bu amaçla kullandığını, ancak gelinen noktada böylesi bir oluşumun gerekliliğinin ortaya çıktığını ve bu amaçla da derginin Avrupa'da yayınlanmasına karar verildiğini vurgulamaktadırlar.

22 Mart 1993 tarihli Milliyet Gazetesi'nin 1. sayfada verdiği "FOCUS yayın hayatında" başlıklı haberde ise FOCUS'u finanse eden kurumun bizimde ortaya çıkardığımız "Dünya Türkleri Konseyi" olduğunu belirtiyor. Milliyet'in haberi şöyle "Amerika'da 1992 yılında yurtdışındaki Türklere karşı önyargıları ortadan kaldırmak amacıyla kurulan **Dünya Türkleri Konseyi,** yeni yayın organı **'FOCUS'** ile çalışmalarını şimdi Avrupa'ya da kaydırdı.

İlk sayısı Amerika dışında, başta Almanya olmak üzere, Avrupa'da Türk vatandaşlarının bulunduğu tüm ülkelere dağıtılan 'FOCUS' dergisinde, Başbakan Süleyman Demirel'den bakanlara, yabancı politikacılardan devlet adamlarına kadar çok kişinin, Türk vatandaşlarının konumlarına ilişkin görüşüne yer veriliyor.

Dünya Türkleri Konseyi Başkan Yardımcısı ve Frankfurt'daki Bertex firması sahibi M. Salim Öztoksoy, amaçlarının Türk vatandaşlarının yaşadıkları topluma uyumlarına katkıda bulunmak, onların artık bir işçi değil, bulundukları toplumlarda bir hemşehri ve iş ortağı durumuna geldiklerini kabul ettirmek olduğunu belirterek, yeni yayın organının da bu konuda gerekli kamuoyunu oluşturmak amacıyla hazırlandığını söyledi." Ve FOCUS Dergisi ikinci sayısıyla birlikte Avrupa genelinde başlattığı şovenist yayınlarıyla Öztoksoy'un söylediklerini hayata geçirmeye başladı.

FOCUS'UN İLK İCRAATI: "PKK Almanya'yı haraca bağladı" haberi

FOCUS Dergisi'nin Mart ayının son haftası yayınlanan sayısında "Özgürlük savaşı için haraç" başlığıyla yayınladığı haberde ise Berlin'deki ERNK yetkilileriyle görüştüğünü belirtmesi üzerine görüştümüz ERNK yetkilileri Berlin'de FOCUS Dergisi'nin hiçbir Kürt yurtseveri ile görüşmediğini, görüştüğünü iddia ettiği kişilerin ise kimler olduğunu bilmediklerini belirttiler. Dergi aynı yazıda Bavyera Eyaleti'nde PKK'nin para topladığı şeklinde bir ibarede kullanarak Alman polisinin harekete geçmesi çağrısında bulunmuştu. Haber sonrası polis çok sayıda Kürt yurtseverin evine mektuplar yollayarak kendilerinden para isteyenleri polise bildirmeleri çağrısı yaptığını görüştüğümüz Kürt vatandaşları belirttiler. Derginin Berlin'de yaptığını iddia ettiği ancak ERNK yetkililerinin yalanladığı röportaj sonrası Berlin polisi iki Kürt vatandaşını gözaltına alarak halktan zorla para aldıkları iddiasıyla soruşturma açması ise hiç de tesadüf olmadığı görülmektedir. FOCUS bir başka haberinde ise Ajansımıza bir açıklamada bulunan ve "Türk Turizm sahalarına yöneleceğiz" diyen PKK yetkililerinin bu açıklaması haberini kendi sayfalarında afişe ederek, sanki açıklama ajansımıza aitmiş gibi kullanması sonrası, Bonn'daki Türk Büyük Elçiliği'nin çıkardığı aylık bültende ajansımız üzerine yaptığı gerçek dışı yorum ve habere iki sayfa ayırmasıda yaptığımız araştırmalarda, FOCUS dergisinin de bu yorumda büyük katkısının olduğu ortaya çıktı. Türkiye Bonn Büyükelçili'ğinin yayınladığı bu gerçek dışı haberle bizi hedef gösterme çabası ve haberin tüm Türk dernek, camii ve kurumlarına ulaştırılması sonrası ajansımızın merkezine gelen çok sayıda telefonda insanlık ahlakına sığmaya küfürlerin edilmesinde FOCUS'un rolünü görmemek mümkün değildir.

Devletin yeni Avrupa oyunu

Biraz daha gerilere giderek Devletin Avrupa'da Kürt vatandaşlarına yönelik faliyetlerini irdeleme gereği duyduk.

Alman 1. Kanal Televizyonu ARD'de 3 Nisan 1990 tarihinde yayımlanan "Panorama" adlı programa göre. Türkiye Cumhuriyeti, Almanya'da bulunan 13 konsolosluk ve Bonn Büyükelçiliği bünyesinde diplomat statüsüyle 30 MİT ajanı çalıştırıyor. Bunlardan 15'i Alman güvenlik güçleri tarafından resmen tespit edilerek ülkelerine dönmeleri istenmiş, ancak bunlardan sadece 4'ü geri dönmüştür. Bu ajanlara bağlı olarak Almanya'da en az 200 kadar muhbir faaliyet gösteriyor. Stuttgart ve Hamburg eyalet başsavcıları, isimleri tespit edilen 15 kişinin faaliyetleri hakkında 2 ayrı soruşturma açmış ancak bu soruşturmalar MİT'in Almanya'daki faaliyetlerini ortaya çıkarmaktan çok, sorunun üzerini örtmeye yönelik çabalar olarak kalmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin Almanya'daki Kürtleri mücadeleden soğutma çabaları arasında son bir yıldır başlattığı bildiri furyası da sayılabilir. Renkli, ofset baskılı bu bildiriler, Türk konsoloslukları, İslamcı kültür-işçi dernekleri, camiler ve aşırı sağcı kesimler tarafından dağıtılıyor. Bildirilerde, MİT, "ERNK-Avrupa Temsilciliği", "Kürdistanlı Yurtsever Devrimciler", "Kürdistan Gençliği" gibi imzalar kullanarak diğer bir devrimci örgüttü hedef gösteriyor ve provokatif faaliyetleri için bir gerekçe olarak kullanıyor.

Milli İstihbarat Teşkilatı'nın bir dönem, Kürdistan topraklarında da denemiş olduğu bu yöntem ile dağıtılan bildirilerde ayrıca, Filistin halkının mücadelesi örnek gösterilerek Kürt gençleri umutsuzluğa ve yılgınlığa düşürülmek isteniyor ve ulusal kurtuluş mücadelesinin içeriği saptırılmaya çalışılıyor. Kürt halkını, sömürgeci güçlere "yardımcı olmaya" çağıran imzasız ya da "Anadolu Kadınlar Birliği" imzalı bildirilerden başka, Kürt gençliğine atfen yazılmış ve PKK'yi karalamaya çalışan MİT kaynaklı bildiriler dağıtılıyor.

MİT'in propaganda ve gerçek dışı haber yaymadaki amacı, kamuoyunu etkilemek ve devrimcileri içinde bulundukları ülkenin yasaları karşısında zor duruma düşürmektir. MİT, bu amaçla Almanya'da yayınlanan gazetelerin muhabirlerini de kullanıyor. Olof Palme olayı hakkında Hürriyet gazetesinin üstlendiği işlev ve yaydığı gerçek dışı haberler, MİT-gazeteci işbirliğinin en somut örnekleridir. Oysa, İsveç'in ikinci büyük günlük gazatesi olan muhafazakar-liberal Svenska Dagbladet'te Peter Carlberg imzasıyla 28 Şubat 1992 günü yayımlanan haberde Palme cinayetinin PKK'ye yüklenmek istenmesinin uluslararası bir komplo olduğu açıklandı. Söz konusu haberde, "Palme cinayetiyle ilgili çok yönlü araştırmaya gerek duyulmadı. Tüm dikkatler, birkaç yıl sonra bile, bir Kürt örgütü olan PKK üzerine çekilmeye çalışıldı. Çünkü, sadece bu yöne ağırlık verilmişti" denildikten sonra, bu komplonun Türk özel savaşının yayın organı niteliğindeki Hürriyet gazetesinin Türk ve İsveç istihbarat örgütleriyle bağlantısını da şöyle ortaya koyuyor:

"Bu kampanya sürerken, aniden Hürriyet gazetesinde, PKK'nin Palme'yi nasıl vurduğunu okuduk. Katil oldukları iddia edilen Kürtler ile İsveçli bir kadının ismi ve fotoğrafı gazetede yayınlanan hikaye, 1980 yılında İsveç'ten Kıbrıs'ın Türk işgali altındaki kesimine göç eden aşırı sağcı bir İsveçli tarafından uydurulmuştu. Bu İsveçli şahsın birçok yabancı istihbarat örgütüyle de ilişkisi vardır. Güney Afrika Cumhuriyeti istihbarat örgütüyle ilişkisi ise belgelerle kanıtlanmıştır. Ancak, aynı zamanda, bu şahsın İsveç İstihbarat Örgütü SAPO ile ilişkisi olduğu ve SAPO'nun PKK hakkındaki tüm bilgileri bu kişiden edindiği de belgelerle kanıtlanmıştır. İşte, PKK'ye yapılan uluslararası komplonun ayrıntılı senaryosunun bir bölümü..."

Yeşiller Patisi Milletvekili

Kardeş Türkiye Halkı !

Faşist Türk devleti, Kürdistan'da yaptığı katliamlara sizi de ortak etmek istiyor.

Kürt halkına yapılan zulüm size de yapılmıştır. Kürdistan'da ve Türkiye'de dökülen kanların yegane sorumlusu özel savaşın sahibi faşist Türk devletidir. Bu kanların durmasını isteyen her insan katliamcı ve barbar Türk devletine karşı tavır almalı, bu haksız özel savaşın son bulması için sorumluluk duymalıdır.

Unutmayın ki, sizin de kurtuluşunuz ancak Kürdistan devrimiyle mümkündür!

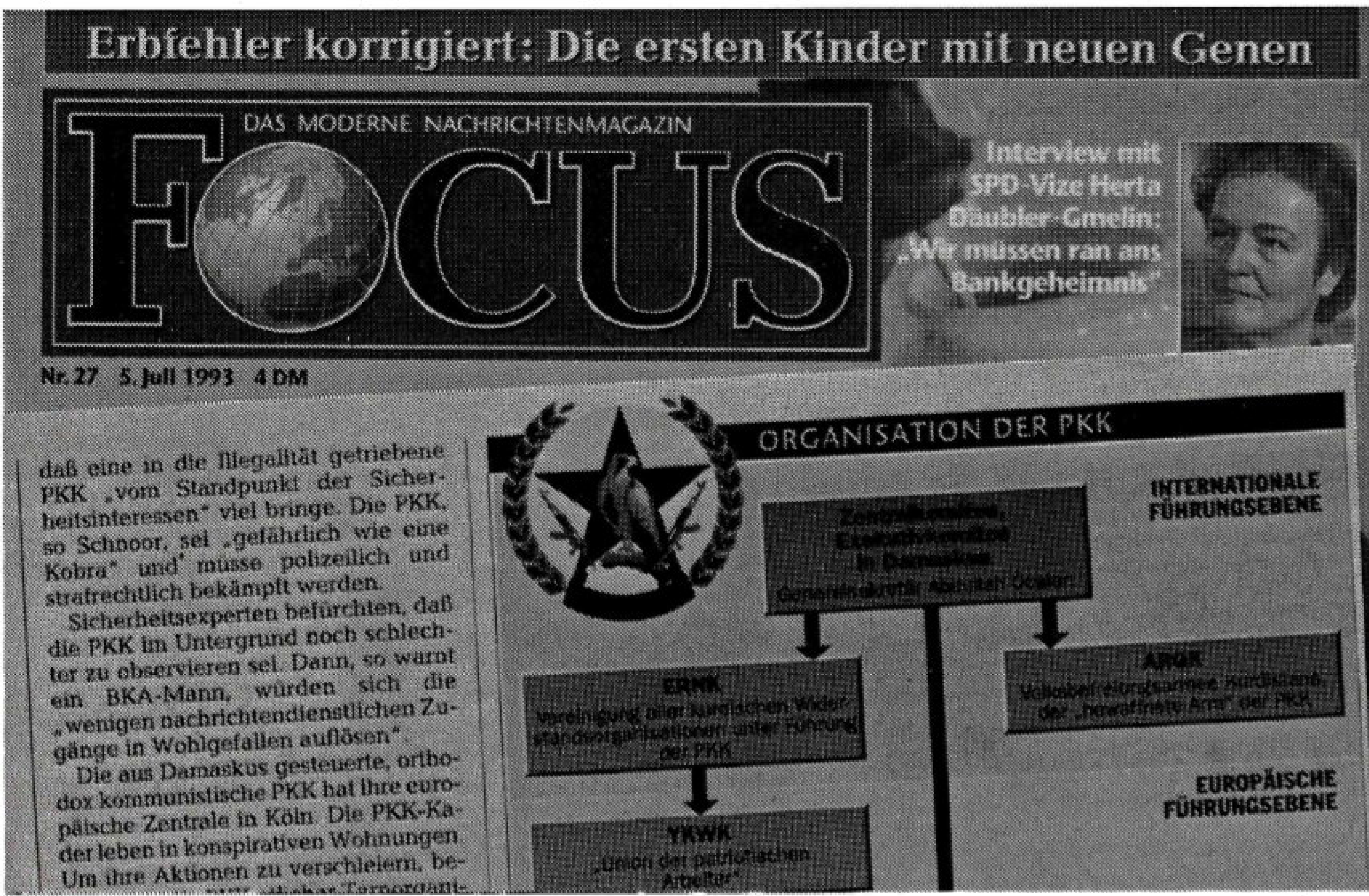
ERNK-ARGK

Angelika Beer'in Berxwedan gazetesine 1990 yılında Türk ve Alman istihbarat örgütlerinin ilişkisi hakkında şu yorumu yapıyor:

"Almanya'da GSG-9-Sınır Koruma Birlikleri (Bundesgrenzschutzeinheiten) adı altında faaliyet gösteren ve aslen uzman anti-terör birliği olan bu kurumun, Türk devleti için uzman kontrgerilla timlerini eğittiği biliniyor. MİT'in pratiği yüzünden, iki devletin son dönemlerde elçilik düzeyinde anlaşmazlığa düştükleri de oldu. Almanya'da açığa çıkarılan 15 MİT elemanından sadece 4'ünün Türkiye'ye geri gönderilmesi ve karşılığında Türkiye'nin bir Alman memuru Almanya'ya geri yollaması gerçek bir skandaldır."

Almanya'nın Münster şehrindeki TC Başkansolosluğu, 23 Ekim 1991 tarihinde dağıttığı duyuruda, "Bundan böyle askerlik ve pasaport işlemleri ekte bulunan din adamlarımız ve işçi dernekleri başkanlarımızca yapılacaktır" diyor ve kendine bağlı yerleşim birimlerindeki cami ve işçi derneklerinin isimlerini açıklıyordu. Bu durum, Ankara'nın uyarısıyla karşılaşınca uygulamadan vazgeçildi, Konsolosluk, kendisiyle sıkı ilişki içinde olan Köln Radyosu'na bir açıklama göndererek duyurunun yanlışlıkla yapıldığını iddia etmişti.

Camilerin yanı sıra işçi derneklerinin de konsolosluğun birer şubesi gibi çalışması ilgi çekicidir. Münster ve çevresinde bulanan 45 derneğin adresinin verildiği listedeki derneklerin ortak özelliği tümünün isminde "Türk" ve "İslam" ibarelerinin bulunmasıdır. Yönetimlerinde M. Serdar Çelebi gibi ülkücülerin bulunduğu bu dernekler, mafya-MİT ilişkilerinin doruğunu oluşturmaktadır. Bu derneklerde yetiştirilen 100'den fazla MİT elemanının Ortadoğu'ya gönderildiği biliniyor. Ayrıca özellikle Almanya'daki THY büroları, turizm büroları, bankalar, tercüme büroları ve çeşitli ticaret şirketleri ile konsoloslukların denetimindeki spor ve kültür kurumları da MİT ajanlarının yuvaları durumundadır.

Erbfehler korrigiert: Die ersten Kinder mit neuen Genen

DAS MODERNE NACHRICHTENMAGAZIN
FOCUS

Interview mit SPD-Vize Herta Däubler-Gmelin: „Wir müssen ran ans Bankgeheimnis"

Nr. 27 5. Juli 1993 4 DM

daß eine in die Illegalität getriebene PKK „vom Standpunkt der Sicherheitsinteressen" viel bringe. Die PKK, so Schnoor, sei „gefährlich wie eine Kobra" und müsse polizeilich und strafrechtlich bekämpft werden.

Sicherheitsexperten befürchten, daß die PKK im Untergrund noch schlechter zu observieren sei. Dann, so warnt ein BKA-Mann, würden sich die „wenigen nachrichtendienstlichen Zugänge in Wohlgefallen auflösen".

Die aus Damaskus gesteuerte, orthodox kommunistische PKK hat ihre europäische Zentrale in Köln. Die PKK-Kader leben in konspirativen Wohnungen. Um ihre Aktionen zu verschleiern, be-

ORGANISATION DER PKK

INTERNATIONALE FÜHRUNGSEBENE

ERNK

ARGK

EUROPÄISCHE FÜHRUNGSEBENE

YKWK

„Union der patriotischen Arbeiter"

Neden FOCUS?

PKK Gene Sekreteri A. Öcalan'ın röportajını çarpıtma olayı ilk etapta bir basın vakası olarak bazı çevrelerce görülebilir. Hele Türkiye ve Kürdistan halklarının Türk basının böylesi vakalarına karşı bağışıklık kazandığı gerçeğide gözönüne alınırsa, çarpıtma olayını doğal saymanın belki de haklılık payı olabilir.

PKK Genel Sekreteri A. Öcalan'ın 8 Haziran'da Lübnan'ın Bar Elias kasabasında yapacağı basın toplantısını izlemek ve özel bir röportaj yapabilmek için hemen tüm dünya basını Lübnan'a gitmenin yolunu aradı. PKK'nin basına karşı esnek tavrı ve iyi niyetini fırsat bilen FOCUS dergisi de bu amaçla Lübnan'a giderek A. Öcalan'la bir röportaj yaptı. Aynı röportajda Ortadoğu temsilcimiz Muzaffer Kesercioğlu'da hazır bulundu. FOCUS dergisi muhabiri Wilhelm Dietl Öcalan'a sorduğu hiçbir sorunun cevabında Öcalan "Ben Türklere saldıranları kutluyorum" demediğini belirten temsicimiz, FOCUS dergisi muhabirinin diğer basın mensuplarından farklı amaçlarla geldiğini, gerek hareket tarzından gerekse de PKK'li yetkililere sorduğu soruların polisiye sorular olduğunu belirtmektedir.

Şimdi neden FOCUS sorusunu cevaplayalım. Yıllardır PKK ile Türk devleti arasında süren savaşta Türk basınının oynadığı rol, basın ahlak ve ilkelerine tümden ters olduğu gibi, dünya basını içinde de Türk basını tümden zaten çok az olan itibarını yitirdi. Her savaşta basın-yayın organları haberleri kendi durumlarına göre değiştirir, abartır ya da küçümser. Dikkat edilirse hiçbir savaşta tarafların verdiği rakamlar kolay kolay birbirini tutmaz. Genellikle düşman kayıpları abartılırır, buna karşılık dost üçlerin kayıpları küçük gösterilir. Yine düşmanı psikolojik ve moral alanında zayıflatmak bozguna uğratmak gibi hayali zaferler üretmek hiç astı astarı olmayan gerçek dışı haberler yayınlamak, bu denli ölçüsüzlüklere düşmek pek rastlanır bir olay değildir. Kürdistan'da tüm şiddetiyle devam eden savaş haberlerini çarpıtan Türk basınının dünya basınında hiçbir saygınlığı kalmadığı gibi, hangi tür haber yayınlarsa yayınlansın, itibarını kendini yeniden yapılandırmadığı sürece tekrar kazanmayacağı görülmektedir. Basının bu denli itibar yitirmesi, yıllardır basın aracılığıyla yapılan şoven ve ırkçı propagandanın inandırıcılığını yitirmesini gören devlet, dış alanda paravan şirketler kurarak basına uzanmak istedi. İşte bu ihtiyaç sonucunda ilk sayısı ABD'de yayınlanan FOCUS dergisi psikolojik savaşın Avrupa alanına daha yoğun taşınması çabasının içinde olan devlet, Avrupa'ya dergiyi konumlandırarak güçlü bir mevzi kazanma peşinde olduğunu hedefliyor. FOCUS Avrupa'da MİT'in sesi olma görevini üstlenmiş bir dergi olarak piyasaya sürülmekte olduğunu belirten yorumcularımız, Türk devletinin ülke içinde yıpranan basının yerine yurt dışında finanse ettiği bu tür yayınlarla propaganda etmeyi önüne koyduğunu vurgulamaktalar.

Türk basınının dünya basınında hiçbir saygınlığı kalmadığı gibi, hangi tür haber yayınlarsa yayınlansın, itibarını kendini yeniden yapılandırmadığı sürece tekrar kazanmayacağı görülmektedir.

PKK Genel Sekreteri A. Öcalan'la görüşen FOCUS dergisinin muhabiri Wilhelm Dietl kimdir?

14 Haziran tarihli sayısında PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN'la Lübnan'nın Bar Elias kasabasında yaptığı röportajı ters yüz ederek yayınlayan ve tüm Kürt halkının tepkisini alan FOCUS dergisi muhabiri Wilhelm Dietl'i yaptığımız araştırmalar sonucu ve kendisini uzun yıllardır tanıyanların ajansımıza yaptıkları açıklamalarda Dietl'in uluslararası istihbarat örgütleriyle çok yakın ilişkiler içinde olduğu ve Federal Kriminal Dairesi elemanı olduğunu belirten adı bizde saklı emin bir kaynak Dietl'in profilini şöyle çiziyor:

"Wilhelm Dietl'i uzun yıllar Quick dergisi, die Welt gazetesi için çalıştı. Resmi olarak "serbest gazeteci" olarak çalışıyordu.

Bonn'da bulunan "Terörizm Araştırma Entstitüsünde yıllarca çalıştı. Bu enstitü "Terörizm" adlı bir aylık gazete çıkarıyordu. Ayrıca BND (Bundes Nachrichten Dienst / Alman haberalma Servisi) çalışanı olarak, yine BND tarafından yayınlanan 'İnnere Sicherheit' dergisi için yazılar yazdı. Hemen hemen her sayıda Ortadoğu, 'terörizm' vs. konularda yazıları ve röportajları yayınladı.

'Terörizm' dergisinin yayın yönetmeni ve bu enstitünün yöneticisi Rolp Tophoven adında bir kişidir. Bu enstitü Harchem adında bir kişi tarafından kuruldu. Horchem, BKA (Bundes Kriminal Amt / Federal Kriminal Dairesi)'nden geliyor ve yıllarca bu dairede değişik görevlerde bulundu. Horchem, bu sürede ayrıca İspanya hükümetine 'terörizm danışmanlığı' yapıyordu. Tophoven ve enstitünün İsrail gizli servisi MOSSAD'la çok yoğun ilişkileri var. Ortadoğu (Filistin, Suriye vb.) üzerine yayınlanan yazılar MOSSAD tarafından kendilerine iletiliyordu.

Dietl ve bu enstitu arasındaki direkt bağlantının aynı zamanda MOSSAD ve BND ile de ilgisi var. Genel olarak Ortadoğu ve 'terörizm' konularıyla ilgili çalışmalar yapıyor. Ayrıca Dietl'i, Almanya'da da RAF (Rote Armee Fraktion / Kızıl Ordu Fraksiyonu) ve barış hareketi konularında yazılar yayınlayarak, onların çalışmalarını baltalamak ve kamuoyunun yanlı şartlandırmak için yoğun çalışmalarda bulundu ve provokasyon yaratacak haberler yazdı.

Bu enstitünün Türk MİT'i, İsrail Gizli İstihbarat Servisi MOSSAD ve eski İran istihbarat örgütü olan SAVAC bünyesinde çalışan DREİZACK (MİT, MOSSAD, SAVAK istihbarat örgütlerinden oluşturulmuş ortak bir istihbarat örgütüdür) ve KİLOWAT adında iki gizli örgütle de ilişkisi var. SAVAC ortadan kalktıktan sonra DREİZACK da iptal edilerek yerine ZWEİZACK kuruldu ve bu örgüt halen çok aktif. MOSSAD ve MİT ile kontrgerilla arasında çok iyi ilişkiler mevcut.

Bonn'daki bu enstitünün aynı zamanda MİT'le de direkt ilişkilerinin olduğu konusunda önemli ip uçları bulunmakta. Çıkardıkları 'Terörizm' dergisi şu anda çıkarılmıyor. Ama enstitü çalışmalarını halen sürdürüyor. Emin kaynağımız devamla "MİT ve kontrgerilla gelinen dönemde önemli projeler geliştirdi. Türk devleti iki örgütü baş düşman olarak ele alıyor. Kürdistan'daki askeri ve politik rolünden dolayı PKK'yi ve diğer bir örgüt ise Devrimci Sol. Top Secret bir CİA belgesinde de bu iki örgütü en tehlikeli örgütler olarak değerlendiriliyor.

Türk devleti bir taraftan bu örgütleri askeri olarak çökertmek isterken, diğer taraftan yanlış haberlerle ve anti propagandayla onları siyasi olarak da ortadan kaldırmak istiyor.

Devrimci Sol'un bundan bir süre önce parçalanmasından Türk MİT'inin kesin parmağı var. MİT temsilcilerinin Ortadoğu'ya yaptıkları bir gezide Devrimci Sol'da olacak bu parçalanmayı daha önceden konuşmuşlardı. Parçalanmada haberleri vardı. Tüm Ortadoğu istihbarat sevislerinin katıldığı bu toplantıda MİT, Devrimci Solu içten çökertebilecek adamlara sahip olduğunu açıklamıştı.

PKK'nin yurt içinde ve dışında halk tarafından desteklendiği ispatlanmıştır. Bonn'daki büyük yürüyüş buna verilecek en güzel örnektir. FOCUS dergisinde buna karşı bir haberin çıkması tamamen desinformasyona dayalı. Kesinlikle gizli servislerin kaleminden çıkmış bir haberdir.

PKK'nin yurt içinde ve dışında halk tarafından desteklendiği ispatlanmıştır. Bonn'daki büyük yürüyüş buna verilecek en güzel örnektir. FOCUS dergisinde buna karşı bir haberin çıkması tamamen desinformasyona dayalı. Kesinlikle gizli servislerin kaleminden çıkmış bir haberdir.

Almanya'ya geçtiğimiz haftalarda bir gezi düzenleyen Alparslan Türkeş'ten sonra Bozkurtlar Kürtlere ve diğer Türk sol örgütlerine karşı her cepheden saldırı planlarını hazırladılar. Uzun yıllar sahnede görünmeyen ve dağınık olan Türk faşistleri bu vesileyle bir araya gelmek için çaba sarfediyorlar. Tam da bu dönemde Türklere karşı Almanya'da saldırıların artması bu planların bir parçasıdır. Almanya'daki bu saldırılar temel alınarak 'Türk olan her şeyi' korumak için çalışmalara başladılar ve diğer sol örgütlere karşı eylem planları hazırladılar. Bunun ilk örneğini Köln'de geçtiğimiz günlerde gördük. Bundan sonra da Kürtlerin ve diğer sol örgütlerin yoğun olarak örgütlendikleri yerlerde eylemler gerçekleştireceklerdir.

Yine söylüyorum. Bu eylem planı Türkeş'in gezisi esnasında hazırlandı. Bu gerçektir. Önümüzdeki günlerde Kürtlere ve diğer sol çevrelere karşı eylemlerin artacağından eminim. Diğer taraftan Almanya'daki ırkçı saldırılara karşı geliştirilen protesto eylemlerine Türk faşistleri katılarak provokasyon yaratacaklar ve böylece Alman devletini Kürtlere ve diğer sol örgütlere karşı harekete geçmesini sağlayacaklar. Alman başbakanı Helmut Kohl zaten bundan bir süre önce bu konuda ilk açıklamaları yapmıştı. Kürtlerin ve diğer örgütlerin çalışmalarına göz yummayacaklarını açıklamıştı. Bu net bir açıklamadır.

Çok yakında Kürtlere ve diğer örgütlere karşı Alman devleti geniş kapsamlı eylemler gerçekleştirecek. FOCUS'taki bu haberi de bunun bir parçası olarak değerlendiriyorum. Bu eylemler Türk rejiminin isteği doğrultusunda yürütülecek. Yakın zamanda yeni yasaklar çıkarılacak. Kürt ve Türk sol çevrelerinin tüm büroları çok sıkı bir şekilde gözetim altında tutuluyor. Şu anda hazırlıklar yapılıyor.

Türk rejimi, yabancılara karşı geliştirilen saldırıları kullanarak Alman hükümetini baskı altında tutuyor. MİT bu konuda önemli çalışmalar içerisinde. MOSSAD ve CİA'nın da desteği eklenince bu çalışması daha da etkili oluyor. Alman hükümetinin gelişen faşist ideoloji ve saldırılara karşı elle tutulur önlemler geliştirmediğini MİT çok iyi biliyor. Alınmayan önlemler zaten kendisini ilgilendirmiyor da. Onu ilgilendiren tek nokta, Kürt ve diğer sol örgütlerin burada yaşayan göçmenler arasında önemli bir desteğe sahip olduğudur. İşte Türk devleti bu desteği ortadan kaldırmak istiyor. Gelişen ırkçı salıdırları kullanarak Alman devletini baskı altında tutmak istiyor".

■ □ ■

Başkan APO:

"Sivas Katliamı çözümsüz kalan rejimin gerçeğidir"

BERXWEDAN ORTADOĞU TEMSİLCİLİĞİ

2 Temmuz günü Sivas ilinde, cuma namazı sonrası başlayan ve 36 kişinin yakılarak katledilmesiyle sonuçlanan Sivas katliamı üzerine, Başkan APO'yla Beyrut Temsilciliğimiz görüştü. Başkan APO'nun sorularımıza verdiği yanıtlar şöyledir:

Sayın Başkan, sizin de bildiğiniz gibi, 2 Temmuz günü Sivas'ta bir katliam yaşandı ve hemen tümünün demokrat olduğu 36 kişi katledildi. Sivas katliamını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Başkan APO: Sivas katliamı, kemalist sol demagojicilerin ve rejimin gerçeğidir. Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesinin derinleştiği, oldukça da yoğunca bir savaşımı yaşadığı ve gündemi tamamen işgal ettiği bir dönemde, devlet de mücadelemizin bu gelişimine karşılık topyekün olarak halkımızı katliamlarla tehdit ediyor. Ki bizzat Genelkurmay Başkanı bunu Diyarbakır'da açıkladı. Bu temelde bir yüklenme her sahada yoğunlaşıyor. İşte "Bahar operasyonunu yaza taşırdık ve en kısa zamanda sonuç alacağız. Bazı yerlerde canlı bırakmayacağız" deniliyor. Bunlar da telsiz konuşmalarında anlaşılıyor. Nitekim sivil ve suçsuz köylüler kurşuna diziliyor, çok sayıda köy harabeye çevriliyor. İşte tam da böyle bir saldırı döneminde Sivas katliamı gerçekleşti.

En çok çarpıtılan, başka türlü gösterilmeye çalışılan bu olayı, Türkiye'nin ve Kürdistan'ın devrim ve karşı-devrim çatışmasının temelinde ele almak en doğrusudur. Ki bunu dost da, düşman da biliyor, söylüyor, yazıyor. Bütün sorunların kaynağında her gün yükselttiğimiz mücadelemiz yer almakta ve bütün gelişmeleri belirleyen temel nokta da mücadelemiz olduğuna göre, elbette ki Sivas'taki bu gelişmeyi de savaş gerçeğimiz temelinde ele almak gerekir. Ama burada ayırdedici olan bazı yönler vardır. Bir yandan "şeriatçılar" deniliyor, öte yandan "Laikler buna karşı" deniliyor. Bir yandan da "Sünni-Alevi çatışması" deniliyor, "İlerici-gerici kavgası" biçiminde yaftalar vurularak bu olay anlatılmaya çalışılıyor. Her ne kadar bu ikilemlerle gerçeğin bazı yönleri gösterilmek istenilse de, olay gerçekten düzenleniş, hayata geçiriliş ve sonuçları itibariyle farklıdır.

PKK önderliğindeki devrimci savaşımın ve ona yönelik özel ve kontrgerilla savaşımının diyalektiğini, karşılıklı gelişimini sıkıca gözden geçirenler bilirler ki, sık sık gündem saptırılmaya çalışılıyor. Ya yapay gündemler oluşturularak, toplum bu temel gelişmelerin dışında, başka kanallara kanalize edilerek uğraştırılmaya ve hafıza kaybına uğratılmaya çalışılıyor. Ve böylece kitlelerin gerek özel savaştan kopuşu ve gerekse ulusal kurtuluş savaşına olumlu yaklaşımı engellenmeye çalışılıyor. Bu bir özel savaş yöntemidir ve sıkça uygulanmıştır. Mücadele tarihimize baktığımızda, bunun sayısız örnekleriyle karşılaşırız ve hatta biraz daha geriye gittiğimizde, biz ulusal sorunu temel bir sorun olarak ortaya koymaya çalıştığımızda, Türk solcuları, -ki bunlar kemalizmin son eklentileri biçiminde de bizce değerlendiriliyordu- "Şimdi ulusal sorunun zamanı değildir, biz devrim yaptıktan sonra Kürtleri tanırız ve bazı haklarını düşünürüz" diyorlardı. Burada dikkat edilmesi gereken önemli nokta, meselenin nasıl örtbas edilmek istendiğidir. Aslında meselenin o zaman da kilit bir mesele olduğunu, azıcık düşünenler bilirdi. Ama şimdi bu düşünülmekten de öteye, çok yoğun yaşanılan bir savaş gerçeğidir.

Bugün kışkırtılmaya çalışılan şeriatçılık veya laiklik gerçekten objektif olarak bu biçimde gündeme gelecek bir sorun değildir. Dikkatle incelendiğinde, ulusal kurtuluş mücadelemizin dine yaklaşımı çok anlamlı ve doğrudur. Bu konuda bir broşürde dile getirilen görüşler, bir yandan halkımızın dini duygularını bilimsel temelde izah ediyor ve hatta örneğin bir İslam dininin ve genelde de dinlerin başlangıçtaki olumlu rollerine, devrimci özlerine değer biçiyor ve bunların içerdiği eşitlik, adalet, özgürlük, anti-emperyalizm gibi hususlara dikkat çekiyor. Yine günümüze taşınılacak olumlu yönler nelerdir ve yaklaşım nasıl olmalıdır biçiminde gerçekçi bir yaklaşım da gösteriliyor. Ve gerçekten halkımızın ağırlıklı dini kesimleri, dini duygularına, dini düşüncelerine değer veren partimize yüksek değer biçiyor ve etrafında birleşiyorlar, oldukça da etkili bir güç oluyorlar. Tam da bu noktada yapay tarikatların çığ gibi oluşturulduğunu ve en son sahte "Hizbikontra" dediğimiz devlet kaynaklı bazı çıkışların, katliam türüne ağırlık veren bir yöntemle mücadelemize dayatıldığını ve İran İslam devriminin de bazı olumlu etkilerini, "Hizbullah" adını kullanarak bize karşı kullanmak istediklerini açıkladık.

Sayın Başkan, katliamda Refah Partisi'nin rolünün var mıdır?

Başkan APO: Evet yukarıda belirttiğim bağlamda Milli Selamet, yeni adıyla Refah Partisi'nin Kürdistan'daki halkın dini özelliklerini nasıl istismar etmek istediği, 12 Eylül'de neredeyse Kürdistan'da birinci parti haline getirilmeye çalışıldığı; bunun aslında düzenin kendilerine verdiği bir görev olduğu, Kürdistan'da kemalizmin artık kabul edilemez ve oldukça teşhir-tecrit edildiği, bunun yerine Refah Partisi'nce din kullanılarak doldurulmaya çalışıldığı, tarafımızca daha önce de bilimsel bir tarzda izah edilmişti. Türk özel savaşı kısa süreli de olsa, nasıl ki halkın dini duygularını istismar ederek, Hizbikontra oluşumunu mücadelemize karşı çıkartmak istediyse ve partimizin doğru devrimci taktik yaklaşımıyla bu tehlike bertaraf edilip teşhiri ve tecriti sağlandıysa, bu kez de aynı amaçla Refah partisi'nin öne çıkartılıp devreye sokulmak istendiğini görüyoruz. Hizbikontra'nın, İran yanlısı Hizbullah'ın çalışmaları içine sızdırılıp kafaları muğlaklaştırarak, birçok yurtsever katletmesi bir özel savaş yönelimi olarak tarafımızca açığa çıkartılınca, bu kez yerine dış İslam destekli Refah Partisi devreye sokuluyor. Amaç, bir yandan PKK'yi darbeleyerek zayıf düşürmek, diğer yandan sözümona TC'nin laik anlayışına karşı halk kitlelerinin dini duygularını yararlanmacı bir temelde etkin güç haline getirmektir. Böylelikle savaşan iki güç arasında ucuz bir hesapla, çok sinsi ve planlı bir süreç izleyerek sıyrılmak, özellikle de mücadelemizin yarattığı birçok değere konmaya çalışarak Kürdistan'da PKK'nin, Türk özel savaşı planı çerevesinde geriletilmesi veya güçten düşürülmesi durumunda tümden değerlerin üzerine konmak, devrim potansiyelini sözü edilen dış İslami desteğiyle de devletin hizmetine çekmek hedefleniyor. Hizbikontra bunun öncesi, Refah Partisi de bugünü olmaktadır.

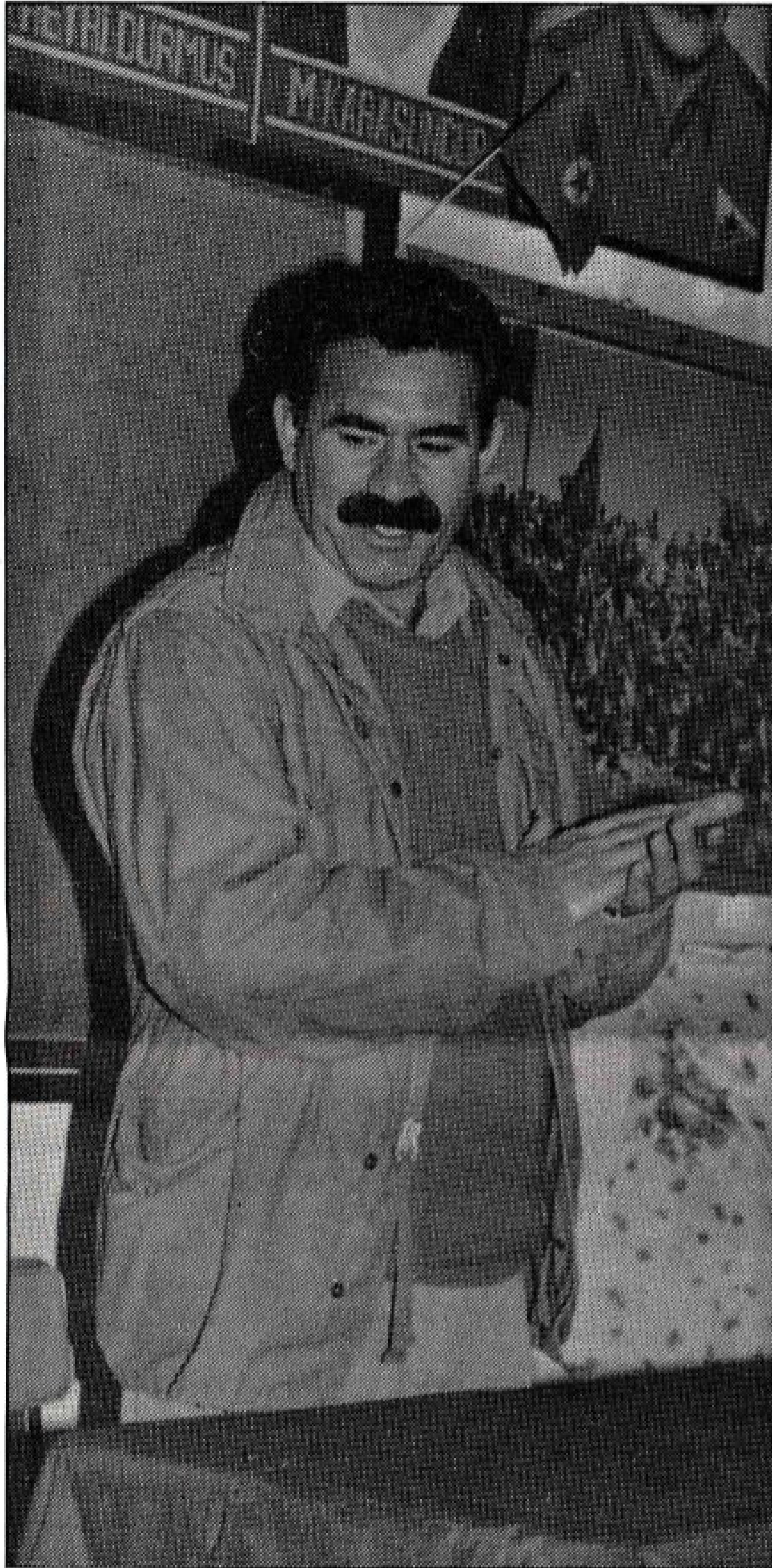
İşte böylelikle ulusal kurtuluş savaşımının doğru din yaklaşımları ve dinin olumlu özellikleriyle mücadelenin hizmetine koşturulması 'da boşa çıkarılmak istenilmektedir. Ve işte tarikat örgütlenmeleri, giderek Hizbullah adı, en son işte Refah Partisi gibi adların öncülüğünde Sivas olayında "Şeriat isteriz", işte "Halklara özgürlük isteyenler de anti-şeriatçıdır", dolayısıyla "Kürt ulusal kurtuluş savaşımı da şeriata karşı bir başkaldırıdır; Türk sömürgeciliğine, kemalist-faşist imha politikasına karşı değil, şeriata karşıdır; dolayısıyla bütün dindarlar Kürt ulusal kurtuluş savaşımına karşı çıkmalı" imajı empoze edilmek istenilmektedir. Bu, tarih boyunca yoğun bir şovenizmin -ki bu din maskesi altındadır ve Osmanlı tarihi boyunca, hatta bütün yayılma dönemlerinde bu böyledir- bu sefer Kürdistan'daki çok önemli bir aşamaya gelmiş ulusal kurtuluş mücadelesine karşı gösterilmesi çabasıdır. Zaten yakın süreçteki Bingöl'deki eyleminden başlayıp, bir sürü böyle askerlerin cenaze törenlerinde şovenizm şaha kaldırıldı. Bu yetmedi. Bir halk katliamıyla veya aydınlar içinde çok büyük bir tartışmaya yol açacak bir katliamla, ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni yeni ulaşmaya çalıştığı Koçgiri'yi -ki Cumhuriyet döneminde ilk isyanın patlak verdiği bir yerdir- yoğun asimilasyonun etkisinden kurtarmaya yöneldiği, tam da böylesi bir etkilemenin olduğu bir döneme dayatılan bir katliamdır.

Sayın Başkan, Sivas yeni bir Maraş mıdır?

Başkan APO: Bunu Malatya, Adıyaman, Maraş katliamında da gördük. PKK'nin modern ulusal kurtuluşçu yaklaşımları buraya girdiğinde, Maraş katliamı, yine Hamit Fendoğlu'nun Malatya'da öldürülmesiyle başlayan katliam giderek tırmandırılmak isteniyordu. O zaman PKK yeni gelişiyordu. Sivas ve Erzincan'daki gelişmeler de bu anlamda yenidir. Özellikle mücadele Dersim'de kök salıyor, hızla Erzincan'a, giderek Koçgiri'ye ulaşıyor. Ve bu oldukça önemlidir. Sivas potansiyelini de mücadeleye çekmekte olduğumuz bir süreçte, bu katliam patlak veriyor.

Şimdi katliamın geliştirilmesinde iki tarafın da kullanılma ihtimali yüksektir. Yani hem "Şeriatı isteriz" diyenlerin, -ki oldukça kendini dindar, müslüman sayanlar vardır- ve ayrıyeten "Ben laikim", işte "Aleviyim, solcuyum", diyenler de olabilir. Ama bunlar fazla öyle ayrışmış, tam bilimsel temele oturmuş yapılar haline henüz gelememişlerdir. Fakat gelişme Sivas'ta böyle hızlı bir ayrışmayı yapabilir ve böyle bir durum ortaya çıkabilir. Çünkü orada bir boşluk var, o boşluk doldurulmaya çalışılıyor. O halde TC için tam provoke edilmesi gereken bir ortam söz konusudur. Kaldı ki mücadele tarihimize baktığımızda da, çok sayıda benzer provokasyonlar vardır. Örneğin Serhad'da Azeriler kışkırtılmaya çalışılıyor, hepsine silah veriliyor. Gittikçe karşımıza çıkarılan bir bela yapılmak isteniliyor. Hakkari'-

ye girdiğimizde aşiretler karşımıza çıkarılmak istenildi. Güney Kürdistan'da biraz etkili olamaya çalıştık, aşiretçi-feodal önderlik hızla Ankara'ya çağrılarak karşımıza dikildi. En son Almanya meselesi; mücadelemiz 100 bini aşkın kitleyle tarihi bir yürüyüş yaptı, karşımıza bugüne denk getirilen Solingen katliamı çıkarıldı. Aslında bunu da yapan MİT ve kontrgerilladır. Möln cinayeti de öyledir. Brüksel'de büyük bir yürüyüş yapıldı, onun öncesine bu olay denk getirildi. Yakılanlar zavallı ai-

lelerdir. Sanıyorum maşalar buluyorlar ve bunları kullanıyorlar. Nitekim MHP'nin bu konuda ünü meşhurdur. Sağcılarla birçok ilişkileri de var; satın almak zor değil. Kaldı ki orada her türlü insan var, sağcı olup olmaması da o kadar önemli değildir. Bir bidon benzin döküp yakıyorlar ve Avrupa'da kıyamet koparılıyor. Bizim yürüyüşlerimiz ve tarihi gösterilerimiz böylece boşa çıkarılmaya çalışılıyor. İki büyük yürüyüşümüzü böylece etkisizleştirmeye çalıştılar.

Çok az kişi bunu farketti. Aslında bununla birçok amacı birden yakalamak istediler. Yani bir taşla birkaç kuşu birden vurma gibi bir hedefleri vardı. Kürt sorunu Avrupa gündemini işgal ediyor, onlar bu provokasyonlarla sorunu gündemden çıkarmaya çalışıyorlar. Türkler şovenist ve faşist gösterildiği için, bunu önleyecekler.

Bu işte hükümetin dışa yönelik bazı politikaları var, onu hayata geçirecekler. Ve bunun için "Mazlum Türk" pozisyonu yaratıyorlar, "Türkler yakılıyor", hatta "PKK, sağcılarla birlikte bu olayı yapabilir" denilerek, o bildiğimiz diplomatları, kontrgerillayı harekete geçiriyorlar. Sonuçta bir bakıyorsun ki, sorun, Türkler "mazlum", Kürtler "tehlikeli" imajı olarak karşımıza çıkıyor. Türk unsuruna puan toplayacak, Türk hükümeti destek toplayacak ve böylece Avrupa'nın gündemine giren Kürt sorunu gündemden çıkartılmış olunacak!

Yani Avrupa'da yapılan tüm bu olayların MİT ve kontrgerillanın yaptığı mı anlaşılıyor?

Başkan APO: Evet bunlar, en son yaşadığımız Avrupa'daki provokasyonlardan bazılarıdır. O Palme olayı da böyleydi, Papa olayı da böyleydi. Ve Avrupa'da buna benzer bir yığın provokasyon geliştirildi. Daha önce Uğur Mumcu cinayeti, tam bizimle bir röportaj yapıldığı ve bütün kamuoyunu ayağa kaldırdığımız bir süreçte gündeme geldi. Yine '88'de Milliyet'teki röportaj yayınlandığında; Özal'a sahte bir suikast düzenlendi ve gündem saptırıldı. O yapay "Bulgaristan" meselesi, bu dış Türkler meselesi, Bosna Hersek müslümanlarının meselesi ortaya çıkarıldı. Bir sürü yerde provokasyonları vardır; hepsini tek tek burada açıklamaya imkan yok. Mesele, PKK'yi zor duruma düşürmek, ulusal kurtuluş mücadelesini tecrit etmek ve hükümetin özel savaş politikalarını topluma hükmetmektir.

İşte bu Sivas olayı da bunun en çarpıcı ve vurgulayıcı bir örneğidir. Bununla ulaşılmak istenilen amaçlar aslında kapsamlıdır.

Şimdi, Sivas'taki Aleviler Kürttür; uzun süre kemalizmin etkisinde de kalmışlardır. Biraz da laik-solcu ayrımına da tabi tutulmuşlardır. Ve en önemlisi de Sivas Kürtlerinde PKK'ye yoğun bir yönelim var; bu nokta çok önemlidir. Bu yıl neredeyse yönelmenin en hızlı yaşandığı yerlerin başında Koçgiri gelmektedir. Buna Erzincan'ı, kısmen Malatya'yı da dahil etmek gerekiyor. Şimdi, devletin bunu provokasyonsuz bırakması düşünülemez. Dolayısıyla buraya yönelik devlet fırsat kollayan bir yaklaşım içinde bulunacaktı. Pir Sultan Abdal şölenleri bence bahane edildi. Nitekim her yıl şölen düzenleniyor, oraya aydınlar gidiyordu. Bu Aziz Nesin meselesi de hayli dikkat çekici; yani ikide bir, "Ben peygamber tanımam", bilmem "Kuran tanımam" demişse veya dememişse bile, böyle piyasaya yansıtılıyorsa, -ki bu Şeytan Ayetleri kitabının yayınlanması durumu da var- bunu kim dayattı? Provokasyon için çok uygun bir biçimde yayınlandı, gündem saptırılmak isteniliyordu. Aydınlık gazetesi bunu düşünce özgürlüğü adı altında da yapmak istese dönemin temel taktiğinin bu olmadığı biliniyor. Ortada özel bir kontrgerilla savaşımı söz konusudur. Bu konuda Aziz Nesin acaba kulanıldı mı? Kaldı ki, Salman Rüşdü bile diyor ki; "Benim Şeytan Ayetleri kitabım provokatifçe kullanılmıştır." Basına verdiği demeçlerde "Ben izin vermemiştim. Bazıları kendi provokatif amaçlarını hayata geçirmek için benden habersiz yayınladılar" diyor. Bu önemlidir ve dikkat çekicidir. O bile bunu farkediyor, doğru bulmuyor ve kullanıldığının farkına varıyor.

Şimdi madem Sivas'ta Pir Sultan Şölenleri nedeniyle bu kadar cüretli bir çıkış yapacaksın, o zaman tedbirini al! Orada RP olsun, MHP olsun ve başka bir sürü sağcı grup var ve hepsi örgütlü. Her an bu tip olayların olması için zemin vardır. Ki Aziz Nesin de orada ve konuşuyor da. Tahrik edilmeye çok uygun bir ortam olduğu, dolayısıyla tüm bunların tedbirlerini almak gerektiği açıktı. Devlete güvenmiyorsanız ki, güvenilmez de- o zaman kendi özel savunma tedbirlerinizi alın. Bu da yok, tabii olan halk sanatçılarına oluyor. Ve böylece aslında halkçı özellikleri olan aydınlar, sanatçılar susturulacak, halk sinecek, sözde şeriatçılar da büyük bir güç kazanacaktır!

Burada da bir taşla birkaç kuş vuruluyor. Bir yandan şeriatçılar, bir yandan halklara özgürlük isteyenler ayrımı veya Aleviler ile Sunniler, Kürtlerle Türkler, bütün bunlar böylece karşı karşıya getiriliyor. Kürdistan'da dayatılan özel savaş sonucu bugünlerde her gün onlarca köylü katlediliyor, onlarca köy tahrip oluyor. Sivas olayıyla bu katliamlar gündemden düşürülerek, böylece ortamı bu yapay sorunlarla dolduracaklar! Ayrıca yeni Çiller Hükümetine de biraz nefes aldırmış olacaklar! Dikkat edilirse, Çiller, Müslüman ülkelerine en büyük laik başbakan diye sunuluyor. İşte sözde şeriat tehlikesine karşı bir de ulusal kurtuluş savaşımıza karşı "Laik Başbakan", "Demokrat Başbakan" imajı gerekçelendirilmiş oluyor. Batı'dan puan toplayacak, "Türkiye'de şeriatçılar var" ve dolayısıyla "Çiller'i destekleyelim", "Laiklik elden gidiyor" denilip, işte ordu ve bürokratların desteği sağlanacak ve böylece yeni hükümet etrafında toplanacak, çözülen toplum, ayrışan toplum tekrar bütünleşecek! Bu temelde bu senaryo düzenlenmiş olabilir. Bu koyu bir Kemalist yaklaşımdır. Sanki Kemalizm ve laiklik tehlikedeymiş gibi bir hava yaratılıyor.

Bu katliamın hükümetle ilişkisi nasıl açıklanabilir?

A. Öcalan: Tabii ki mevcut hükümetin bu katliamla ilişkisi gözardı edilmemelidir. Vurgulandığı gibi, Tansu Çiller'in "Müslüman Türkiye" diye slogan atarak, Doğru Yol Genel Başkanlığı'na yürüdüğünü biliyoruz. Yine sözümona bir milliyetçi grubun kendisini desteklediği –ki Sivas'ta katliam yapanlar bunlardır–, bunun yanında İnönü'nün laik olduğu, kemalist olduğu söyleniyor, ama aynı hükümette birleşiyorlar. Görünüşte birbirlerine karşılar, ama özde aynı politikayı, yani devleti ve devletin özel savaşımını sürdürmeyi esas alıyorlar. Gündemi bu yapay gündemlerle işgal ederek, esas mesele olan ulusal sorunun örtbas edilmesini istiyorlar. İşte güvenoyunu bu temelde aldılar. Yine sahte istikrar çağrıları yapıyorlar. Nitekim İnönü bunu ısrarla vurguluyordu; "Bize lazım olan istikrardır" diyordu. Hem katliamı düzenle, hem istikrar iste! Yani kamuoyunu kısaca bir hafta, bir ay oyala! Bu tabii onun için çok önemlidir, çünkü kendisi iki ay sonra kaçıp gidecek; bu iki ayı idare etmesi gerekiyor. İşte böyle bir katliam buna epey zemin sunuyor.

Katliamın bunun dışında başka amaçları da olabilir. "Tansu Çiller iyi bir laiktir, bu laik başbakana karşı tehlikeler vardır, dolayısıyla Batı alemi Çiller'i desteklemeli, çok tehlikeli şeriatçılarla çevrilmiş durumdadır" mesajı yollanmaktadır. Aslında kendisi şeriatçılarla birliktedir veya en azından kendi tabanı, taraftarları böyledir. Ama dıştan ABD, Avrupa desteğini almak için böyle bir laik görüntüye ihtiyacı vardır. Ve nitekim bu temelde sanıyorum destek almaya da çalışacaklardır. İçerde ise, "Müslüman Türkiye" sloganıyla bu dinigerici ve karşı-devrimci kesimleri ve kontgerillayı da yanlarına alacaklardır. Ve böylece İnönü ve Çiller bir taşla birkaç kuş birden vuruyorlar. Ve bununla da kendilerince devleti kurtarmış oluyorlar.

İşin bir yanı buyken, bir de halkı karşı karşıya getiriyorlar. Saldıranların tümünün kötü niyetli olduğunu söyleyemeyiz; halk kışkırtılmış oluyor ve böylece sahte bir çelişki temelinde halk aylarca birbirine karşı dikilecek. Böylece ortamı kızıştırıp halkı olumsuz temelde tutacaklar. Halkın ulusal kurtuluşa, devrimci savaşıma kanalize edilmesini engellemeye çalışacaklar ve böylece de halkı da etkisizleştirmiş olacaklar. Ayrıca aydınları sindirmiş oluyorlar. Bu kadar aydının katledilmesi, "Aman bir daha gitmeyelim, halka sahip çıkmayalım, devlete tapınalım, polissiz bir adım atmayalım. Özgürlük mücadelesinin karşılığı çok ağırdır, fazla ileri gitmeyelim" anlayışını geliştirmek ve böylece her zaman olduğu gibi, aydınları devletin sığınağına çekip, onları istediği gibi kullanmak istemektedirler. Bu katliamın diğer bir amacı da budur. Yani aydınların son zamanda artan etkinliğini frenlemek ve tekrar devlete bağlamak ve esasta da dediğimiz gibi, Kürdistan'daki katliamları örtbas etmek, dünya kamuoyunun Kürdistan'a bu katliamlar nedeniyle yoğunlaşacak ilgisini böyle sahte gündemlerle ve gerçekleştirdikleri katliamlarla çarpıtıyorlar.

Bütün bunları bir araya getirdiğimizde, ne kadar hainane, karşı-devrimci bir özel savaş yöntemiyle, onun yarattığı bir katliamla karşı karşıya olduğumuzu çarpıcı bir biçimde anlamış oluyoruz. Hiç şüphesiz olay daha kapsamlı ele alındığında, bu temel yaklaşımın daha da geliştirilebileceği açıktır. Türkiye'de bu temelde ortaya çıkabilecek her olayı biraz da bu temelde değerlendirmek gerekecektir. Örneğin bir Boyabat gösterileri de önceden ayarlanmış gösterilerdir. Sözde bir sapığa karşı halk ayağa kaldırıldı, ama binlerce sapık vardır toplumda, bunlara karşı en ufacık bir kıpırdanma yok. Gerçekte ise sermayenin kendisi sapıktır, her türlü ahlaksızlığı geliştirmektedir. Bu sapıklık yüceltiliyor. İşte Avrupa'daki bu yakma olaylarında kullanılan o bazı robotlar gibi, böyle bir sapık çıkarılır ve böylece toplum gerçek çelişkiden kopartılarak sahte bir çelişki etrafında galeyana getirilir ve biraz da tatmin edilir ve böylece bir kontrgerilla yöntemine başarı kazandırılmış olur. Bakın, yarın-öbürgün başka yerde de buna benzer katliamlar veya çarpıcı olaylar sahnelenerek, gündem özel savaş tarafından götürülmek istenecektir. Burada önemli olan, temel meseleleri dikkatle değerlendirmek, temel görevlerden bir an bile uzak düşmemek, sürekli düzene karşı, devrimin safında gerçekçi ve yerinde başarılı çabalar içinde bulunmak, ısrarla bunu takip etmektir.

Tüm olaylar planlı-programlı bir temelde gerçekleştirilmektedir sonucuna gidebilir miyiz?

Başkan APO: Evet bir Aziz Nesin bile "Devlet bunu yaptı" diyor. Yani zor da olsa, gerçeği görebiliyor. Yoksa yarım gün sonra polisin oraya gitmesi anlaşılır değildir. İstenilse, kuş uçurtulmaz oralarda, her türlü tedbir alınabilirdi. Ama önemli olan, devlet için ve yeni kurulan hükümet için çok önemli bir yapay gündem oluşturmaktır. Dikkatleri çok kritik sorunlardan çekmektir. İşte Kürdistan'daki katliamlardan dikkatleri uzaklaştırmaktır. Ki halkımız, Avrupa'da da büyük bir hamle başlatmıştı, ondan da dikkatleri çekmektir. Amaç, bütün bunları hükümetin kuruluşu etrafında kenetlendirip, ona çıkış yaptırmaktı; olan budur.

Tabii özel savaşın diğer uygulamaları da vardır. Güney'deki güçleri tekrar bize karşı diktirmeye çalıştı. Yine Demirel Suriye'ye, İran'a heyetler yolladı. Mektup yolllayarak, PKK'ye karşıt bir hava yaratmak istiyor. Diğer özel savaş yöntemlerinin kullanılması devam ediyor. Vahşi uygulamalar, şovenist gösteriler yaptırılmakta, çeşitli ülkelerde çeşitli şekillerde gündem saptırmalar sürdürülüyor. Fakat en önemlisi de Sivas katliamıyla gerçekler en kötü şekilde kullanılmak istenmiştir. Oradaki Alevilik, Pir Sultan, Kürtlük, aslında devrimcidir. Alevilerle Kürtler özdeştir, yine solcular da özdeştir. Pir Sultan da aslında direnişçi bir kişiliktir. Ama öyle kötü sunuldu ki, hem azınlığa düşürüldü, hem de direnememe noktasına getirildi. Aslında PKK, Pir Sultan'ı, Aleviliği, Kürtlüğü, solculuğu kendi somutunda kaynaştırıp ve Türk demokratlarıyla da anlamlı bir birlikteliği geliştirip, devrimci potansiyeli orada da hayata geçirmek ve egemen kılmak durumundadır. Ve hızla gelişecek olan da budur. Ama saptırılmak istenilen de, boşa çıkarılmak istenilen de budur.

Maraş, Malatya ve Sivas Türkiye toprakları ile Kürtlerin sınır olduğu illerdir. Devletin Kürtlerle Türklerin kaynaşarak ortak tavır almasını engelleme çabası olarak da görülebilir mi?

A. Öcalan: Evet, tıpkı Malatya'da 70'lerde Hamit Fendoğlu olayıyla devrimciliğin ağır bir darbe yemesi ve 20 yılı aşkındır Malatya'nın gericiliğin, faşistlerin kucağına terk edilmesi gibi. Yine katliamla Maraş'ın bu duruma getirilmesi gibi. Erzurum'un yine benzer bir duruma uğratılması söz konusudur. Tabii ki buralar Kürdistan'ın sınır noktalarıdır. Hassas bölgelerdir, tarihi açıdan nazik yerlerdir. Böylece henüz doğru-dürüst bunların kendini savunamaz, örgütleyemez durumları da göz önüne getirilerek, mücadelemizin etkileri sınırlandırılmak isteniliyor. Burada faşizm, din maskesi altında örgütlendirilerek hamle yaptırılmak isteniliyor. Yine bu sınır yöreleri aynı zamanda Türk halkıyla birleşirek, ortak bir anti-faşist cephenin geliştirileceği yerlerdir. Bu, boşa çıkarılmak isteniliyor. Türk demokratlarıyla, hatta olumlu dini çevrelerle, dini devrimci temelde kullanmak isteyenlerle veya böyle değerlendirenlerle geliştirmek istediğimiz ittifaklar vardır. Bu da boşa çıkarılmak isteniliyor. Böyle kapsamlı, amacı olan bir provokasyon söz konusudur. Özce gerçekler bunlardır. Tüm bunlara karşı yapılması gereken devrimci görevler vardır.

Solcuların dine yaklaşımlarının da bu olaylara ze-

(Devamı 31. Sayfada)

Türkiye'yi kontrgerilla yönetiyor:

Kontrgerillanın stratejisi ve tarihçesi

■ *Kontrgerillanın kuruluşu CİA ile başlar / CİA II. Dünya Savaş'ının deneyleri içinde kuruldu / Böyle bir örgütün kuruluş çalışmaları 7 Aralık 1941 yılında başlatıldı / 1942 yılında Haberalma Koordinasyon Başkanlığı kuruldu / Nihayet 1947 yılında ulusal güvenlik yasasıyla birlikte CİA (Merkezi Haberalma Örgütü) kuruldu.* □ □

Berxwedan Araştırma Servisi

Kontrgerilla örgütlenmesi 1945 II. Dünya Savaşı sonrası doğan dünya siyasi durumunun ürünü olarak gündeme geldi. ABD'nin Truman Doktrini ve Marshal Planı'nın sonucunda kesinleşti. Truman dünyanın bloklara bölündüğünü statükolaştırıyor, soğuk savaş ilan ediyor, hür dünya dediği sosyalist olmayan ülkelerin koruyuculuğunu üstleniyor.

ABD stratejisi "insan özgürlüğü ile demokratik kurumların geliştirilmesi ve liberal ticaretin kökleşmesi" olarak tanımlanıyor. Tüm emperyalist-kapitalist devletler global olarak bu planın içine alınıyordu. ABD, bu amaçla ekonomik yardım ve işbirliği adı altında teşkilatlar kuruyor. Bunları askeri teşkilatlarla tamamlıyordu.

Marshal Planı'yla ilgili konuşmasında Truman "Amerikan girişimini engellemek isteyen hükümet, parti ve grupların Amerika'nın mukavemetiyle karşılaşacağını" vurguluyordu.

Tehditin hedefi belliydi. Sosyalist ülkeler, emperyalist-kapitalist ülkelerdeki demokratik-devrimci güçler ve nihayet ulusal kurtuluş hareketleri.

NATO'nun kuruluşunu olanaklı kılan 17 ve 18 Mart 1948 antlaşmaları ve Yunanistan ile Türkiye'ye yapılan yardımlar bu amaçlıydı.

Kontrgerillanın kuruluşu CİA ile başlar. CİA II. Dünya Savaş'ının deneyleri içinde kuruldu. Böyle bir örgütün kuruluş çalışmaları 7 Aralık 1941 yılında başlatıldı. 1942 yılında Haberalma Koordinasyon Başkanlığı kuruldu. Nihayet 1947 yılında ulusal güvenlik yasasıyla birlikte CİA (Merkezi Haberalma Örgütü) kuruldu.

CİA ilk ciddi deneyini İtalya Çekoslavakya ile Yunanistan'da edindi: Komünistler saf dışı edilerek tutucuların kazanması sağlandı. CİA komplocu yöntemlerde yetkinleşirken Gestapo deneylerinden yararlandı. II. Dünya Savaşı yıllarında ABD askeri istihbaratı elemanı olarak Almanya'da bulunan Kissinger, hem Gestapo ajanlarını korudu, hem de deneylerini toparladı. Bu tarihte Kissinger hep CİA ve kontrgerilla örgütlemesinde söz sahibi, hemde aynı zamanda kontrgerilla strateji ve taktiklerinin yazıldığı bir kitabı hazırlayan komisyon içinde yer almıştır.

Özel Harp Dairesi ya da kontrgerilla

Örgütün kuruluş amacı bir komünist işgali durumunda cephe gerisinde mukavemeti örgütleyerek işgali boşa çıkarma şeklinde tanımlanmaktadır. ABD, Kore ve Vietnam deneyine dayanarak bu örgütlenmeye gitmeyi özellikle benimsemiştir.

Örgüt, başta NATO ülkeleri olmak üzere ABD'ye bağlı ya da işbirliği içindeki tüm ülkelerde vardır. Örgütün NATO karargahı olan Brüksel'deki adı "Süper NATO ya da bilinen adıyla GLADİO"dur.

Brüksel'deki örgüt 1951 yılında kuruldu. Adı "İttifak Coordination Comitee-ACC" dir. Örgütün her yıl düzenli toplantıları olmaktadır. Örgütün resmi başkanı ve her ülkeden katılan temsilcisi vardır. Örgütün büyük para fonları ve silah depoları vardır. Örgüt faaliyetinden dolayı kimseye karşı sorumlu değildir. Belçika'da örgütün adı "Glavia (Kılıç)", İtalya'da "Gladio (iki yanı keskin kısa gladyatör kılıcı)", Yunanistan'da "Koyun Postu", Türkiye'de "Özel Harp Dairesi"dir. Fransa, İngiltere, Almanya ve Norveç'de daha değişik isimler almıştır.

Örgütün NATO üyesi olmayan İsviçre'de "Gizli Müdafaa Örgütü" adı altında örgütlenmiştir. İspanya, Portekiz, İsveç ve Avusturya'da da bu örgüt kurulmuştur. Almanya'da çok etkin olan bu örgüt "Anti Komünist Saldırı Birliği" adı altında örgütlenmiştir. Avrupa ülkelerinde Süper NATO örgütü daha çok komünist hareketi saf dışı etmek ve etkisizleştirmek için faaliyette bulunmuştur. Asıl kanlı saldırılar, ulusal kurtuluş savaşı veren ya da Latin Amerika gibi baskı altındaki rejimlere karşı savaşan gerilla hareketleri ve halka karşı sergilenmiştir.

ABD'ye bağımlı ülkelerde kontrgerilla

Kontrgerillanın geri ülkelerde örgütlenmesinin araçları çoktur; NATO, CİA, doğrudan kontrgerilla uzmanları ve onlara bağlı ekonomik kuruluşlar bu görevi görmektedirler. Örneğin CİA denetimindeki sendikalar sendikacıları tuzağına düşürmekte. Gazeteciler tuzağa düşürülmekte. Sermaye ellerde yoğunlaştırıldığında ABD tekelleri bunlarla işbirliği yapmakta, onları palazlandırmakta, işbirlikçilerini CİA ajanı durumuna getirmektedir. Amerikan yardım örgütü AİD bu işlevi görmektedir. Eski CİA başkanlarından **Stanfield Turner,** ABD'nin dostlarına parayı bu ekonomik örgütler, sendikalar, öğrenci dernekleri ve benzeri kurumlar yoluyla ilettiğini böylece " para kaynağının CİA olduğu gerçeğini gizlediklerini" açıklıyordu.

ABD ve dünyanın birçok yerinde CİA denetiminde kontrgerilla okulları bulun-

---

İtirafçı Adem Yakın'ın babası Hasan Yakın:

"Bir itirafçıya oğul demek insana yakışmaz"

Kendinizi tanıtır mısınız?

Adım Hasan Yakın. Ancak halk arasında ben Hasanê Zaxorî olarak tabir ediliyorum. 20 yılı aşkındır Almanya'nın Hamburg kentinde işçi olarak çalışmaktayım; buraya geldikten sonra ailemi ve çocuklarımı da yanıma aldım. Şimdi ise bir kişinin dışında tüm çocuklarım burada kalmaktadır. Aslen Batmanlıyım, Zaxora köyünden. Halen Hamburg'da bir fabrikada çalışmaktayım. Yaşım da hayli ilerlemektedir. Bazı çocuklarım evli olup ayrı yaşarken, bazıları da daha yanımda oturmaktadırlar.

Oğlunuz Adem Yakın (Bedran)'ın devlete teslim olmasını nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizde nasıl bir etki yarattı?

Bende öyle bir etki bıraktı ki, kayadan düşer gibi oldum. Davaya, partiye ve Kürdistan halkına karşı kendimi suçlu gördüm, utandım. Oğlum bir ihanetçi olmuştu, şu durumda ona oğul diyemem.

Partiyle tanışmadan önce Ademo serseri bir insandı. Hamburg'da lümpen takımlarla irtibatları vardı. Ben ve diğer çocuklarım harekete sempati duyuyorduk. Onun hakkında arkadaşlarla konuştum. Arkadaşlar kendisine insan olması için her türlü destek sundular. Yavaş yavaş arkadaşlara gidip gelmeye başladı. O zaman sevinçten kanatlarım olsaydı uçardım. Öyle sevinçliydim ki, ya Rabbime çok şükür, artık Ademo insan oluyor diyordum. Oğlumu bu durumdan kurtarıp insanlığa kazandırmak için uğraşan arkadaşlara da şükranlarımı sürekli söylüyordum. Bu lümpenlik ve serserilikten biraz da olsa insanlığa doğru adım atması, kısa bir sürede Kürdistan'a dönüp bir gerilla olacağım demesi beni daha da mutlu ediyordu. Bilemiyordum ki, bu alçak beni dünya alem içerisinde rezil edecek. O dönemde ne kadar seviniyorduysam, bugün de o kadar üzülüyorum.

O şimdi eskisi gibi benim oğlum olamaz, gerillalarla beraber olduğu zaman ancak onu kendime oğul olarak sayabilirdim. Artık o benim bir şeyim değildir. Halkımızı bir ihanetçiyle hiçbir zaman değiştiremem.

Oğlunuzun ihanetçi olmasından sonra çevrenin size yaklaşımı nasıl oldu?

Şimdi açıkça şunu söyleyeyim ki, bu zat ihanet etmediği zamana kadar, bana hemen hemen herkes saygı duyuyordu. Hem benim uzun zamandan beri yaptığım sınırlı fedakarlıklar, hem de Ademo'nun ailemin bir ferdi olması dolayısıyla halk arasında saygı söz konusuydu. Ancak Ademo'nun düşmana gidip teslim olmasından sonra bu durum değişti. Halk bana soğuk baktı, hatta bazıları benimle konuşmaz oldu. Zaten Ademo, yaptığı ihanetin 30 kişilik ailemize de bulaşmasını istiyordu. Bu yüzden halk bize arka çevirdi. Bu durum halkımızın bir özelliğidir de. Aile bağlarının hala güçlü olduğu bir toplumda bir aileden birisinin gidip düşmanın yanında yer alması kolay bir şey değildir. Ama şunu içtenlikle söyleyeyim ki, bizim ailemiz ihanetçi olamaz. Kötü bir hayvan için bir sürüyü kötülememek gerekiyor. Evet, Kürtçe'de bir atasözü var: **Çelekeke rêxoke garaneke dî hermine** diye tabir ediliyor. İşte bu itirafçının yüzünden halkımızın sempatisini kaybettik. Ben, halkı bu konuda suçlayamam. Her şeye bu olay sebep oldu. Acı bir olay. Yıllarca beraber kalacaksın, beraber düşmana karşı haykıracaksın, ondan sonra da bu... Bir gün dahi olsa cemaati görmedim mi, dikenler üzerinde yürüyor gibiydim. Şimdiden (8 aydan beri) kendi toplumundan uzak, kendi cemaatinden uzak duracaksın. Elbette bu benim için küçük bir olay sayılmaz, halkın durumunu da iyi biliyorum. Halkın başına çok şeyler gelmiş, ancak halkın bana güvenmesini de istiyorum. Önümüzdeki süreçte de daha fazla kendimi pratikte göstereceğim.

Bundan sonra oğlunuz hakkında değerlendirmeniz nasıl olabilir?

O artık oğlum olamaz, bir itirafçıya oğul demek insana yakışmaz. Kim Kürdistan'ın bağımsızlığı, Kürt halkının özgürlüğü için mücadele ederse o benim oğlumdur.

Oğlunuzun şahsında itirafçılarda neyi görüyorsunuz?

Düşmanın tek amacı var: İtirafçılar kendine yaradıkça kullanacak, bir hayrı kalmadı mı da tutup atacak.

Oğlunuz bir gün çıkıp yanınıza gelirse siz onu kabul edebilir misiniz?

Hayır, kesinlikle onu kabul etmiyorum. Benim için onu görüp görmemek önemli değil. Her zaman onu hain olarak göreceğim, kesinlikle affetmem. Şu anda o TC'nin oğludur, benim oğlum olamaz. Çünkü halka sırt çevirmiş, düşmana sığınmış, itirafçı olmuş.

PKK'nin oğlunuzu cezalandırdığını duyarsanız tepkiniz nasıl olur?

Yarın parti veya halktan birisi bu zatı cezalandırırsa, cenazesine bile gitmem. Buna da sevinirim. Kime sığınmışsa onlar baksınlar. Çünkü onu ailemizden birisi olarak veya halkımızdan birisi olarak kabul etmiyorum. Onun safı karşı cephe olmuştur. Kendi başının çaresine baksın. Benim saflarım ise Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir.

maktadır. Bunların başında ve en meşhur olanı Panama'daki ABD üslerinde bulunan Southern Command'a bağlı Escuela De Las Americas adlı kontrgerilla okuludur. Kuruluşundan 1975 yılına kadar bu okuldan değişik ülkelerden gelen 30-40 bin asker (subay) eğitimden geçirilmiş. Bunlardan 170'i devlet başkanı, başbakan, genelkurmay başkanlığı gibi üst görevlere geldiler. Meksika eski devlet başkanlarından **Luis Echeverria** aynı zamanda bir CİA ajanı ve örgüt arşivinde Litempo-14 adıyla kayıtlıdır. Şili'de 1973 darbesini yapanlar bu okuldan geçen generallerdi.

Türk generallerinin büyük bir kesimi bu okuldan geçmiş ya da Brüksel NATO karargahında görev yürütme adı altında Süper NATO örgütünde eğitilmişlerdir. Bu okullarda verilen eğitimlerde darbe teorisi ve ayaklanmayı bastırma, muhalefeti saf dışı etme taktikleri, bombalama, suikast, kaçırma, öldürme, işkence ile çözme vb. taktikleri öğretilmektedir.

Washington yakınlarındaki polis akademisinde ise daha çok ülkelerinde emniyet amirliğine yükselen polislere eğitim verilmekte. Burada verilen eğitim acımasızdır. Türk polis ve istihbarat teşkilatının çoğu elemanı bu eğitimden geçmiştir.

Kontrgerilla okulları İtalya ve Almanya 'da da vardır. Zamanla birçok ülkede daha kurulmuştur. Aslında kontrgerilla eğitimi ideolojik ve askeri yönleriyle eğitilenler tarafından ülkelerinde askeri ve kara askeri birimleri içinde yaygınlaştırılmıştır. Örneğin Türkiye'de polis, özel tim ve komando okullarında, genel kurmaylık bünyesinde bu eğitim yıllardır verilmektedir.

ABD kontrgerilla olarak sadece asker ve polisleri değil siyasileri de almakta, ekonomik kuruluşlar eliyle burs vererek bunlar ABD'ye çağrılmakta. Bunların çok güvenilir ve aynı zamanda ABD'nin ne istediğini bilmeleri gerekir. Bu burstan yararlananlardan biri de Süleyman Demireldir.

Wasington'daki polis akademisinde eğitilenlerden birkaçı şunlardır: Hayri Kozakçıoğlu, Şükrü Balcı, Kenan Koç (eski polis müdürü), Ümit Erdal (Ankara emniyetinden). Mehmet Ağar, Saffet Bedük Arıkan

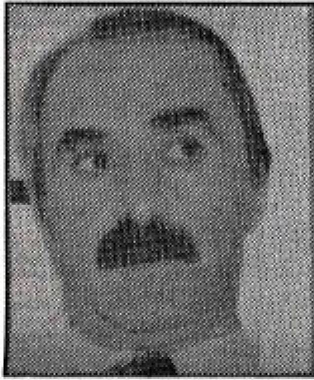
Türkiye'de Özel Harp Dairesi ve kontrgerilla

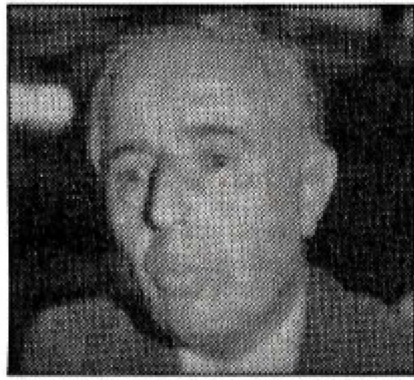
Türkiye Nisan 1952 tarihinde NATO'ya girdi. Eylül 1952 tarihinde de Özel Harp Dairesi kuruldu.

Türk devlet yetkilileri önce böyle bir örgütün varlığını inkar ettiler. Ancak CİA şeflerinden William Colby, Süper NATO örgütünün Türkiye'de de olduğunu açıkladı. Ecevit'de gazete açıklamalarında bu örgütün varlığını itiraf etti. Sonradan Özel Harp yetkilileri, örgütün 1974 Kıbrıs Harekatı ve Kürdistan'da PKK'ye karşı kullanıldığını itiraf ettiler. 1971 darbesi ve bunu izleyen işkenceli dönem sonrası ve darbeye yol açan birçok eylem, Maraş katliamı, 1977 Taksim katliamı vb. yine 1980 öncesi aydınlara yönelik çoğu cinayet ve nitekim 12 Eylül darbesi bu örgütün ürünüdür.

Hikmet Çetin'in CIA karnesi

Türk kontrgerillasının CIA'nın günlük olarak denetiminde çalıştığını ispatlayan çok sayıda belge bulunmaktadır. 1979 yılında İran İslam Devrimi sırasında öğrencilerin Iran'daki ABD Elçiliği'ni bastıklarında ele geçen CIA belgelerinde bu durumu belgeleyen belgeler de bulunmaktadır. CIA'nın günlük olarak Özel Harp Dairesi'nden bilgi aldığı ve Türkiye'deki tüm siyasal gelişmelerden haberdar olduğu ve yine partilerde kendisi için ileriki süreçlerde devletin yüksek kademelerinde konumlandırmak için çeşitli kişilerin seçimini yaptığı belgelerde ortaya çıkmaktadır. Yaklaşık 600 sayfayı bulan belgelerde özellikle kürtlerin durumuna geniş yer verilmesi dikkat çekicidir. Belgelerde Kürt kökenli Kamran İnan ve Hikmet Çetin'e özel yer verilmesi daha da dikkat çekici bir durum olmaktadır. CIA belgelerinin 29. sayfasında "Seçme Biografiler" başlığıyla Kamran İnan ve Hikmet Çetin için şu görüşlere yer verilmektedir. "Kamran İnan (Türkiye): Kamran İnan (Adalet Partisi'nin) Başkanı Süleyman Demirel'in öteden beri rakibidir. Bu durumu Haziran 1979'da Dışişleri Bakanlığı'nda özel elçi olmak için politikada çekildiğini ilan edene kadar devam eder. O 1973'de diplomatlığı bırakarak Bitlis ilinde milletvekili seçildi. 1975-77 yılları arasında senatoda yabancı ülkelerle ilişkiler komisyon başkanlığı yaptı. İnan, her zaman 'Adalet Partisi' içinde önemli bir tutucuydu. Partiden ayrılma durumu, parti yönetiminin ezici bir kararından sonra olmuştur. Demirel'i koltuktan kaldırma çabaları, düşünceleri Kürt kökenli olması İsviçre'li eşinin durumu önemli politik engeller teşkil

etmekteydi. Bu durum onu görevinden vazgeçmeye götürdü" denilmekte. CIA İnan'ı çalışkan ve güvenilir bulduğunu da bir not olarak belgeye düşmektedir. Aynı belgenin aynı sayfasında CIA Hikmet Çetinin karnesini şöyle veriyor." Hikmet Çetin'in politik kariyeri ötede beri arkadaşı Bülent Ecevit'in politik kariyeri gibi parlaktır. 1937'de Doğu ile Diyarbakır doğumlu olan Hikmet Çetin genç bir insan olarak Ankara Üniversitesi'nde ekonomi öğrenimini bitirdi. 1965'de ülkemize giderek William-College Mastır yaptı. 1971-77 yılları arasında devlet planlama teşkilatının en önemli yerinde çalıştı. Ecevit tarafından politikaya atılması önerilen Çetin, Ecevit'in en yakın danışmanı oldu. O sosyalist ülkelerle ekonomi ilişkilerinden sorumlu olup, aynı zamanda Kıbrıs'taki hükümet politikasının koordine görevindedir. Kamuoyunda güçlü olarak bilinen, sessiz ve zeki olan Çetin, ağır Türk bürokrasisi karşısında düzgün ve uygun çalıştığı izlenimi vardır. İyi kişiliği ona birçok arkadaş ve hayran kazandırdı" denilmekte. CIA'nın tahrip olan diğer belgelerinde ise kimler hakkında hangi notların düşüldüğü şu an için bilinmiyor.

Bu somut olgulardan sonra Türkiye'de gündem konusu olan ve daha çok gündemde kalacak olan kontrgerillanın somut pratiğine uzanarak olayın sanık ve tanıklarının dediklerini yayınlamaya devam edeceğiz.

Türk ordusundaki Kürdistanlılar!

Türk devleti analarınızın, kardeşlerinizin üzerine kurşun yağdırırken, köylerinizi, şehirlerinizi uçaklarla bombalayarak yakıp yıkarken, sizin katliamcı Türk devletine askerlik yapmanız suçtur!

Askerlikten Firar edin; halkınızın öz ordusu ARGK'de onurlu yerinizi alın.

ARGK

Açıkladığınız bu görüşe ailenizin diğer üyeleri de katılıyor mu?

Tüm ailenin tavrı nettir. Hepimiz de onu bir itirafçı, bir hain olarak görüyor ve nefret ediyoruz. Utancımızdan dolayı annesi hiç kimseyle konuşmuyor ve ilişki geliştiremiyor.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Bundan sonra da bir Kürt yurtseveri olarak ailemle beraber mücadele etmek istiyorum. Hareketin desteğine ihtiyacımız var. Kendimi mücadeleye karşı sorumlu hissediyorum. Mücadelede hak ettiğim yeri almak istiyorum. Halkımıza ileteceğim tek şey şudur: Dünyada bir tek Kürt kalana kadar ülkemizin bağımsızlığı için parti etrafında kenetlenerek ihanete karşı direnişi yükseltelim ve bağımsızlığa bir an evvel ulaşalım.

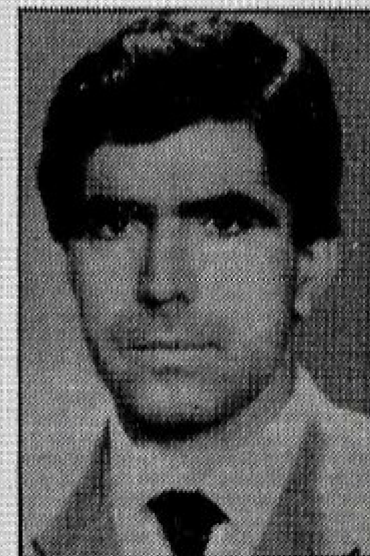
Ailenin büyük oğlu Veysi ise babasının söylediklerine ek olarak şunları belirtiyor:

Şu anda ben onu değil ağabey, insan olarak bile görmüyorum. Şimdi öldürülseydi, halay çekerdim. Babamla aynı görüşteyim. Onun ailemizi de bulaştırmak istemesi düşmanın bir taktiğidir. Tüm yurtseverler bunu böyle bilmelidirler.

Ademo denildi mi, TC akla gelmelidir; o kirli ideoloji ve politikasının bir neferidir.

Hizbullah: Devlet ismimizi kullanarak cinayet işliyor.

Lübnan'daki Hizbullah yetkilileri "Devletin bu isim altında cinayet işlemesini İsrail taktiği ve ABD'nin Vietnam taktiği olduğunu belirtiyorlar. "Dinin bu şekilde kullanılmasını ancak din düşmanları yapar. Zaten Türkiye'nin dini bir maske olarak kullandığı ortadadır" diyorlar. "Biz İslam birliğinden yanayız. Din için savaşılır, din savaşa alet edilmez. Çok çirkin bir durumdur. PKK'nin disiplini ve yaşam tarzı müslümanların yaşam tarzıdır. Kutsal kitapta günah sayılan her şey PKK'de suçtur, biz PKK'yi böyle tanıdık ve böyle olduklarını da bizzat gördük. Onlarla hiçbir çelişkimiz yoktur, din kardeşlerimizdirler, ülkeleri için kurallara göre savaşıyorlar. Müslüman Kürt kardeşlerimizin bu eziyetlerden kurtulmasını istiyoruz." Hizbullah yetkilileri, Ortadoğu'da en büyük tehlike olarak Siyonizm, sömürgeciliği ve baş düşman ABD'nin olduğunu belirtiyorlar.

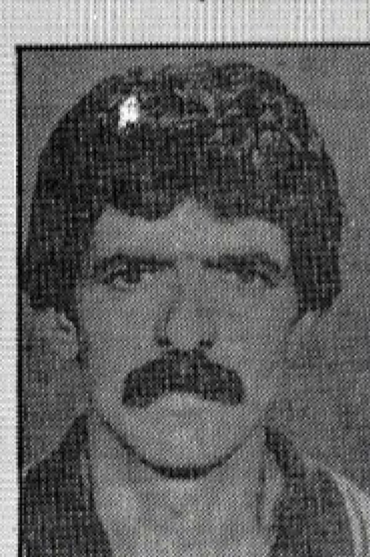
Dr. M.Emin Ayhan

Metin Elekçi

Ayten Öztürk

Seyfettin Oktan

"İtirafçılar Devlet babasından kaçıyor

PKK'nin itirafçılara yönelik eylemleriyle, itirafçılık hızla çöküşe doğru yol almaya başladı. Şahin Dönmez'in İstanbul'da, Mustafa Çimen'in Mersin'de ve Yıldırım Merkit'in Romanya'da öldürülmesi itirafçılar arasında büyük paniğe yol açtı. Devlet, itiraf kurumuna yüklediği misyonla itirafçıları kişiliksizler dünyasının gizemli ortamına götürmektedir. İtirafçılar son dönemlerde itiraflarını geri aldıkları gibi fırsatını bulduklarında da kaçıyorlar. Çoğu itirafçı operasyonlara çıkartıldığında kaçmaktadır. Son olarak geçen yıl Siirt'te yakalanan İzzettin Aslan devlet güçlerine "Gerillaların yerini göstereceğim" diyerek askerleri Botan suyu kenarındaki Kutmis köyüne götürüyor. Burda fırsatını bulup kaçıyor. Aslan'ın gerillaya sığındığı belirtilmektedir. Turan Özdemir yaptığı itiraflarını geri alarak siyasilerin koğuşuna geçiyor. Bingöl bölgesinde yakalanan Nizam Algünerhan'ın yazdığı mektupta, pişman olduğunu belirtiyor.

Gelecek sayımızda devlete kaçıp sığınan itirafçıların itiraflarının itiraflarını yayınlamaya başlayacağız. Bu yazı dizimizin dünyanın en çirkef yaşamının, bataklığına saplanmış, bu ucube kesimin yaşamlarını detaylarıyla siz değerli okuyucularımıza sunacağız.

(SÜRECEK)

Özgürlük ağacına su değil, kan verilmelidir.

Daha çok kan, daha çok özgürlüktür!

Türk askeri!

Sen Kürdistan'da kan dökerken anan, baban, eşin, kardeşlerin her an senin ölüm haberini beklemenin acısıyla ölüp ölüp diriliyorlar.

Bu savaşta ne ailenin ne de halkının faydası vardır. Özel savaş kurmayları karda, kışta seni ölüme gönderirlerken senin halkını da aç, yoksul, işsiz bırakmakta ve demokratik insani haklarını gaspetmektedirler.

Senin ve halkının çıkarı Kürdistan halkının devrimindedir. Silahını seni savaşa sürenlere çevir. Adaletli ARGK gerillalarına teslim ol af dile.

ERNK-ARGK

Berxwedan Ortadoğu Servisi

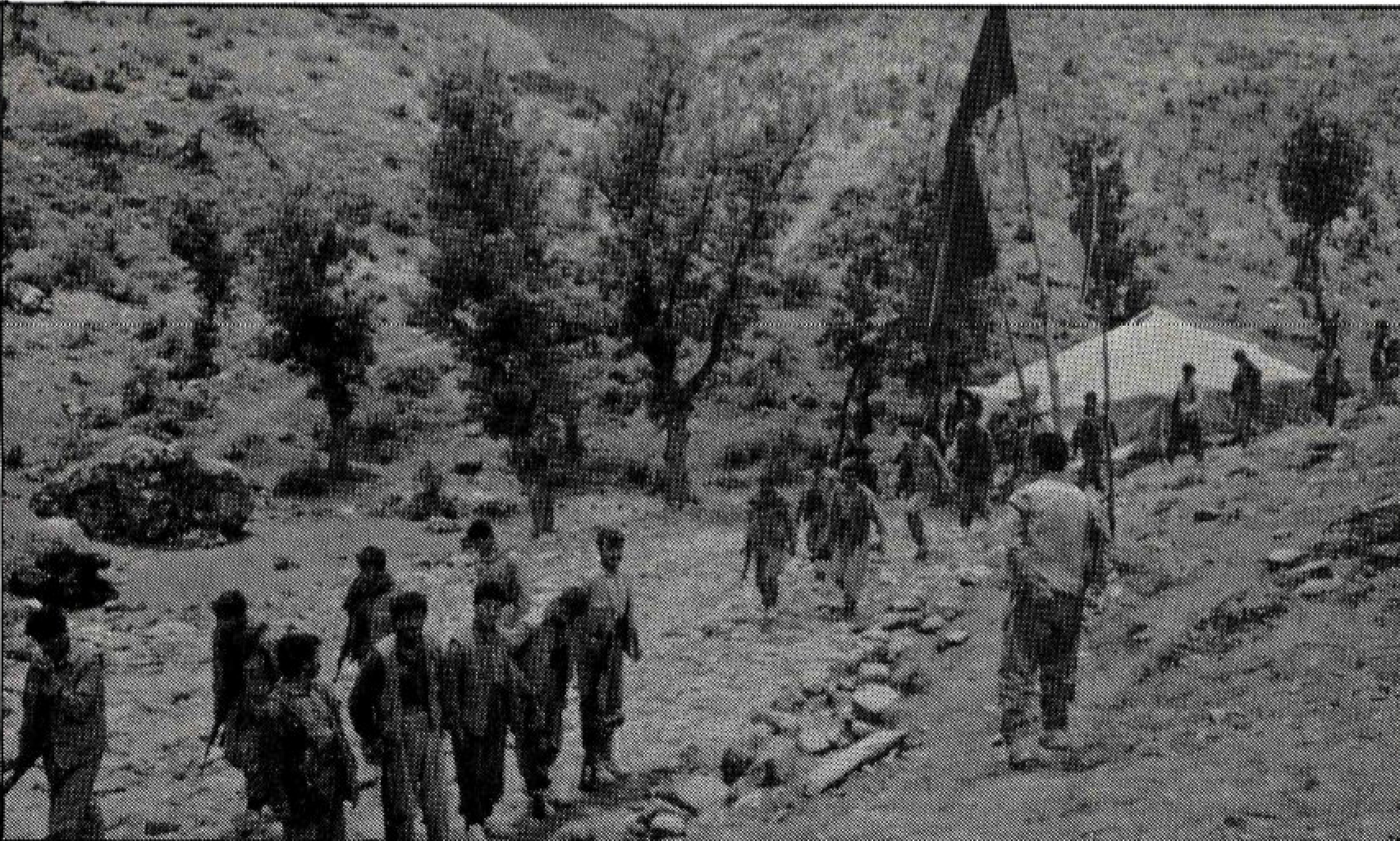
Yüzyıllarca her türlü baskı, işkence, sömürü, aşağılanma ve katliama uğramış halkların kurtuluş mücadelesinin devrimsiz, devriminin de kansız olması düşünülemez. Kan çok akar veya az akar; o, ayrı bir mesele, ama önemli olan kurtuluş mücadelesinin başladığı andan itibaren zafere dek kesintisiz kanın akmasıdır. Burada kanın akması şüphesiz savaşın, mücadelenin sürekliliği anlamına gelmektedir. Yoksa hiçbir mazlum halk ne kendi kanını, ne de başkasının kanını dökmekten zevk almaz, zevk alanlar tarihte sürekli egemen güçler olmuştur.

Kürdistan'da da bugün bir ulusal kurtuluş savaşımı sürmektedir. Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesinde ilk kan 1970'li yılların sonunda akmaya başladı ve 1990'lı yılların ortalarına yaklaştığımız bugünlerde halen akmaya -hem de tüm şiddetiyle- devam etmektedir.

Eğer kan, kurtuluş mücadelesi yolunda bilinçli akıtılıyorsa bu değerdir ve kutsaldır. Böylesi durumlarda, süreçlerde kanın akması, ya da daha çok akması endişe kaynağı değil, aksine durması, kesintiye uğraması ölüm anlamındadır ve o halk için en büyük endişe kaynağı olmalıdır. Çünkü sömürgeciliğin ağır zorbalık koşulları altında akacak her damla kan özgürlük ağacına su olmaktadır. Bu, halkların kurtuluş tarihinde ispatlanmış bir gerçekliktir. Vietnam kan vererek, dökerek özgürleşti. Küba, Angola, Kamboçya, Mozambik ve daha onlarca örnek aynı şekilde kurtuluşa gittiler. Öyleyse onlardan kat be kat ağır sömürge koşulları altında bulunan Kürdistan hakkının da kurtuluşu kesinlikle daha çok kanın akmasından geçecektir. Parti Önderliği, bir çok çözümlemesinde "Akacak kan kirimizi-pasımızı silip süpürecek, yeni bir yaşamı getirecektir" derken, bu gerçekliğe dikkat çekmektedir. Yüzyıllarca süren sömürgeciliğin tüm zincirleri ancak bir kan seliyle sökülüp tarih deryasının derinliklerine gömdürülebilir.

Son yaşanan Ateşkes sürecinden sonra Kürdistan'da savaş yeniden tüm şiddetiyle başlarken bu sorun da yeniden gündeme girmeye başladı. Hemen hemen tüm çevreler yeniden "Bu kan durdurulmalıdır" furyasına başladılar. Doğru! Bu kan durdurulmalıdır, ama nasıl? Ama hangi güç tarafından?

İsmail Beşikçi Hoca Kürdistan için "uluslararası sömürge" deyimini kullandı. Bu deyimi iyi açımlamakta, iyi kavramakta yarar vardır. Kürdistan nasıl uluslararası sömürge oldu veya neden uluslararası sömürge haline getirildi? Dokuz yıllık sıcak savaşıma, onca dökülen kana rağmen dünya neden hala Kürt gerçekliğini görmemektedir ve ısrarla Türk özel savaşını -haksız olduğunu bile bile- neden desteklemektedir? Bu soruların yanıtı önemlidir. Gerek Lozan'da, gerekse sonraki anlaşmalarda zamanın Sovyetler'i de dahil olmak üzere kendi ulusal çıkar binalarını inşa ederlerken Ortadoğu ve Ortadoğu'da da Kürdistan'ın üzerinde inşa ettikleri bilinir. Denilebilir ki Ortadoğu'da çıkarları olan tüm emperyalist-kapitalist ve reel sosyalist ülkeler düzen binalarını 1938 isyanları sonrasında mezara gömülen Kürdistan ülkesi üzerinde kurdular, inşa ettiler ve giderek rahatlıkla bu, binalarını yükseltmeye, geliştirmeye başladılar.

Koruculuk ihanettir; İhanet affedilmezdir!

Sömürge ülkelerin tümünde, sömürü altındaki halklar sürekli sömürgeci gücün işbirlikçilerine, yani kendi ulusuna, halkına ihanet eden kimselere kin duymuşlardır ve bu kin savaşım alanlarında tam bir düşmanlığa ve kıyasıya bir savaşıma, intikam alma istemine dönüşmüştür. Kürdistan halkı, tarihinde ihanetlerle en çok karşılaşan ve ihanetlerden en çok çeken bir halk olarak düşmanı işbirlikçiliğin kendisi için nasıl bir ölüm anlamına geldiğini iyi bilir ve bu PKK savaşım tarihiyle daha da bilince çıkarılmıştır. Koruculuk sistemi Kürdistan'da gerçekten de Türk özel savaşının eli, kolu, ayağı, gözü, kulağı rolünü oynamıştır. Türk askerinin beraberlerinde korucular olmadan girdikleri tüm çatışmalarda büyük bir bozgunu yaşadıkları, askerlerin yollarını şaşırarak birbirleriyle çatıştıkları, dağlarda perişan oldukları bırak gerillaya, coğrafyaya bile güç yetiremedikleri bilinir. İşte TC'nin kamuoyunun bunca tepkisine rağmen koruculuktaki ısrarı bu nedenledir. TC çok iyi bilmektedir ki korucuları askeri birliklerin önüne katmazsa, Kürdistan'da tek bir adım atamaz, bir tek çatışmada bile inisiyatifi ele geçiremez. Bu nedenle de milyonlarca lira maaş, özel koruma, yüksek taviz, ve baskı yöntemlerini devreye sokarak bu sistemi ayakta tutmaya ve Kürdistan'da yaymaya, elden gelirse egemen kılmaya çalışmaktadır. Yaşamının en büyük yollarından birisini bunun devamında görmektedir.

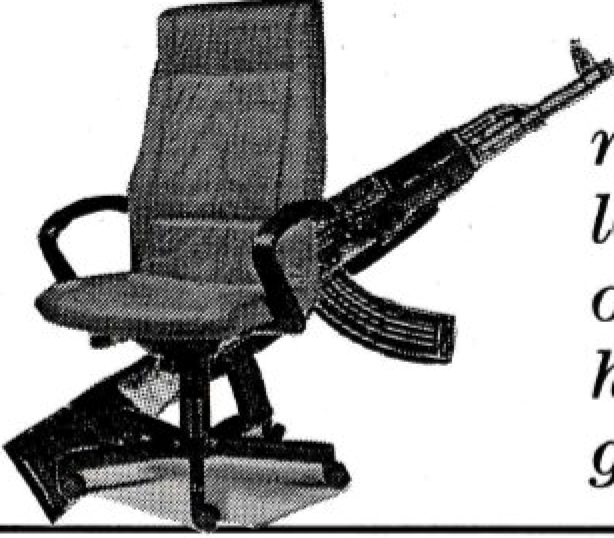
Bu TC için böyle olduğuna göre halk kurtuluş güçlerimiz için de başka bir anlama sahiptir. Kurtuluş güçleri de bu sistemin dağıtılmaması durumunda Türk özel savaşının Kürdistan'daki ayağını kıramayacaklarını iyi bilmekteler ve bu nedenle daha ilk günden itibaren koruculuk denilen ihanet sistemine karşı yoğun bir saldırı içine girmişlerdir ve bunda epey sonuç da alınmıştır. Koruculuk sistemi bu mücadele karşısında Kürdistan'da tutmamış, teşhir ve giderek tecrite uğramıştır. Ancak Türk özel savaşının bu ihanet odağını halen ayakta tutmaya çabalaması durumu ile bazı kaşarlanmış çete odaklarının çıkarlarını TC'den yana görmeleri karşısında, bilindiği gibi ARGK karargahları bünyesinde bahar sürecinde tüm eyaletlerde geliştirilen konferanslarda koruculuğun tasfiyesi'ne yönelik karar alınmış ve bu kararların hayata geçirilmesi için bir dizi eylemler geliştirilmiş, geliştirilmeye de devam edilmektedir. Kürdistan'da sürdürülen operasyonların sınırlandırılması, işlemez kılınması biraz da bu sisteme vurulan darbelerle bağlantılı olmaktadır. Kısaca koruculuk çökertildikçe özel savaş birliklerinin operasyon güçleri de sınırlandırılmış olmaktadır. Bu amaçla gerillanın ateşkes bitiminden sonraki süreçte yoğun bir şekilde koruculara yönelmesinin anlamı da anlaşılırdır. Bu yönelimden zengin taktikler sonucu epey sonuç alındığı da görülmektedir. Son bir-iki haftalık süreçte 10'u aşkın çete köyünün silah bırakmasına, bir o kadarının gerilladan af dilemesini, yine 10'a yakın bir kesiminin köylerinden göç ederek bu ihanetlerinden vaz geçmelerine sebebiyet veren gerilla yönelimleri bir yandan bu ihanet şebekelerini dağıtıp tasfiye ederken, öte yandan halkın birlik ve beraberiğinin pekişmesini sağlamakta ve en önemlisi de özel savaş birliklerinin hareket, duyu kabiliyetlerini darbelemekte, sınırlandırmaktadırlar. Hareket kabiliyeti sınırlandırılan özel savaşın da adım adım Kürdistan'da yürüyemeyen, geri çekilmeye zorlanan özel savaş anlamına geldiği ve bunun da ulusal kurtuluş güçlerinin denetimine kurtarılmış, düşmandan arındırılmış alanların geçeceği anlamını taşıdığı açıktır. Tabii koruculuğa vurulan her darbenin yanısıra bu gelişmenin sağlanması için Türk özel savaş birliklerinin kendisine ve TC'nin ekonomik, sosyal, siyasal vb. dayanaklarına da darbe vurulması gereği gözardı edilmiyor ve zaten gerilla tüm bunları iç içe büyük bir zenginlik içinde gerçekleştiriyor ve buna ek olarak da halkın savaşa katılımını, kitlesel eylemliliğini de örgütleyerek halk saflarını güçlendirme, düşman saflarını daraltma işlevini de layıkıyla yürütüyor.

1993 yılı daha özgürleştirilmiş Kürdistan yılı olacaktır!

Türk devleti, emperyalist güdümlü özel savaşımı, Kürdistan'ın varlığında kendi ölümünü, Kürdistan'ın ölümünde de kendi yaşamını gördüğü, sömürgesi Kürdistan'a tüm bağlarıyla ölümüne bağlandığı ve kendini bu temelde örgütleyip şekillendirdiği için kendiliğinden veya yumuşak, görüşmeler yoluyla, demokra-

Devamı 31. sayfada

Diplomasi Gerçeği

Savaş gibi diplomasi de siyasetin başka araçlarla yürütülmesidir. Fakat savaşta askeri yöntemler temel iken diplomaside siyasi yöntemler temeldir. Bir siyasi güç ve otorite olayı olan diplomasi, aynen savaş gibi sonuna kadar siyasete hizmet etmek, siyasete dayanmak, bağlı kalmak, siyasetin gelişmesine ve başarısına yol açmak zorundadır.

Zaferin kesinleştiği ve devletleşme çabası içinde olduğumuz bir dönemde ulusal kurtuluş mücadelemizin gücüne ve etkinliğine denk düşen bir diplomasi yaparak, ülke, halk ve devrimi bu alanda da layıkıyla temsil eden bir güç ve etkinliğe ulaşmamız artık acil bir sorun ve görev haline gelmiştir. Bu görev ve sorumluluğun bilincinde hareket edilerek, ulusal kurtuluş mücadelemizin ortaya çıkardığı ve koşullandırdığı Kürdistan diplomasisini, ülke, halk ve devrim gerçekliğimize bağlı kalarak, ulusal kurtuluş mücadelemizin güç ve otoritesine dayanarak kendine özgü bir alan olarak örgütlemek, geliştirmek ve uygulamak gerekiyor.

Daha önce, halkımızın henüz bir devrim gücü ve otoritesi haline gelmediği dönemde diplomasi acil bir sorun olmadığından acil bir görev değildi. Fakat bugün durum değişmiştir. PKK'nin öncülük ve komuta ettiği ulusal kurtuluş mücadelemiz sayesinde dünyaya devrimci bir Kürdistan dayatmıştır. İçerde ve dışarda dünya kamuoyunu ve güçlerini, hakeza dünya güçler dengesini ve politikasını etkileyen ve zorlayan bir Kürdistan, diplomasi alanında da varlık göstererek hak ettiği yeri almak zorundadır. Verdiği ulusal kurtuluş mücadelesiyle dünyada yer edinen bir ülke, halk ve devrim hareketi diplomaside de var olduğunu, başaracağını ve kazanacağını kanıtlamaktan geri duramaz.

Kürdistan halkı ve öncüsü diplomaside tümden yeni ve tecrübesiz değildir. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ve mücadelesi ortaya çıktığından beri hem içerde hem dışarda şu veya bu düzeyde diplomasi de yapmış ve küçümsenmeyecek başarılar ve kazanımlar da sağlamıştır. Fakat şimdiye kadar özel bir diplomasi faaliyeti yürütmekten ziyade, esas olarak Kürdistan diplomasi gerçeğini ortaya çıkarmaya, bu diplomasiyi ulusal kurtuluş mücadelesine bağlayarak, dayatarak geliştirmeye, bu temelde ve bağlamda bu diplomasinin koşulları ve olanakları, yol ve yöntemleri, bilinç, örgüt ve uygulama güç ve araçlarını yaratmaya çalışılmıştır.

Gelinen aşama da Kürdistan doplomasisi ortaya çıkmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelesinde artık diplomasi kendisini bir sorun olarak dayatmakta ve acilen çözülmeyi beklemektedir. Kürdistan diplomasisini ortaya çıkaran Kürdistan devrimi olduğuna göre, Kürdistan diplomasisini örgütleyip geliştirmekte ancak Kürdistan devrimine bağlı kalarak, dayanılarak ve temel alınarak mümkün olacaktır.

Mademki diplomasi koşulları ortaya çıkmış ve kendisini çözülmesi gereken bir sorun olarak dayatıyorsa, bizde de bunu sağlayacak güç ve imkanlar da vardır, o halde bu görev ve sorumluluğu yerine getirmek gerekiyor. Başarılı olmak ve kazanmak için diplomasiyi kendine özgü bir alan olarak ele alarak amatör düzeyden profesyonel düzeye çıkarmak ve her hangi bir faaliyet değil, ulusal kurtuluş mücadelemizin önemli bir parçası, siyasal alanı, faaliyeti ve aracı olarak işlemek, rastgele ve lazım olduğu zaman değil, bilinçli, örgütlü, kurallı ve sürükleyici olarak geliştirip yürütmek gerekmektedir.

Bu temelde mevcut güç ve politikamızla diplomasiye yüklenildiğinde başarılı olmamak ve kazanmamak için hiçbir neden yoktur. Devrimde dayatarak ve devrime dayanarak sabırlı, inatçı ve ısrarlı bir yol izlendiğinde, bilinçli ve örgütlü bir faaliyet yürütüldüğünde ülke, halk ve devrimimizin uluslararası bağlantılarını kurarak sağlama alan, uluslararası etkinliğini değerlendirerek hizmete sokan ve uluslararası alandaki maddi ve manevi desteğini ortaya çıkaran ve sürekliliştiren bir diplomasi düzeyini tutturmak mümkün olacaktır.

Kürdistan diplomasisini geliştirmek ve başarmak için, Kürdistan diplomasisine nasıl gelindi sürecine kısaca da olsa bakmak gerekiyor. Kürdistan diplomasisi kendine özgü yöntem ve araçlarla ve yine kendine özgü bir yol izleyerek kimlik, özgürlük ve kişilik kazanacaktır, var olacak, güç ve etkinliğini sağlayacaktır, fakat hiçbir zaman da kendini uluslararası alandan soyutlanmayacaktır. Bu temelde diplomasinin ne olduğuna bakmakta da yarar vardır.

Savaş gibi diplomasi de siyasetin başka araçlarla yürütülmesidir. Fakat savaşta askeri yöntemler temel iken diplomaside siyasi yöntemler temeldir. Bir siyasi güç ve otorite olayı olan diplomasi, aynen savaş gibi sonuna kadar siyasete hizmet etmek, siyasete dayanmak, bağlı kalmak, siyasetin gelişmesine ve başarısına yol açmak zorundadır. Aksi durumda gerçek bir diplomasiden bahsedilemez. Siyasi gücü ve otoritesi olmayan bir diplomasi ölüdür. Aynı zamanda haklı ve meşru olmayan bir diplomasi yıkılmaya mahkumdur.

Siyasi mücadele de sorunların siyasal yöntemlerle çözülmesi demek olan diplomasi, hiçbir zaman savaşın reddi değildir. Çünkü siyasi mücadele de her sorunun siyasal yöntemle, yani diplomasiyle çözüleceğine dair bir garantisi yoktur. Siyasi mücadele de öyle sorunlar var ki askeri yöntemsiz, yani savaşılmaksızın çözülemezler. Ama öyle sorunlar da var ki savaşa gerek duyulmadan diplomasiyle de çözümlenebilir. Bu durumda hangi sorunun savaşla, hangi sorunun diplomasiyle çözüleceğine karar verecek olan siyasi güç ve otoritedir, yani sorunun sosyal konumu ve niteliğidir. Siyasi güç ve otoritenin belirlemediği, hükmetmediği, yönlendirip yürütmediği bir diplomasi düşünülemez.

Diplomasi için istenirse mekik dokuma, göz kırpma, birbirini ayarlama densin, istenirse sorunun siyasal yöntemle masa başında görüşmeler yoluyla çözülmesi densin isterse de tarafların karşılıklı olarak zaman kazanma, manevra güçlerini artırma, siyasal inisiyatifi elde etmeye çalışması densin, diplomaside bir siyasi savaş biçimidir. Bu savaş biçimi kimi zaman ve yerde silahlı savaş biçiminden daha zor olmaktadır. Psikolojik yanı daha ağır basan bir savaş olduğu için daha fazla sabır ve dirayet ister. Elbette barışçıl ve kansız olduğu için silahlı savaşa tercih edilmesi gerekir, fakat mutlak anlamda her sorunun çözülmesi de değildir.

Diplomasi de ilişki kurmak, tanışmak, görüşmelere oturmak, uzlaşmak, anlaşmak, barış yapmak, ittifak yapmak vb. gibi olgular elbette önemlidir. Bu bağlamda diplomasi tarihi insanlık tarihi kadar eskidir. Çünkü insanlığa geçişi sağlayan, ya da mümkün kılan ve üretime geçiş sosyal varlık olduğuna göre, insanlar daha o zamanda kendi aralarında ilişki, görüşme, ittifak vb. kurmuşlardır. Elbette buda doğal bir diplomasi faaliyetidir. Fakat esas diplomasi, yani bugün bile hala varlığını sürdüren siyasal diplomasinin tarihi, sınıf mücadelesi tarihi kadar eskidir. Elbette siyasi diplomasi ilk ortaya çıktığında bu kadar gelişkin ve yetkin değildir. Diplomasinin gelişkinliği ve yetkinliği, ekonomik ve toplumsal yapının gelişmesine ve yetkinleşmesine bağlı olarak gelişmiştir. Bugünün diplomasisi, şimdiye kadar ki sınıf mücadeleleri tarihinin bir birikimi ve sentezi olarak vardır. Tarih boyunca çeşitli toplumsal devreleri aşarak oluşan ve bugünkü konumuna kavuşan diplomasi, önce toplumun bir iç ihtiyacı olarak ortaya çıkmış ve giderek toplumlararası bir ihtiyaç olayı haline gelmiştir. Yerel düzeyden, bölgesel ve giderek kıtalar arası bir düzeye çıkmıştır.

Diplomasi sadece dışsal bir olay değildir. Her ne kadar diplomasi denince akla hemen uluslararası alan gelmekteyse de, diplomaside uluslararası alan kadar, ulusal alanda önemlidir. İçerde ekonomik, ulusal, toplumsal ve kültürel düzeyde ortaya çıkmamış, başarı kazanmamış bir diplomasi, dışarda varlık gösteremez. Diplomasinin iç ayağının sağlam olması, iç bünyesinin başarılı olması, iç yanının güçlü olması, yani önce içerde doğmalı, büyümeli, güçlenmeli ve etkili olmalı ki, kendini dışarıya yansıtabilmeli, dışarda içeriyi temsil etmeyi başarabilmeli, dışarda içeriyi örgütlemeli ve güç haline getirmelidir. İçerde bir şey yoksa, dışarıya bir şey taşınlamaz, içeriye bağlı kalınmazsa dışarda oturulamaz, içeriye dayanılmazsa dışarda etkili olunamaz, kısaca ancak içerde var olanın diplomasi dışarda yapılır. Elbette dışarda diplomasi alanında kaydedilecek gelişmeler, başarı ve kazanımlar içeriyi etkiler, fakat her şeyden önce dışarda bu diplomatik gelişme, başarı ve kazanımı sağlamak için içerde var olmaktan başka çaresi yoktur. İçerde bir ekonomik, siyasal, sosyal, askeri ve kültürel bir varlık ve güç yoksa, dışarda neyin diplomasisi yapılacak, dışarda kim, neden ciddiye alacak?

Bu gerçek bir ülke, bir ulus ve halk içinde geçerlidir. Sömürge bir ülke, ulus ve halk üzerindeki emperyalist ve sömürgeci egemenliğe son verecek, düşmanlarını yenmeyi sağlayacak bir güç ve mücadele olayını yaratmamışsa, diplomaside hiçbir iddiası ve etkinliği söz konusu olamaz. Diplomasi yaparak, diplomasiye dayanarak hiçbir yere varamaz. Bağımsız ve özgür bir diplomasi, yani kendi ülke, ulus ve halk gerçekliğine hizmet edecek bir diplomasi asla yürütemez, başaramaz. Böyle bir durumda diplomaside ısrar etmek, diplomasiye bel bağlamak kendini daha da satarak, bağımlı kılarak düşürmekten başka hiçbir sonuca ulaştırmaz. Bugün bunun çokça örnekleri vardır. Kürdistan'da bile bu anlayış ve yaklaşımla yapılan diplomasinin ne kadar ölü olduğu, işbirlikçiliğe ve uşaklığa yol açtığı bilinmektedir.

Bundan dolayı diplomasi yapılmamalı, diplomasi önemsizdir sonucu çıkarılmamalıdır. Diplomasi hem önemlidir, hem de yer yüzünde yaşamaya güç getirenlerin diplomasi yapma zorunluluğu vardır. Yer yüzünde bugün varlık gösteren, yaşamaya güç getiren ülkeler, uluslar, halklar, toplumlar ve bunlar adına hareket eden, bunları temsil eden devletler, partiler, örgütler, kuruluşlar ve bireyler ekonomik, sosyal, siyasal, ulusal, kültürel, askersel ve insansal olarak öylesine birbirlerine bağlanmış, iç içe girmiş, karşılıklı olarak etkileyen bir konuma gelmişler ki, bunların içerde olduğu kadar dışarda da çıkarlarını kollayan bir çabanın harcanması, yani diplomasi yapmaları kaçınılmaz bir durumdur. Bunu yapmamak, kendini soyutlamak, tecrit etmek ve

Gençler!

Sömürgeci Türk devleti, Kürdistan'da yürüttüğü kirli özel savaşıyla halkımızı acımasızca katletmekte, açlık, yoksulluk ve sefaletin içine gömerek, geleceğinizi karartmaktadır. Geleceğinizin tek güvencesi Kürdistan devrimidir. ARGK saflarında yerinizi alarak faşist düşmana karşı insanlık ve özgürlük kavgasında birleşin!

ARGK

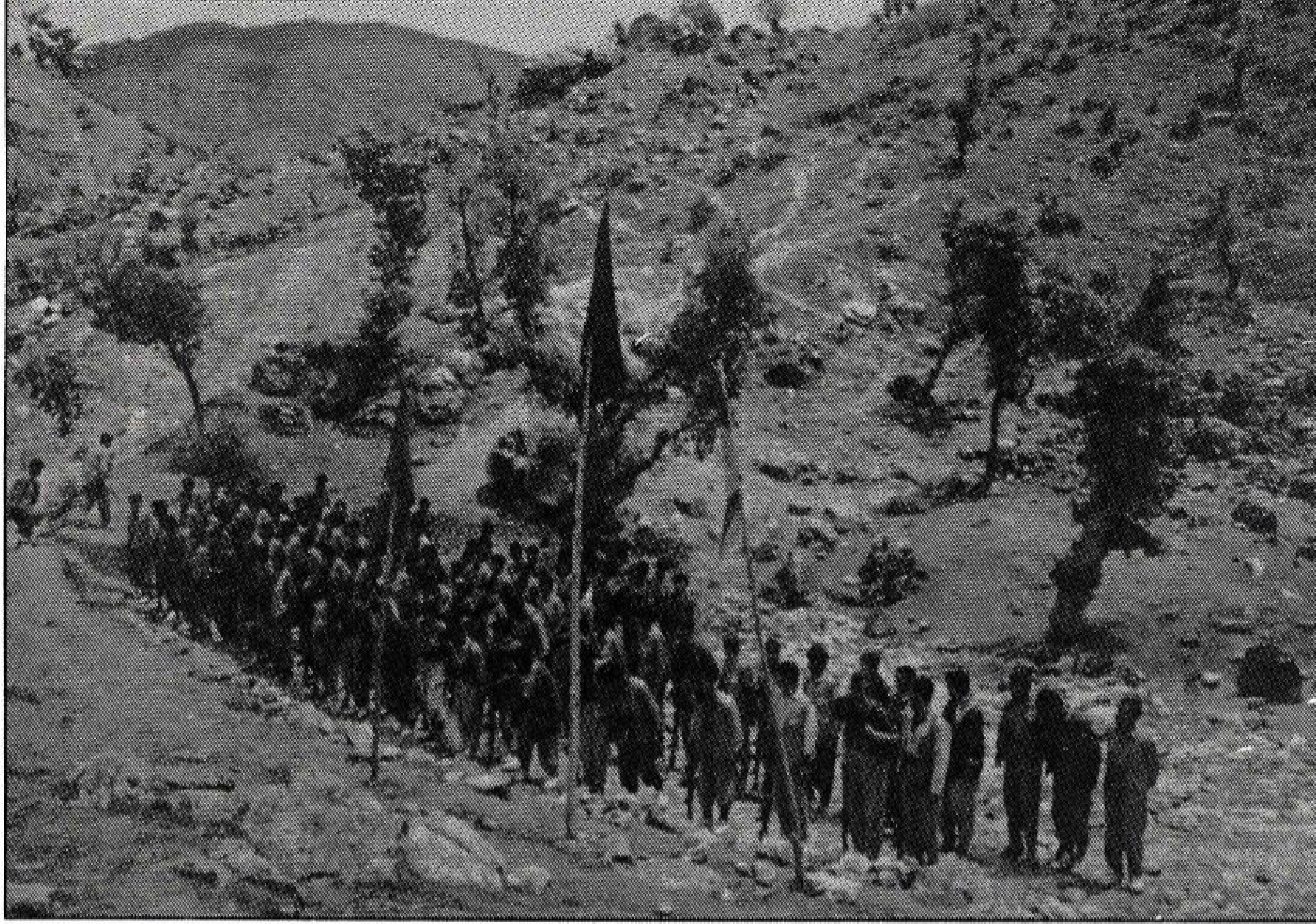
ölüme mahkum etmek olacaktır. Fakat diplomasi yapabilmek için diplomasi yapma gücünün olması şarttır.

Bugün insanlığın ulaştığı ekonomik, ve toplumsal gelişme, teknolojik ve bilgi düzeyi dünyayı oldukça küçültmüştür. Bugün yeryüzünde var olanlar, yaşamaya güç getirenler ister yanyana olsunlar, ister iç içe yaşasınlar, diplomasisiz olamazlar. Çünkü aralarında etkileme olayı var, ilişkiye ihtiyaçları var, yakınlaşmaya ve tanışmaya, bir arada yaşamaya ve gezinmeye ihtiyaçları var. Bu zorunluluk içinde, bu gerçek karşısında herkes bir iç dünya kadar bir dış dünyayı da yaşamaktadır; yaşamak zorundadır. Bu durumda diplomasi trafiğinin yoğun olması, diplomasinin bir ülkenin, ulusun ve halkın dış dünyasının bilinçten dirilmesi, örgütlenmesi ve kurumlaştırılması olarak gelişmesi, bir güç ve etkinlik olayı olarak, en gelişkin ve yetkin konumuna kavuşarak rolünü oynaması için varsa devlet düzeyinde, yoksa en yüksek organ düzeyinde, ya da bunun önemli bir yan paçası olarak yürütülmesi kaçınılmazdır. Kısaca diplomaside etkin ve başarılı olmak, ülke, ulus, halk ve sınıfsal düzeyde ekonomik, siyasal, sosyal, ulusal, askeri ve kültürel çıkarlarını savunmak için bütün devletler, hükümetler kendi bünyesinde bu alana özgü olarak Dışişleri Bakanlığı düzeyinde örgütlenmeye, kurumlaşmaya ve yürütme gücüne gerek duymuşlardır. Her olayın, her sorunun iç ve dışı hemen hemen aynı düzeyde etkilediği ve zorladığı bir dünyada diplomasiye önem vermemek olmaz.

Diplomasi ne kadar ilişki, görüşme, uzlaşma, anlaşma, barış, ittifak, birlik vb. olguları içersede, ne kadar barışçıl ve siyasal yöntemlerden ibaret olsada olsun, diplomasi her zaman siyasal bir olaydır, güç ve etkinlik olayıdır, siyasal mücadelenin hizmetinde ve onun bir aracı ve yöntemidir, siyasal bir mücadele biçimidir, mutlaka sosyal konumu ve siyasal niteliği vardır. Diplomasi adı altında emperyalist ve sömürgeci güçler egemenlik için, baskı ve sömürü yapmak için savaşırlar, ezilen sömürge halklar ve sınıflar ulusal ve toplumsal devrimlerini gerçekleştirmek, bağımsız ve özgür olmak için savaşırlar. Diplomaside sınıf konumu, siyasal nitelik her zaman mevcut ve belirleyicidir. Bu gerçek dıştalandığında veya dikkate alınmadığında, diplomasi gerçeğini inkar etmek olur ki, ezilen sömürge halklar ve sınıflar için bu kendini satmaya ve bağlamaya götürmek olur.

Bu gerçeğe bağlı kalarak, diplomasinin bu belli başlı özelliklerini dikkate alarak, diplomasi gerçeğini Kürdistan devrimi açısından açmadan önce yaşanmış bazı örnekler vererek diplomasi gerçeğinin daha iyi görülmesini sağlamakta yarar vardır.

17 Ekim Devrimi'nin hemen ardından içerde giderek yoğunlaşan iç savaş ve dışarda giderek artan emperyalist abluka karşısında ve daha başka nedenlerden ötürü 1918'de Lenin Alman emperyalizmiyle Brest-Litovsk anlaşmasını imzalamak zorunda kalır. Bu anlaşmaya başta Ukrayna olmak üzere Sovyetler Birliği'nin Batı yakasında birçok toprak parçası ve yine değişik alanlarda birçok zengin hammade yatakları Alman emperyalizmine bırakılır. Sovyetler Birliği açısından bakıldığında anlaşmada büyük tavizler verilmiştir. Hatta bu yüzden Lenin'i hain olmakla suçlayanlar bile olmuştur. Fakat geçici ve haksız olan bu anlaşma, kısa bir zaman sonra bozulmuş olmasına rağmen, Ekim Devrimi'ne hizmet etmiş, devrime manevra imkanı sağlamış, devrim güçlerinin kendini toparlamasına fırsat vermiştir. Ekim Devrimi'nin kendini pratikte örgütlemesine, kurumlaştırmasına ve yaşatmasına olanak sunmuştur. Sonuçta bütün haksız eleştiri ve suçlamalara rağmen haklı çıkan ve doğru yapan Lenin ve partisi olmuştur. Bu anlaşmada dikkat çekilmesi gereken nokta şudur. Bir anlaşma o an için olmasa bile süreç içinde siyasal gelişmeye ve kazanıma yol açıyorsa, son tahlilde devrime hizmet ediyorsa ve devrim güçleri buna güç getirebiliyorlarsa, taviz vermekten çekinmemek gerekiyor. Taktik alanda verilen taviz stratejik alanda bir kazanıma dönüşüyorsa, diplomaside bu taviz verilmelidir. Yani diplomasi ideolojiden fazla politiktir, taviz var, uzlaşma var ve esneklik gerektirir.

Faşist Hitler Almanyası Sovyetler Birliği'ne saldırmaya hazırlandığında, bunu hemen karşılamaya hazır olmayan ve emperyalist oyunu bozmak amacıyla, Stalin önderliğindeki Sovyetler Birliği, faşist Hitler Almanyasıyla 1939'da bir saldırmazlık paktı imzalar. Tarihe Stalin-Hitler Saldırmazlık Paktı olarak geçen bu tarihi anlaşma bir anlık da olsa, biçimsel durumda sadece iki düşman arasında bir ittifak ya da anlaşma olmuyor, aynı zamanda sosyalizm ve faşizm arasında bir olaydır. Görünüşte mümkün olmayan ve zor anlaşılabilen bir olay olabilir, fakat o şartlarda bu gerekli ve zorunluydu. Hitler faşizmini oyalamış, hedef şaşırtmış, Sovyetler birliği güçlerinin kendini toparlamasına ve savaşı karşılayacak düzeye getirmesine fırsat sunmuş ve manevra gücünü arttırmıştır. Bunun dışında Hitler faşizminin, sadece sosyalist güçler için değil, kapitalist-emperyalist güçler içinde tehlikeli olduğunu açığa çıkarmış, bizzat Hitler faşizminin Avrupa'ya saldırmasıyla kanıtlamıştır. Stalin, sonuçta Hitlerin kendisine saldıracağını çok iyi bildiği halde bu anlaşmayı, bu uzlaşmayı kabul etmiştir. Uzun vade de bunun kendisine hizmet edeceğini görmüştür. Herşeyden önce emperyalist güçlerin elbirliği ile üzerine gönderdiği Hitler çılgınının, yönünü onlara çevirmeyi başararak, onlar için de ne kadar tehlikeli olduğunu göstermiştir. Böylece o cepheyi bölmüş, kendisine müttefik haline getirmiş, manevra gücünü arttırmış, toparlanmak ve hazırlanmak için zaman kazanmıştır.

Ekim Devrimi'nin içerde iç çatışmaları bastırmaya çalıştığı ve dışarda emperyalist kuşatmayla karşı karşıya olduğu bir sırada Lenin, M. Kemal önderliğinde başlatılan Türk kurtuluş savaşını destekler ve bu temelde Sovyet-Türk ilişkileri kurulur. Sovyetler bu şekilde Anadolu üzerinden kendisine yönelecek bir emperyalist saldırıyı engellemeye çalışırken, M. Kemal'de aldığı destekle Türk kurtuluş savaşını başarıya götürmüştür. Burda karşılıklı çıkara ve yarara dayanan bir ilişki söz konusudur. Bu ilişki Kürtlerin aleyhine olabilir, fakat Sovyetlerin ve Türklerin lehine olmuştur.

Bu üç olayda diplomasinin taktik düzeyde kaldığı, uzlaşma, anlaşma, taviz, çıkar, yarar ittifak ve tehlike içerdiğini, diplomasinin sadece dostlar arasında değil, düşman güçler arasında da yapıldığı ve olumlu sonuç verdiğini görmekteyiz.

İkinci dünya savaşına kadar devrimi temel alan ve devrimin çıkarlarını gözeten bir diplomasi yapan Sovyetler Birliği önemli başarılar sağlamıştır. Daha sonra bundan uzaklaştığı oranda gerilemiştir. II. Dünya savaşından sonra ve özellikle de 1960'lardan itibaren "barış içinde bir arada yaşama, kapitalist olmayan yoldan devrim ve nükleer savaşın görüşmeler yoluyla engellemesi"ni politikasının temeli yapan Sovyetler Birliği, diplomasideki eski başarısını yitirmiş ve gerilemiştir. Hatta bu istemlerin yalnızca taktik düzeyde değil, stratejik düzeye çıkartılması ve temel politika haline getirilerek diplomasinin önüne konulması ve meşhur diplomasi adı altında emperyalist güçlere taviz verildi. Dayatmalara boyun eğilmiş, sosyalizmin kapitalist restorasyonuna izin vermiş, partinin ve devletin bürokratlaşmasına göz yumulmuş, ulusal kurtuluş hareketleri desteklenmekten vazgeçilmiş, devrime kalkan halklarla ilişkiye geçmeye karşı çıkılmış, bütün dünya devrimci ve sosyalist güçlerine, Sovyet dış politikasının hizmetine girme, uzantısı olma dayatılmıştır. Bu diplomasi tarzı Soyvetler Birliği'ni bağımlı hale getirmiş, eşit ve özgür olmaktan çıkarmış, tıkamış, sonuçta da bilineceği gibi iki bloklu, iki merkezli bir yapıya yol açmış, tepeye kilitlenmeye götürmüş ve nitekim reel sosyalizmin tarihe karışmasında etkin bir rol oynamıştır. Diplomasiye alabildiğine umut bağlamış, onu adeta bir yaşam biçimi haline getirmenin, sınıf konumu ve niteliğinden koparak yürütmenin ve esas politika haline getirmenin nasıl vahim sonuçlar doğuracağını, son Sovyet diplomasisi açıkça göstermiştir.

Ortadoğu'da Yasar Arafat'la somutluk kazanan Filistin diplomasisi vardır. Filistin direnişi devrime yol açtığı müddetçe emperyalist ve sömürgeci güçler, özelikle de bölge gericiliğini ve Arap işbirlikçiliğini zorlayarak taviz üstüne taviz kopardı. Özellikle Arap işbirlikçi rejimleri Filistin devrimini kendi çıkarları için tehlikeli bulduklarından, emperyalist güçlerinde destek ve teşvikiyle Filistin güçlerini paraya boğdular; politik ve diplomatik olanak sunarak tanıdılar ve bu şekilde yanlarına çekerek, kendilerine bağlayarak siyasi ruhunu yozlaştırdılar, direnişi tasfiye ettiler ve devrimi söndürdüler. Sonuçta devrim gücünü ve otoritesini önemli oranda yitiren, politik ve diplomatik faaliyete umut bağlayan, hatta başka örneği görülmeyen bir şekilde buna dayanarak devlet kurmaya kadar giden bir Yasar Arafat politikacılığı ve diplomasiciliği ortaya çıktı. Öyle bir durum yaratıldı ki, Yasar Arafat politikacılığı ve diplomasiciliği nerdeyse bütün ulusal kurtuluş hareketleri için takip edilmesi gereken bir örnek olarak sunuldu. Oysa Yasar Arafat modeli bir küçük burjuva modeliydi. Onun başarısı emperyalizm ile reel sosyalizmin iz düşümünden ibaretti ve ancak devrimden uzaklaştığı, devrime sırt çevirdiği oranda kendisine başarı imkanı sunuluyordu. Nitekim iki sistem arasında zikzak yaparak, iki sisteme oynayarak ve dayanarak politika ve diplomasi yapma imkanı ortadan kalktığında ve Filistin devrimi önemli oranda tasfiye edilerek güçten düşürüldüğünde, Yasar Arafat politikacılığı ve diplomasiciliğinin ne kadar sahte ve ölü olduğu rahatlıkla ortaya çıktı. Demek hangi şart altında olursa olsun diplomasi kendi özgücüne dayandırılarak, kendi gerçekliğine bağlı kalarak ve kendi çıkarlarını ve istemlerini temel alarak yürütülmezse, sonuçta kayıp eden kendisi olmaktadır. Diplomatik başarı uğruna devrimden vazgeçmek, dış güçlere şirin görünmek ve dış dayatmalara boyun eğerek hareket etmek devrimci bir hareketin, ülke ve halk gerçekliğine bağlı bir gücün düşünemeyeceği, cesaret edemeyeceği bir olaydır.

Kürdistan'da geçmişte "Kürt Teali Cemiyeti"nin yaptığı bir diplomatik faaliyet vardır. Emperyalist güçler arasında "Sevr Konferansı" ortaya çıktığında bu cemiyet o zamanki ismiyle "Cemiyet-i Akvam"a gönderdiği mektuplarda "Kürtler de vardır unutmayın" ve sunduğu haritalarla "bizde bir halkız, ulusuz, bize de bir şeyler verin" demişlerdir. Eğer buna diplomasi denilecekse, anası kucağında ağlayarak süt isteyen çocuk olayına benzetmek daha doğru olur. Bir çocuk annesinin kucağında ağladığında elbette yadırganmaz, ama bir ülke ve ulus adına emperyalistlerin, kucağına kendini atarak çocuklaşan ve ağlayanları yadırgamak gerekir. Bu kadar rezilliği ve zavallılığı hiç kimse bir ülke ve ulus adına yapmamalıdır.

Fakat Küristan'da aynı anlayış ve yaklaşım, aynı güçlerin ardıçları tarafından sürdürülmeye devam edilmiştir. Yakın geçmişte Barzani, bu günde Talabani ve benzerlerinde somutluk kazanan ve Kürdistan politikası ve diplomasisi olarak sunulmaya çalışılan olay, aslından ilkel-milliyetçi ve reformist-milliyetçi güçlerin işbirlikçiliğinden ve uşaklığından başka bir şey değildir. Ülke, ulus ve halk gerçekliğine bağlı olmayan, öz güce güvenmeyen ve dayanmayan, devrim gücünü ve otoritesini temel almayan, bunun yerine dış güçlere, çoğunlukla da emperyalist ve sömürgeci güçlere umut ve bel bağlayan, "düşmanımın düşmanı dostumdur" ilkesine dayanan, ülkenin ve halkın gücünü kullanarak, satarak taviz koparmaya çalışan, fırsatları temel alan, devrime karşı çıkarak, silahlı mücadeleye sırf çevirerek başkalarına şirin görünme, istem ve dayatmalarına boyun eğme anlayış ve yaklaşımıyla hareket eden bu güçlerin aynı zamanda sınıf konumundan kaynaklanan ve çizgilerinin gereği olan politika ve diplomasileri, sonuç itibariyle tam bir enkaz yaratmış ve zararı kendileriyle sınırlı kalmayarak, ülke, ulus ve halka kadar uzanmıştır.

"Düşmanın düşmanıyla ilişki, düşmanımla ilişki kurarsan, ben de düşmanınla ilişki kurarım" anlayışı ve yaklaşımı politika da ve diplomaside temel alınırsa tehlikelidir. Yine satın almayla veya kendini satmakla politika ve diplomasi yapılamaz. Satın alınarak ve satılarak belki gün idare edilebilir, fakat bunu sağlayan koşullar son bulursa yüz üstü kalınır. Fırsatlardan yararlanır, fakat bu durum hiçbir zaman bir ilke düzeyine çıkartılmaz. Dış güçlerden ve olanaklardan yararlanılır, fakat hiçbir zaman bağlı kalınacak, dayanılacak bir güç olarak görülemezler. Hele ülke, ulus ve halk gücünü temel almadan, bu güce güvenmeden, öz kaynaklarını ve potansiyelini bir devrim hareketi ve mücadelesi uğruna seferber etme gücünü göstermeden, böyle bir hareket ve mücadele gerçeğini yaratmadan, öncüsünü, çizgisini ve pratik güçlerini sağlamadan politika ve diplomasi adına iddialı olmak, sonuç alacağını düşünmek tamamen boş bir hayalcılıktır. Bu politika ve diplomasi sonuçta görüleceği gibi ve bu güçlerin içine düştükleri konumdan da anlaşılacağı gibi işbirlikçilik, uşaklık ve ihanetle noktalanmaktadır; yenilgi, çıkmaz ve teslimiyete yolaçmaktadır.

Bu türden örnekler dünyanın başka yerlerinden de verilerek konu daha da zenginleştirilebilir, fakat gerçeğin anlaşılması açısından bunların yeterli geleceği kanısındayız. Şimdi bu durumu da göz önüne alarak PKK'nin öncülük ve komuta ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bir ürünü ve gerçeği olarak ortaya çıkan gerçek Kürdistan diplomasisinin nasıl bir süreç izlediği ve hangi engellerle boğuşarak oluştuğu üzerinde duracağız.

(SÜRECEK)

KADIN SORUNU AYNI ZAMANDA ERKEK SORUNUDUR

Türk egemenlik sistemi Kürdistan'a katı ve imhacı bir "erkekliği" dayatmaktadır. Sömürgeci egemenlik sistemi aynı zamanda erkek egemenliğidir. İktidar gücü ve her şey şovenist ve imhacı Türk burjuvazisinin elinde toplanmıştır.

Geleneksel erkek anlayışı, TC egemenlik sistemine, onun Kürdistan kadınını her yönüyle devre dışı bırakmasına yaslanır.

Kadın ve kadının kurtuluş sorunu birçok boyutuyla ele alınıp incelendi. Önderliğin bu konuda oldukça kapsamlı ve doyurucu çözümlemeleri, irdelemeleri vardır. Bu nedenle sorunun genel konuşu ve çözüm yolları üzerinde durmayacağız.

Amacımız, "erkekliğin" ve sömürgeci, geleneksel erkek bakış açısını, anlayışını, yine çeşitli sınıf ve tabakalardan erkeklerin ezilen cins olan kadına yaklaşımını irdelemektir. Türk egemenlik sistemi ve ona dayanan erkek anlayışını, kadının bastırılışı ile halkta ve emekçi sınıflarda yankısını bulan, yine gidip egemen sisteme dayanan erkek anlayışı, "erkeklik" üzerinde duracağız.

Erkek cinsini karşımıza almadan, yalnızca kadın cinsine karşı baskıcı, despot, köleci tarzda kullanılan erkekliği yargılamaya çalışacağız. Bunun arka cephesinde yoğunlaşmayı deneyeceğiz.

Yine ulusal kurtuluş mücadelesinin saflarına sömürgeci ve geleneksel erkek anlayışının dışa vurumu olarak taşınan eski toplum alışkanlıklarını, kadına karşı erkek ayrıcalığının nasıl ayakta tutulmak istendiğini, bunda direnen, kendisini aşmayan kişilikleri sorgulamaya ve en nihayet özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi saflarında yurtsever, devrimci ve sosyalist erkeklerin kadına ve kadın sorununa yaklaşımı, bu konudaki görevleri üzerinde duracağız.

1-Erkek egemenliğinin temeli:

Kadının ezilen cins oluşu kapitalizme özgü bir olay değildir. Bin yılların bir sorunu olarak karşımıza çıkmaktadır. Uzun bir tarihi sürece dayanan gelişim boyutu vardır.

İlk iş bölümü kadın ve erkek cinsi arasındaki ilişkide kendisini ortaya koyar. Bu da giderek aile kurumunda kendisini dışa vurur. İlkel komünal toplumdaki kadının saygın ve gönüllü otoriteye dayanan analık hukuku giderek aşılır. İlkel toplumun dağılışına, analık hukukunun dağılışı eşlik eder. Toplumsal iş bölümlerinin ortaya çıkışı, toplumların giderek sınıflara bölünmesi, özel mülkiyetin doğuşu ve artık-ürünün gaspı babalık hukukunun kesin üstünlüğünü ilan etmesi anlamına gelir. Ataerkil, aile ve kurumlar ortaya çıkar.

Toplumun ezen ve ezilen sınıflar olarak ayrışması, bölünmenin derinleşmesi, baskıcı bir sınıf aygıtı olarak devletin ortaya çıkması ve sömürünün günlük bir olay haline gelmesiyle iktidar gücü ortaya çıktı. Ve böylece erkeğin yükselişi göze çarptı.

Erkek yükseldikçe kadın düştü. Erkeğin yükselişi ile kadının düşüşü birbiriyle ters orantılıdır. Erkek iktidar gücünü, mülkiyeti elinde tutandır. Köleci toplumun gelişmesi tümüyle böyledir. Şüphesiz ki, asıl erkek egemenliği iktidar gücüne dayanmaktadır. Köle sahipleri erkektir, köleci sınıf erkeklerden oluşmaktadır. İktidarda, siyasette, sanatta, kültür, felsefe alanında hep erkekler vardır; kadın bu alanın dışına sürülüyor, o, oldukça pasif ve edilgen duruma düşürülüyor.

Erkeğin kadına karşı gücü iktidar, devlet, ordu, ekonomi ve siyasi gücü elinde tutmaktan kaynaklanıyor. Tabii her şeyi bununla sınırlamıyoruz, köle olan erkeklerin de kadına karşı bir ayrıcalığı vardır. Bu anlamda genel olarak kadın cinsi erkek cinsi tarafından ezilmektedir; bu da sosyal bir olgudur. Tabii köle kadınlar ile köle sahiplerinin eşleri ve saraydaki kadınlar arasında bir fark vardır. Genel anlamda ezilen cins olarak ezilmelerine karşı, sınıfsal konumları ve duruşları farklıdır. Kadına karşı duruşunda yine köle sahibi sınıflar ve köle erkeklerin durumları ve konumları aynı değildir, olamaz.

Feodalizmde kadının toplumdaki yeri fazla değişmemekle birlikte, bu toplumun özelliklerine göre bir şekillenmiş görülmektedir. Erkeğin üstünlüğü ve ayrıcalıkları yine sürmekte ve hatta daha derinleşmekte, töreler, gelenek ve alışkanlıklarla birleşmektedir.

Kapitalizm, kadını sadece evden çıkarmıştır, ama erkek egemenliğini daha güçlü ve ince yöntemlerle donatmıştır. Kadının düşüşü sürdürülmüştür. Kazanılan belli haklar ve bazı mevziler ise mücadele sonucu sağlanmıştır.

Üç sömürücü ve baskıcı toplumda iktidar küçük bir azınlığın elindedir. Devletin, ordulaşmanın, imparatorlukların varlığı, savaşlar gerçeği, yine emperyalizmde dev bir militarizmin geliştirilmesi gücün erkeğin elinde toplanmasına yol açmıştır. Tabii bu güçte günümüzde dev uluslararası tekellerin ve mali sermayenin veya mali-oligarşinin elindedir. Emperyalizm ve sömürgecilik olgusu bunlarla anılıyor, biliniyor ve yaşanıyor.

Kadın sorunu toplumsal bir sorundur. Toplumsal olduğu kadar ulusal, siyasal, ekonomik, kültürel vb. boyutu da vardır. Toplumun içinde bulunduğu verili koşullardan, içinden geçilen süreçten ayrılamaz. Ezilen cins sorununun kendi özgünlüğü vardır; bu özgünlük gözetilmeden asıl halka yakalanamaz. Ama genel kurtuluştan, ulusal ve toplumsal kurtuluştan da soyutlanamaz.

Köleci, feodal ve kapitalist toplum kadına karşı erkek egemenliğini geliştirmiş, güçlendirmiş ve oldukça derin tahribatlar yaratmıştır. Bu, çeşitli davranış, tavır, kurum, aile ve bazı kuruluşlarda, yasalar, gelenek ve göreneklerde, yine yaşamda özel ayrıcalıklara dönüşmüştür. Kadını küçük gören ve aşağılayan bir anlayış ve bakış açısı şeklinde somutluk kazanmıştır. Bütün bunlar bin yılların birikimi olarak kendini açığa vurmakta ve yansıtmaktadır.

Erkek egemenliğinin oldukça köklü tarihsel, sınıfsal, siyasi ve ekonomik temeli vardır. Bunlar güçlü ayrıcalıklar ve alışkanlıklar yaratmıştır. Sömürücü toplumlarda yasalar ve toplumsal ilişkiler, gelenek ve anlayışlar, yine düzenin kurumları tarafından bunlar garanti altına alınmıştır. Burjuva toplumda kadının erkek eşitliği içi boş bir söylemden ibarettir; zevahari kurtarmaya dönüktür.

Erkek egemenliği derken; sorun, kişi olarak erkekler değildir, asıl sorun; bir bütün olarak sömürücü, sömürgeci ve ezici sistemler ile bu toplumların kurumları, gelenekleri, toplumsal alışkanlıkları, anlayışları ve yasalarıdır. İş, ideoloji-felsefik anlayış, düşünüş, davranış, kültür vb. cephelere kadar uzanır. Sömürücü, ezici ve baskıcı sistemlerde kadının ezilen cins oluşu, buna karşı erkeğin üstünlüğü ve baskısı saydığımız bütün alanlara sinmeden edemez.

2-Erkek Egemenliği, Sömürgeci Egemenliktir:

Kürdistan'da kadın Türk egemenlik sisteminin kölesidir. Kadın aynı zamanda Türk egemenlik sistemine köle olan, köle erkeğin kölesidir ve o, köle olarak doğan çocukların anasıdır. Onun yeri ve alanı kapalı bir kutudur, oldukça köşeye sıkışmış dar bir alandır. Bu anlamda oldukça katı ve düşürülmüş bir "erkeklik" olgusuyla yüzyüzedir.

Türk egemenlik sistemi Kürdistan'a katı ve imhacı bir "erkekliği" dayatmaktadır. Sömürgeci egemenlik sistemi aynı zamanda erkek egemenliğidir. İktidar gücü ve her şey şovenist ve imhacı Türk burjuvazisinin elinde toplanmıştır. Kadının oldukça kötü durumda oluşunun, sömürgecilik ve onun ayakta tuttuğu feodal-komprador yapıyla yakın ve doğrudan bir ilişkisi vardır.

Osmanlı, talancı, işgalci, akıncı, despot ve askeri bir özellik taşıyordu. Devlet ve ordu, dolayısıyla asker olmak kutsanıyordu. Hep vurup alan durumundaydı. Onun bu özelliği erkeğe özel ayrıcalıklar tanıyordu. Başka halklara ve Kürtlere karşı, imhacı, talancı ve dağıtıcıydı. Ekonomik ve kültürel güçten çok, askeri ve siyasi güç ile işlerini hal ediyordu. "Asker bir milletiz" demenin perde arkası Osmanlıya kadar uzanır. Bu da güçlü bir erkek egemenliği demektir.

TC, Osmanlı'da sözünü ettiğimiz özelliği devralmıştır. Asıl iktidar hep ordunun elinde olmuş, Kürdistan'a karşı ise hep kirli savaş, özel savaş, ulusal imha uygulana gelmiştir. Olağanüstü yönetimlerle, genel Müfettişlik (Genel Valilik), sıkıyönetim ve Olağanüstü uygulamalarla Kürdistan idare edilmiştir. Her şey devlet ve ordu gücüne dayanılarak yapılmıştır. Paşa ve Bey kültürünün geliştirirmesi ve topluma bunun dayatılması erkek egemenliği olarak da ifadesini bulur.

Kürt toplumunun köklü dağıtılması ve atomlarına varıncaya kadar tahrip edilmesi, ezilen cins olarak Kürt kadının daha fazla ve oldukçada kötü vurulması anlamına geliyor. Sömürgecilik, ataerkil veya pederşahi ilişkilerin korunması anlamına geliyor. Sömürgecilik, ataerkil veya pederşahi ilişkilerin korunması ve ayakta tutulmasıdır, üstelik bunların çok yozlaşmış bir biçimde yaşatılmasıdır.

Ortaçağ ilişkileri, bütün geleneksel ve gerici ilişkiler gayet bilinçli tarzda korunur; bunlar kronik duruma getirilir. Kadın ve erkek cinsi olarak Kürdün çok kötü duruşu, pozisyonu ve durumu Türk egemenlik sistemini oldukça memnun eder ve sevindirir. Çok kötü bir yaşam, sefilleri, köleleri yaşamamız ve kadınlarımızın zavallıları oynaması sömürgecilerin har vurup harmen savurmasını kolaylaştırıyor, ömürlerini uzatmaya hizmet ediyor.

TC'nin erkek anlayışı ile geleneksel erkek anlayışı birbirini tamamlar. Kesinlikle geleneksel erkek anlayışı, sömürgeci erkek anlayışıyla çatışmaz. Türk egemenlik sistemi, kadının köleliğini ve ezilen cins konumunu güçlendirmek için ortaçağdan kalma ilişkileri ve geleneksel anlayışı yardıma çağırır. Geleneksel gerici anlayışı kadının üstüne sürer.

Kadın, ulusal, siyasal, kültürel, hatta sosyal alanın dışına itilir. Bastırılmış ve kapatılmıştır, hiçbir yetkisi ve gücü yoktur. Kadının oldukça zor koşullarda yaşaması ve yaşatılması TC'yi rahatlatır. Çünkü, Kürt kadınlarının çok kötü koşullarda, her şeye ilgisiz ve bihaber yaşaması, üstelik bunu kadının kaderi olarak kabul etmesi TC'ye hizmet etmektedir. Bu yolla, toplumun yarısını oluşturan kadınlar tehlike olmaktan, direniş öğesi durumuna gelmekten çıkarılmış oluyor; toplumda gereken yerini de alamıyor.

Geleneksel erkek anlayışı, TC egemenlik sistemine, onun Kürdistan kadınını her yönüyle devre dışı bırakmasına yaslanır. Kürt erkeği, ister bilinçli, ister bilinçsiz yapsın, kadını ezmekle, onu eve kapatmakla, eski anlayışı ve geri ge-

lenekleri yaşatmakla, cinsiyetçi baskı altında tutmakla, yine sahiplenmek ve kendi malı gibi görmekle TC'ye hizmet etmiş olur. Bunu yapan erkek, kendi köleliğini ve TC'ye karşı iflasını, sefil ve perişan durumunu güçlendirir. Vatanına, ulusuna, halkına, ulusal ve sınıfsal çıkarlarına da kötülük yapmış olur.

Kürdistan'da iktidar gücü ordudur, jandarmadır, komandodur, polistir, militarizm ve özel savaş aygıtıdır. Bunun yürütücüleri paşa ve bey olarak Kürdistan halkının karşısına çıkarlar. Iktidar gücü ve her şey bunların elindedir. Erkeklik adına da asıl iktidar gücü bunlardır; her alana da damgasını vurmuşlardır.

Militarist bir erkeklik olarak, Kürt kadınını, ulusal, kültürel, kimlik ve cinsiyet olarak imha etmeyi hedeflemişlerdir. Iki türlü bir kimliksizleştirme dayatılıyordu. Kadının ulusal imha konusu yapılması, her tür değerinden uzaklaştırılması, onun ezilen cins olarak da oldukça belirsizliğe, tanınmazlığı itiyordu. Sömürgeci baskı cinsiyetçi baskıyı da içinde taşıyor, onu da açığa vuruyordu.

Kürdün ise her şeyi elinden alınmıştır. Kürt erkeğinin, sadece tanınmaz duruma getirilmiş erkekliği "namusu" ve ailesi geriye kalmıştı. Kürdün erkekliği veya geleneksel erkeklik, kışkırtılan veya boş böbürlenmeden ibaret olan bir erkekliktir. Bu erkekliğin borusu, sadece kadına, aileye ve çocuğa karşı öter.

Bu erkeklikte güç yoktur; iktidar yoktur, kendisi de ulusal, siyasal ve kültürel olarak yok olmanın konusuydu. "Lanetli Kürt" konumunu yaşıyordu. Türk egemenlik sistemi, köle Kürt erkeğinin elinde hiçbir şey bırakmamıştı.

Avrupa'ya çalışmaya giden ilk Kürtler iyi bilir; onların Avrupalı kadınlar karşısında bile geri oldukları, onlardan daha inisiyatifsiz, daha az girişken, daha pasif, sosyal ilişkilerinin daha az, kültürel olarak daha geri oldukları açıktır. Bunu küçümsemek için söylemiyoruz. Özgürlük, bağımsızlık ve kurtuluş olayının dışında kalan köle Kürt erkeği kesinlikle Avrupalı kadınlar karşısında bile iflas etmiştir. Ondan daha fazla geriliği yaşıyor. Demek ki, Kürt kadınına karşı güç gösterisi, onu ezmek, ona sahiplenmek için kullandığımız erkekliğin fazla bir kıymeti harbiyesi yoktur. Bu erkeklik bizi kurtarmıyor, tersine bize kaybettiriyor. Ne itibar sağlıyor, ne ulusal onur ve gurur sahibi yapıyor, ne vatan değerlerine bağlıyor ne de ezilmemizi ve sömürülmemizi engelliyor. Kürt erkeğini gerileten bu içi boş erkekliğin gücü yalnızca Kürt kadınına yetiyor. Kendi kadınını ezen, baskı altında tutan bir erkek de özgürlüğe ve bağımsızlığa doğru yaklaşamaz.

Bizim geleneksel erkeğin soluk boruları tıkandıkça, yaşaması ve soluk alması zorlaştıkça; o da hıncını kadından çıkarıyor, onu yalnızca eve ve aileye bağlayarak yavaş yavaş öldürüyor. Veya dünyadan hiçbir şey anlamadan ayrılmasına neden oluyor. Aslında kadını ölü durumuna getiren bir erkeklik anlayışı, erkeği de ölü yatağına düşürmektedir. Çünkü sözünü ettiğimiz erkek işçidir, köylüdür, emekçidir veya halktandır.

3-Geleneksel Erkeklik:

Töreler, gelenekler, eski çürümüş toplumsal alışkanlıklar, TC egemenlik sisteminin kendisi ve yasaları, kurumları erkek egemenliğini, erkeğin ayrıcalıklarını korur.

Geleneksel aile, gerekse bozulan ve sömürgeci yaşam tarzı ve anlayışına öykünen, ulusal yabancılaşmayı sonuna kadar yaşayan ailede erkek çocuk ayrıcalıklıdır. Ev ve mülkiyet hakkı ona aittir. Aile bütün hesaplarını erkek çocuk üzerine yapar. Yetişme tarzı ve öncelikler, erkek çocuğun büyüyüp evin direği olmasına yöneliktir. Kız çocuğu ise gidicidir, evin yabancısıdır. Evlenip gideceği evde, genç kız/kadın olarak evin hizmetçisi olur.

Erkeğe değer verilir, daha çocuk yaşta iken kız çocuktan hep bir adım önde olur, bir gömlek yukarıda tutulur. Değer verildiği, ayrıcalıklı olduğu daha çocukken kişiliğine içirilir. Genç, delikanlı olurken artık sahte erkeklik duyguları ve davranışları kişiliğine egemen olur.

Çocukken beraber oynadıkları, konuştukları kız arkadaşlarıyla yolları ayrılır, büyüdükçe toplumsal duvarlar örülür, doğal insani ilişkiler kurmak yadırganır veya hep yanlış namus anlayışına yorumlanır. Öyle bir şartlanmışlık oluşur ki, adeta genç kızı gidecek hayattan tecrit etmek, gerilere itmek ve onu gelip alacak, sahiplenecek bir erkek için hazırlamak güdülür; O'na da böyle bir anlıyış ve düşünce aşılanır.

Genç erkeğin geleceği evlenmek, aile kurmak, bir kadına sahip olmak, onu himaye altına almakla sınırlandırılır. Erkeklik ve yaşam neredeyse sadece bununla anılır.

Erkeklik, bir aile kurmak, çocuk sahibi olmak, bunları geçindirmek için aşındırmadık el kapısı bırakmamaktır. Bir de bakar ki, uğruna mücadele ettiği ve gelecek dediği şeyin o kadar sağlam olmadığını görür. Nasıl yaşadığını anlamadan ömür tüketir, geriye bir dizi sorun bırakarak ayrılır yaşamdan.

Erkeklik sahtedir; ulusal, siyasal, toplumsal, ekonomik gücü elinden alındığı için içi boş bir gösteridir; yalnızca kadına karşıdır.

Babanın elinde sadece kadın ve aile var; diğer alanlarda iflas etmiştir. Çocuklarına sunacağı bir geleceği yoktur; büyü benim gibi köle yaşamaktan öteye.

Erkeğin kadına yaklaşımı; korumacılık, sahiplenme, himayedir. Kadın kendine bakamaz, kendisini besleyemez diye yaklaşır. Bu kişi veya kişilerin yargısı değil, toplumsal bir yargıdır. Kadın, "kendine bakamaz, kendi ayakları üzerine duramaz, erkek olmadan yaşayamaz" değer yargıları ve düşünüş biçimi ile çevrelenir.

Adeta bin yılların getirdiği yalnızlık ve zavallılıkla kadınlar da bunu kader ve doğal bir işleyiş olarak benimser. Erkek kadına karşı kör ve bilinçsiz yargılarından vazgeçmez, her şeyini kaybettiği için buna tutucu olarak sarılır.

Evlenmeyen, aile kurmayan, askerliğini yapmayan, erkek ve adam sayılmazdı. Her şeyini adeta bunun üzerine kurardı. Bunu yapmayanın yaşamı ve geleceği yok demekti. Yaşam, dünya anlayışı, vatan, halk ve sınıf çıkarları es geçilir, küçük işlerle uğraşılırdı. Bu küçük işlerin içi de boştu ve doğru doldurulamazdı. Kısaca erkeklik, aile, evlilik, babalık ve çocuklara bakımda, onların yetiştirmede sefilleri oynardı.

Erkeklik boş bir gururdu ve onun "boynuna asılan değirmen taşı" işlevini görüyordu.

Biraz geç evlenene, "erkekliği yok" denilir ve gözler hemen üzerine çevrilir, söylentiler başlardı. O da, "erkekliğimi kurtarayım, zaafımı kapatayım" diye telaşa kapılırdı.

Namus ve ahlak anlayışı çok sahte ve çarpıtılmıştır; namus ve ahlak denilince, kadını koruma, onu başkalarından gizleme, kadına göz-kulak olma, aileye sıkıca bağlanma olarak anlaşılırdı. Erkeğin doğru dürüst bir namus anlayışı yoktu.

Kadın ve aile uğruna ölür, öldürürdü; bir şey olsa dünyası yıkılırdı. Ülkesi elinden alınır, sesi çıkmaz, vatanı, ulusu, kültürü, kişiliği, kimliği ile tarihten siliniyor umurunda değil, öte yandan ise kötü bir sözü ölüm kalım sorunu yapar.

4– Erkeğin Kadına Yaklaşımı:

Erkeğe kadının eve kapatılması, ev işlerini yapması, çocuk bakması ve evin yakınında çalışması öğretilmiştir. Eski değerler, çürümüş düşünceler kadın için kötü duvarlar örer ve onun önüne güçlü barikatlar koyar. Kadına buna uymaktan başka seçenek bırakmaz.

Geleneklere göre kurgulanmıştır, kafası belli şeylerle şartlandırılmıştır. Kadın, kurnazlık, şeytanlık, hafiflik yapar diye bakar. Doğal insani ve toplumsal ilişkisini sınırlandırır, kadın her şeyin dışına itilir; adeta sosyal ilişkilerin bile dışına itilmektedir. O, dilsiz, sağır, itiraz etmez, düşünce beyan edemez ve her denileni yapacak, uyacak duruma getirilir. Erkeklik de bu ayrıcalığı sermaye bilerek üzerine yatar.

Kadına güvenilmez; nasıl olsa "saçı uzun aklı kısadır", "sırtından sopayı karnından sıpayı eksik etmeyeceksin!" erkek aslında kadına karşı güvensiz duygular içindedir. Kadının her şeyi kedisinde sorulur duygusu ve davranışı egemendir. Kadını hep göz önünde tutacaksın, ne yapacağı belli olmaz, sonra namus elden gider korkusu vardır.

Kadının aile toplantılarına, cemaatlere, normal sohbetlere katılması yasaktır ve ayıp tır. Particilik yapacaksa kocası yapar, kime oy verilecekse kocası belirler, işbirlikçilik, hizmetçilik yapılacaksa kocası yapar; kadın da kocasının hizmetini görür. Erkek başkasının hizmetçisi ve onaylayıcısıdır, kadın da erkeğin hizmetçisi ve onaylayıcısıdır.

Erkek, "kadın hiç bir şey yapamaz, ne yaparsa erkek yapar" anlayışındadır. Kadında bir şeyler eksiktir, kadın güçsüzdür, çaresizdir, kendine bakamaz, kendine sahip çıkamaz, korunmaya ihtiyacı vardır, birinin şemsiyesi altına girmeden yaşayamaz anlayışı hayatın her alanında karşısına çıkarılmaktadır.

Erkek kadına karşı bastırmacı ve tasarufçudur. Dışarıya, dünyaya, gerçeklere açılan kadından korkulur. Biraz dil, söz ve kişilik edinmeye çalışan kadın, geneleksel ve despot erkekliğe sorun çıkaracağı için kadının önü kesilir. Kölelik ilişkileri içinde kadının önünü kesmek adeta doğal davranış olarak kendisini açığa vurur. Hatta her erkek bile bunu tam kavramış değildir. Toplumdan davranış, alışkanlık ve düşünüşü hazır olarak edinir ve bunları bir yaşam anlayışı haline getirir.

Kadına hep küçümseyici gözle bakılır. Ve kadın, erkeğin hep bir adım gerisindedir. Adeta, "ne olacak kadındır, kadından bir şey çıkmaz, bizi kadın mı kurtarır" diye bakılır. Hatta "kadına muhtaç duruma gelen erkek gidip kendisini suya atsın veya intihar etsin" denilir. Kadına yönelik söylenen kötüleyici ve aşağılayıcı özdeyişler yaygındır.

(SÜRECEK)

Özgürlük, bağımsızlık ve kurtuluş olayının dışında kalan köle Kürt erkeği kesinlikle Avrupalı kadınlar karşısında bile iflas etmiştir. Ondan daha fazla geriliği yaşıyor. Demek ki, Kürt kadınına karşı güç gösterisi, onu ezmek, ona sahiplenmek için kullandığımız erkekliğin fazla bir kıymeti harbiyesi yoktur.

Namus ve ahlak anlayışı çok sahte ve çarpıtılmıştır; namus ve ahlak denilince, kadını koruma, onu başkalarından gizleme, kadına göz-kulak olma, aileye sıkıca bağlanma olarak anlaşılırdı. Erkeğin doğru dürüst bir namus anlayışı yoktu.

Ahmet GÜNDÜZ

KÜLTÜR VE SANAT POLİTİKASI ÜZERİNE II.

Sanatın işlevi: Sanat, toplumsal yaşamı estetik haz vererek dönüştürür. Bir anlamda, toplumsal yaşamın aynasıdır ve yaşamı zenginleştiren, güzelleştiren bir aynadır. Sanatın işlevi, toplumsal gelişmeyi ve toplumu dönüştürmeyi sağlamaktır. Bu süreçte toplum bilgilendirilir, aydınlatılır ve toplumsal psikolojide manevi dönüşüm sağlanır.

Sanatın toplumu bilgilendirmenin yanısıra, bilinçlendirme ve düşündürme gibi fonksiyonları da vardır. Ulusal-demokratik içerikli sanat, bizim gibi sömürge toplumların ulusal kimlik, ulusal varolma, ulusal birlik gibi değerlerin kazanılması için yönlendirme, ulusal mücadele doğrultusunda toplumu harekete geçirme gibi işlevleri de olmalıdır.

Sanat ve kültür alanında ortaya çıkarılacak eserler, özellikle yeni insan, yeni aydın tipinin oluşumunu yaratmalıdır. Toplumun düzeyi ve ruhsal durumu iyi tahlil edilerek aşama aşama toplumsal bilinci yükseltmeli ve bunu sanatsal haz tattırarak yapabilmelidir. Toplumsal egemen olan geleneksel aşiretçi, gerici değer yargılarını ve yoz kültürün etkilerini yoketmenin yolu, yeni sanat ve kültürümüze işlerlik kazandırmaktan geçer. Bu nedenle, yaratılması gereken sanat ürünlerinin işlevi, hızla kültürel dönüşümü esas almalıdır.

Sanatçı, eserini halkımızın özgürlük mücadelesinin pratiğinden alacağı ilham ve ruh ile yaratmalıdır. Ancak böylesi bir yaklaşım sanatın kitleler içerisinde maddileşmesini ve kabulünü getirir. Halk gerçekliğinden kopuk bir sanat yapıtının, halkın kültürel dönüşümünü yaratması beklenemez. Sanatçı, eserini oluştururken, toplumun duygularını, sevinçlerini, acılarını ve düşüncelerini esas almalı ve ona doğru bir perspektif ve çağdaş bir yorum katarak soyut bir biçimde değil, gerçeğe uygun imgelerle yansıttığı oranda işlevini yerine getirmiş sayılabilir. Sanatçı, eserinde duygular ile düşüncelerin birlikteliğini ve uyumunu yakalayabildiği oranda toplumsal dönüşüm yaratabilir. Gerçek dünya ile iletişimini koparmış bir sanat ve edebiyat ürününün toplumsal işlevini yerine getirmesi bir yana, boş bir tasarımdan öteye gidemez. Herhangi bir sanat ve edebiyat yapıtının sosyal yaşamın, yazar ve sanatçının bilincine yansımasının ürünü olduğu gerçeğinden hareketle, sanatta yaratıcılığın esas kaynağının yaşam ve emek olduğu açıktır. Sanatçı, yaşamı iyi tahlil edebildiği, halkını iyi tanıyabildiği ve onun acılarını, sevinçlerini, duygularını kendi yüreğinde hissedebildiği oranda topluma ışık tutabilir. Bu anlamda sanatçı, toplumun psikolojisini iyi bilen bir psikolog olmak durumundadır.

Sanat ve edebiyatın halka götürülüşünde izlenmesi gereken yöntemin tesbiti önemlidir. Sanatsal ve edebi ürünlerin halka götürülmesi, yaygınlaştırılması ve eserlerin düzeyinin yükseltilmesi olgularının iyi değerlendirilmesi gerekir. Kitlelere giderken, sanatın yaygınlaştırılması esas alınmalıdır. Düzeyin yükseltilmesi ise, halkın bugünkü düzeyinden yola çıkılarak yapılmalıdır. Sanatın halkın içinde yaygınlaştırılması için, halkın anlayacağı bir seviye tutturulmalıdır. Ancak süreç içerisinde gelişmelere koşut olarak, düzey yükseltilmelidir. Bu, sanatçının yapıtlarını halkın bir adım önünde üretmeyeceği anlamına gelmemelidir. Aksi durum, sanat ve edebiyatımızın halk tarafından anlaşılmamasını ve halktan kopuşu getirecektir.

Sanatçı, halkın arasında olmalı, halkın hayatını ve mücadelesini gözlemlemeli, incelemeli ve sorunları tahlil etmek için kararlılıkla, içtenlikle mücadelenin sıcak pratiğinde pişmeli, üretmeli ve tekrar biricik kaynak olan halka dönmelidir. Böylesi bir ilişki, sanatçıya üretkenlik kazandıracaktır.

Sanat ve edebiyatta dinamizm, coşku, güzellik ve direngenlik temaları işlenmelidir. Estetik, insanın ve toplumun güzellik ölçülerinin bilimidir. Sanat ve edebiyatımızın yeni insan tipi yaratmadaki görevini yerine getirdiği görüldükçe, estekik özelliklerinden bahsedilebilir. Yeni insan tipinin yaratılmasında, yeni aydın tipinin rolü belirleyicidir. Yeni insan tipinin yaratılması ile, sanat ve edebiyat da özgürleşerek, dolayısıyla aydın da özgürleşecektir. Böylece yeni özgür toplumda sanatçı ve yazar burjuvazi ve sermayenin bir kölesi olmayacak, yeni sanat ve edebiyatta emeğin yoğunlaşması sonucu seviyeli ürünler ortaya çıkacak ve her alanda özgürleşme süreci başlayacaktır.

Sanatta yanlış anlayışlar

Özgün ulusal demokratik sanat ürünlerinin yaratılması için, yanlış anlayışların kaba hatlarıyla ortaya konması gerekir. Özgün bir sanat yapıtı slogancı olmamalı. Sanatta slogancılık eserin kalitesini düşürür ve sanatın toplumsal işlevini etkisiz kılar. Sanatta slogancılığa karşı olmalıyız derken, dönemi de dikkate almalıyız. Elbette, sanat ürünlerinde halka iletilmek istenen mesaj, slogandan soyutlanamaz. Ancak slogan estetik ve imgesel öğelerle süslenerek topluma, aktarılabilinirse, toplumsal bir işlevi olabilir. Sanatı sloganlar manzumesi olarak algılamak, büyük bir yanılgıdır. Böylesi bir eser, anlık duyguları harekete geçirebilir; kısa bir zaman diliminde ajitasyon işlevini görebilir. Ancak, eserin toplumda kalıcılaşması söz konusu olamaz.

Sanatı slogancılık olarak algılama anlayışı, politik düşüncenin sanat yapıtında sanatsal imgelerle estetik bir biçimde absorbe etme yerine, avan, çıplak ve estetik beğeni kıstaslarına aykırı bir tarzda topluma sunarak, ürünü sanattan koparır. Böylesi bir sonucun düşünsel anlamda içeriği ne denli kaliteli olursa olsun, sanattan bahsetmek mümkün değildir.

Sanatta slogancılığa karşı olmaya şiddetle karşı çıkan, ancak toplumsal yaşamdan kopuk ve sanatı toplumsal düşünceden soyutlayan diğer yanlış anlayışa da düşmemek gerekir. Evet, sanat slogancı olmamalı, ancak sanat eserinde politik düşünce çok iyi bir biçimde yoğrulmalıdır. İletilmek istenen politik mesaj, sanatsal haz verilerek imgelerle ifade edilmelidir. Sanat yapıtı insanı kalıcı bir duygu seli içerisine sürükleyebildiği oranda başarıdan bahsetmek mümkündür.

Toplumsal yaşamdaki dejenerasyonu ifade eden arabesk kültürün, toplumun her kesimini büyük oranda etki altına alması ciddi bir tehlike olarak algılamalı ve onu etkisiz kılmak için yeni sanat akımını kitleler içerisinde etkili kılmalıyız. Arabesk kültürünün ekonomik dayanaklarını, köyden kente göçün yarattığı etkiler sonucu oluşan insan tipleri vb. olguları etraflıca açmak, konumuz dışında olduğu için, değinmeyeceğiz. Özellikle müzikte anlayışı, direnişi, coşkuyu, dinamizmi kitlelere empoze etmeyi esas olarak önüne koyar. Ancak arabesk tehlikesi müzikte biçim-öz diyalektik uyumunu tanımadığından kitlelere başkaldırıyı değil, kaderciliği, direnişi değil teslimiyeti, mücadeleyi değil yılgınlığı ve karamsarlığı aşılar. Bu anlamda hiçbir kural tanımayan arabesk müziği etkisiz kılabilmek için özellikle sanatçı, halkın durumunu iyi bilmeli, toplumun piskolojisini iyi tahlil edebilmeli, halk gibi yaşamalı ve mevcut nesnel durumdan hareketle yapıtlarını kitlelerin benimseyebileceği normda üretmelidir.

Çağdaş müzik yapıyorum diye, halkın uzağında, anlaşılmaz ve halkın duygularına hitap etmeyen eserler üretmek akılcı olmasa gerek. Kuşkusuz, özgün müzik de yaratılmalıdır. Kültürel ve sanatsal zenginliğimiz için bu gereklidir. Ancak, özgün müzik yaparken, halkın nabzını yakalamasını bilmeliyiz. Halkın anlayabileceği, etkilenebileceği ve dönemi iyi yakalayan bir seviye tutturabilmeliyiz. Aksi halde sadece dar entellektüel çevreye hitap ederiz ki, bu da halkın özgürlük mücadelesine katkı anlamına gelmez.

Müzik, taklihçilik ve tek düzelikten hızla kurtarılmalı ve yaratıcı çok sesliliğe ağırlık verilmelidir.

Kürt edebiyatı ve dili ala-

nında medrese eğitimi görmüş "melle"lerin, Kürt kültürü ve sanatı nezdinde ne kadar önemli bir yere sahipse, dengbêjler de Kürt müziğinin hammeddesi ve otantiği anlamında bizim için o denli önemlidir. Dengbêjlerin "klam" ve "stran"larında Kürt müziğinin zenginliği ve destansı yanını görmek mümkündür. Klam ve stranların, gelecek kuşak müzisyenleri için çok zengin birikimler olduğunun bilincinde olunmalı, Kürt müziğinin otantiği bozulmamalı, özüne dokunulmamalıdır. Çünkü dengbêjlerin yapıtları, aynı zamanda tarihsel bir olayın anlatımıdır. Bu eserlerden yola çıkarak müzik, tiyatro, roman, hikaye ve hatta sinema eserleri üretmek mümkündür.

Binlerce yıldır tahrip edilmiş kültür mirasımızı geliştirmek ve onu ulusal bir potada eriterek uluslararası kültür birikimine katkı anlamında evrensele ulaştırma görevi ile karşı karşıya isek, o zaman sanatın tüm dallarında çağdaşlaşmayı, zenginleşmeyi amaç edinmeliyiz. Çok seslilik, gerek içerik, gerek teknik ve üslup açısından ulusal Kürt müziğinin zenginleştirilmesi açısından gereklidir. Aynı zamanda çok seslilik, çağdaş Kürt müziğinin de temellerini oluşturur.

Sanatın toplumcu olması, toplumsal olay ve olguları betimlemesi gereklidir. Bu durum, sanatta olmazsa olmaz bir koşuldur. Ancak, sanatın salt toplumcu gerçeklikle sınırlandırılarak içinin boşaltılıp *karikatürize edilmesi, sorunu* sığlaştırır ve zenginleşmeyi önler. Bu yanlış eğilime dikkat edilmeli, bizim gibi sömürge ve feodal ilişkilerin etkili olduğu toplumlarda, gerici kültürün boyunduruğu altındaki tüm ezilen sınıf ve tabakaların ve ezilen ulusun kültür ve sanatının yapılması halinde hedefe varmak mümkündür. İçinde bulunduğumuz dönem ve ulus gerçekliğimiz, sanatın salt bir sınıfın sorunlarına indirgenmesi, ulusal bağımsızlık uğraşısına hizmet etme yerine, sorunun saptırılmasına yarar. Bu anlamda yapılmaya gereken sanat, ulusallaşmaya yönelme olmalıdır. Birinci planda sanat Kürtleştirilmeli, ulusal değerler, demokratik değerler sanat ve kültür politikamızın esasını oluşturmalıdır.

Sanat ve kültür politikası, ulusumuz içinde tarih bilinci, ulus bilinci ve vatan bilincini oluşturmaya ve yaygınlaştırmaya katkıda bulunmalıdır. Evrensele, sınıfsız bir topluma ulaşmanın yolu, ulusal doyumdan ve ulusal varolmadan geçer. Bu gerçeklik kavranmadığı sürece, ulusal bir *kişilik yaratılamaz.* Herhangi bir toplumsal sürecin tüm evrelerini yaşamadan, kendi iç evrimini tamamlamadan nihai sonuca varılamaz. Nasıl ki bir halkın feodal toplumu yaşamadan kapitalist evreye geçişi bilimsel açıdan mümkün değilse, bir ulus kendi iç dinamikleriyle ulus olmanın tüm güzelliklerini tatmadan, özgürlüğün ve bağımsızlığın doyumuna varmadan, evrenselliğine ulaşması da mümkün değildir.

Sanatı salt sanat için yapmakla sınırlayan, onu toplumsal sorunların dışında gören ve sanatı metalaştıran, reklam aracı olarak gören burjuva anlayış, elbette reddedilmelidir. Ancak, tarihsel değerleri yansıtan, doğanın ve insanın güzelliklerini betimleyen sanat yapıtlarının yaratılmasına karşı çıkarak sanatın alanını daraltan anlayışa da karşı çıkılmalıdır.

Bugün içinde bulunduğumuz toplumda yaygın olan ve kitle iletişim araçları ile sürekli topluma şırıngalanan nihilist, anarşist, hırs düşkünü polisye, ruhsal çöküş ve seks dejenerasyonunu ifade eden sözümona sanatsal ve kültürel etkinliklere karşı mücadele edilmeden, yeni sanat ve kültüre ulaşmak sağlıklı ve direngen bir toplum inşa etmek mümkün değildir. Yoz kapitalist kültürel çürümüşlük toplumsal bir hastalıktır. Bu olumsuzluk, kişiyi düşkün, ruhsuz, apolitik ve duyarsız bir kişiliğe sürükler. Bu nedenle, kültür ve sanat politikamızın asıl hedefi, toplumu çürümeden ve düşürülmüşlükten kurtarmak için, bu *toplumsal hastalığın bertaraf* edilmesi, asli görevimiz olmalıdır. ☐

Kürt halkının dostlarının görevleri

Nuray Bayındır

Seferberlik ruhu taşımak Newroz ateşini körüklemektir. Bulunduğun her alanda zorla dayatılan insanlık dışı kirli savaşa dur demektir.

Kürt halkı sırat köprüsünden geçiyor. Karanlıklar diyarından aydınlıklar diyarına geçiş yaşanıyor. TC zebanisi tüm gücüyle saldırıyor. TC'nin tek amacı katliamlar zinciri ile Kürt halkını bitirmektir. Önce Şırnak'ta başlamıştır. Katliam dışında bir başka yöntem tanımıyor. Yaşamı cehenneme çevirerek köyleri yakıp yıkıyor. TC'nin Kürdistan halkına açık savaş ilanı vardır. Bu tek taraflı bir savaş ilanıdır. TC savaşta da kural tanımıyor. Kudurmuş köpek gibi savunmasız insanların üzerine kan kusuyor. Artık sınırlar, gerilla kampları değil Kürtlerin şehir merkezleri Diyarbakır, Maraş, Bingöl vb. yerler bombalanıyor. Kürdistan'ın tümü bombalanıyor. Kendi toprağı saydığı yöreleri bombalamak, yaşanılamaz alanlar haline getirmeye çalışmak hangi mantığın ürünüdür. TC çok iyi biliyor ki buralar kendisinin değildir, Kürdistan'da yaşayan Kürtler hiçbir zaman kendisine gönüllü teslim olmamıştır. Ya bana yar olursun ya da yok olursun diyor.

Kürdistan halkı için bu savaş bir ölüm kalım savaşıdır. Kürt insanı tarihinde ilk kez kendisi için bir seferberlik ilan etmiştir. Ne sana yar olurum ne de yok olurum diyor. Kürt insanı Kürdistan'da, Ortadoğu'da, Avrupa'da, bulunduğu her alanda ulusal seferberlik ruhuyla ayağa kalkıyor. Bu insanlığın yeniden dirilişidir. Bu insanlığın yeniden var olma savaşıdır. Bu insanlığın emperyalistlerin, gerici faşist yönetimlerin eliyle tükenişe sürekliendiği bir dönemde, yerkürenin yüzde doksanının ateş çemberine dönüştürüldüğü bir dönemde onurlu yükselişidir. Sahip çıkalım.

Seferberlik ruhu taşımak Newroz ateşini körüklemektir. Bulunduğun her alanda zorla dayatılan insanlık dışı kirli savaşa dur demektir. PKK önderliği dokuz yıldır can bedeli sürdürdüğü gerilla savaşıyla bu ateşi yakmıştır. Körüklemek bizlere düşüyor. Bu savaş sadece PKK'nin ve Kürt halkının savaşı olmaktan çoktan çıkmıştır. Kürt halkının dostları vardır. Dünyanın her yerinden, her milletten dostları vardır. Nerede olursa olsun haksız savaşlara dur diyen dostları vardır. Kirli savaşa karşı cepheyi güçlendirmek görevimizdir. Bugün Hitler faşizmini çok gerilerde bırakan faşizan uygulamalarıyla Kürt halkına ve Türk devrimcilerine saldıran TC'ye karşı savaşı kazanmak zorundayız. Bu bir insanlık borcudur.

Bugün attığı her adımda daha da batağa saplanan, Kürdistan halkına yönelik tarihsel suçluluğunu artık eskisi gibi gözlerden gizleyememenin telaşıyla her gün daha fazla kötülük üreten bir egemenlik sistemi var karşımızda. Yetmiş yıldır uyguladığı "Ne Mutlu Türküm Diyene", "Bir Türk Dünyaya Bedeldir" türünden ırkçı-şovenist politikasıyla kendi halkını kardeş halklar karşısında onursuzluğa sürükleyen TC'nin insanlığa söyleyecek hiçbir sözü kalmamıştır. Bu onursuzluk abidesine karşı söylenecek her söz, kitlesel yürüyüşler, serhildanlar, kepenk kapatmalar, Avrupa ve dünya kamuoyunu harekete geçirecek türden eylemlilikler kısaca tarihsel bir adım kazanmıştır.

Ulusal seferberliğe Anadolu insanı da katılmak durumundadır. Kürdistan'a, Kürt halkına sıkılan her kurşun aynı zamanda Türk, Çerkez, Rum, Ermeni insanlara, bin yıllarca bu topraklarda kardeşçe yaşayan insanlara da sıkılmış sayılır. TC, "Misak-ı Milli" sınırlarıyla Anadolu topraklarında yaşayan halkları yok sayan, kimliksizliği "kimlik" haline getiren, insanları başka bir devlet adına kendi halkına saldıran bir kişilik bozgununa uğratan bir suçun sahibidir. "Anadolu insanı, bu acı denizin sonunda bayramlık giysilerini giymeye hazırlanmalıdır."

Sadece lafta dostluğun devri kapanmıştır. Evinde oturup da Kürtlere haksızlık yapılıyor demenin bir anlamı yoktur. Söylenen her söz eyleme dönüştüğü anda bir şey ifade eder. Kürt halkının mücadelesini destekliyorum, haklıdır, savaşmak gerekir diyorsak söz boyutundan çıkarmamız gerekir. Bu anlamda dostluğun da görevleri vardır. Kürt halkı bulunduğu her alanda, her boyutta kendi örgütlülüğünü yaratmıştır. Yediden yetmişe her Kürt insanını özgürlük alanlarına çekerek örgütlülükler gerçekleştirilmiştir. Kadınların, gençlerin, çocukların, meslek gruplarının, esnafların, aydınların, işçilerin, kısaca her kesimden Kürdistanlının mücadeleye örgütlü katılımını sağlayacak kurumlar oluşturulmuştur. Dostluğun görevi de bu oldukça zengin ve çeşitli yapılanmalardan kendine uygun olanına destek sunmaktır. Eylemliliklerin bizzat içinde yer alarak destek sunmaktır.

Sözün ancak eylemin içinde bir anlamı vardır, gerisi lafi güzaftır. Kürt insanının da buna ihtiyacı kalmamıştır. Şunu kendimize sormalıyız: Bugün kaç kişiyi Kürdistan'da yürütülen kirli savaşa karşı cephe almaya zorladım? Kaç kişiyi özgürlük savaşına maddi ve manevi desteğe ikna ettim? Avrupa'da yaşıyorsam ve bulunduğum ülkenin dilini konuşabiliyorsam uluslararası kaç kuruluşla ilişkiye geçip TC'nin Kürdistan'daki insanlık dışı uygulamalarını teşhir ve tecrit etmelerini sağlayacak girişimlerde bulundum? Bütün bunlar görevdir. Ve hiç zaman kaybetmeden ve hiç kimseden onay beklenmeden yapılabilecek görevlerdir. Duyarlı olmak yeteneklerini ortaya koymaktır.

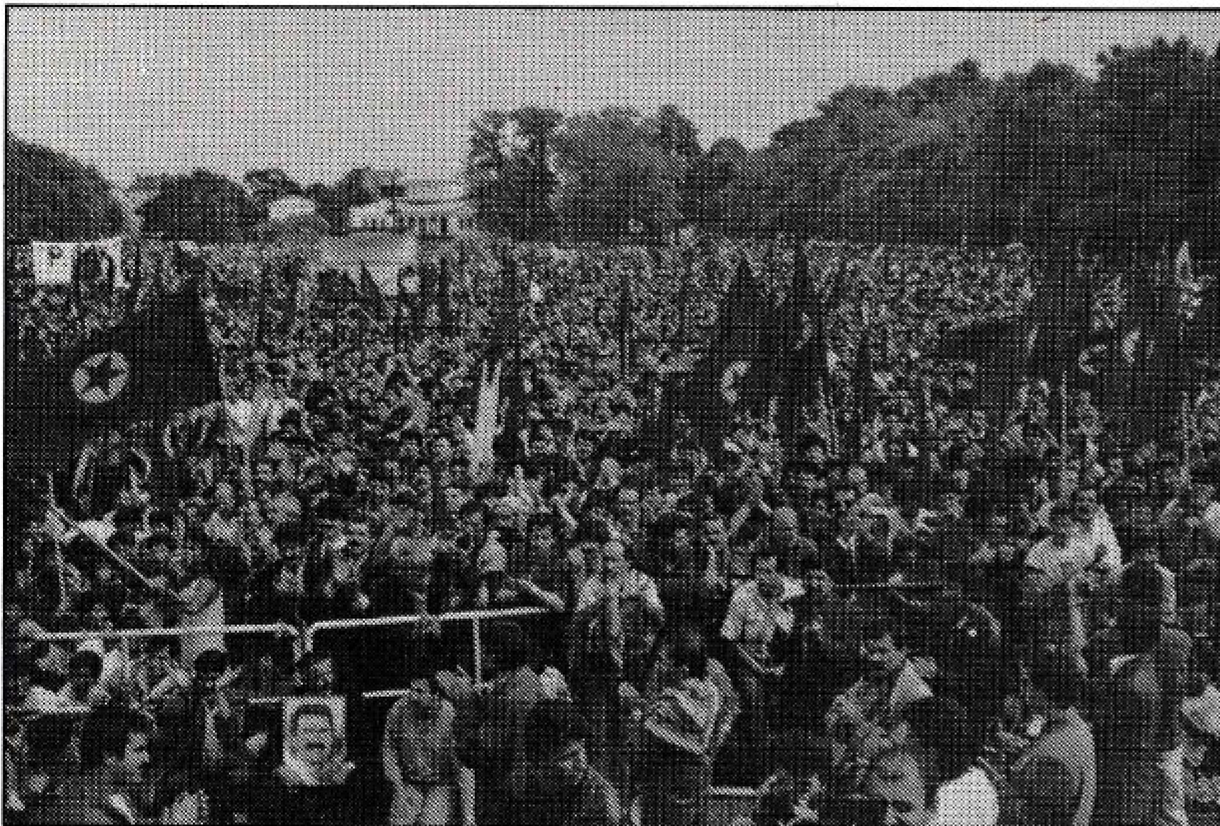
Ancak bu şekliyle insan olarak yaşamak mümkündür. Aksi taktirde TC'nin de kurumlaşmaya ve özüne uygun olarak her türlü aşağılık maneviralarla yedeklendiği yeni dünya düzensizliğinin beyinleri ve duyguları boşaltılmış basit birer uyduları oluruz. Brecht'nin dediği gibi "İnsanın yazgısı insanın kendisidir." Özgürlüğümüzü elimize alalım.

Tek tek bireyler olarak ne kadar görevlerimize sahip çıkarsak özgürlüğe o kadar yakınlaşmışız demektir. Kürdistan'ın, Kürtlerin özgürlüğü bizim özgürlüğümüzdür. Bu yüce onurlu insanlık çığlığına kulak vermek o insanlığın ilk medeniyet beşiğine doğru birlikte görkemli yürüyüşü gerçekleştirmek yazgımız olmuştur. Tüm çabalarımız, tüm enerjimiz buna yönelik olmalıdır. Eyer öyleyse devrimin sıcak nefesini hissetmemek mümkün mü?

■ ■ ■

YABANCI KAMUOYUNA YÖNELİK ÇALIŞMALARIMIZ NELER OLMALI?

Berxwedan Haber Merkezi

Kürt halkı tarihten tam silinmek üzereyken PKK önderliğindeki Ulusal Kurtuluş Hareketi'miz tarafından yaşama ve yaşatma kararı verildi. TC, uygarlığın beşiği olan Mezopotamya'da yaşayan Kürt halkının dünya ile olan bağlarını kesmek ve bir kafes içinde tutmak için denemediği insanlık dışı bir yöntem bırakmamıştır. Kefen ve tabut politikasıyla insanların ruhuna fatihasını okuyordu. Bu politikanın sonucu olarak Kürt insanı, ulusal, toplumsal, kültürel ve tarihsel değerlerinden uzaklaştırıldı. Kör, sağır ve dilsiz bir hal aldı. TC, bununla da yetinmeyerek insanları yığınlar halinde Avrupa metropollerine sevk etti. Ülkenin güzelliklerinden, akan güzelim nehirlerinden, yemyeşil çimenlerinden ve görkemli dağlarından koparıp, horlama ve aşağılama çamuruna atma taktiğini geliştiriyordu. İnsanları midesine düşkün ve bir parça ekmeğe muhtaç hale getirmeyi planlıyordu. TC bununla da yetinmeyerek yurt içinde olduğu gibi yurt dışında da özel savaşın psikolojik boyutunu hortlatarak, sürgündeki yığınları ülkelerinde olan gelişmelere ve işlenen insanlık suçuna karşı pasif ve ilgisiz konuma düşürmeyi hedefliyordu. Bu sahada bulunan elçilik ve konsolosluklar ve bunlara bağlı olan her yere MIT örgütlemeleri, suni olarak kurulan paravan örgütleri ve çeşitli TV kanalları ile halkımızın peşini bırakmayıp tam erimesini amaçlıyorlardı. Aynı araçlarla ve bin bir yalan üreterek yabancı kamuoyunu haklı ve meşru mücadelemize karşı şartlandırmak istiyor. Halkımız da bilmeyerek Avrupa'ya gelişi kendisi için bir kurtuluş sayıyordu. Eğer PKK bu çirkin oyunlara dur demeseydi bugün halkımızın büyük bir kısmı metropollerde sürünürdü. Oturum olayının derdine düşer ve her şeyini ona feda ederdi veya teknik makinelerinin bir parçası haline gelirlerdi. Diğer bir kısmı ise Avrupa'nın çarpık ilişkileri içinde yok olup gidecekti. İste tüm bu etkenler kendisini küçük ve cüce bir varlık haline getirerek babasına, anasına, çocuklarına, akrabalarına kısacası halkına karşı gerçekleştirilen katliamlara karşı "bana ne" deyip geçiştirecekti. Fakat ülkenin her köşesinde namluların ucundan fışkıran özgürlük umutları hem yurt içinde, hem de yurt dışında halkımızı ayaklandırmıştır. Başkan APO önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük volkanı etrafımıza örülen ölüm ve tecrit duvarlarını yıkarak düşmanın kanatlarını kırarak yeni ve çağdaş bir rol oynamaya aday olan Kürt halkını tarih sahnesine çıkarmıştır.

Bu rolü nasıl oynayabiliriz?

Türk devletinin imajımızı bozmak için seferber ettiği tüm olanaklarına (radyo, TV, gazete, vb.) karşı her birimiz bir seyyar radyo, gazete ve okul olmak zorundayız. Ezilen halkların olanakları bilindiği gibi yanlız kendi öz yetenekleridir. Bu değerli yetenekleri dış kamuoyunda alabildiğine işletmek gerekiyor. TC yukarda değindiğimiz paravan örgütleri ve boyalı basını ile tarihsel suçunu örtbas etmeye çalışıyor. Bu araçları işlemez kılmak ve TC'nin gerçek yüzünü teşhir etmek hem bizim insani görevimiz hem de halklara karşı dostluk ve dayanışma bağlarımızı geliştirebilecek en önemli etkendir. Uygarlığa katkısı olan bir halkız ve bu katkısını tüm var olan potansiyeli ile bu doğrultuda harcamaya hazır olan bir geçekliğimiz vardır. O zaman bizi perişan etmek isteyen ve bizi yok etmeye uğraşan düşman güce karşı öfkemizi örgütlü ve bilinçli bir tarzda seferber etmeliyiz. Bu güne kadar bu kapsamlı görevimizi bazı komitelere ve birimlere devretmiştik. "Biz ne yapabiliriz ki, zaten arkadaşlar en iyisini biliyorlar ve yaparlar" mantığı ile olaylara yaklaşarak pratikte hepimizin kolektif yürütmesi gereken görevler yürütülmemiş veya yürütülmesinde sınırlı kalınmıştır. Artık bu olumsuz sayfayı kapatmanın hepimizin görevi olduğunu bilmeliyiz. Hiç tartışmasız karşımızda duran gerçek, halkların kendi kaderlerini kendilerinin tayin ettiğidir. Eğer bir halk dış desteği olsa da olmasa da devrime karar vermişse ve tüm kabiliyetlerini onun hizmetine sunuyorsa o halk zafere mutlaka ulaşacaktır. Fakat halklar akan kanların daha fazla akmaması ve devrim sürecini kendi lehine daha da kısaltmak için iç ve dış destek ararlar. Dış destekten anlaşılması gereken; halkların arasındaki dayanışma köprülerinin kurulması olmalıdır. Devrime inançları olmayanlar ve kendi halkına güvenmeyenler genelde umutlarını dışa bağlar ve bu da bellerinin kırılması, ümitlerinin dağılması ve teslimiyetlerin yaşanmasına yol açar. Öz gücü ve iradesine dayanan PKK bunu ilk çıkışında bilince çıkarmış ve pratiği ile bu anlayışı her zaman mahkum etmiştir. Devrimin dostlarını çoğaltmak, düşmanın dayanaklarını azaltmak; yani devrim cephesini genişletmek ve düşman cephesini daraltmak devrimcilerin ve yurtseverlerin üzerine düşen en acil bir görevdir. Aynı zamanda mücadelenin bir ilkesi ve bir biçimidir. TC'nin dış destek ve dayanakların bir ürünü olduğunu bilmek gerekir. Bizim bu desteği yok etmemiz ve dengeleri dengesizleştirmemiz, onu önemli oranda etkileyecektir. Bunun için halkımız devrime herşeyini vermeli ve dışa yönelik görevlerini de göz ardı etmemelidir.

Herkes TC'nin, ardına gizlendiği maskenin bir ucundan tutup yırtmalıdır. Aksi taktirde maskenin arkasındaki kanlı dişler, ölümcül pençeler ve katliam adresleri nasıl gün ışığına çıkacaktır. Işçiler, öğrenciler, memurlar ve her kesimden insanlar bulundukları alanlarda Kürdistan gerçekliğini yabancılara aktarmakla mükelleftirler. Bu, yurtseverlik görevidir. Bu aynı zamanda ülkemizde ızdırap çeken ve bombardımanlar altında yaşamlarını sürdürmeye çalışan cefakar halkımızın çağrısıdır da. Günlük yapılan açıklamalar, aylık veya sistemli bir şekilde çıkarılan, bültenler ve gazetelerimiz birlikte çalıştığımız dostluğumuza almalıyız. Ve yine yabancı dilimiz varsa bıkmadan, yılmadan mücadelemizin karakterini, halkımızın meşru savaşını, TC'nin inkar politikasını, imha savaşını ülkemizde işlenen ağır insan haklarının ihlalleri hakkında kamuoyuna ve dostlarımıza bilgi vermeliyiz. Buna bağlı olarak dar veya geniş enformasyon toplantıları düzenlemeliyiz. Eğer gücümüz buna yetmiyorsa değişik kurum ve kuruluşlarımızdan destek istemeliyiz. Gecelerimize, şenliklerimize ve yürüyüşlerimize hem kendimize yakın hissettiğimiz insanları ve hem de zamanla yanımızda çalışan herkesi etkinliklerimize davet etmeliyiz. Kürt sorununun yanlız Kürtlerin sorunu olmadığını, bir bütün olarak insanlık sorunu olduğunu aynı zamanda yanımızda çalışan işçinin de sorunu olduğunu onlara kavratmak zorundayız.

İşçiler, öğrenciler, memurlar ve her kesimden insanlar bulundukları alanlarda Kürdistan gerçekliğini yabancılara aktarmakla mükelleftirler.

Ülkemizde her saat, dilim dilim katledilen insanlığın kurtuluşunun yanlız PKK'nin sorunu olmadığını, tüm insan sevenlerinin de sorunu olduğunu daima dile getirmek gerekir. Hiçbir halk birlik olmadan yaşayamaz, aynı zamanda kendi birliğini oluşturmadan başka halklarla birlik oluşturamaz. Bundan dolayı hem kendi birliğimizi pekiştirmeliyiz hem de başka halklarla kurulması gereken birlik köprülerini kurmalıyız. Bunlar için temel görev çıkan yayınlarımızı geciktirmeye yer vermeden dağıtmalı, çekingenliğe ve ezikliğe kapılmadan destek istemeliyiz. Bunu yaparkende kendi kapsamlı görevleri karşısında duyarsız olanları duyarlı hale getirme çabası içinde olduğumuzu bilmeliyiz. Binbir emekle yabancı kamuoyuna yönelik çıkan yayınlarımızı kendimiz okuyup bir kenara atmamız emeğe ve yaratılan bu değere ucuz yaklaşma olur. Ve bunun da adı ancak bireysellik veya egoizm olur. Eğer öz çabalarımızla her ferdimiz bir Alman'ı, Ingiliz'i, Fransız'ı, Hollanda'lıyı vs. kazanırsak yüzbinlerce dost edinebiliriz. Bugüne kadar çok zor gördüğümüz bu gibi çalışmaların artık bundan sonra kolaylıkla yürütülebileceğine hepimiz inanmalıyız. Eğer irademiz bu konuda karar verirse ve eğer mutlaka başarmamız gerekiyor diyorsak, işlerimiz ne kadar yoğun olursa olsun başarmamamız için hiçbir engel yoktur. "Iş insanın önüne aslan gibi dikilebilir, fakat insan üzerine yürüdümüydü tilki olur kaçar." Neden sokaklarda informasyon ştandları açmayalım. Bu kutsal göreve yediden yetmişe hepimiz sahip çıkmalıyız. Bunu A veya B çalışma grubunun işi olmaktan çıkarıp yığınların işi haline getirmeliyiz. Bir grubun dağıtacağı bildiriler binlercesini aşamazken yığınların dağıtacağı bildiriler yüzbinleri ve hatta milyonları aşabilir. Kısacası ülkemizde gelişen mücadelenin sesi olmalıyız. Mücadelemizin dışa açılan kanallarının açıcısı olmalıyız. Hiçbir zaman kişisel çıkarlarımız ulusal ve insanlık çıkarlarımızın önüne geçmemelidir. Eğer senelerdir aynı iş yerinde çalışıyor ve yanımızdaki insanlara kim olduğumuzu, neden sömürüldüğümüzü, neden sürgünde yaşadığımızı, hangi koşulların bizi buralara kadar attığını ve ülkemizin hangi durumda olduğunu onlara kavratmamışsak ne kadar vurdum duymaz olduğumuzun bir göstergesidir. Devrimin özel grupların işi olmadığını hareketler, yığınlar veya halklar tarafından gerçekleştirilmesi gereken bir olgu olduğunu, bilince çıkarıp kendi elimizle mücadelemizi bürokratlaştırmadan ortak yürütmeliyiz. Hergün kendi kendimizle hesaplaşmalıyız. Ve kendimize "bugün ne kadar mücadelenin sesi olabildim? Ülkemdeki acıları ne kadar aktarabildim? Ülkemdeki vahşete karşı tepkimi nasıl dile getirebildim? Düşmanın çirkin yüzünü teşhir eden herhangi bir çalışmam oldu mu? Etime dişlerini günlük olarak geçiren burjuva basınına karşı tavrım ne oldu? TC'nin etrafımda kurduğu tuzakları boşa çıkarmak için herhangi bir çalışmam oldu mu? Boğazımı sıkan çemberlerin kırılmasına karşı koyabildim mi? Yeni gelişmeleri içeren dergi ve bildirileri aktarabildim mi?" gibi soruları hergün sormalıyız. Ve pratikte cevaplarını aramalıyız.

Üniversitelerdeki öğrenciler bilime en yatkın kesimler olduğu için halk gerçekliğimizi en hızlı öğrenebilir ve ona göre tavır takınabilirler. Yine bilindiği gibi her üniversitede halkımızın evlatları bulunmaktadır. Bu sahada bilgilendirme faaliyetlerinin yürütülmesi için geniş olanaklar mevcuttur. Bugüne kadar bu olanakları istenilen düzeyde kullanamamışızdır. Bu kesim en genç potansiyel ve en fazla yeteneklere haiz bir kesim olmasına rağmen, bugüne kadar büyük bir bölümü heder olmuştur. Bireyler toplumdan kopuk yaşamayı tercih ettikleri zaman yanlızlığı ve bunalımı tercih etmiş olurlar. Eğer yanlızlık tercih edilmesi gereken yaşam tarzı olsaydı, Robinson Crusoe yalnız yaşadığı adadan çıkmayı düşünmezdi. Evet sorun bir yuvaysa Robinson'unki de ada idi, olanaklarsa Robinson'un her türlü olanağı vardı ama o halkla yaşamayı her türlü olanaktan üstün gördü. Vietnam kurtuluş savaşı sırasında Fransa'da yaşayan Vietnamlı öğrencileri bırakalım bireysel yaşamlarını örgütlemeyi veya böyle bir düşünceye kapılmayı bile düşünmediler. Ellerindeki tüm olanakları devrimin hizmetine sunarak ve hatta yemek ve sigara ihtiyaçlarından kısıtlamaya giderek devrime maddi destek sağlıyorlardı. Kısacası kendilerini devrimin birer par-

çası olarak görüyorlardı. Kendi kurtuluşlarını ülkede köylüler, işçiler ve tüm yurtsever kesimler tarafından yürütülen mücadeleye bağlıyorlardı ve bu mücadelenin Fransa'daki sesi olmak için planlı ve örgütlü bir çalışma yürütüyorlardı. Zamanı kendi denetimlerine alarak her fırsatı kendi lehlerine çevirmeyi esas alıyorlardı. Yok şöyle zamanı boşa harcamak veya böyle heder etmek diye bir yaklaşımdan uzaktılar. Bugün Kürdistan'daki öğrenci gençliğimiz de işkenceyi, ölümü ve her türlü hakareti göze alarak kendi çabalarını birleştirip devrimin aktif bir kolunu teşkil etmektedirler. Avrupa'daki öğrencilerimiz, ülkemizdeki halkın beklentilerini üniversitelerde veya okullarda yerine getiriyormuyuz diye kendi kendilerine sormalıdırlar. Aynı zamanda kaç tane öğrenciye, profesöre haklılığımız konusunda bilgilendirip desteğini aldım?, bu desteği almak için ne kadar bildiri ve açıklama dağıtabildim?, kaç tane seminer düzenledim?, sosyal ve mücadele yaşamımızı dile getiren kaç sergiyi örgütleyebildim?, kaç tane öğrenci heyeti örgütleyip ülkeye gönderdim?, ülkeme ilişkin kaç tane araştırma yaptım?, mücadelemizi kötüleyen ve halkımızı küçük düşüren basındaki yazılara ne kadar cevap verebildim?, yabancı basın için kaç yazı yazdım veya yazdırdım?, sorularını kendilerine sormalıdırlar. Bu sorulara önümüzdeki dönemde mutlaka pratikte olumlu yanıt verilmelidir. Evet bu kesim potansiyelini ve var olan yeteneklerini devrimden uzak değil tam devrim çarkı içinde değerlendirmeli.

Yukarıda sözü edilen öğrenci kesimi dışında tüm yurtsever memurlar, avukat ve doktorlar da çabalarını yoğunlaştırarak, dışa yönelik çalışmalarını hızlandırmalıdırlar.

Hukuk en fazla bizim ülkemizde çiğnenmektedir. TC imzaladığı tüm uluslararası sözleşmeleri ayaklar altına almaktadır. TC için geçerli olan tek hukuk yasası "ordu hukukudur", onun için yanlız imha politikaları geçerlidir. Kürdistanlı hukukçular bu gerçeği dünya hukukçularına ulaştırma görevi ile mükelleftirler.

Doktorlar da insancıl bir görev yapmaktadırlar, insanların acılarını iyi anlayan ve ona karşı hassas davranan kesimlerdir. Bir insanı ölümden kurtarmak veya acılarını dindirmek için olağan üstü çaba sergilemektedirler. Bu insana karşı gösterilen bir sorumluluktur. Kürt halkının sorunu bir insan organlarının sorunu değil, yaşama ve yaşamama sorunudur, acıları ise bir nesil olarak tarihte kalma yada yok olma acılarıdır. Böyle derin bir yaraya karşı Kürdistanlı doktorlar da her tedaviyi düşünmelidirler. Tedavi yöntemleri de belli olunca o zaman geriye yanlız uygulama sorunu kalıyor. Her ülkede onlarca doktor birlikleri vardır, bunların büyük bir kısmı ülkemizdeki gelişmeler karşısında duyarsız ve ilgisizdirler. Bu duyarsız doktorları ancak onlara yaramızın derinliği, genişliği ve tehlike düzeyi hakkında bilgi verilerek ve onlardan ekipler oluşturup ülkeye heyetler halinde gönderebilinirse yaramız kavratılır.

Sonuç olarak her ne kadar devrimimizi zaferle taçlandıracak olan halkımız ve toplumumuzun iç dinamikleri ise de, dıştaki desteğin de büyük öneme haiz olduğunu unutmamak gerekir. Eğer iç dinamikler bugün birleşmişse ve her türlü yeteneklerini ayağa kaldırmışsa, dıştaki desteği de geliştirip ileriye götürme zorunluluğumuz vardır. Bu yanlız bireylere düşen bir görev değil, Avrupa'da yaşayan tüm halkımızın görevidir. Hiç şüphesiz halkımız tüm yeteneklerini işletirse başaramayacağı hiçbir görev olmadığı gibi gösterdiği eşsiz azmi ile de mutlaka zaferi yakalayacaktır.

□ ■ □

EYLEM YAŞAMDIR

İrfan Dayıoğlu

Bugün bölünen TC egemenleri bütünleşen Kürdistan halkıdır. Bütünleşen Türk ve Kürt halklarıdır. Dünya döndükçe yaşam hep ölüme, eylemlilik durağanlığa üstün gelecektir.

Eylem yaşamdır. Hareket canlılığın, durağanlık ölümün belirtileridir. Yaşamın sürdürülmesi, eylemi zorunlu kılıyor. Her canlı, ölümün dayatıldığı koşulda yaşamak için en büyük direnci gösterir. Kürt halkına dayatılan ölümden de beterdir. Bundan dolayı halkımız bu dayatmaya karşı en büyük direnci gösteriyor.

TC devleti, basınıyla, ordusuyla, medya araçlarının tümüyle topyekün bir yok edişi gerçekleştirmek amacıyla saldırıyor. Bu saldırıya karşı Kürdistan halkı, ulusal önderin yol göstericiliğinde, canını dişine takmış direniyor. Direnişi görkemli destanlara dönüşüyor. Çünkü biliyor ki dayatılan ölümdür, dayatılan onursuzluktur, dayatılan bir bütün olarak tarihten silmedir.

Ancak 20 yıllık politik mücadele, 9 yıllık savaş deneyi, tarihten gelen haklılıkla bütünleşiyor ve zafer acıya, zulme rağmen her gün biraz daha yakınlaşıyor. Halkımız yaşamın eylemde olduğunu biliyor, her türlü biçim ve her türlü araçla eylemini yükseltiyor. Kürdistan halkı artık her düzeyde ve her alanda yol göstericisine kavuşmanın güveniyle savaşıyor.

Artık bölgemizde, yaşamın yok edicilerine karşı, yaşamın devamı için kişisel yaşamlarını feda edenlerin direnişi var.

Ulusal önderlik, düşmanın oynamak istediği her oyunu, yok etmek için geliştirdiği her yöntemi, düşmanın elinden alarak ona karşı bir silaha çeviriyor.

Medyasıyla her türlü propaganda aracıyla Türk halkını ve dünya kamuoyunu ulusal kurtuluş hareketine karşı duruşa çağıran TC her alanda teşhir ve tecridi yaşıyor.

Özgürlük hareketini bölmek, Kürdü Kürde kırdırtmak için her olanağı kullanan TC'nin planları ulusal önderliğin zamanında ve yerinde müdahalesiyle, kendisine karşı çevriliyor. Bugün bölünen TC egemenleri, bütünleşen Kürdistan halkıdır. Bütünleşen Türk ve Kürt halklarıdır.

Yönetemez duruma gelen, bakan üstüne bakan, başbakan üstüne başbakan değiştiren, komutan bulmakta güçlük çeken faşist TC yönetimidir. Kürt halkının insanlık çığlığının, gerçek muhatapları Türkiye ve dünya halklarının şahsında yankısını buluyor.

TC başından beri hep bir sefalet coğrafyası olmuştur. Türkiye'nin en zenginleri, meyhane, genelev, bar işleticileri, tahtakale milyonerleri olmuştur. Görgüsüzlükte, lükste, israfta dünya şampiyonu olan TC son olarak ABD uşaklığında da şampiyonluğu kapmıştır. Bugüne kadar ABD ile işbirliği içinde halkları sömüren TC egemenleri artık ABD vatandaşları tarafından yönetilmekten çekinmemektedirler. ABD vatandaşı, CIA'dan "temiz raporlu" Çiller, başbakan olur olmaz demir leydi rolüne soyunarak, "Kürt halkına karşı ana şefkatli, PKK'ye karşı demir gibi olacağım" diyerek, "analık şefkatini ilan etti". Batıya şirin gözükme adına tahta çıkan Çiller'e "ana" demek bütün analara hakaretir. İnsana yaşam veren ana ile, insanlık yaşamını yok etmek isteyen Çiller arasında bir benzerlik bulunabilir mi? Her etek giyen kadın sayılabilir mi?

Analık, insan soyunun devamını sağlayan yüce bir erdemdir. İnsan soyunun, insan yaşamının yok edilmesi için karar verenlerde analık duyguları aranamaz. Bu anlamda Çiller'in kadın sayılması, bütün emekçi kadınlara bir hakaret sayılmalıdır.

Artık her dönemden daha çok, sözün yerini eyleme bıraktığı ve eylemin yaşamın kendisi haline geldiği bir dönemden geçilmektedir.

Kürdistan özgürlük hareketi, Kürt halkının geleceğini özgürce belirleme mücadelesi boyutlarını da aşarak, bölgede ve giderek dünyada insanlık kavgası haline gelmiştir. İnsanlık savaşın ve sömürünün olmadığı düzendedir. Kürdistan özgürlük mücadelesi savaşa ve sömürüye karşıdır. Bu özellik, özgürlük hareketini enternasyonalistleştirmektedir. Ulusal önderliği, uluslararası önderlik katına çıkarmaktadır.

Sorunun bu derinlikte kavranması ve buna uygun davranış, her bölge devrimcisinin temel görevi oluyor.

PKK, başta Kürdistan'da halklaşmış, giderek bölgede bir emekçi çözümü olmuştur. Artık PKK'lilik, yeni bir sosyalizm anlayışı, yeni bir devrimci ruh ve yeni bir insan kişiliği olmuştur.

İster içinde ister dışında yer alınsın, PKK'lilik ruhu, ve önderliğin çözümlemeleri her bölge devrimcisinin rehberi olmaktadır.

Eylem yaşamsa, bugün yaşamın temsilciliğini kişiliğinde bütünleştiren ulusal önderliktir.

Yaşamın sürdürücüsü olmaya aday her birey ve yapı bu gerçekliği hesaba katmakla yükümlüdür.

Bugün savaşın iki tarafı var. Bölgenin baş çelişkisi ve çözümleyici çelişkisi bu savaşın kendisidir.

Savaşın bir tarafı, insanlık çığlığını, sömürüsüz dünya özlemini boğmak isteyen yaşamın düşmanı TC ve işbirlikçileridir. Diğer tarafı ise, Kürdistan halkının özgürlük isteminin şahsında bir bütün olarak insanlığın çıkarını ve yaşamın sürdürülmesini savunan PKK ve önderliğidir. Bütün diğer çelişkiler bu ana çelişkiye bağımlı ve bu celişkinin cözümü ile cözüme kavuşacak yan çelişkilerdir. Bu iki taraf arasında başka taraf ve bir başka saf yoktur. Gündem budur ve bu gündemi saptırmak, bilinçli bilinçsiz düşmana hizmettir. Düşman gündemi saptırmak için her yol ve yönteme baş vurmaktadır. TC"de biliyor ki, kitle desteği olmayan hiçbir güç savaş kazanamaz. Bu amaçla, halkları birbirine düşürmek için, mezhep çatışmaları yaratmakta, Kürt-Türk, Alevi-Sunni çatışmalarını körükleyerek kendine kitle tabanı yaratmayı amaçlamaktadır. Ancak TC çırpındıkça batıyor. Çünkü yaşamın temsilcileri ve yaşamın sürdürülmesi için kavga edenler, yaşamı yok etmek isteyen güçlere karşı her zaman galip gelecektir. Dünya döndükçe yaşam hep ölüme, eylemlilik durağanlığa üstün gelecektir.

□ □ □

Latin Amerika halklarının direniş ve yenilgi süreci üzerine - III

Berxwedan Araştırma Servisi

Bolivya mücadele örneği de komşu ülkelerin akibetlerinden farklılık arzetmemektedir.

Bolivya denince akla hemen CHE GUEVERA gelir. Bunun nedeni Bolivya devrimci sürecinin Che ile anılmasındandır. Bolivya'ya gidişiyle, başlattığı gerilla savaşındandır. Başlamasından kısa bir süre sonra yenilgiyle sonuçlanan gerilla mücadelesi, oldukça özgün durumuyla dikkat çekici özelliktedir.

Bolivya 1952'de küçümsenmeyecek toplumsal devrim sürecini yaşamıştır. Madenler devletleştirilmiş ve kapsamlı bir toprak reformu uygulanmıştı. Asker ve köylülerden oluşan hareketin önderliğini Milliyetçi-devrimci hareket olan MNR yapıyordu. MNR gençliği Küba devriminden etkilenerek yapılan reformların devrime dönüşüm sorunu üzerinde yoğunlaşırken, MNR yöneticileri ABD ile açıkça ilişkiler içerisine girmeyi, işbirlikçiliği tercih ederek soruna farklı yaklaşıyorlardı.

ABD Bolivya ile yakından ilgilenerek "İlerlemek İçin İttifak" adı altında, güç koşullarda bulunan Bolivya'ya çok miktarda yardımlar sağladı.

Che, Bolivya'ya gelmeden önce, ülkenin kısaca durumu böyle idi.

Che'nin Bolivya'ya geliş nedeni, başlattığı gerilla mücadelesiyle devrimin gerçekleşeceği beklentisiydi. Devrimci dinamiğe sahip Bolivya işçi sınıfı ile KP'nin varlığı bu beklentiyi daha da güçlendiriyordu.

Che'nin bu beklintisi Bolivya gerçekligiyle ne denli uyuşuyordu?

1952'de yapılan burjuva devrimi, toprak reformu ve madenlerin devletleştirilmesi ülkeye yeni bir çehre kazandırmıştı. Geniş halk yığınları yapılan değişikliklerden epey yararlanma olanağını bulmuştur. Yığınların yaşamı az da olsa değişikliğe uğramıştı. Yapılan "devrim" kitleler nezdinde canlılığını koruyor, henüz itibarını kaybetmemişti. Dolayısıyla başlatılacak olan gerilla mücadelsinin aktif olarak desteklenebilecek koşulları olgunlaşmamıştı. Bunun örgütlenme hazırlıkları da yoktu. Gerçi örgütlü bir işçi sınıfı ve KP'nin varlığından sözedelebilir. Ancak bu örgütlülük, dağlarda patlak verecek gerilla savaşı ile ilişkileri kurabilecek düzeyde değildi, bu bağ oluşturulamamıştı. Kaldı ki KP belli bir süre sonra kısmi olan desteğini de çekiyordu.

Küba'da gerillanın Sierra Meastra'ya çıkmasıyla, devrimin diğer koşulları ile bütünleşmişti. Başka alanlarda verilen mücadelelerle uygunluk arzediyordu. Gereken koordinasyon sağlanmıştı. Yani Küba'ya bir devrimci öncünün müdahalesi varolan toplumsal bunalımı devrime dönüştürmüştü. Ama Bolivya'da da aynı türden bir müdahale ile devrimin gerçekleşebileceğini ummak ne denli gerçekçi olurdu?

"Öncü Gerilla Savaşı" anlayışı, kısa sürede ayaklanmayla bütünleşerek, Küba'yı bir devrime götürdü. Ama aynı mücadele modelinin başka ülke koşullarına uydurmaya kalkışmak, veya ülkenin özgül durumunu gözardı ederek, uygulamada ısrarlı olmak, tartışmasız beraberinde bir yenilgiyi getireceği muhakkaktır.

Che'nin eylemlerinin gündeme geldiği 1969 yıllarında Bolivya halkı başlatılan gerilla mücadelesinden habersizdir. Gerillanın halkla hiçbir ilişkisinden bahsedilmemektedir. "Nancahahuzou" denilen gerilla bölgesi, insan barındırmayan özelliktedir. Halkın bulunmadığı yerlerde gerilla mücadelesinin gelişme, büyüme ve tutunma şansı yoktur.

Yine bölgede faaliyet yürüten gerillalar içerisinde yerli savaşçıların veya bölge insanlarından savaşçıların bulunmayışı büyük bir eksikliktir.

ABD anti-emperyalist tavırlara sahip olan devlet yetkililerini etkisiz hale getirmek için darbeler düzenleyerek, ülkede bizzat taraf durumuna düştü. Ordu aracılığıyla Bolivya'nın istikrarsızlaştırılmasına önayak oldu.

Che'nin ölümünden sonra devrimci hareket hızla çöküşe doğru yol alırken, 1972'lerde kadroların büyük bir bölümü savaşta ve işkencede imha edildiler. Hareketi tekrar yaşatacak, toparlayacak güçten yoksun oldukları için, devrimciler, bir daha aktif mücadele yürütecek güce erişemediler. Dayanacakları, içerisine girip filizlenecekleri bir kitle tabanları yoktu.

Yıllar sonra örgüt liderinin şu açıklamalarıyla verdiği özeleştiri, devrimci hareketin kendi geçmiş durumlarını daha net olarak ortaya koymaktadır.

"Düşman bir faktörü oluşturuyordu. Diğer bir faktör ise kendi verimsizliğimiz, bir çok şeyi önceden göremeyişimiz, eksik olan tecrübemizdi." (a.g.e.) ve davamla değişen şartlara uyum gösterebilmek için gerekli esnekliğe bilgi düzeyinde de olsa sahip olmadıklarını söylüyorlardı. Tek çıkar yolun devrim olduğunu, ancak devrimi nasıl başarabileceklerine dair net düşünecelerden yoksun olduklarını belirtmektedirler.

Elsalvador ve Nikaragua örnekleri üzerinde biraz fazla durmamız gerekiyor. Biraz daha zengin deneyimleri var ve günceldirler. Yaydıkları etkiler açısından da önemlidirler.

Günümüzde kıtada en fazla ilgi çeken sorun Elsalvador Halk Savaşının aldığı boyut, ülkede gerçekleşen katliam, göç ve son zamanlarda güçler arasında varılan "anlaşma"dır. 12 yıldır süren iç savaş; taraflarca bir kaç ay sürdürülen "Barış" görüşmeleriyle bir anlaşmaya varıyordu.

Latin Amerikada, devletlerin muhaliflere yönelik barış ve görüşme çağrıları bir gelenek haline gelmiştir. Son savaşım ve mücadele dönemi öncesine dayanan bir gelenektir bu, Son yıllarda bölge ülkelerinde "uzlaşma" ve "barış" furyası asıl etmen olmamakla beraber, birazda bu gelenekten etkilenmektedir.

Emperyalizmin "dünyayı şiddetten arındırma" politikası da bunu daha sistematik hale getirme amacındadır. Çevresini sarmalayan ağır koşulları, tehlike ve riskleri daha az zararla atlatsın diye.

Bunca yaşananlardan sonra "barış"ın ülkeyi "Huzur"a kavuşturacağı, ya da savaşı yürüten gerilla güçlerin ne denli amacına ulaşıp-ulaşmayacağı hakkında kesin bir şey söylemek hem erken, hemde doğru olmaz. Anlaşmanın gerekleri hangi düzeyde yerine getirileceği sorunu, hala en önemli çözülmeyen sorunların başında gelmeketedir. Konumuzun sonuç bölümünde buna değineceğiz. Ancak 1992 yıllarına gelmeden önce, Elsalvador devrimci mücadele tarihini kısaca özetlemek gerekmektedir. "Uzun Süreli Halk Savaşı", "Ayaklanma" ve bir bütün olarak "devrimci Birleşik Savaş" olgularının izahatıyla bugüne varılmaya çalışılan anlaşmaya ulaşacağız.

1930'larda kurulan KP, kuruluşunun hemen ardından gelişen halk hareketine öncülük etti. Köylülerin başını çektiği büyük bir halk hareketiydi bu. 1932 Halk ayaklanması binlerce insanın katledilmesiyle yenilgiye uğradı. Yenilgi ardından peş peşe kurulan askeri diktatörlüklerin amansız baskıları sonucu ülke çapında uzun bir süre sessizlik yaşanmıştır.

Komünist parti, silahlı mücadeleyi savunmayan bir çizgiye sahiptir. Değişik tarihlerde "demokrasi yanlısı" asker ve sivillerin yanında bir çok mücadeleye katılmış ve seçimlere yasal parti olarak girmiştir. 1979 yılında artık "iktidara giden yolun seçim sandığından değil, silahlara sarılmaktan geçtiği" kararına varıyordu.

50-60'lı yıllarda ülkede gelişen kapitalizmle birlikte, bu toplumsal temelde, Elsalvador Solunda farklı ideolojik ve siyasal şekillenmeler ortaya çıkmaktadır.

Solun içerisinde bulunduğu durum:

"Küçük burjuva kökenli elitist ve kolaycı anlayışların sonuçları, solun büyük kısmına bulaşan sübjektif ve militarist sapmalar, Küba derslerinin doğmatik bir anlayış ve uygulayışla uygulanması ve çabuk bir zaferin mümkün olduğu şeklinde "popülizm üzerinde temellenmiş" boş bir inanç ile açıklanıyor." (Uzun Savaş-J. Dunkerley)

Dolayısıyla Küba'da Kastro önderliğindeki gerilla mücadelesi zaferinin etkisi, Elsalvadora hemen yansımaktan geri kalmıyor. San-Salvador'un merkezinde büyük bir ayaklanma şekilleniyor. Bu ayaklanma kısa sürede hemen bastırılıyor.

Elsalvador uzun yıllar askeri ve işbirlikçi hakim sınıfların rejimi altında kaldı. Bir çok katliamlar ve baskılar yaşandı, bu politikasını hayata geçirmede teraddüt etmedi: Salvador silahlı kuvvetleri, işlerin kötüye gitmesi halinde sürekli dış destek beklentisine güveniyordu. ABD bu teminatı vermişti. Elsalvador Devlet Başkanının bu konuyla ilgili açıklaması ilgi çekiciydi:

"...Hükümet karışıklıkların üstesinden gelme yeteneğini göstermezse, sonuç elbette müdahale olacak. Ülkemiz yer yüzünün en güçlü ulusunun alanı içindedir." (Uzun Savaş-J. Durkerley)

Yukarıdaki açıklamalar Latin Amerikada'ki kukla ve işbirlikçi rejimlerin niteliğini bariz şeklinde ortaya koymaktadır.

Öyle ki, 1979 ve 1980 yılları ülke; bir toplumsal çatışmadan, bir çöküntüden bir iç savaşa geçişi sağladı. Kendi içinde bu değişikler bir niteliksel durumu arzediyordu. Devrimci gelişmeler bağrında bir çok karmaşıklığı da beraberinde getiriyordu. Sol ideolojik farklılıklardan ötürü parçalı olduğundan alternatif olabilecek durumda değildi.

Sanayi sektörünün büyümesi beraberinde işçi sınıfının gelişmesini de sağlıyordu. Kırsal kökenden gelme işçi sınıfı ve köylülerin aşırı derecede yoksul olması, ve küçük-burjuva kesiminin radikalleşmesine yol açıyordu. Elsalva-

dor toplumu potansiyel olarak öteden beri, Orta Amerika ülkelerine özel bir önem vermesi şaşırtıcı değildir. Küba'daki devrim zaferi, emperyalizmin bölgedeki askeri aygıtları canlandırmaya iyi bir neden teşkil ediyordu. Dolayısıyla askeri yardım, "Karşı ayaklanma savaşı", "Kamu Güvenliği Bürosu", "subay temel eğitim programları" bütünüyle uygulanıyordu.

1979'da Nikaragua'da gerçekleşen devrim, Elsalvador'a büyük etkileriyle yansıdır. Artık birlik oluşturma kaçınılmazdı. Kitleler devrimin, ayaklanmanın ve mücadelenin yakıcılığını daha yakından hissediyorlardı.

nemde gerilla ve halk savaşındaki atılımlar ve büyüme de bir düşüş görülmektedir.

FMLN-FDR ittifak güçleri, barış hakkında ilgi çekici açıklamalarla, kendi mücadele anlayışlarındaki gelişmeyi net olarak sergilemektedirler. 1987'de yaptıkları açıklamada:

FMLN-FDR ittifakı barışı taktik değil, stratejik bir hedef olarak kabul ediyor. Ve soruna görüşmeler yoluyla çözüm bulmasını tek kabul edilebilir yol olarak görüyor. Ancak hükümet çevreleri diyalog yoluna taktik bir manevradan başka bir gözle bakmıyor ve öte yandan da savaşa karşı yükselen hoşnutsuzluğu yatıştırmanın ve rejimin dünya kamuoyunun gö-

yetler Birliği ve Doğu Avrupa'daki gelişmelerle birlikte dünyada devam eden gerilla ve Ulusal Kurtuluş Savaşlarının soğutulmaya çalışıldığı da vurgulanmalıdır. soğuk savaş döneminin sona erdiği ve "Yeni Dünya Düzeni"ni oluşturma çalışmalarının yürütüldüğü günümüzde, Latin Amerika halkları üzerinde daha fazla durulucağı ve değişik "Çözüm"lerin dayatılacağı kaçınılmaz olacaktır.

Dış konjüktürel durumu, dış dünya koşul ve ilişkilerini dikkate almayan öz güçler için; yenileştirici ve zengin mücadele araçlarını, yöntemlerini, yaratamazsa tehlike çanları çalar ve sonuçta yenilgiye kurban gider. Sorunun bu

3-Ordu dışı sivil kolluk kuvvetlerin kurulması (bunun içinde FMLN güçlerinin de yer alacağı şekilde yeniden kurulacak ordu...)

4-FMLN'nin denetiminde olan bölgelerdeki mülkiyet biçiminin korunması.

5-FMLN'nin legalleşmesi.

Görüldüğü gibi antlaşma, her iki taraf için de keskin bir kılıç işlevini görmektedir.

FMLN silahı bıraktığı anda kendi baskı gücünden, rolünden çok şey kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kalmaktadır. Burada önemli bir anı kaçırarak inisiyatifi kaybediyor, devlet karşısında güçsüz bir konumu peşinen kabullenmiş oluyorlar. Ordu ve devlet aygıtının ege-

Bilindiği gibi FMLN beş ayrı silahlı ve siyasi örgütün bir araya gelmesiyle, 1980'de kuruldu. Cephede işçi sınıfı, köylüler ve orta sınıf temsil edilmektedir. Bunun dışında "Demokratik Devrimci Cephe" (FDR)'de önemli bir ittifak güç olmaktadır.

Hazırladıkları programda, devrim sorunlarının çözümünü hedefleyen bir program niteliğindedir. Yani iktidarın yıkılarak ele geçilmesi gibi devrimci programa sahipti. Bu aynı zamanda tüm ezilen halkların ve sınıf hareketlerin çoğunda görülen devrim anlayışı idi.

1981-1984'e kadar FMLN örgütlü, siyasi ve askeri bir potansiyele sahipti. Büyük ve etkili saldırı eylemleriyle adını dünya kamuoyuna duyuruyordu.

Uzun bir aradan sonra askeri yönetim, seçimle yerini sivil hükümete devretti. Gerek yeni hükümet ve gerekse de askeri güçler, gerillalara karşı politikalarında her hangi bir değişikliğe gitmediler. Duarte, zaman zaman gerillalarla görüşme çağrısında bulunuyorsa da, bu FMLN ve FDR'nin teslim olma koşuluyla yapılıyordu.

1984 yılına kadar FMLN tarafından savunulan silahlı mücadele anlayışı gerilla mücadelesinin siyasi ve askeri alanda kazandığı başarılar ardından, FMLN'nin programı bazı yeniliklerle değişime uğramıştır. 1984 programının odağına "Geniş katılımlı Geçici Hükümet" hedefi oturtulmuştu.

Artan gerilla eylemliliği ve elde edilen kazanımlar sonucu, ABD Elsalvador'a daha fazla destek sunarak ilişkileri geliştirdi. Sürdürülen savaş katliam boyutuna ulaşınca; FMLN bazı taktik değişikliklere girmek zorunda kaldı. Geri çekilme ve gerilla düzeninde bazı değişiklikler yapılarak, büyük Gruplar küçük gruplara dönüştürüldü.

Sözü edilen koşulları dayatan gerilla güçleri (FMLN) 1984'ten sonra silahlı mücadelelerini daha da yükseltmişlerdir. Amaçlarına varmalarının güçlü bir temel aracı olarak savaştan vazgeçmemişlerdir. Zaman zaman hükümeti zor durumda bırakacak değişik eylem türleriyle siyasal kitle gösterileriyle -kendi konumlarını güçlendirmişlerdir.

Daha sonra, önceki yıllara nazaran, bu dö-

zündeki ününü örtbas etmenin yollarını arıyor." (Yeni ÜLKE-Röportaj)

Bu dönemde birkaç büyük eyleme ve şehir baskınlarına girişmişse de olumlu sonuçlar alınamamıştır. Beklentileri gerçekleşmemiştir.

"...1989'daki saldırılarda, bizim bazı şeyleri hesaba katmadığımızdan başarılı olamadık. Devlet katliam yaptı. Halk korktu, göçe başlamıştı. Bir halkın desteğini almadan hedefe varmak mümkün değildir." (Yeni ÜLKE-Röportaj)

Olumsuz gelişmelere karşın yine de devrimci güçler genelikle, sendika, gecekondu halkı arasında taban bulma olanağını yaratmıştır.

Tabii ki değişikliklere gidilmesinde bir çok etken sayılabilir. Fakat en belirgin neden, ulusal ve uluslararası koşullardan yakalanan fırsatların geçmişte en iyi biçimde değerlendirilmeyişi ve ABD tarafından yapılan dış müdahaledir. Bu iki önemli faktör denilebilir ki belirleyici özelliktedir. Toplum üzerinde yarattığı olumsuz etkileri de şöyle özetlenebilir:

Ülkede uzun süreli askeri diktatörlüklerin uyguladığı amansız baskılar toplum üzerinde kalıcı birçok olumsuz etkiler bırakmaktadır. İnsanlar aşırı derecede depolitizasyona uğramaktadırlar. "Devrimci Şiddet", "Devrim"le ilgili mesajlar artık ilgi çekmiyor. Bir soğukluk, yılgınlık ve hayal kırıklığı yaşanıyor.

Sorunun reel sosyalizmle ilgili boyutu da vardır. Mücadeleyi yürüten FMLN güçlerinin, reel sosyalizmle ilişkileri kısaca şöyledir:

"...Sosyalist ülkeler bize özellikle eğitim ve sağlık alanlarında yardımcı oluyorlardı. Eğitim için öğrencilerimizi bu ülkelere gönderiyorduk. Bunun dışındaki yardımlar hep bir takım şartlara bağlanırdı, biz de bu şartlı yardımları hep red ettik."(Yeni ÜLKE-Röportaj)

Gerçekten diğer ülkeledeki sol yapılanma ve klasik KP'lerin konumlarına, ilişkilerine baktığımızda, benzer durum Latin Amerika'da daha az yaşanmıştır. SB'in ideolojik etkisini burada yakında hissetmek olanaklı değildir. Daha çok kendine özgün mücadele, Halk savaşı teorisi ile kısmen de olsa Troçkizmin etkisi yaşanmaktadır. Buna rağmen SB' yanlısı kesimler de az sayıda değildir.

Diğer yandan bir gerçeklik de şudur: Sov-

boyutu da önemlidir. Bütün Ulusal Kurutuluş ve sınıfsal hareketler için geçerli evrensel kural niteliğindedir. Özellikle ABD emperyalizmin "Arka Bahçesi" durumundaki Latin Amerika ülkeleri için daha etkili ve yakıcı olmaktadır. Ağır ve elverişsiz dış koşullar giderek içte toplum üzerinde de etkileri kolayca ve hemen yansıyabilmektedir. Giderek tecritlik, yalnızlık içselleşebiliyor. Yıllardan beri bu doğrultudaki mesaj ve çağrılarını defalarca karşı güce aktarmışlardır. Bu yolda adım atmaya hazır durumda olduklarını bildirmişlerdir. Ardından şu açıklamayı da ihmal etmemektedirler:

"...hala en büyük çabamız, sistemin değişmesiyle ilgilidir. Sosyalist bir düzen kurmak istiyoruz ama buna şimdilik gücümüz yetmiyor." (Adı geçen konuşmalar)

Evet, bu satırlar FMLN'ni ne kadar barıştan, antlaşmadan yana, ısrarlı olduklarını açıkça göstermektedir.

Yeni Ülke'nin FMLN'nin bir sözcüsü ile yaptığı röportajda ise:

"Halk her zaman devrimcilerin kafasında olanı talep etmeyebilir. Biz sadece silahlı gücümüze dayanarak tarihin belli bir anında iktidarı ele geçirdiğimiz için belli bir reçeteyi uygulamaya koyamadık. Toplumsal bir rıza birliği sağlamaya ve kitleleri siyasi araçlarla kazanmaya ihtiyacımız vardır.

-SORU: Neden seçim sürecine katıldınız, ve ne gibi faydalar sağlayacak?

-Siyasi güç dengesini değiştirmeyi ve koşulları lehimize çevirmeyi hedefliyoruz. Seçimler diğer mücadele biçimlerini dıştalamaz veya yerini almaz. (...) bugüne dek erişememiş olduğumuz toplumsal gruplara ulaşmayı hedefliyoruz."

Devletle ile FMLN arasında varılan antlaşma

Devlet ile gerilla güçleri arasında varılan antlaşma beş temel koşul üzerinde şekillenmektedir.

1-Silahların bırakılması

2-Ordunun küçültülüp yeniden örgütlendirilmesi

men güçlerin elinde olması büyük avantaj sağlamaktadır.

Diğer yandan esas önemli olan bir nokta da; FMLN'nin 1984'ten bu yana "Ateşkes", "Uzlaşma" gibi çözüm yollarıyla toplumdaki devrimci dinamiklerin boşalma, zayıflama ve düzene entegre olma tehlikesini doğurmuştur.

Antlaşmanın niteliğini halka iyi kavratmak gerekecek, düşman tarafından işletilen psikolojik savaşımı etkisiz hale getirmenin yolları ve çaresi aranmalıdır.

FMLN bir bütün olarak antlaşmanın beraberinde getireceği yenilikleri bir kazanım olarak değerlendirmektedir.

Burada FMLN'ye salt, neden masaya oturduğu veya devletle antlaşmaya gidiliyor diye peşinen "Teslim oldular" yargısına varmak doğru bir yöntem olmamaktadır. Bir çırpıda "Kurtuluş"unu sağlamadan, devletle masabaşına oturması ağır denilebilecek koşulları yerine getirerek "Uzlaşma"ya varması gibi sadece teorik kalıplarla açıklamak kolaycı bir yöntem olmaktadır. Burada barışın yaratacağı sonuçlar çok önem kazanmaktadır. Eğer antlaşma beraberinde gerillanın mevcut düzen sınırları içerisinde eritilip, entegreye dönüşmeye götürecekse; bu taraflarına yönelinilir, eleştirilir ve teşhiri sağlanılır.

İlk önce şunu vurgulamak gerekiyor: Devrimi geliştirip, güçlendirmek için, hedef ve amaçlarına ulaşmanın bir yolu olarak, karşıt güçle veya düşmanla anlaşma zeminlerini yaratma uğraşına girmek, bu uğurda değişik mücadele ilişkilerinde de ısrarlı olmak, savaşı sona erdirmeyi dayatmak genel bir doğrudur. En zor dönemlerde bile bir adım geri atmak, ileriye gitmenin zemini olmalıdır. Geleceği kendi lehine çevirebilecek elverişli bir olanağa dönüşmelidir. Bu taktikler, sonuçta stratejik başarının sağlanmasına hizmet etmelidir. Ama düzenin dayattığı koşullar içerisinde değil, devrimci amaç ve hedeflerle, kısa veya uzun vadede hizmet edebilecek, halkın beklentilerine yanıt olabilecek, yaşam tarzına dönüşebilecek ilkeler çerçevesinde olmalıdır. İşte burada antlaşmanın maddeleri, koşulları ve olası sonuçları önem kazanmaktadır. Kısaca değerlendirelim:

(SÜRECEK)

Mutlaka Kazanacağımız...

Baştarafı 3. sayfada

rumdadır. Artık bu hamlenin başarılmasında, her şey, ulus olarak, halk olarak doğruyu yaşamak haline gelmiştir. Bunun kesin böyle olduğunu herkes kavramıştır. Halk artık kararını vermiştir; ulus bunu benimsemiştir. İlerici insanlık da bu atılımın yanındadır. Geriye, bizim bu hakkı kullanmamız kalıyor diyelim ve hiçbir güç bizi bu hakkı kullanmaktan ve zaferi-başarıyı sağlamaktan alıkoyamaz. Ve bunun için diyoruz ki usta devrimcilik, olgun devrimcilik ve savaşçılık dönemi sadece gereklidir; onu da şimdi uygulayacağız.

O halde önümüzdeki dönemin üzerine tekrar bu temelde yürürken, geçmişte yaşadığınız durumlar ne olursa olsun, yanlışlıklarınız, yetersizlikleriniz ne kadar kayba ve zorlamaya yol açarsa açsın, şimdi bütün bunları telafi etmenin imkanı vardır. Bu hak ve yetki hepinize verilmiştir. Gerçekten partimizin o büyük şehitlerine, o tarihi, o kutsal özelliklerine uygun bir tutum, tavır belirlemenin zamanıdır. Lanetli tarih ile çarpışmanın zamanıdır. Kaybettiklerimizi düşmandan ve her türlü gericilikten sökmenin zamanıdır. Yaşamın hakkını vermenin, yiğit olmanın zamanıdır. Şerefli, saygılı yaşamanın yolunu açmanın zamanıdır. Ne mutlu ki, böyle bir istek ve savaşçı ruhuyla, imkan ve firsatlarıyla karşılayabilen bizlere.

Şimdiye kadar ki, büyük sabır bunun içindi. Bu sabrımız şimdi patlama noktasındadır. Bu ülkenin yaşadığı bu kadar tahribatlara şimdiye kadar katlandık, buna yeter diyoruz, çünkü artık çaresi vardır. Hesap vermesi gereken hainler var. Düşmanın kendisi de var. Dolayısıyla kıyasıya amansızca yüklenip hesap sorma meselesidir. Böylesine bir ihanetten, böylesine bir düşmandan hesap sormak bir insanın ömründe bulamayacağı bir yaşam biçimidir. Ayrıca bu anlamda çok şanslısınız diyorum. Bunun dışında her şey düşkünlüktür. Nereden bakılırsa bakılsın müthiş yüklenip öleceksek ölmesini doğru bilerek, yaşayacaksak yaşamasını doğru bilerek yükleneceğimize ve mutlaka kazanacağımız bir dönemle karşı karşıyayız. Büyük bir gerilla gücüyle ve çok iyi olanaklarla yürüdüğümüz bir dönemdir. Hiç kimse, yüksek başarı için, nedenleri ve bahanesi ne olursa olsun, engel teşkil edecek duruma düşmesin. Hiçbir iş yapamıyorsa iyi bir izleyici, iyi bir savaşçı olsun. Yapabilirse işlerin en iyisini yapsın. Böylesine şanslı dönemlere, böyle girmek yaraşır.

Bütün milisleri de bu savaş hamlesine bu temelde hakkını vermeye çağırıyoruz. Çok iyi biliyoruz ki, parti öncülüğümüz olmasaydı, bu savaş gelişmezdi. Parti gerçekliğimiz, partimizin yaşam tarzı bu savaşa önderlik ediyor. Partinin önderliği olmadan başarının olamayacağını çok iyi biliyoruz. Bu anlamda gerilla savaşımında parti öncülüğü bütün yönleriyle kavranıp uygulanmalıdır. Yine halkımızın cephesi de vardır. Sıkı sıkıya onunla ilişki içinde, özellikle milis yapısını da çok iyi çalıştırarak, halk savaşımını, daha fazla halka dayatarak, halkı katarak yürütmek durumundayız.

Milis gerçek görevine sahip çıkmalıdır. Halk yine her türlü savaşmaya, her türlü eylemliliğe açık olmalıdır. Kayıplar, katliamlar olabilir. Biz kayıplardan, katliamlardan çekinmiyoruz. Tam tersine herkesi, düşman hedeflerine onun ummadığı yerde darbe vurmaya, en gizli koşullarda en ustaca kendini çalıştırarak ve doğruyu çok iyi kavrayıp uygulayarak görevlerinde başarılı olmaya çalışmalıdır.

Bir bütün olarak Parti-Cephe-Ordu silahı, şimdi iyi konuşarak, sunuca doğru gidecektir. Yetersizlikler her zaman vardır, ama dikkatli bir devrimci en özlü eylem dönemini de tamamlar. Eylem dönemi hazırlıkların da, yetkinleşmenin de en iyi sağlandığı bir dönemdir. Dolayısıyla kapsamlı yönelmeler için bazı eksiklikler bahane olmamalıdır.

Savaş ayrı, eylem ayrı, siyasal çalışma ayrı dememeliyiz. Bunların hepsi birbirini geliştirir, büyütür, korur. Cephe ve milis çalışmasına böyle yaklaşmak gerekir. Bir gerilla hepsini iç içe birlikte götürecektir. Ve bu, aynı zamanda bizi Ulusal Kongre'ye götürecektir. Ulusal Cephe, ardından Ulusal Kongre'nin gerçekçi bir temelde örgütlenmesine de yol açacaktır. Bu dönemde eyaletler aynı zamanda ulusal kongrelerin de kökleştiği alanlar haline dönüşecektir.

Tüm partililer, cephe çalışanları ve ARGK savaşçılarına

Sizlere, içinde yoğunca yürüdüğümüz bu yeni hamle döneminde seslenirken, önderlik gerçeğimiz şimdi her zamankinden daha iyi iş yapabilecek durumdadır. Yapmanız gereken, önderlik gerçeğini daha derinliğine, gerçekçi kavrayıp uygulamaktır. Biz bu dönemi babamızın hatırı için veya hanedanlık çiftliğini geliştirmek için kullanmadık. Bu, tepeden tırnağa bir halk önderliğidir, tarihi bir kurumlaşmadır. Ben dahil, herkes bu kurumlaşmaya gereken kavrama ve uygulama düzeyini gösterecek yaklaşacaktır. Ben de bu konuda bir militanım. Bir militan gibi önderlik gerçekliğimize yaklaşıyorum. Onu yüceltiyorum, bu konuda çözümleyici, uygulayıcı güç olmak istiyorum. Bu hepinizin görevidir. Önderlik gerçeği bir kişisel mesele değil, tarihsel bir kurum meselesidir. Dolayısıyla yüksek kavranıp uygulanması, bütün çalışmaların başarısı için vazgeçilmez esas temeldir. Biz de bu temelde bu görevi yürüteceğiz. Şimdiye kadar yürüttük. Bundan sonra da amansız bir biçimde ve en iyi sonuçlarla karşılaşacak bir biçimde değerlendireceğiz; nitekim imkansızlıklarla boğuşarak imkanlar yarattık. Şimdiki imkanlarla şüphesiz daha güçlü savaşarak bunun hakkını vereceğiz.

Bu temelde gerçeklerimizi bir kez daha sizlere hatırlatırken, yaşamınızın bu kutsal dönemini en az kayıpla oldukça iyi bir koruma ve sağlıklı çalışmayla kayıplarınızı mümkün olduğunca en aza indirgeyerek kazanımlarınızı kat be kat günlük bilançolar halinde, ruhsal moral durumundan, eğitim ve düşmanla açık çatışma ve bu çatışmalardan eylem bilançonuzu en üst düzeyde verimli kılarak değerlendirin. Her geçen gün bir önceki günü aşabilmelidir. PKK'nin bu önderlik tarzını her savaşçı ruhunda, eylemde mutlaka taşıyabilmelidir. Bu temelde bu hamle dönemine yükleniyoruz. Tam da fırtınalı bir savaşın içine girmişiz. Sonuç, şüphesiz en az hata yaparak görevlerine en amansız yaklaşanların olacaktır. Bu temelde tekrar görevlerinizi doğru karşılamaya ve mutlaka başarmaya çağırıyor, selam ve sevgilerimizi sunuyoruz.

Daha çok kan,...

Baştarafı 20. sayfada

tik yollarla Kürdistan'daki savaşıma son vermesi, Kürt ulusal haklarını tanıması, yıllardır gaspettiği her şeyi elden çıkarması düşünülemez. Bu ancak kıran kırana bir savaşım sonucunda sağlanılabilinir. Bu görüşe kendisini oldukça da şartlandırmış ve bağlamıştır. Öyleyse TC, Kürdistan'ı elden bırakmamak için daha çok kan dökme, daha çok katletme, daha çok baskı ve şiddet altına almayı esas alacak ve bu da daha yoğunlaştırılmış bir savaşımı gerekli ve zorunlu kılacaktır. Bu nedenle son güne kadar operasyonları durdurmasını beklemek hayalcilik olur. Zaman zaman dinlenme veya kamuoyunun tepkilerini frenleme amaçlı ara vermeler olsa da bundan sonra yapacağı daha çok operasyon yani askeri şiddeti daha çok tırmandırmadır. Yine halka yönelik olarak da daha çok baskı, şiddet, göçertme ve gerilladan koparma metodlarına başvuracaktır. Tüm bunları sağlayabilmek için de kendisine yeni ajanlar, işbirlikçiler bulmaya, mevcutları güçlendirmeye çaba harcayacaktır.

Son operasyonlar ve özellikle de çok iddialı olduğu Ağrı Dağı operasyonu bütünüyle fiyaskoyla sonuçlanan ve kendisi darbe vuracağı yerde darbeler yediği operasyonlar oldukları halde yeni yeni operasyon hazırlıkları içinde olması da bu gerçeği daha bir çarpıcı kılmaktadır. Yine koruculara yönelik gerilla eylemleri tırmanış gösterip sonuç aldıkça, bazı köyleri yeniden koruculuğa zorlama, özendirme çabaları ve Güney Kürdistanlı işbirlikçi-ilkel milliyetçi güçlerden bir korucu ordusu oluşturup devreye sokma hazırlıklarını da arttırmaktadır. Özellikle Kuzey'deki çetelerin tamamen tasfiye edilmesi durumunda. Güney'li çeteler yedek güç olarak hazırlatılmaya çalışılmaktadır.

Dolayısıyla Türk devletinin hem operasyonları, hem de çetecilik kurumunu yaşatma çabaları sürecektir, ama son operasyonlarında aldığı darbeler, halkın yükselen tepkileri, yine yurtdışındaki kitlelerin yurtsever radikal eylemlilikleri, gelişen ulusal kurtuluş cephesi çerçeveli birlik çabaları, güç birlikleri, yine gerillanın hazırlık ve donanım düzeyi, katettiği mesafe, yaşanılan deneyim, halkın özgürlük isteminin her zamankinden artan bir tempoyla yükselişi ve düşmanın geçmiş çok yönlü avantajlı konumdan büyük oranda geriye düşmüş olması gibi birçok neden ve gelişme önümüzdeki günlerin, ayların çok sıcak geçeceği ve her geçen gün düşmanın Kürdistan'dan adım adım sökülerek ülke topraklarının, siyasi otoritenin yanı sıra askeri otorite açısından da halk kurtuluş güçlerinin inisiyatifine ve denetimine geçeceğinin yaşandığı günler, aylar olacaktır. Tüm gelişmeler bu yönlü güçlü sinyaller vermektedir ve zaten TC'nin de can havliyle operasyon üstüne operasyon geliştirmesi bunu sezinlemiş olmasından ötürüdür. Ama bu onun için kurtuluş olmayacak, tam tersine 1993 adım adım özgürleşen Kürdistan yılı olacaktır.

Dünya artık bizi...

Baştarafı 6. sayfada

devletlerinin nerede olursa olsun kan akıtıcı olduğunu bu denli açıkça göstermelerine rağmen, bizi teröristlikle suçlayanların acaba vicdanları hiç mi sızlamıyor?

Türk devletinin giriştiği sivil katliamı ulusal kurtuluş mücadelemizi dayanaksız bırakmak amacını gütmektedir. Devletin bu barbar uygulamalarına karşı ARGK güçleri gereken karşılığı her gün en uygun şekilde vererek boşa çıkarmaktadırlar. Halkımız özgürlüğüne ölümüne sevdalandığını, özgürlüğü için en değerli olan canını feda etmekten sakınmayacağını her gün dosta ve düşmana göstermektedir. Sayar'ın katliam emirleri 93 yılının TC'nin şimdiden kaybettiğinin en açık örneğidir.

Başbaşkan Çiller'in gazetelere verdiği demeçlerde, Kürt sorununu askeri zorla çözeceğini iddia etmesi, 70 yıllık geleneksel Türk yaklaşımında ölümüne direteceğini de göstermektedir. Ama merak edilmesin, her gün akan kan Çiller'i de boğacaktır. Çiller'in Başbakan yapılmasının yeni bir değişim ve dönüşüm olmadığı herkesçe iyi bilinmelidir. Sadece bir makyaj tazeleme olayıdır. Türkiye cumhuriyetinde siyasal çözüm yönünde adım atacak hiçbir politikacı yoktur. Türkiye'yi yönetecek kadar akıllı bir politikacı da mevcut değildir. Halkımıza katliamlar dayatılarak sonuç alamayacaklarını kendileri de bilmektedirler. Akacak her damla kan ülkemizin kirini pasını temizleyecektir. Akacak kanımız deniz olup düşmanın boğulmasını sağlayacaktır.

ANMA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın annesi Üveyş Ana'nın vefat haberini üzüntüyle aldık. Acınızı paylaşır, başınız sağolsun diyoruz.

Nsibin Dergisi

Anma

Kulp ilçesi Seltoa köyü, Totana mezrası, Şex Mahmudê tepesinde, mücadele geleneğimizle öğrendik yaşamayı. Başımız dik, yüreğimiz pek karar vermişiz bu kavganın devamına. Başaklar özgürce yeşerene dek Diyarbakır Kulp'ta şehit düşen Ersin Aslan ve 12 yoldaşını saygıyla anıyoruz

Hollanda'dan Amcası Recep Aslan ve Ailesi

Sivas Katliamı çözümsüz...

Baştarafı 17. sayfada

min sunduğu sonucuna gidebilir miyiz?

Başkan APO: Dini gerçeklerle doğru, temellerde ortaya koymak, halklarımızın tarihinde dinin anlamı nedir, dinin olumlu içeriği nedir ve günümüzde anti-emperyalist ve anti-faşist temelde halkların hak, adalet, eşitlik ideallerine uygun olarak neleri söyler? Bunlar, günümüzde ne anlamlara gelir? Din bütün halklar için kısaca nasıl bir doğru anlama sahip kılınabilir? Bunu doğru anlamak büyük önem taşıyor. Dini kendi karşı-devrimci emelleri için kullananları doğru tanımak gerekiyor. Kendi iğrenç sınıf çıkarlarını din perdesi altında kim gizlemek istiyor? Bunları görmek gerekiyor. Devletin ve hükümetin bu konuda yaklaşımlarını anlamak ve görmek gerekiyor. Sözde laik olan devlet, aslında dini nasıl kullanıyor? Hem de dinle ilgisi olmadığı halde. Yine laik olmadığı halde laikliği nasıl kullanmak istiyor? Dolayısıyla devlet, hükümet, Kemalizm, laiklik konuları doğru kavranılmalıdır. Devlet hem dini himaye ediyor, hem laikliğe sahip çıkıyor. Hem Kemalizme sahip çıkıyor, hem devlet içinde anti-kamalist çevreler güya yaratılmak isteniliyor. Bütün bunlar demagojidir. Bu demagojik yönleri iyi kavramak gerekiyor. Bunun yanında Aleviliğin tarih boyunca direnişçiliğini, yine Kürt-Alevi iç içeliğini, yine ulusal kurtuluş mücadelemizin bunu en anlamlı biçimde birleştirdiğini çok iyi görmek gerekiyor. Öte yandan ilericiliğin, devrimciliğin, sosyalizmin Kürt-Alevi olgusuyla ancak hayat bulacağını, yaşama geçebileceğini iyi görmek gerekiyor. Bu konuda birlikteliği iyi birleştirerek halkların mücadele birlikteliğine ulaşmak, bu temelde bir gerçekliği ısrarla vurgulamak, hem iyi anlaşılmak ve hem de gerekleri çok iyi yerine getirilmek durumundadır. Bunlar önemli bazı gerçeklerdir.

Ayrıca PKK'ye dayatılan katliamların niteliğini asla gözardı etmemek gekir. PKK'nın önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşımı, yine Kürdistan'daki büyük altüst oluşu çok iyi değerlendirmek gerekiyor. Bu arada katliamları, Kürdistan'ı boşaltma çabalarını, Ermeni katliamını bile geride bırakan yaklaşımları iyi görmek gerekiyor. Ve bu konuda temel görevleri bir an bile gözardı etmemek gerekiyor. Sahte demokratlık, laiklik yaklaşımlarını çok iyi görmek gerekiyor. Bu konudaki kavramlara doğru içerik kazandırmak kadar, mücadele içinde sahip oldukları yere göre yaklaşım göstermek gerekiyor. Eğer bütün bu konularda doğrular yakalanır, yanlışlar, demagojiler, her türlü saptırmalar boşa çıkarılırsa, devrimci görevlerimize doğru yaklaşmış oluruz. Ve bu temelde halklarımıza dayatılan provokasyonları, katliamları boşa çıkarmış oluruz. Böylece halklarımızın gündemine eşitliği, özgürlüğü esas alan birliktelikler, devrimci savaşım ve onun zaferi sığdırılmış olur.

PKK bu konuda ısrarla doğruların amansız takipçisidir. Sadece kavrayış düzeyinde değil eyleme, örgütlenmeye ve savaşa çekmenin de öncü gücüdür. Şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da bu konudaki görevlerine saptırılamaz, vazgeçilemez, ertelenemez bir biçimde sahip çıkacaktır. Halklarımızın tarih boyunca dini gereklerine, direnişçi özlerine, eşitlik, adalet yanlarına sahip çıkarak, kötü kullanış tarzlarına karşı çıkarak ve bu arada sosyalizmin de, demokratlığın da doğru temsilini yaparak devrimci savaşı, özel savaşa, kontrgerillaya dayatarak şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da sonuç almaya çalışacaktır. Ve yine şimdiye kadar nasıl bütün oyunları boşa çıkarmış ve devrimci çabaları ortama egemen ve başrılı kılmışsa, bundan sonra da aynısını başarıyla yerine getirecektir. Hiçbir provokasyon ve gündemi saptırma girişimi halklarımızın devrim seçeneğini örtbas etmeye, boşa çıkarmaya yetmez. Esas olan devrimdir, halkların eşit ve özgür birlikteliğidir. Ve zafere doğru koşan devrimci savaşımıdır.

Sayın Başkan, son olarak Sivas'ta katledilen çoğu demokrat sanatçılar üzerindeki düşüncelerinizi öğrenmek istiyoruz. Devlete muhalif olduklarına göre ve yine devlet tarafından katledildiğini belirttiğinize göre bu sanatçıları şehit olarak değerlendirdiğinizi söyleyebilir miyiz?

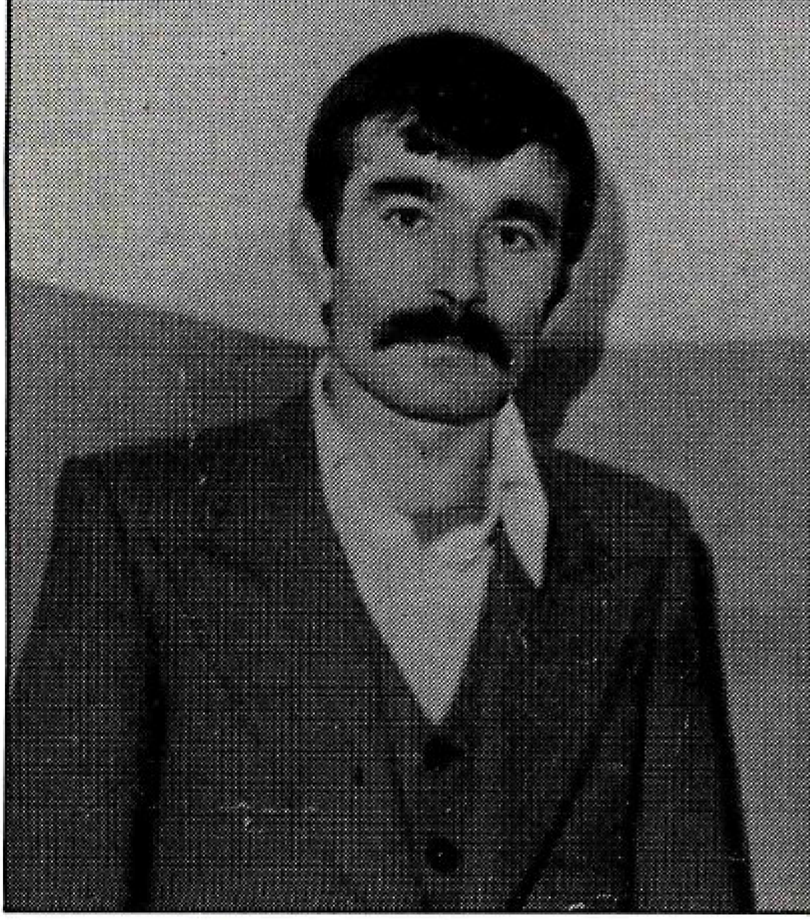
Başkan APO: Tabii. Buna da açıklık getireyim. PKK gerçekliğini yakından bilenler, aslında özel savaşı ve onun her türlü uygulamalarını da anlamakta zorluk çekmezler. Ama tabii bütün aydınlar bunu bilmiyor, kamuoyu özellikle bu konuda bilinçsiz. Bize düşen, partimizin ideolojik-politik çizgisini daha geniş açıklayabilmek, örgütleyebilmek ve halklara mal etmektir. Aydınlara da partimizin ideolojik-politik çizgisini taşırmak, Türkiye halkına da taşırmak büyük bir görevdir. Aslında bu sürece girilmiştir de. Dolayısıyla şovenizme geçit vermemeliyiz, yine aydınların ulusal soruna doğru yaklaşmasına engel çıkartılmasına karşı koymalıyız, onların mücadeleyle birleştirilmesine ağırlık vermeliyiz. Gerçekten katledilenlerin çoğunluğu halk sanatçısıydı ve önemli bir kısmı da Kürt kökenli olup mücadeleye sempati de besliyordu. Onları da mücadelemizin şehitleri olarak anmak, kendilerine sahip çıkmak gerekiyor. Her ne kadar örgütlü mücadele içinde olmasalar da, esas itibariyle yükselen mücadelemizin bir soluğu olmaya adaydılar. Biz bu temelde bunları şehit olarak değerlendiriyoruz. Bunların, büyük bir kısmı halkın dini duygularına, insani gerçekliğine saygılıydılar. Pir Sultan'ın kendisi de Alevi bir önderdir. Zulme karşı, eşitsizliğe karşı başkaldırmıştır. Ve katledilen bu sanatçıların büyük bir kısmı da Pir Sultan'ın yücelmiştir. Pir Sultan'ı yücelten sanatçılar, gerçekten halk kahramanlarıdır ve şehadetleri kahramanların şehitlik mertebesindedir, kendilerini saygıyla anıyoruz.

■ ■ ■

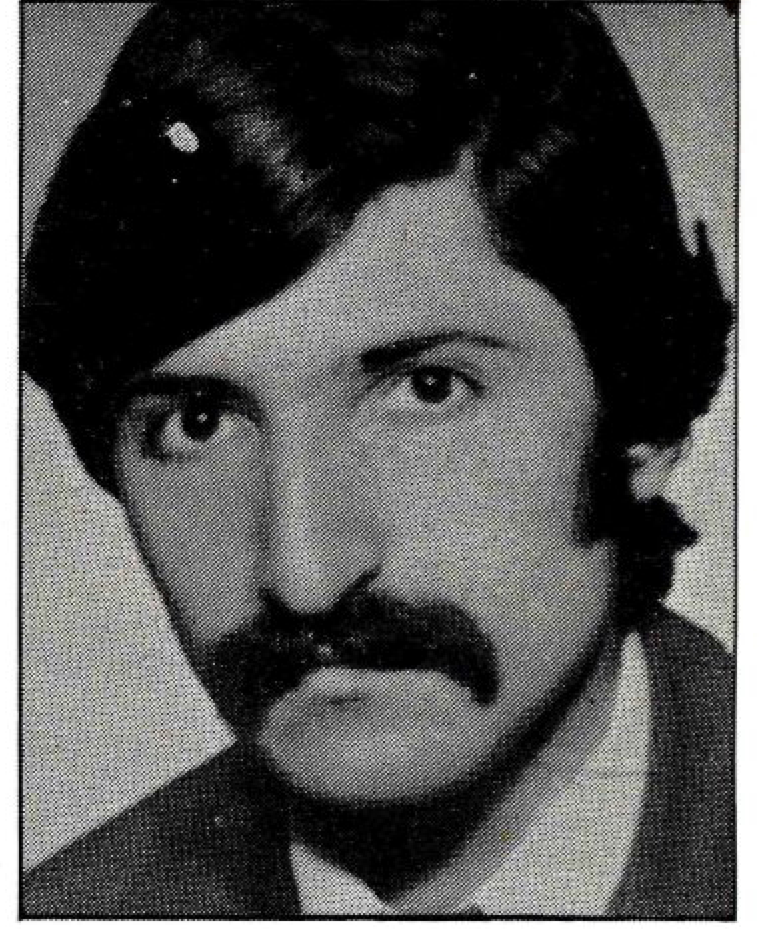
14 Temmuz direniş Şehitlerinin şahsında tüm Şehitlerimizi saygıyla anıyoruz

"Yaşamı uğrunda ölecek kadar seviyorum"

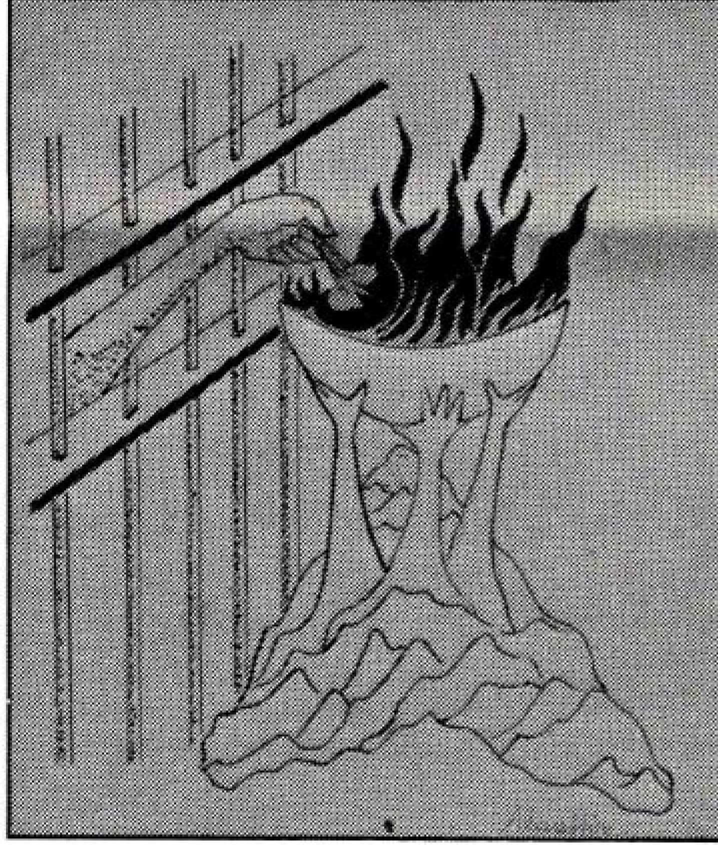
DÖRT KAHRAMAN ŞEHİDİMİZ; HAYRİ, KEMAL, AKİF ve ALİ YOLDAŞLAR, 3 bin yıllık tarihimizde, halkımızın çektiği tüm acıları benliklerinde duymakla kalmamışlar, her türlü acıya ve kötülüğe kahramanca karşı koymayı bilmiş, bir cesaretin de sahipleridirler. Onlar halkımızın en karanlık dehlizlerde boğulmaya mahkum edildiği, işkenceli yaşamın neredeyse katlanılır iyi bir yaşam olarak kabul ettirildiği bir dönemde ve ortamda, tek silahları olan inançlarıyla düşmanla meydan muharebesine girmiş ve düşmana diz çöktürmüşler.

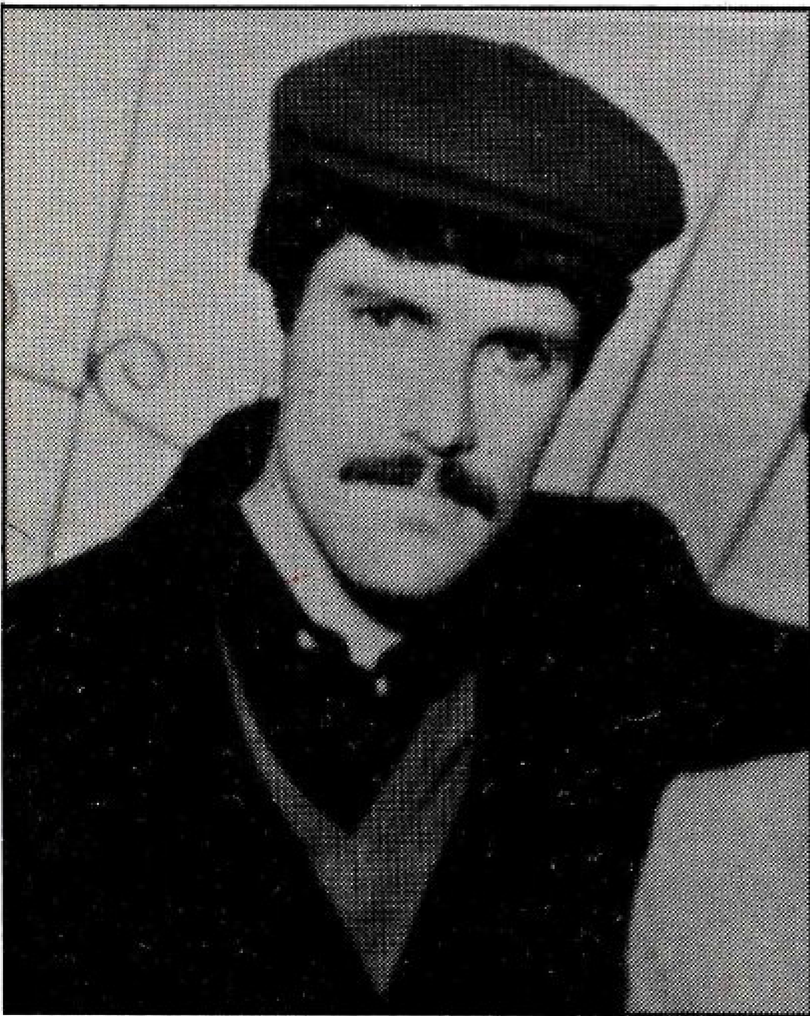
Temmuz düşleri
Gözlerimi kapatıp
duvarların ötesine geçmeyi
düşündün mü hiç
(özgürlük mekanla sınırlı değil)?
Öyle güzel ki;
beton-demir parmaklık ittifakının
gem vuramaması sana
Seni soyutlamak istedikleri
dünyaya karışıvermek;
gâh tarlada
gâh yıldızların arasında gezinmek;
gâh çeşme başlarında ülkemin
soğuk sularını yudumlamak dostlarla
Kavurucu sıcağında Temmuz'un
Bir esinti beklerken Cudi'den

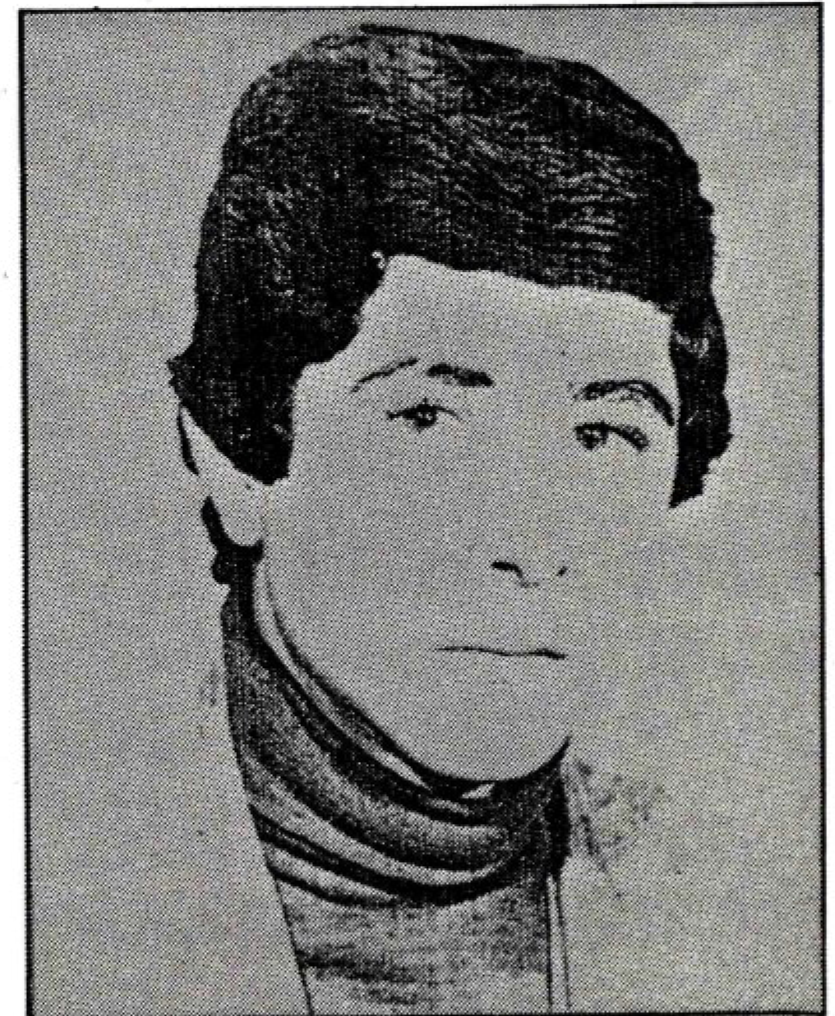

Munzur'da serinlemek,
Xezik'te oynamak çocukça.
Bir de...
dağbaşlarında
uçurumların kuytu serinliğindeki
subaşlarında

mola vermek zorlu yürüyüşlere.
Kırmızı bir gelincik iliştirivermek
sol göğsünün üstüne.
Yeni doğan her bebenin ilk çığlında,
tomurcuklanan her çiçekte,
ve tarlaya atılan her tohum tanesinde...
Yaşamak Temmuz'un 14 yaşında
ne güzel!..

Evet, HALKIMIZIN KAHRAMANLARI HAYRİ, KEMAL, AKİF ve ALİ YOLDAŞLAR; sizler ki tek dişi kalmış canavarın cezaevinde yatanların şahsında halkımızın gırtlağına geçirdiği bu son dişini de, değerli bedenlerinizi feda ederek söküp attınız ve bizlere onurlu yaşamı sundunuz. Bugün yüzümüzün akıyla partimizle kucaklaşabiliyorsak ve halkımızla kaynaşabiliyorsak, bunda rolünüzün belirleyici olduğunun mutlak bilincindeyiz. Bu bilinçten hareketle, sonsuza kadar sizlere borçlu olduğumuzu unutmadan, soylu ahlak ve yüce iradeniz önünde bir kez daha saygıyla eğildiğimizi belirterek, ışıklı yolunuzdan şaşmadan kurtuluşa kadar yürüyeceğimize söz veriyor ve ölümsüzlüğünüzün 11. yılında, SİZLERİ SAYGIYLA ANIYORUZ.